

NOVI GLASNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

USTAVNA DOPOLNILA

ANEMIČNE RAZPRAVE

Koristni bi bili tematski pogovori

Vse več je ocen, da je javna razprava o ustavnih dopolnilih minila preveč formalno, mimobežno, bolj informativno in s preskromno vsebinsko navezanostjo na dejanske procese demokratizacije političnega odločanja. Vendar je res še nekaj drugega - navadno v političnih pripravah na različne razprave bolj naglašamo zahteve po množičnosti kot po kakovosti. Akcijski načrti javnih razprav so zato širokopotezni, in bolj prepuščajo posameznim nosilcem odločitev, ali in kako bodo izpeljali dogovorjene naloge. Nato se navadno zgodi, da predvsem pri vsebinsko zahtevnejših razpravah prav v delovnih organizacijah in v krajevnih skupnostih zatajijo. Drugače je bilo takrat, ko so se občinski politični aktivisti posebej dogovorili za zadolžitve v organizaciji razprav po terenu. To so mnogokrat prakticirali tudi v celjski občini. Izkušnje potemtakem govorijo, da bi se morali sveti za družbe-

nopolitični sistem pri občinskih konferencah socialističnih zvez dogovoriti, kakšne naj bodo široke razprave o posameznih družbenih temah. Še posebej zato, ker ni vseeno, ali je javna razprava bolj informativna, ali je tudi zares vsebinska, tehtna.

Podobna vprašanja se porajajo o poteku javne razprave o osnutku sprememb in dopolnitev statuta Socialistične zveze. Namesto, da se organizatorji ali usmerjevalci razprav zaustavljajo predvsem o posameznih členih predloženega osnutka, bi bilo koristneje pripraviti predvsem tematske pogovore. Na primer: v osnutku novega statuta Socialistične zveze je v določilih o vlogi in nalogah konference naglašena njena odgovornost za razvijanje delegatskih odnosov. Konferenca naj z različnimi oblikami dela zagotavlja družbenopolitične in druge pogoje za delovanje delegacij in delegatov. Gre za tri

vrste nalog krajevnih konferenc: da oblikujejo smernice in konkretne predloge za delegate, da spremljajo delegatsko dejavnost in jo sproti presoja ter zagotavljajo javnost njihovega dela. Gre torej tudi za družbeno nadzorstvo nad njihovim delom. Te opredelitve so znane. Praksa je kajpak drugačna. Razprava o osnutku novega statuta Socialistične zveze bi bila vsebinsko bogatejša, če bi se ponujenih členov lotili predvsem na osnovi kritičnega pretresa delegatske prakse. Ali krajevne konference že uspejo zadostiti tem nalogam? Ali so oblike delovanja Socialistične zveze prostor, kjer se oblikujejo in usklajujejo različna samoupravna stališča? Če to ni, kje so vzroki za pretrgane zveze med delegacijami in organi Socialistične zveze. Tako zasnovana razprava o osnutku statuta bo navsezadnje tudi zanimivejša. Kajti praznega besedičenja ni ravno lahko poslušati.

VENEC NA GROB JANEZA BARBORIČA

Ob obletnici smrti družbenopolitičnega delavca Janeza Barboriča, člana centralnega komiteja Zveze komunistov Jugoslavije in predsedstva Zveze sindikatov Slovenije, sta 6. marca delegaciji omenjenih družbenopolitičnih organizacij in federacije in republike položili venca na njegov grob na ljubljanskih Žalah.

V delegaciji so bili Mika Spiljak, Vinko Hafner, Janoš Sreder, Stefanija Zagmeister, Ivan Godec, Roman Ogrin in Vinko Eršter.

SKUPNI TEMELJI OBČIN

Včeraj je bila v Nazarjah redna seja sveta občin celjskega območja, na kateri so ocenili priprave na ustanovitev samoupravne interesne skupnosti za preskrbo prebivalcev celjskega območja, se pogovorili o osnutku dogovora o skupnih temeljnih planov občin celjskega območja za novo srednjeročno obdobje in razpravljali o sporazumu o uskladitvi davčne politike v občinah celjske regije za 1981. leto.

MB

SPOMLADI BODO TUDI CESTE CVETELE

Dolga zima ni prizanesla niti cestam. Povsod v Sloveniji so ceste močno poškodovane in izjema niso tudi ceste na celjskem območju. Prava slika se bo seveda pokazala šele v teh dneh, kot na dlani pa je, da bo treba letos nameniti precej denarja obnovi poškodovanih cest. Izdatki za to bodo tako veliki, da bo omejena tudi marsikatera nova naložba v ceste. Še hujše je stanje v sosednjih republikah.

Voznikom priporočamo previdno vožnjo in pa mirno kri. Ob tem pa upamo, da se graditelji celjske obvoznice ne bodo izgovarjali na letošnjo zimo. Kako je s cestiščem blizu nekdanjega železniškega prehoda (na levi strani iz smeri Celja proti Žalcu) marsikdo že ve. Večina pa pravi, da je to sramota. Če je bilo namenjenega že toliko denarja za gradnjo obvoznice, bi lahko asfaltirali še kakšnih trideset metrov dolgi stari cestni odsek.

JANEZ VEDENIK

V ŽELEZARNI O MENJAVI DELA

Železarna Store je ena izmed delovnih organizacij, ki bodo za 3. kongres samoupravljalcev Jugoslavije pripravile samostojno razpravo. Tema razprave je: Oblike uveljavljanja neposredne svobodne menjave dela in načina oblikovanja celotnega prihodka delovnih skupnosti s svobodno menjavo dela.

Posebna delovna skupina, ki pripravlja sporočilo kongresu samoupravljalcev, je pripravila predlog tez za razpravo. O njem je včeraj že tekla razprava skupaj s predstavniki tistih delovnih organizacij v Sloveniji, ki pomagajo štorskemu železarjem oblikovati dogovorjeno temo za kongres.

Na podlagi te včerajšnje razprave bodo v Železarni do 20. marca dokončno oblikovali sporočilo, tako da bodo njegove ugotovitve lahko pozneje vključili v osnutek kongresnih dokumentov.

DS

VLAK »BRATSTVA IN ENOTNOSTI 81«

V SRBIJO 11. OKTOBRA

Ob povratku obisk »Hiše cvetja«

Ob 40-letnici vstaje jugoslovanskih narodov in 40-letnici pregnancev iz Slovenije v Srbijo ter druge jugoslovanske republike, bo zapeljal jubilejni »Vlak bratstva in enotnosti«, ki je začel voziti točno pred dvajsetimi leti. Pomen tega vlaka je v tem, da ohranja vezi med ljudmi, ki so bile stakane v hudih dneh II. svetovne vojne. Prijateljske kali so kljub vojni vihri pognale, danes pa se je iz tega razvilo bogato drevo!

V Mariboru je bil sestanek Medobčinskega koordinacijskega odbora za področje Slovenije, ki združuje 32 občin, kolikor jih redno že vrsto let oz. desetletij sodeluje v tej manifestaciji. Dogovori je bil jasen in konkreten: vso podporo zaslužijo srbski prijatelji, da vlak, ki bi moral po doslej utečenem voznem redu odpeljati v Srbijo šele prihodnje leto, odpelje že letos, od 11. do 15. oktobra! Pot bo v glavnem ista, kot prejšnja leta. Vlak bo v Sloveniji startal v Mariboru in na Jesenicah ter se v Zidanem mostu združil v dolgo kompozicijo v kateri bo predvidoma 950 udeležencev te pomembne manifestacije, ki ji na svetu ni podobne. Prednost bodo imeli nekdanji pregnanci in njihovi najbližji družinski člani, zraven pa bodo tudi občinske in republiške delegacije, delegaciji SR Hrvatske in BiH ter delegacije Slovencev, ki živijo v Italiji, Avstriji in na Madžarskem.

Pokrovitelj letošnjega vlaka bo predvidoma Republi-

ška konferenca SZDL v SR Srbiji, soprokovitelja pa delovni organizaciji tovarna Boris Kidrič iz Maribora in tovarna vagonov iz Kraljeva.

Posamezne občinske konference SZDL v SR Sloveniji že sprejemajo prijave tistih Slovencev oz. njihovih družin, ki bodo letos potovali v SR Srbijo. To velja kljub temu, da zaenkrat še ni za vse povabil iz Srbije, kar pa ne onemogoča predhodnih domačih prijav. Tako se nekdanji pregnanci iz celjske občine prijavljajo na Občinski konferenci SZDL v Celju, iz šentjurske v Šentjuru, moziške v Mozirju itd. Nekdanji pregnanci iz tistih občin, ki pa niso zajete med 32. stalno sodelujočimi občinami, pa se prijavijo na Medobčinski svet SZDL Celje, kar pa ne velja za pregnance iz Ljubljane in okolice.

Prijavnina za posameznega udeleženca za letošnji vlak »BIE 81« je po zadnjem dogovoru 350 din. V tej vsoti so zajeti prevoz v obe smeri z vlakom, komplet treh različnih spominskih značk z četrto jubilejno (20 let, kar vozi vlak!) in prevoz iz Topčidera do »Hiše cvetja«, kjer se bodo ob povratku iz obiska v Srbiji vsi udeleženci vlaka poklonili velikemu sinu naše Jugoslavije tovarišu Titu, katerega najljubši besedi sta vedno bili tisti, ki jih ima tudi ta vlak: bratstvo in enotnost. Naj ob tem omenimo, da je tovariš Tito bil enkrat tudi pokrovitelj tega vlaka.

Se sedem mesecev nas loči od trenutka, ko bo v letu ju-

bilejev znova zapeljal vlak, ki združuje ljudi tako in drugače v močno celoto, imenovano neuvrščena Jugoslavija.

P. S.: vse podrobnejše informacije lahko nekdanji pregnanci dobijo na svoji Občinski konferenci SZDL!

TONE VRABL

MNOŽIČNI TEK TUDI NA ROGLI

Društvo Partizan Zreče in Smučarski klub Hoče prirejata v nedeljo, 15. marca, 1981 na Rogli množični smučarski tek na 10 in 20 km. Start obeh tekov bo ob 11. uri. To je že druga tovrstna prireditel na našem območju v zadnjem času, kar pomeni, da se bo število smučarjev tekačev končno povečalo tudi na celjskem območju.

BORCI IN ZDRAVILIŠČA

konvalescenti. Samo take primere bo plačala federacija iz svojega sklada.

Ne gre torej za nobeno restrikcijo. Ne zmanjšuje se prav nič, kar federacija zagotavlja, gre le za to, da na zdravljenje ne bo moč priti brez zdravstvene dokumentacije. Prav tako ne bo moč, da bi tako posamezniki iz več naslovov svoje pravice lahko odhajali na »počitnice« večkrat na leto. Treba je torej izdelati enotne kriterije, ki se jih morajo zdravniške komisije, za katere je letno porabljen 20 milijonov dinarjev, bolj dosledno obravnavati to vprašanje.

Velik problem je tudi kakovost uslug v teh zdraviliščih. Cene oskrbnega dne so na primer za zdravilišča, ki imajo na desetine zdravnikov, kompletno zaščito, skoraj enake onim, kjer je en zdravnik ali nekaj honorarnih.

J. Jakšič

NEKAJ LET PREPOZNO

V petih letih bomo namenili v regiji modernizaciji bolnišnice v Celju 90 starih milijard. Za vse, kar je potrebno narediti, to ne bo dovolj, vendar bo z velikimi potrebami pogojeno pripravljenostjo tudi to močje rešiti. Modernizaciji bolnišnice smo namenili tudi radijsko oddajo V ŽIVO, ki je bila 5. marca. V njej so sodelovali (na posnetku od leve proti desni): prim. dr. Franc Fazarinc, dr. Vili Vengust, Milena Brečko-Poklič in Franc Ban, pa tudi Alojz Zuntar, ki ga objektiv fotoaparata ni zajel. Sicer pa - več o modernizaciji berite na 12. strani!

KNEZ IN KOTNIK PONOVO V HIMALAJO

V torek zjutraj je odšla na dolgo pot v himalajsko gorstva nova jugoslovanska alpinistična odprava, ki jo vodi Aleš Kunaver. Smer šestindvajset članke ekspedicije je pristop na četrti vrh sveta, 8501 m visoki »Južni vrh« Lotse. Jugoslovanski alpinisti so si zadali za cilj preplezati 3300 metrov visoko steno, ki je doslej še nepreplezana.

V jugoslovanski alpinistični himalajski odpravi »Lotse 81« sta tudi dva alpinista s širšega celjskega območja, oba pa sta doslej že bila v himalajskih gorstvih.

IVAN KOTNIK je diplomirani inženir metalurgije in zaposlen na RSC v Velenju, stanuje v Šoštanj, član Šaleškega alpinističnega oddelka. Plezal je v Alpah, na Norveškem, Kavkazu, Himalaji (Makalu 8481 m).

FRANČEK KNEZ živi v Rimskih Toplicah, zaposlen je v EMO Celje, sicer pa član AO Impol v Slovenski Bistrici. Bil v Andih in Himalaji. Celotni odpravi, kot tudi Kotniku in Knezu, želimo vso srečo!

T. VRABL

SLUŽBENI AVTOMOBILI NEUSMILJENO TROŠIJO BENCIN

Službeni avtomobili, ki jih je npr. v Beogradu okoli 7% skupnega števila potniških vozil, te dni trošijo polovico bencina, ki ga prodajo na 120 bencinskih črpalkah v mestu. Odkar se je januarja gorivo podražilo, se je potrošnja bencina potniških avtomobilov, katerih lastniki so družbenopolitične organizacije in ustanove, dvignila za 10%!

Povsem druga usoda je doletela potniške avtomobile v zasebni lasti, ki jih je v glavnem mestu po zadnjih podatkih sekretariata za notranje zadeve okoli 230.000 (v družbeni lasti jih je okoli 17.000). Njihova potrošnja bencina se je namreč zmanjšala za 20%.

Družbeni avtomobili (gre za drage in visokolitražne) dobivajo bencin na bone, ki jih njihovim lastnikom prodajata Jugopetrol in INA. Vse do zadnje podražitve so bencinski boni na bencinskih črpalkah predstavljali okoli 40% prometa. Po zadnji podražitvi pa se je ta promet povečal najmanj za četrtino!

(POLITIKA EKSPRES)

KATICA BOŽIČNIK

Leta hitro bežijo in človek se težko sprijazni z resnico, da je praznovala Tkaninina prodajalna ženskega perila, sicer večno mlada »Veronika«, že deseto obletnico obstoja. Z njo vred pa tudi enako obletnico vodenja trgovine Katica Božičnik.

Toda, v tretje gre rado

in tisto tretje je sporočilo, da odhaja Katica Božičnik že v kratkem v pokoj. Po osemindvajsetih letih dela v trgovini.

»Rada grem v pokoj, saj se bom poslej lahko v večji meri posvetila domu in družini. In ne samo to, več časa bo ostalo tudi za izlete v naravo. Z možem in prijatelji radi gremo v hribe, k morju in drugam. Za vse to bo zdaj več časa... Morda bom poslej pogrešala ljudi, ki sem jih srečevala v trgovini. Ti stiki so bili prijateljski. Rada sem jih imela. To je bilo svojstveno življenje...«, je pripovedovala živahno in zavzeto.

Spomini bodo ostali. Na lepo in zanimivo delo, saj se je v času četrstoletnega dela pri Tkanini srečevala z igračami, metriskim blagom, prodajo na debelo in končno z ženskimi perili.

»In če bi se morala vnovič odločiti za poklic, bi spet izbrala trgovskega, čeprav zdaj, tudi zaradi

pomanjkanja blaga na sploh, zaradi dejstva, da zmeraj ne moreš postreči s tistim, kar bi rad, z večjo previdnostjo. Toda, navzlic tegobam je naše delo lepo. Še posebej tedaj, ko lahko dobro svetuješ, ko vidiš, da je stranka zadovoljna s teboj in blagom, ki si ga ponudil, prodal...«

Slovo pa ne bo lahko tudi od kolektiva.

»Dobro smo se razumeli in se razumemo. Ves čas. In prijetno so misli, ki so vezane na mlade ljudi, na mlade prodajalke. Nekaj od teh, ki so danes vzorne delavke v trgovini, so bile tudi pri meni. Morda sem s svojim delom in odnosom do dela vendarle pripomogla, da so vzljubile ta poklic. Tak občutek je lep, verjemite...«

M. BOŽIČ

DRUŽBENE DEJAVNOSTI V CELJU

ŠE BOLJ POVEZANE

Iniciativni odbor predlaga skupne strokovne službe

V celjski občini želimo doseči večjo stopnjo kvalitete dela, gospodarnosti in celovitega usklajenega delovanja strokovnih služb samoupravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti. Iniciativni odbor, ki so ga imenovali za oblikovanje enotne organizacije strokovnih služb, je na svojem sestanku 9. marca izmed različnih možnosti, predvidenih v delovnem gradivu, izbral ustanovitev skupnih strokovnih služb za vse SIS družbenih dejavnosti v občini in to bo tudi predlagal interesnim skupnostim ter drugim. Ob tem pa opozarjajo, da bo potrebno pri oblikovanju te skupne službe posvetiti posebno pozornost izvajanju strokovnih opravil za vse interesne skupnosti v ustreznem obsegu in kakovosti.

Takšen predlog v Celju ne preseneča, saj so že dosedanje skupne strokovne službe za nekatere interesne skupnosti pokazale, da je zaradi medsebojne povezanosti in prepletanja družbenih dejavnosti smiselna tudi povezanost strokovnih služb. Sicer pa to vzbuja tudi Zakon o

skupni osnovi svobodne menjave dela in zakoni o svobodni menjavi dela za posamezna področja družbenih dejavnosti, ki pravijo, da interesne skupnosti lahko oblikujejo za lastne potrebe svoje strokovne službe, praviloma pa bi se naj oblikovale za več SIS kot skupne strokovne službe.

Doslej strokovne službe še

niso opravljale vseh nalog, ki bi jih naj, zato tudi še ni mogoče predvideti zmanjševanja števila zaposlenih v teh službah. Brez dvoma pa bo drugačna organizacija zagotavljala tudi racionalno zaposlovanje in večjo strokovnost dela. Predlog iniciativnega odbora lahko le podpremo.

MBP

LIBELA - TOZD TEHTNICA

GLOBLJI VZROKI

Referendum ni uspel

Dilem ni bilo, stališča so si bila enotna. Izvršni svet celjske občinske skupščine bo spremljal sanacijo razmer v TOZD Tovarna tehtnic in v delovni organizaciji Libeli kot celoti, prav tako tudi priprave na sprejem temeljev plana v temeljni organizaciji za proizvodnjo tehtnic za novo srednjeročno obdobje, torej dokument, ki so ga delavci na referendumu v sredini januarja letos z večino glasov (le 34% jih je bilo za temelje plana) zavrnili. Tak je bil tudi predlog družbenega pravobranilca samoupravljanja. O vsem tem bo razpravljala tudi občinska skupščina.

V bistvu nič takšnega, da bi sprožili alarm. Zavoljo tega družbeni pravobranilec samoupravljanja tudi ni predlagal uvedbo začasne družbene zaštite v temeljni organizaciji. Tembolj, ker je kolektiv poudaril, da je sam sposoben in pripravljen urediti položaj in probleme, ki so prišli na dan prav ob neuspelu referendumu.

Neuspeli referendum ni edini problem v tem kolektivu, tudi ni bil slučajnost, čeprav je vse več kot presenetil. To pa tudi pomeni, da so nekateri slabo ocenili razpoloženje delavcev, težino nekaterih vprašanj, ki so se kopičila in podobno. Neuspeli referendum je dal torej priložnost za odločnejšo rešitev nekaterih odprtih vprašanj.

Ocena nekaterih vzrokov

za neuspeli referendum je opozorila ne samo na vprašanja, ki so se spleta okoli proste sobote, preizkušnje in počasne rasti osebnih dohodkov, na določeno investicijsko odločitev, na miselnost, da nekdo popravlja delovne norme, četudi je na dlani, da morajo doživeti ustrezno usklajitev in podobno, na nekatera vprašanja parkirnih mest, družbene prehrane in še kaj, marveč tudi na neurejene dohodkovne in sploh odnose med temeljnima organizacijama in delovno skupnostjo skupnih služb, tudi na slabo in prepočasno informiranje delavcev, na vplive tako imenovane mojstrske miselnosti, nedorečeno kadrovske politiko itd., itd.

Tako kot v kolektivu, so tudi na seji izvršnega sveta ocenjevali položaj, da bi pomagali, še posebej, ker je kolektiv izrazil pripravljenost, da sam reši vprašanja, ki so se nakopičila. V tej oceni je bila izrečena tudi zaupnica kolektivu, čeprav je na dlani, da čakajo samoupravne organe, družbenopolitične organizacije in vodstvo temeljne ter delovne organizacije odgovorne naloge. Predvsem zato, da bodo utrdili samoupravo.

Po sklepu izvršnega sveta bi naj vsa ta vprašanja rešili že v kratkem ter do prvega junija letos na novem referendumu sprejeli temelje plana za tekoče srednjeročno obdobje.

M. BOŽIČ

KOMENTAR

V Skupščini Jugoslavije se je pričela delegatska razprava o predlogu družbenega plana Jugoslavije od 1981. do 1985. leta. Že prve razprave so pokazale resnost v pristopu priprave plana za naslednjih pet let. Od tega dokumenta bo namreč v mnogočem odvisno gospodarjenje, kot tudi razvoj družbe v celoti.

Delegati posamezne opredelitve iz načrta razumljivo sprejemajo z dokajšnjo rezervo. Tudi splošnih pripomb je veliko. Tako, primer, izražajo dvom v možnosti za uresničitev vseh zastavljenih ciljev. Pri tem utemeljeno izhajajo iz trenutnega položaja, ki je izjemno zapleten in ga otežujejo številne težave v proizvodnji in potrošnji. V teh pogovorih prevladuje vprašanje nebrzdane rasti cen. Številne so pripombe, da je v nestabilnih pogojih težko izdelati petletni načrt, ki bi imel predvsem stabilizacijski značaj. Že v začetku se sreču-

ZASKRBLJUJOČA PRODUKTIVNOST DELA

jemo s težavami (cene, pomanjkanje reprodukcijskih materialov, gospodarski položaj v svetu, nizka produktivnost dela itd.), ki lahko bistveno spremenijo osnovne planske kazalce, pa tudi njegove cilje.

Tako se, na primer, zastavlja vprašanje, kako uresničiti osem odstotno letno rast izvoza, ko se je v mednarodni konkurenci treba boriti s ponudniki, ki imajo dva do trikrat večjo produktivnost kot jugoslovansko gospodarstvo. Prav produktivnost dela pri nas še posebej skrbi delegate. Pretežno zato, ker je nizka in ker zelo malo prispeva k rasti družbenega proizvoda, pa tudi zato, ker naše gnotne in kadrovske možnosti stalno naraščajo, celo hitreje od družbenega proizvoda in produktivnosti dela, otipljivih rezultatov pa kot da ni. Načrt naslednjega srednjeročnega načrta po mnenju delegatov ne odgovarja na ta vprašanja. Res je, da se predvideva letna dvoodstotna rast produktivnosti, toda že v letu 1981 računajo le na 1,3 odstotno rast. Očitno ostajamo na obstoječih razmerjih, to pa ne zagotavlja uresničitve številnih planskih nalog.

To je tudi razumljivo, če vemo, da so naši visoki strokovni kadri v gospodarstvu izkoriščeni le 60 odstotno, da je delovna disciplina težek problem v vrsti kolektivov, da so bolezenske odstopnosti dolge, številne in v nesorazmerju s številom prebivalstva... Delegati sodijo, da je mogoče rast produktivnosti zagotoviti le z razvojem družbenoekonomskih odnosov. Kajti vprašanje, zakaj z obstoječo proizvodno tehnologijo in s kadri z dvesto fakultetami v državi, z okoli pol milijona študenti, še vedno capljamo na istem mestu, kar za deva produktivnost dela in znanstveno-raziskovalno delo, ostaja še naprej odprto.

Z vprašanji produktivnosti je ozko povezano tudi vprašanje naših ekonomskih odnosov s tujino. Svetovna produktivnost omogoča po relativno pristopnih cenah proizvodnjo po najvišjih zahtevah. Pri nas tega ni. Pri vrsti izdelkov so dražji od najdražjih proizvajalcev v svetu, zato se tudi izvoz različno stimulira. Ko so razpravljali o ekonomskih odnosih s tujino, so delegati posebej govorili o menjavi z dežalami v razvoju in z neuvrženimi. Tu še zdaleč niso prisotne vse resolucije, sklepi in priporočila, ki jih je sprejela Skupščina Jugoslavije in drugi forumi. To je naša strateška naloga in velika možnost za prodor v svet. Toda za uresničitev teh ciljev v doglednem času, pravijo delegati, praktičnih ukrepov ni.

N. KORAC

CELJE V OBRAMBI IN ZAŠČITI 81

RESNO IN ODGOVORNO

Poleg ostalih tudi sodelovanje tabornikov

Dosedanje priprave za izvedbo zaključnih aktivnosti ob Dnevu civilne zaštite v letošnjem letu, ki bodo v začetku junija v Celju, potekajo resno in odgovorno! To je bila glavna ocena drugega sestanka organizacijskega odbora za pripravo, organizacijo in izvedbo zaključnih aktivnosti, ki je bila pred dnevi v Celju pod vodstvom predsednika Staneta Kotnika. Seji je prisostvoval tudi predstavnik Zveznega sekretariata za LO general Mile Mandić.

Navzoči so dosedanje priprave ocenili za izredno resne in odgovorne. Ker bo ob glavni vaji še več spremljajočih prireditev bo usklajevanje potekalo do 15. marca, medtem ko morajo biti do 30. marca izdelani vsi deli programa.

Že v četrtek, 4. junija, bodo na Gričku postavili tabore, v katerem bo okoli 400 šotorov. Ta tabor bo že naslednji

dan (petek, 6. junija) služil za potrebe XII. prikaza znanj ekip Rdečega križa Jugoslavije. Takšni prikazi znanj so vsako leto v drugi republiko oziroma avtonomni pokrajini. Letošnji prikaz se bo nekoliko razlikoval od vseh dosedanjih. Ekipa RK bodo tokrat sodelovale v prikazu znanj, ne pa tudi v vaji, ki temelji na realnih predpostavkah in bi bilo vključevanje ekip iz drugih republik ter pokrajin nerealno. Prikaz znanj ekip RK Jugoslavije bo razdeljen v tri dele: da se ugotovi in prikaže, kako so ekipe usposobljene, da se preizkusi organizacija dela ekip RK in prikaže praktično znanje pri delu ekip v evakuacijskem centru (nase-lju) in da se prikaže dejavnost RK Jugoslavije po republikah in pokrajinah v besedi, številkah in fotografijah (razstava).

Četrti del aktivnosti se bo vezal direktno na vajo »Celje dan (petek, 6. junija) služil za potrebe XII. prikaza znanj ekip Rdečega križa Jugoslavije. Takšni prikazi znanj so vsako leto v drugi republiko oziroma avtonomni pokrajini. Letošnji prikaz se bo nekoliko razlikoval od vseh dosedanjih. Ekipa RK bodo tokrat sodelovale v prikazu znanj, ne pa tudi v vaji, ki temelji na realnih predpostavkah in bi bilo vključevanje ekip iz drugih republik ter pokrajin nerealno. Prikaz znanj ekip RK Jugoslavije bo razdeljen v tri dele: da se ugotovi in prikaže, kako so ekipe usposobljene, da se preizkusi organizacija dela ekip RK in prikaže praktično znanje pri delu ekip v evakuacijskem centru (nase-lju) in da se prikaže dejavnost RK Jugoslavije po republikah in pokrajinah v besedi, številkah in fotografijah (razstava).

v obrambi in zaščiti». To bo predstavljala odred RK (54 ljudi), ki bo prikazal skupaj z občinsko organizacijo dejavnost RK v vojnih situacijah. To delo in organizacija RK bo zanimiva predvsem zato, ker te oblike organiziranosti v drugih republikah ne poznajo. RK Jugoslavije bo ob tej priložnosti tudi organiziral »okroglo mizo« s predstavniki vseh struktur SLO in DS.

Med spremljajočimi prireditvami (s temi bodo predvidoma začeli okoli deset dni pred zaključno vajo) bo tudi razstava oborožitve za učenje osnovnih in dijakih srednjih šol v Celju, ki jo bo pripravila Komanda celjske garnizije.

Vse priprave na zaključne aktivnosti ob letošnjem Dnevu civilne zaštite, ki so zveznega pomena in bodo v Celju, potekajo v skladu s akcijo NNNP.

TONE VRABL

Vinko Jagodič (levo) izroča priznanje Branku Dobniku

PRIZNANJE ZA BRANKA DOBNIKA PLEMENITO SRCE

Lepa poteza ZS Triglav Celje

1. februarja letos je Branko Dobnik iz Velenja rešil iz velenjskega jezera dva utapljajoča otroka. Za junaško in nesebično dejanje mu bo Zavarovalna skupnost Triglav - Območna skupnost Celje 6. marca ob 8. uri v pisarni direktorja v Celju podelila pismeno priznanje in praktično nagrado.

Nagrada bo podeljena po sklepu Izvršnega odbora upravljalcev, sprejetega na 28. seji 20. februarja na predlog oddelka za zavarovanje oseb.

Tako je pisalo na vabilu, ki smo ga dobili nekaj dni pred podelitvijo v naše uredništvo. Ob dogovorjeni uri smo se zbrali v pisarni direktorja Vinka Jagodiča, navzoči pa so bili tudi njegovi sodelavci. Nekaj po osmi uri je prišel iz Velenja Branko Dobnik in se najprej opravičil, ker je pač malo zamudil. Branko je mlad, simpatičen in skromen fant. »Nisem in nikoli ne bom reševal za nagrade,« je bilo prvo, kar je po opravičilu povedal. Videti je bilo, da mu je nerodno in da ni navažen takšnih sprejemov. Potem potegne iz za ovratnika odprte srajce drobno verižico z obeskom: »To mi je prinesla šestletna Suzana, ker sem ji rešil življenje. Rekel sem, naj mi nič ne nosijo, ker nisem reševal za to, da bom nekaj dobil. Veste, mama je sama z dvema otrokoma, dela v Gorenju, plača ni velika... In ker je že punčka prinesla pač nisem mogel odbiti... Sicer je pa za njeno življenje najbolj zaslužna dr. Zuberjeva, ki jo je prevzela, ko je bila klinično mrtva.«

Se zdaj obiskujete?

Branko Dobnik: »Seveda, oni pridejo k nam, jaz grem k njim. Prijatelji smo. Veliki!«

Po premoru Branko razmišlja: »Grozen občutek je, ko slišiš otroški jok sredi bele, napokane zamrznjene jezerske površine. Kaj bi bilo, če bi prišel takrat mimo človeka, ki ne zna plavati? Rad bi pomagal pa ne bi mogel in otroka bi se pred njegovimi očmi utopil.«

Vinko Jagodič, direktor Zavarovalne skupnosti Triglav, Območne skupnosti Celje, v nagovoru: »To je globoka, junaška in požrtvovalna akcija. Mi smo se odločili za nagrado zato, ker ste rešili dve človeški življenji. Spominsko darilo naj bo v zahvalo ter vzpodbuda tudi drugim, da bi podobno ukrepali v nesrečnih okoliščinah. Vaša akcija je toliko pomembnejša, ker ste

jo opravili v neugodnih vremenskih pogojih. Vaše tveganje je bilo veliko. Z rešitvijo otrok ste prihranili materi in sorodnikom težko bolečino. Priznanje Območne skupnosti Celje je zato priznanje za globoko človeško in humano delo.«

Branko Dobnik: »Hvala in obljubljam, da bom prav tako ukrepal, če se mi bo še kdaj ponudila takšna priložnost.«

Da so tako nagradili za humano akcijo posameznika je prvi primer v Območni skupnosti Celje. Pravijo pa, da bodo z zdaj začeto prakso nadaljevali. Veliko stvari bi se lahko manj tragično končalo, če bi imeli več Brankov Dobnikov.

Tekst: TONE VRABL

Foto: STANE VOVK

RAZPIS ZA PODELITEV SREBRNEGA ZNAKA ZSS

Predsedstvo Občinskega sveta ZSS Celje je na predlog organizacijsko kadrovske komisije in v skladu s pravilnikom o podeljevanju srebrnega znaka sindikatov Slovenije sprejelo na svoji torkovi seji sklep o podelitvi srebrnega znaka ZSS za leto 1981. Predsedstvo bo v letošnjem letu podelilo pet srebrnih znakov osnovnim organizacijam ZSS in do 25 znakov posameznim članom sindikata.

Skladno s pravilnikom se srebrni znak podeli članu sindikata za večletno prizadevanje delo v osnovni organizaciji, v občinski organizaciji ali v zvezi sindikatov pri uresničevanju delavskih interesov ali pa osnovni organizaciji zveze sindikatov za večletno učinkovito delovanje pri uresničevanju sindikalnih nalog. Predloge za podelitev srebrnega znaka ZSS lahko predložijo konference osnovnih organizacij, osnovne organizacije same, ko gre za posameznega člana, delovne ali druge organizacije združenega dela, občinski odbor ali pa predsedstvo Občinskega sveta ZSS.

Vse predloge sprejema organizacijsko kadrovska komisija pri Občinskem svetu ZSS Celje najkasneje do 31. marca. Slovesna podelitev srebrnih znakov pa bo na volilni seji Občinskega sveta ZSS Celje 20. aprila.

DS

MOZIRJE

ZDRAV JE TA ROD

Odprta vrata v SLO in DS

Izvršni svet občinske skupščine Mozirje je pred kratkim prvič razpravljal o izvedbi programa obrambnega in samozaščitnega usposabljanja delovnih ljudi in občanov za naloge splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite v letu 1980, prav tako o naborih in napotitvah mladih v enote Jugoslovanske ljudske armade.

Ze to dejstvo je potrdilo, da se je tudi na tem področju, ki je nekoč veljalo za uradno tajnost, marsikaj spremenilo, da se s podružbljanjem te dejavnosti odpirajo vrata na stečaj, da pri uresničevanju teh nalog ne sodeluje zgolj oddelek za ljudsko obrambo pri občinski skupščini, marveč, da je to področje, ki vse bolj vključuje še druge organe občinske skupščine, ne nazadnje krajevne skupnosti, družbenopolitične organizacije, pri izobraževanju še posebej delavsko univerzo in druge.

Program obrambnega in samozaščitnega usposabljanja delovnih ljudi in občanov za naloge SLO in DS je bil izveden v vseh krajevnih

skupnostih. Število predavanj v njih pa je bilo odvisno od števila prebivalcev. Odziv na predavanjih je bil dober in tudi sicer je treba reči, da so uspela. Nekaj pripomb je bilo le na račun tistih, ki so oddajali prostore za predavanja. Najemnina zanje je bila zelo različna. V najbolj zmernih okvirih so bile pri tem šole.

Tudi pri naborih se je marsikaj spremenilo. Ne gre samo za to, da so ti zelo pomembni dogodki za mladega človeka lepo in svečano pripravljene, marveč tudi za drugo plat, ki prav tako govori o podružbljanju. Pomemben korak v tej smeri so vprašalniki, ki so jih izpolnjevali ne le naborniki, marveč tudi krajevne skupnosti, delovne organizacije, šole. Ni šlo in ne gre samo za podatke, marveč tudi za želje, predloge, ki jih je naborna komisija skrbno ocenila.

Pomemben je bil nadalje podatek, da je bila zdravstvena sposobnost mladih nabornikov v mozirski občini izredna, med najboljšimi v Sloveniji.

M. BOŽIČ

OMEJEVANJE ADMINISTRACIJE

OD BESED K DEJANJEM

Naloga bo bolj zapletena kot izgleda

Stabilizacijska prizadevanja ne bodo uspešna, če ne bo tudi ukrepov za zmanjšanje števila delavcev v administraciji in številu režijskih delavcev. Ugotovitev je seveda preprosta, bolj zapleteno pa bo to nalogo uresničevati v praksi. Eden izmed pogojev, da se bodo ljudje raje odločali za delo za stroji, je ta, da to delo napravimo privlačnejše, da izboljšamo pogoje dela v neposredni proizvodnji in da bo temu primerno urejeno tudi nagrajevanje. Zanimalo nas je, kakšna je aktivnost na področju analiziranja dejanskega stanja administrativnih služb v občini Žalec. O tem smo se pogovarjali s predsednico OK ZKS Vera Orešnik, ki je hkrati tudi vodja delovne skupine izvršnega sveta, ki proučuje možnosti za zmanjševanje administrativnih služb.

»Predvsem bo treba ugotoviti vzroke širjenja teh služb in števila delavcev v

njih. Na razraščanje administrativnih služb so ustrezni organi družbenopolitične skupnosti in družbenopolitičnih organizacij vedno opozarjali. Ob analiziranju stanja na področju zaposlovanja v neproizvodnih dejavnostih pa je večkrat prisotna dilema, kaj je administrativno delo, kam uvrščati posamezna dela in naloge, ki jih opravljajo posamezni delavci v družbenih dejavnostih. Obseg nalog na tem področju bo moral biti nedvoumno opredeljen. Analiza, ki jo pripravljamo, meni Vera Orešnik »bo zajela službe, ki predstavljajo družbeno režijo v organizacijah združenega dela, v SIS, KS, družbenopolitičnih in družbenih organizacijah ter društvih, upravnih organih in drugih organih, ki se financirajo iz proračuna občine.«

»Kaj bo treba storiti, da bi bilo mogoče čim bolj objektivno ugotoviti stanje na tem področju?»

V. Orešnik: »Posebej bo morali analizirati zakone

in druge predpise ter samoupravne splošne akte, ki so osnova za delo administrativnih služb ter ugotoviti, v kolikšni meri so opredeljeni postopki, razne evidence in ostale naloge, ki zahtevajo ob strokovnem delu še administrativno. Obdelati bomo morali tudi vidik stroškov za delo administrativnih služb ter se ob tem opreti še na primerjave z drugimi ustreznimi organizacijami ter na podatke o rasti stroškov družbene režije v določenih obdobjih. Osnova za načrtnije zaposlovanje v družbeni režiji za to obdobje pa so prav gotovo vsakoletne kadrovske bilance, dogovor o temeljnih plana za to srednjeročno obdobje, kjer je znotraj stopnje zaposlovanja 2,5% praktično zaposlovanje v družbeni režiji skraćeno na minimum. Prednost bodo imele predvsem OZD s področja izobraževanja, zdravstva in vzgoje. Tam torej, kjer bodo nove naložbe.«

JANEZ VEDENIK

USMERJENO IZOBRAŽEVANJE

VELJAVO ZNANJU

Premajhen vpliv združenega dela

V celjski občini imamo še 41 odstotkov nekvalificiranih delavcev, na drugi strani pa že 3500 delavcev z višjo in visoko izobrazbo. Takšna kadrovska neskladja so zaenkrat še zavirali faktor pri prenosu gospodarstva v celjski občini. V skupnih nalogah za izvedbo vsebine usmerjenega izobraževanja bo treba povečati vpliv združenega dela, ki je pri načrtovanju vsebine doslej stal preveč ob strani. Obstoječi umski potencial bi moral biti bolj učinkovito vprežen v skupne družbene naloge.

To je samo del najbolj bistvenih ugotovitev 29. seje predsedstva OK SZDL Celje, ki je omenjeno sejo posvetilo samo problemu usmerjenega izobraževanja v občini. Zaostreni pogoji gospodarjenja so nas prisilili tudi na drugačno gledanje na izobraževanje, kadrovske

in zaposlitveno politiko. Ob tem, da bo treba krepiti razredno kadrovske kadrovske politiko, da bo treba delu dati veljavo, ki mu gre in spreminjati miselnost o vrednotah dela, pri tem pa stremeti tudi za takšno kvaliteto dela, ki nas bi uspešno vključevala v mednarodno delitev dela, vseh teh nalog ne bodo zmogle zgolj kadrovske službe, ampak ostaja glavna odgovornost na zvezi komunistov, temeljiti samoupravni praksi.

Predsedstvo je potrdilo gradivo za javno razpravo, ki ga je pripravila strokovna služba pri IS SOB Celje. Naloge so obsežne, optimizem pa vliva ugotovitev, da je v celjski občini bilo storjeno nekaj pomembnih korakov na tem področju. O tem prihodnjic.

D. MEDVED

POGLED V SVET S kovinotehno

BITKA ZA NAMIBIJO

Zamislimo si deželo, ki je več kot trikrat večja od Jugoslavije, v njej pa živi v najboljšem primeru poldrug milijon ljudi. Enajst dvanajstin prebivalstva živi na različnih stopnjah nesvobode, vsaj polovico dežele je že leta in leta pod režimom izrednega stanja, policijske ure, policijskih racij, kazenskih ekspedicij.

Dvanajstina prebivalstva - ti so belopoliti priseljenci - drži v rokah tri četrtine vse živine, v njihovi posesti je kakih 6000 farm z 39 milijoni hektarov - ali devet desetih vse plodne zemlje v tej deželi, ki ji dajeta pečat puščavi Namib in Kalahari, sila pičlo deževje in odsotnost rek, katerih struge se nikoli ne izsušijo.

To je v zelo grobem orisu - Namibija, sprva imenovana Južnoahadska Afrika. Pod konec prejšnjega stoletja so jo okupirali vojniki nemškega cesarja, od četke prve svetovne vojne je v rokah rasistične Južne Afrike. Dobesedno in v prenesenem smislu besede.

Tudi sedanja razprava o namibijskem vprašanju v generalni skupščini Združenih narodov je pokazala, da Južni Afriki kot okupacijski državi v tej deželi še na misel ne pride, da bi dopustila resnično

dekolonizacijo ene redkih na svetu še preostalih kolonij.

Seveda pri tem ne gre zgolj za nekakšno arogantno kljubovanje južnoafriške rasistične bele manjšine, ki zatira temnopoltu prebivalstvo tako doma kot v Namibiji. Razlogi so takšno ravnanje režima v Pretoriji so vsaj trojne narave: strateške, gospodarske, ideološke.

PIŠE: JOŽE ŠIRCELJ

Do leta 1975, dokler je portugalski kolonialni režim v Afriki še držal pod jarmom svoje podanike, je bila Južna Afrika obdana s sanitarnim kordonom kolonij, Mozambika, Rodezije in Angole. Neodvisnost v letu 1975 je ta kordon izvečine odstranila.

Gospodarsko je Namibija dobesedno zlata jama. Tod so nahajališča diamantov, ki so med najbogatejšimi na svetu. Enako velja za zaloge urana. Prav tako za zaloge bakra, cinka, svinca, kadmija. Vse to prinaša velikanske dobičke. In ker je v izkoriščanje teh rudnih bogastev vpleten tudi zahodni, ne samo južnoafriški kapital, je razumljivo tudi stališče petih zahodnih držav, tako imenovane »kontaktna skupine« za Namibijo, da pot do resnične neodvisnosti te hkra-

ti revne in silno bogate države čimbolj zadrižijo.

Zato je Južna Afrika tudi lahko brez posebnih bojazni za posledice torpedirala nedavno konferenco o Namibiji, ki je bila v Ženevi. To so morali v resnici končati, še preden se je prav začela. Medtem režim v Pretoriji nadaljuje prizadevanja po »interni rešitvi« namibijskega vprašanja, snuje nekakšno kvilinsko vladno iz vrst pešice kolaboracionistov, pretežno plemenskih poglavarjev, ki so v resnici na južnoafriških plačilnih seznamih. Po takšni poti žele - tudi iz ideoloških razlogov - spodkopati vlogo osvobodilnega gibanja Swapo, rednega člana gibanja neuvrčenih in Organizacije afriške enotnosti.

V Združenih narodih se med sedanjo razpravo množe zahteve, naj bi zavoljo takšnega ravnanja južnoafriškega okupacijskega režima zoper Pretorio uvedli obvezne gospodarske sankcije. Ob tem so nekatere zahodne države že dale vede, da v kaj takega ne bodo privolile in v primeru, če zadeva pride pred varnostni svet OZN, izrekle veto. Nadaljnji korak bi potel bil sklic izrednega zasedanja generalne skupščine OZN.

Medtem pa so se tako neuvrščeni na ministrski konferenci v New Delhiju kot afriške države postavili na stališče, da je potrebno podpreti obojeni boj partizanov Swapo in tudi sicer podpreti to osvobodilno gibanje.

TOVARNA PAPIRJA RADEČE

PAPIR VISOKE KAKOVOSTI

Nova naložba v vrednosti 650 milijonov

Tovarna dokumentnega in kartnega papirja Radeče zaposluje v dveh temeljnih organizacijah združenega dela in delovni skupnosti skupnih služb 800 delavcev, od tega največ v TOZD Papirnica - 540. V TOZD Muflon je zaposlenih 170, ostali so v skupnih službah.

Težave s surovino so nedvomno problem številka ena v obeh proizvodnih temeljnih organizacijah združenega dela, kjer izdelujejo samo brezlesni papir, za katerega je potrebna čista celuloza. Te pa vsepovsod primanjkuje, saj je morajo proizvajalci tudi zaradi svojih lastnih izvoznih obveznosti veliko izvažati. Radečanom pa plahijo tudi nekatere ugodnosti uvoza iz tovarne celuloze Brnica na avstrijskem Koroškem. Za svoj reprodukcijski material in surovino so v radeški tovarni papirja v sedanjih razmerah vezani na uvoz s polovico potrebnih količin surovine, kar zahteva tudi od njih ustrezen izvoz, torej v obsegu polovice proizvodnje. Lani so ga procentualno dosegli komaj 17 odstotkov, pa čeprav je v vrednostnem in količinskem obsegu od 1975. leta do lan-

skega leta naraščal od 264 ton do lanskih 4606 ton. oziroma od treh milijonov dinarjev v letu 1975 do lanskih 105 milijonov dinarjev. Ti podatki se nanašajo samo na TOZD Papirnica, katere proizvodni program zajema razne vrste papirja in premaz kartonov.

Kljub vsem omenjenim težavam pa mislijo v radeški tovarni papirja že letos urediti eno izmed največjih naložb po vrednosti v celjski regiji. Govorijo o vrednosti nad 65 milijard starih dinarjev za naložbo v nov obrat visokokakovostnih papirjev, ki sicer ne bo zahteval večjih novih zaposlitev, ampak le razporeditev in predhodno usposobitev obstoječega strokovnega kadra ter doseganje večje produktivnosti. Tudi v naslednjem srednjeročnem obdobju so proizvodnjo in prodajo dobro izvozno usmerili, saj ob koncu tega obdobja računajo s 15-odstotnim porastom izvoza in prav takšnim odstotkom zmanjšanja uvoza. Že sedaj so pri nekaterih premazih uvoz skušali nadomestiti z domačim materialom, vendar domači proizvajalci

zaenkrat še ne zagotavljajo dovolj stalne kakovosti premazov.

Vsekakor bo nov obrat visokokakovostnih papirjev, gre za vrednostne papirje in papirje z ekskluzivnimi vodnimi žigi, pomenil izredno kakovostno stopnjo v proizvodnji in bo nekatere dosežke uvozne vezave za reprodukcijski material nadomestil z domačimi proizvodi. Osvojili pa bodo tudi novo tehnologijo, ki v celoti pomeni v domačih jugoslovanskih razmerah bistveno novost.

MITJA UMNİK

ZLATARNE CELJE

SUROVINSKE IN DRUGE ZAGATE

Ni vse zlato, kar se sveti!

Celjske zlatarje še zdaleč ne mučijo samo vprašanja, kam je izginil njihov zlati nakit. Tu so aktualna predvsem vprašanja, kako priti do surovine, in akako zdržati s cenami, saj se je v začetku tega leta že tako visok temeljni davek za zlate izdelke od sedanjih visokih 55 odstotkov v poprečju, dvignil za različne zlate izdelke še v razponu od 47 in pol do 104 odstotke.

Po mnenju Adolfa Hrastnika, predsednika kolegijskega poslovnega organa celjskih Zlatarn, je njihovo zlato danes že za več kot 100 odstotkov dražje kot italijansko in še nekaterih drugih sosednjih držav, na primer Grčije in Avstrije, kjer je temeljni davek za zlate izdelke neprimerno manjši. Prav zato niso iz trte izvite trditve, da v Jugoslavijo po ilegalnih poteh pride več zlatnega nakita in izdelkov, kot pa ga vsi zlatarji v Jugoslaviji naredijo. Posledice so jasne: gre za velik in nepotreben odliv deviz! Zlatarska skupnina proizvajalcev pa po podatkih splošnega združenja industrije za predelavo kovin pri zvezni gospodarski

zbornici ob domačih zalogah surovine, niti ne more povečevati proizvodnje. Po sedanjih ocenah bi se v tej panogi lahko zaposlilo še enkrat večje število ljudi, zlatarjev, priučenih in prodajalcev v trgovski zlatarski mreži. Že sedaj je zaposlenih po približnih ocenah precej čez 2000 ljudi v družbenem zlatarskem sektorju v Jugoslaviji.

Morda se tudi v tem kaže dvoreznost davčnega meča, okrog katerega prav sedaj poteka akcija za znižanje temeljnega davka. Mimogrede: ne gre pa računati seveda na kakršnekoli potrošniško spodbujevalne posojilne ukrepe za večjo prodajo zlatnega nakita in izdelkov, saj to sploh ne bi bilo na liniji tekoče in srednjeročno naravnane ekonomske politike!

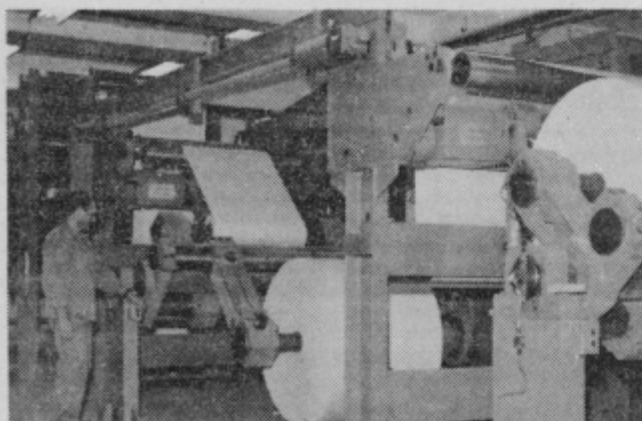
Vsekakor se je ob 60-odstotni izkoriščenosti proizvodnih zlatarskih zmogljivosti treba vprašati, ali večji temeljni davek v ceni zlatarskih izdelkov več državi ne vzame, kot pa ta z njim pridobi, saj vsepovsod zmanjkuje denarja za razširjeno reprodukcijo, predvsem pa za širitev jugoslovanske zlatarske

surovinske baze. Tako se, na primer Makedoniji za sovlaganje pri zlatih rudnikih, sedaj niti 18 starih milijard, ki jih ponujajo celjske Zlatarne za zagotovitev svojih surovinskih virov, ne zdi več poslovno zanimivo. Imajo pač svoje republiške načrte in ambicije, ali pa čakajo na boljše ponudbe?

Tako so se celjske Zlatarne spet začele pogovarjati z Majdanpekem, s katerim Zlatarne sicer dobro sodelujejo, čeprav iz njihovih rudnikov ne dobijo niti kilograma zlata. Vsekakor bo potrebno v kratkem času tudi na zlatarskem proizvodnem jugoslovanskem področju narediti red in ugotoviti, kateri členi reprodukcijske verige spadajo skupaj, pri čemer je treba upoštevati surovinske virov, strokovnost kadrov in predvsem kakovost izdelkov in obvladovanje zunanjega tržišča z zlatimi izdelki.

Izključujoč surovinske virov, Zlatarne Celje pri tem še vedno nosijo zlasti kakovosti!

MITJA UMNİK

Tovarna papirja Radeče - delovni posnetek iz TOZD Papirnica

KOMENTAR

Z vprašanji energetske štednje smo se resneje začeli ukvarjati zelo pozno, praktično šele leta 1979, ko so v nas z vso silo butnili vprašanja oskrbe z naftnimi derivati. Tedaj smo »odkrili«, da vendarle porabimo preveč nafte, ki jo poleg vsega po novih in vse višjih cenah komaj zmoredno plačevati. Ob vse večjih problemih deviznega plačevanja - nafta se je na primer od leta 1973 do lani 20-krat podražila, smo morali zanjo zamenjati vse več izvoznega iztržka. Še leta 1973 smo

(NE)ORGANIZIRANO ENERGETSKO RAZMIŠLJANJE

zanjo dali 160 milijonov dolarjev, kar je tedaj pomenilo 6 odstotkov izvoza, lani pa se je ta odstotek dvignil že na 35 odstotkov.

Vsemu temu so se pridružili občasni zastoji v preskrbi, tudi zaradi zaostrenih mednarodnih konfliktov, in ugotovitve o siceršnjih zalogah nafte v svetu, ki naj bi zadoščala po nekaterih ocenah komaj še za 30 do 45 let. Jugoslavija načrpa okrog 26 odstotkov porabljenega nafte doma in je v zadnjih letih morala uvažati med

12 in 13 milijoni ton za pokrivanje naraščajočih potreb. Le-te so se povečale tudi tedaj, ko so že mnoge države začele varčevati. Poraba v Sloveniji je sicer v zadnjih treh letih po količini padala: 1978 - 2,52 milijona ton, 1979 - 2,33, 1980 - 2,06 in letos naj bi jo skrčili na 1,94 milijona ton, kar je za 24 odstotkov manj kot v letu 1978 in za 8 odstotkov manj kot lani.

Nazaj k premoči in vodi je sicer dobra resnica, ki pa vendarle zahteva svoj čas, kajti premogovniki šele sedaj dobivajo pravo sapo, čeprav jim kaj večje niti ne dajejo sedanje cene. Nobenega dvo-

slo, si moramo dopovedovati vsak dan. Pa tudi tako ne bo slo, da bomo samo iz globalnih energetskih bilanc federacije in republike uravnavali porabo, če se ne bomo po občinah in še manjših skupnostih ter v združenem delu prizadevali za svoje energetske in varčevalne bilance in ukrepe.

Nekatere občine na našem območju oziroma njihovi izvršni sveti temeljito rešata vprašanja energetske oskrbe z vseh vidikov: toplarniških, plinarških, oskrbe z elektriko, trdimi in tekočimi gorivi ter odpadno toploto in še čem drugim. Baje imamo že tudi narejeno nekakšno regijsko energetske bilanco. Vse pa je narejeno v slogu »od zgoraj navzdol«, namesto obratno. V nekaterih občinah se jim niti ne sanja, kaj je to energetska bilanca in si s tem, kot kažejo nekateri naši podatki, niti ne belijo glave. Mogoče celo zaradi najbolj enostavnega razloga, ker to nobeden »od zgoraj« ne zahteva od njih? Na vsak način so energetska vprašanja premalo prisotna v našem vsakodnevem razmišljanju, če odštejemo seveda tista razmišljanja voznikov avtomobilov, kam se bodo le namerili peš, ker je pač bencin tako zelo drag... To pa še vedno ni organizirano in stabilizacijsko razmišljanje!

MITJA UMNİK

AERO

POVEČAN IZVOZ

Dolgoročno povezovanje z drugimi

Delovna organizacija Aero Celje je v preteklem letu ustvarila za milijardo in 200 milijonov dinarjev dohodka in s tem presešla načrtovano višino. Tako je tudi močno povečala delež sredstev za razširitev materialne osnove dela v ustvarjenem dohodku in dosegla plansko zastavljene cilje. Zaradi nenehnih težav z oskrbo s surovinami in repromaterialom je bilo seveda vse cilje težko doseči. Toda iskanje notranjih rezerv, prihrankov pri stroških, racionalno zaposlovanje, spremljanje nabavnih in prodajnih cen in predvsem povečan izvoz so omogočili uresničitev zastavljenih planskih ciljev.

V Aeru se zavedajo, da jim dosežen, pa tudi v letošnjem letu planiran izvoz še ne bo zadostoval za normalno oskrbo s surovinami, kar se kaže že v prvih mesecih letošnjega leta, ko je oskrba s surovinami precej kritična. Toda novi zakonski predpisi dajejo tej, kot ostalim delovnim organizacijam možnost, da ob lastnem izvozu pridobivajo potrebna devizna sredstva tudi s povezovanjem z drugimi proizvajalci, ki razpolagajo z devizami. Zato vidijo v Aeru zagotovilo

uspešnega dela in razvoja v prihodnje le z dolgoročnim povezovanjem z drugimi delovnimi organizacijami, s skupnimi vlaganji v izvozno usmerjeno proizvodnjo ter v lastnem povečanju izvoza. Ob tem seveda, da uvožene surovine, ki jih potrebujejo za proizvodnjo, postopoma nadomestijo z domačimi. Ta naloga za Aero seveda ne bo lahka, saj so jugoslovanski proizvajalci v trenutnih razmerah prisiljeni pospešeno izvažati ter zato zanemarjati surovinsko oskrbo domačih proizvajalcev. Toda v Aeru vendarle računajo s tem, da se bodo razmere spremenile v prid dolgoročnemu povezovanju in skupnemu prizadevanju za zmanjšanje uvoza v celotnem jugoslovanskem gospodarstvu.

DS

LJUBEČNA: NOVI IZDELKI

V delovni organizaciji Ljubecna posvečajo veliko pozornost osvajanju novih izdelkov. Skoraj ne mine leto, da iz te nadvse uspešne delovne organizacije na trg ne bi prišel nov izdelek. Konec lanskega leta so kupcem ponudili Klinker hobi. To je izdelek, s katerim si lahko vsak sam naredi izdelek po želji, ki popestri vsak dom. Že prvi odmevi iz tržišča kažejo, da so s tem izdelkom uspeli.

V začetku leta so v nemškem Kölnu na mednarodnem sejmu pokazali novi izdelek Klinker dekor. To so reliefne ročno izdelane ploščice z različnimi motivi, ki so originalni in so namenjene za likovno popestritev notranjih in zunanjih prostorov. Nemški kupci so za te ploščice pokazali veliko zanimanja. Najbrž ga bodo tudi naši kupci, ko se bo ta izdelek v prihodnjih mesecih pojavil tudi v naših trgovinah.

M. BRECL

3650 skupnih dni

10 let vaše veleblagovnice

ODMEVI, POGLEDI, STALIŠČA

UGASNILA JE LUČ

Bliža se štirinajsto leto, odkar je grenka usoda zadela številno rudarsko družino s tem, ko so energetske načrtovalci sklenili, da prekinajo proizvodnjo vsi premogovniki v Sloveniji, ki niso rentabilni. Temu se tudi rudnik v Zabukovici ni mogel izogniti. Vzrok za to je bil v cenejši ceni drugih goriv - to je olju, plinu itd.

Ze po nekaj letih lahko vidimo, da temu ni več tako in da se bo najbrž treba ponovno vrniti v temne rove in izkoristiti zaloge, ki so še ostale. Rudarji, zvesti svoji tradiciji, ki seže v leto 1943 do te prekinitve, so morali poiskati svoj kos kruha drugje. Kako so se ob tem počutili, si lahko mislimo.

Premogovno kotlino pri Zabukovici ni težko najti. Premog je bil znan daleč naokoli zaradi svoje kakovosti. Rudnik se je nahajal štiri kilometre južno od železniške postaje Žalec, na nadmorski višini 332 metrov in je bil svojčas povezan z ozkotirno železnico na nakladalno rampo v Žalcu.

V zadnjem času krožijo govorice, da nameravajo ta opuščeni rudnik ponovno odpreti. Ta zamisel je domala nemogoča, ker je demontaža vseh objektov zajela tolikšen obseg, da skoraj ni več vidnih znakov, kje je bil sedež tega premogovnika. Morda je enaka usoda doletela tudi separacijo in notranjo opremo, kar je vsekakor škoda za objekt, ki je služil svojemu namenu le 48 let.

Ko so pred leti izvedli primopredajo, je bila storjena velika napaka, ker niso v zapisnik zapisali pogoja,

bino in so zato začeli izdelovati zidno opeko in tako je tam nastala tudi opekarna.

Ce se je kdo od rudarjev pregrešil zoper delovno disciplino in je neopravičeno izostal z dela, je moral dostikrat kazni odslužiti v zaporu. Takrat so imeli rudarji zelo poostrene delovne pogoje. Delovni čas pa je trajal 12 ur. Tisti, ki so bili na prvi izmeni, to je od 6. zjutraj do 6. zvečer niso v zimskem času videli belega dne, razen opoldne ko so šli na prigrizek kruha pred vhodni rov. Še na slabšem je bila druga izmena od 6. zvečer do 6. zjutraj.

Kljub temu, da zadnja leta proizvodnja ni bila na visoki ravni, je bila še vendar tolikšna, da je zadoščala trenutnim potrebam. Podzemeljska dela so bila v znamenju odpiranja zaloga po samem sloju. Toda takšen način ni omogočil raziskav na večjih površinah ter odpiranje zaloga za daljši čas. Leta 1924 so uvedli talninski sistem raziskav in odpiranja zaloga. S tem načinom pa je bila dana velika možnost odpiranja zaloga na daljši čas in pridobivanja premoga brez posebnega vzdrževanja zaledja. Toda ob tem so nastajali tudi večji proizvodni stroški, če niso odpirali zaloge na racionalnejši način. Imel sem vtis, da nekaj ne bo v redu, ker s takim načinom dela ne bomo dolgo ostali na zeleni veji, in da lezemo nekam v neznano smer. Ne bom se spuščal v podrobnosti tega primera, toda dovolj zgovoren dokaz je izpirališče, kjer se je nabralo veliko nepotrebnega blata, za katerim je sčasoma nastalo jeze-

Za temi zalogami je bila zračna proga proti jugu, ki je bila povezana z linijo zračnega nadkopa na progo višinske kote 294. Ker je bil ta kompleks zelo verjetno preveč v objemu močnega zračnega toka, se je kmalu pojavil ogenj. To območje je bilo tudi zelo pod vplivom metana CH₄. Zato ni bil montiran električni vitel, ampak smo z ročnim vlačili polne vozičke iz globine. Večkrat smo premog premetavali iz odra na oder. To veliko zalogo smo bili prisiljeni zadušiti s požarnim zidom. Ker pa vsaka zadušitev mora trajati več mesecev, to polje ni prišlo več v poštev za nadaljnje odpiranje in pridobivanje vse do današnjih dni. Prepričan sem, da sem morda edini, ki trdi da ta predel ni treba ocenjevati zaradi domnevnih zaloga, ker tam so dejanske zaloge. Res je, da je zaradi različnih pogojev pridobivanje teh zaloga povezano z večjimi proizvodnimi stroški, ni pa še to najbrž razlog, da tako hitro vržemo puško v koruzo. Prepričan sem, da je v tem predelu še premoga, ki bi zadoščal za letno proizvodnjo do 60 tisoč ton za dobo 35 let.

Omembe vredno je tudi dejstvo, da so se zaloge odpirale preko 30 let na osnovi novega sistema ter v tem času ni prišlo do občutne poslovne izgube.

Ze pred leti je bila v Zabukovici strokovna komisija, da bi proučila ta položaj in ocenila zalogo v eni in drugi kotlini. Prišlo je tudi do predloga, da bi se odločili za dnevni kop v Ana polju, kar pa še zdaleč ni mogoče, ker bi morali celotno gosto

da ostanejo vse premičnine še do nadaljnjega v obstoječem stanju. Razumljivo je, da se naša industrija širi in razvija, menim pa, da bi pri tem lahko pazili tudi na to, da s tem ne bi povzročali nepotrebnih škod. Morda je še kakšen izhod iz te na videz slepe ulice, če bi seveda bila širša družbena skupnost pripravljena tudi pomagati. Danes, ko trka na vrata stiska z energetskimi viri in nam je postal premog tudi pri srcu toplejši...

Poglejmo malo v zgodovino: Ta premogovna kadunja spada v terciarno formacijo oligocenske starosti. Na severni strani obdajajo kotlino triadne naslage, na južni strani pa so karbonske naslage in to pod vznožjem Gozdniškega vrha. Vodovje, ki je s časom postajalo vedno bolj sladko, je dajalo takšno podlago, da se je lahko razraslo bujno rastlinstvo. Skozi različna obdobja je nastal tudi današnji premog. Ker so premogovne plasti segale na več krajih do površine, je bilo ob samem začetku izkoriščanje teh zaloga bolj površinskega značaja in seveda brez ustreznih strojnih pripomočkov. Šele sčasoma so nastali rovi in iz teh je prihajal rovin premog, ki so ga sortirale ženske. Na gotovih mrežah celih 76 let in to do leta 1919, ko so zgradili separacijo. Premog so prevažali tudi s konjsko vprego. Ko so površinske zaloge izčrpale svoje bogastvo, so pričeli graditi izvozne šahte. Treba je bilo doseči precejšnjo glo-

ro, ki je terjalo tudi dvoje mladih življenj. Ob neki priložnosti je nekdo vprašal, od kdaj imamo v Zabukovici dnevni kop. Seveda mu nisem razlagal od kod to premoženje. Skušali smo na merodajnem mestu doseči razumevanje pa tudi nisem pričakoval skupnega interesa med ostalimi sodelavci, da bi se s skupnimi močmi izognili takšnemu načinu izkopa. V pisarni so mi dejali, da se nimam pravice vmešavati v njihov delokrog. Odpri so mi tudi vrata na stečaj, da bi lahko čimprej zapustil pisarno. Vsa čast in priznanje fakultetni izobrazbi, ni pa to odnos do sodelavcev, ki so preživeli vso svojo mladost pod zemljo. V tem času smo si tudi priborili bogate izkušnje in pridobili strokovno znanje. Tako smo samo kimali kot nekakšni laiki in da je kolektiv doživel gospodarsko polomijo, smo pač največ bili krivi sami, toda po toči zviniti je prepozno.

Poglejmo, kako je z zalogami, predvsem v vzhodnem predelu kotline: že kot 16-letni mladenič sem bil leta 1927 dodeljen v ta predel jame in sem že tedaj okusil marsikaj grenkega, kar mi je še do danes ostalo v spominu. Pod slepim izvoznim šahtom na višinski koti 264 je bila speljana osnovna proga proti vzhodu imenovana »večna štrekna v sloke mile«, kot so jo starejši rudarji imenovali. Ta proga je bila speljana skozi premogovne plasti, ki so imele proti jugu strm padec.

naseljeno Kurjo vas odkupiti pa tudi zaradi geoloških pogojev, saj so premogovne plasti raztrgane in razmetane na vse strani. To polje ne pride v poštev tudi zaradi tega ne, ker sta Ana in Huzska polji že skoraj izčrpani, razen zaloga v varnostnih stebrih.

Ce bi se res kdaj uresničila možnost nadaljevanja stare knapovske tradicije, bi pač k temu morali pristopiti z vidika skupnih interesov. Tudi tokrat naj velja načelo, da se v skupnosti vedno najde izhod iz zagate.

V življenju se je večkrat vredno posvetovati s starejšimi ljudmi in v tem primeru s starejšimi rudarji pa naj bo to kopač ali kdo drug.

M. S. Celje

PRIPIS UREDNIŠTVA: To je razmišljanje rudarja, ki je mnoga leta, predvsem pa mladost preživel v rudniških rovih, pa mu zato ni vseeno, kako so se te stvari odvijale skozi čas. Ob današnjih, vse bolj aktualnih spogledovanjih s premogom, se nam je zdelo vredno objaviti njegovo razmišljanje, prav pa bi bilo, če bi kdo kaj napisal v odgovor na to razmišljanje. Pismo je bilo dolgo, malce smo ga skrajšali in objavili le najbolj bistvene misli, ni pa anonimno. Na željo avtorja smo objavili le kratki.

PREJELI SMO

NERAZUMEVANJE

Pismo iz Lok pri Mozirju

Pisal nam je Ivan Glušič, Loke št. 6, Mozirje, in dodal še fotokopijo ponovne pritožbe, ki so jo 15. januarja letos naslovili na Svet KS Mozirje, sicer pa je v dopisu še zapisal, da so se krajani kmečkega naselja Loke pri Mozirju že 17. decembra 1980. pritožili na Skupščino občine Mozirje in na Svet KS Mozirje zaradi odloka, po katerem bi morali tudi kmetje plačevati prispevek za smeti. Odgovor je bil zanje negativen, zato so napisali ponovno pritožbo. Tokrat v ostrejšem tonu.

»Krajani iz Lok smo se 17. decembra 1980. pritožili na Svet KS Mozirje zaradi odloka o odvažanju smeti. Ker se nismo dobili nobenega odgovora, dodajamo na navedeni naslov še naslednji zapis,« tako so zapisali, oziroma pričeli ponovno pritožbo, ki so jo naslovili na Svet KS Mozirje in poslali v vednost Izvršnemu svetu Skupščine občine Mozirje.

V ponovni pritožbi še pišejo:

»Iz zapisnika, ki nam ga je poslala Skupščina občine Mozirje, je razvidno, da so nas v ta odvoz samovoljno in brez vednosti nas krajanov vključili delegati, oziroma svet krajevnih skupnosti. Ker je svet KS sklepal in odločal kar sam, saj se ni izvedla javna razprava in sploh se je vse delalo za našim hrbtom, je bil s tem storjen prekršek zoper temeljne pravice samoupravljanja.

Zato odločno vztrajamo pri zahtevi, da odgovorni v KS popravijo krivico, ki so jo nam krajanom prizadejali s samovoljnim in birokrat-

skim odločanjem. Sprožiti morate postopek, da se odlok razveljavi, oziroma spremeni tako kot to zahteva velika večina krajanov. Sicer pa ta odlok sploh ne bi nikdar izšel v takšni obliki, če bi dali krajanom pravico in možnost zavestne samoodločbe.

Nismo proti temu, da se okolje varuje, smo pa tudi prepričani, da nihče ne zna bolje čuvati okolja, kot kmečki in podeželski ljudje. Mar imamo mi speljano kanalizacijo v Savinjo, ki naj bi bila čista. Menimo, da je to mnogo večje onesnaževanje okolja. Ni nam treba metati peska v oči, kot da ne bi videli, da gre le za denar. Da je temu res tako, pričla tudi dejstvo, da ni obvezno kupiti kante, le plačati prispevek naj bi bilo obvezno. To pa ne more biti tako. Prispevek in odvoz spadata skupaj. Če ni enega, tudi drugega ne sme biti.

Tako krajani iz Lok zahtevamo svojo samoupravno pravico.

Zahtevamo, da obe naši vlogi razpravlja svet KS Mozirje in nadalje, da nam svet KS pošlje odgovor, oziroma zapisnik te seje.

Tako torej, Ivan Glušič, ki nam je posredoval še seznam gospodinjev v vasi Loke, ki so se izrekli za ali proti odvažanju smeti. Osemindeset podpisov je proti in šest za.

Očitno gre za vprašanje, ki razburja večino krajanov Lok, za vprašanje, ki mora dobiti svojo piko na i. Prav tako odgovor. Zanj prosimo tudi v uredništvu NT.

ŽENSKE IN KRAJEVNA SKUPNOST

BREZ PLAČILA

Deljen delovni čas in druge težave

Osnovna organizacija sindikata delavcev, zaposlenih v krajevnih skupnostih v celjski občini (25 jih je) je pripravila srečanje, ki je bilo tokrat v krajevni skupnosti Nova vas. V sproščenem razgovoru na temo »Vloga žene v naši družbi in njeno delo v KS«, so delavke nanašale vrsto problemov, s katerimi se srečujejo na svojem delovnem mestu.

Predsednica sindikata IVANA ZAVSEK je izpostavila stanje žena, ki so zaposlene v KS kot tajnice ali administratorke. Obremenjuje jih deljeni delovni čas na delovnem mestu, zaradi angažiranosti v delegatskem sistemu delajo veliko tudi izven delovnega časa. To delo ni plačano, kar tudi nihče ne zahteva, lahko pa bi bilo bolj družbeno ovrednoteno.

Vse tajnice in tajniki v krajevnih skupnostih morajo biti družbenopolitični delavci, kar zlasti od žena terja dodatno obremenitev. Delovni položaj pa je tudi takšen, da včasih obremenjuje žene tudi ponoči. Varstvo njihovih otrok je oteženo in zgodi se celo, da marsikatera delavka v krajevni skupnosti ni mogla izkoristiti porodniškega dopusta.

Osnovna organizacija sindikata delavcev, zaposlenih v krajevnih skupnostih celjske občine deluje že tri leta, je pa edina na našem območju. Vseskozi si prizadeva, da bi svojim delavcem omogočila boljše delovne pogoje, kar je vsekakor potrebno zlasti pa bi morala biti nanje bolj pozorna celotna družbena skupnost.

Z. S.

CELJE: OB TREH ZBORIH TUDI SKUPNOST KRAJEVNIH SKUPNOSTI

V torek, 17. t. m., bodo tridesete ločene seje delegatov vseh zborov celjske občinske skupščine. Isti dan bo tudi prva seja skupščine podpisnikov samoupravnega sporazuma o združevanju sredstev za zadovoljevanje določenih skupnih potreb v krajevnih skupnostih celjske občine, na kateri bodo izvolili ne samo organe skupščine, marveč tudi razpravljali o predlogu skupnega programa krajevnih skupnosti v tem letu.

Sicer pa čaka delegate zborov občinske skupščine zahtevno delo. Odločali bodo namreč ne samo o predlogu družbenega plana občine za novo srednjeročno obdobje, marveč tudi o davčni politiki, o minuli hortikulturni akciji in v tej zvezi o prihodnjih nalogah in ne nazadnje o obrambnih pripravah in uresničevanju nalog s področja splošnega ljudskega odpora v občini.

V predlogu dnevnega reda je tudi več osnutkov in predlogov odlokov.

MB

OBMOČJE

KAKO SMO PRAZNOVALI DAN ŽENA

Prisrčno, skromno, delovno. Kovinotehna dala denar za inkubator

V CELJU se je v počastitev 8. marca zvrstilo veliko prireditev. Tradicionalni koncert, ki ga je pripravil Zavod Golovec, je obiskalo okoli 1500 žena.

Veliko pozornost je vzbudila razstava likovnih in ročnih del celjskih žena, ki so razstavljale v Muzeju revolucije (platna, mekrameje, tapiserije) in v domu JLA (gobeline). Tudi dijakinja Ekonomskega šolskega centra so z razstavo ročnih del obeležile osemmarčevski praznik.

Na osrednji proslavi v počastitev mednarodnega praznika žena, ki je bila v slovenskem ljudskem gledališču v Celju, je imel slavnostni govor predsednik občinskega sveta Zveze sindikatov Stane Mele. Na proslavi je sodeloval še moški pevski zbor iz Frankolovega in Grupa poetica iz Celja. Za žene so pripravili še gledališko predstavo »Prevzgoja srca« (Karamazovi) in v Narodnem domu Valčkov večer.

V celjski KOVINOTEHNI

so že nekaj let nazaj ob 8. marcu darovali sredstva za humane, predvsem pa zdravstvene namene. Tudi njihova letošnja odločitev je bila takšna. Darovali so 30.000 dinarjev za inkubator. Vsekakor posnemanja vredno ravnanje.

V MOZIRSKI OBČINI so bila osemmarčevska obeležja razdeljena na proslave v krajevnih skupnostih. Pripravile so jih krajevene organizacije Socialistične zveze, na njih pa so sodelovali recitatorji in pevski zbori domačih prosvetnih društev.

Osrednje proslave ob dnevu žena v VELENJSKI OBČINI ni bilo, pač pa se se vrstile prireditve po krajevnih skupnostih. V Kulturnem centru v Velenju pa je bila tudi razstava ročnih del, ki so jih izvezle velenjske žene. Predvsem so razstavljale tapiserije in makrameje. V nedeljo je bil tradicionalni tek po velenjskih ulicah, v katerem so sodelovali pionirji, mladinci, člani in članice. Posebno akraiven pa je bil tek z mednarodno udelež-

bo, že peti po vrsti. Nastopile so najboljše tekačice iz vsega sveta.

V LAŠKI OBČINI so se v okvir praznovanja dneva žene vključile vse krajevene skupnosti, delovne organizacije, osnovne šole, vrtci. Osrednja proslava je bila v osnovni šoli Primoža Trubarja. Krajanji Zidanega mosta so se na proslavo zbrali v dvorani kulturnega doma Svobode, osrednja krajevena proslava v Radečah pa je bila v kulturnem domu Svobode. Na osnovni šoli Primoža Trubarja v Laškem so izvirno počastili dan žena. Izdali so izredno številko šolskega glasila, z naslovom Žena, žene, ženi.

V prostorih muzejske zbirke v Laškem je bila odprta razstava slikarja Mihe Maleša. Tematski zbor je obsegal okoli 50 grafik, podob žene v obsežnem slikarjem opusu od praeškega obdobja, leta 1925, naprej. Na svečanosti je pel Timov pevski zbor.

Marijagraške žene je obiskala skupina celjskih gledališnikov. Nastopila je s humoresko »Predavanje o škodljivosti tobaka« in s »Snubačem«. To je bil premierni nastop skupine, ki si je nadela ime Grupa brez hrupa.

V ŽALSKI OBČINI se je zvrstilo precej proslav v počastitev dneva žena. Proslave so bile domala v vseh krajevnih skupnostih in v mnogih delovnih organizacijah. V Grižah so člani društva upokojencev povabili na kulturno prireditev vse upokojene žene. Zabavne prireditve so bile tudi v Šempetru, hotelu Prebold, kjer je nastopila skupina Pepel in kri ter v Žalcu, na Vranskem in še kje.

S srečanjem ženskih pevskih zborov iz konjiške obči-

ne so v SLOVENSKEH KONJICAH počastili mednarodni dan žena. Na srečanju je sodelovala tudi skupina žensk iz pobratene občine Kosjerić in ansambel Pohorska dekleta.

Sicer pa so konjiške žene v dneh okoli osmega marca gostile petinpetdeset žensk iz Kosjerića, ki so vrnila obisk Konjičankam. Tam so bile lani. Dovolj časa je bilo za izmenjavo izkušenj, mnenj, pa tudi za obiske v delovnih in drugih organizacijah.

V ŠENTJURSKI OBČINI so pripravili več proslav v posameznih krajevnih skupnostih, osrednje občinske slovesnosti pa ni bilo. Predvsem so se s prisrčnimi programi odlikovali šolski in predšolski otroci.

Tudi v ŠMARSKI OBČINI so 8. marec počastili z manjšimi proslavami v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih, na katerih so nastopili predvsem šolski in predšolski otroci. Večja prireditve je bila v Rogaški Slatini, med drugim s v razstavnem paviljonu zdravilišča odprli razstavo slik Darinke Pavletič-Lorenčakove. Prisrčnih obeležij ob dnevu žena je bilo v celjski regiji še veliko. Tako v večjih kot tudi v manjših krajih. Prav vseh nismo mogli zabeležiti. Tako so se zbrale vaščanke Trobnega dola in male Breze, da proslavijo svoj praznik. Sodelovala so vsa društva iz kraja, na novo pa je zaživela strelska družina.

Proslave ob 8. marcu bi lahko še in še naštevati, a prostora ni dovolj. Če pa jih damo pod skupni imenovalec, pa lahko rečemo, da so potekala slavnostno, prisrčno in tudi skromno.

Zbrala: ZDENKA STOPAR

V BESEDI IN SLIKI

ŠPORTNIK LETA OBČINE VELENJE - ATLET BOGDAN MAKOVŠEK

Komisija za izbiro športnika občine Velenje, ki dela pri Občinski zvezi za telesno kulturo in uredništvo Našega časa in Radia Velenje sta prejšnji teden v prostorih vile Siroko v Soštanju izročila najboljšim športnikom iz občine Velenje priznanja.

Športnik leta 1980 je postal atlet, Bogdan Makovšek, ki v lanskem letu ni imel resnih konkurentov in tudi komisija ni imela težkega dela pri izbiri.

Med ekipami je bila najboljša Strelska družina MROŽ iz Velenja, pri dekletih je najboljša Jana Pečovnik, atletinja iz AK Velenje, ki je stalna članica mladinske državne reprezentance v peteroboju.

Priznanje pa je dobil tudi Jože Angelo, invalidski športnik za doseženo 4. mesto na II. invalidski olimpijadi, lani na Nizozemskem v teku na 1500 metrov.

Priznanja so še prejeli: Nande Korpnik, karate, Katja Žibert plavanje, Aleš in

Klavdija Jug, atletika, Stan-ko Miklavžina, atletika, Ivan Petrovič, Judo, Vlado Mešič, ribištvo, Peter Jovanovič, streljanje, Matjaž Sentjur, modelarstvo, Renato Šterman strelstvo in Andrej Majer moto cross.

L. OJSTERSEK

SVEČANOST ZA INVALIDKE OBČINE VELENJE

Kakor že vrsto let doslej, je Društvo invalidov Velenje tudi za letošnji dan žena pripravilo za invalidke občine Velenje prisrčno slovesnost.

V domu kulture v Soštanju se je zbralo okrog 200 invalidnih žena iz 25 krajevnih skupnosti, kakor tudi tistih žena, ki skrbijo za težke in negibljive invalide v svojem družinskem okolju. Iskreno dobrodošlico jim je najprej zaželel dolgoletni organizator takšnih srečanj Edvard Centrih, nato pa je o pomenu dneva žena spregovoril še predsednik izvršnega odbora kulturne skupnosti občine Velenje Karel Seme. Kot odlični recitator jim je na koncu zrecital tudi pesnivec Mileta Klopčiča NOČ, s katero je hotel prikazati nekdanje težke čase, nato pa je vsem skupaj še čestital z željo, da bi kar najprijetneje proslavile svoj praznik. V kulturnem delu programa pa so za invalidke nastopili še učenci osnovne šole Veljka Vlahoviča iz Velenja.

V spomin na to praznovanje in srečanje so vse žene invalidke prejele od društva invalidov priložnostno darilo in spominsko značko. Ob tem zapisu naj dodamo še to, da so se na povabilo SZDL na proslavo dneva žena prav tako v domu kulture zbrale tudi žene iz Soštanjja in okolice. Pester kulturni program so za to praznovanje in proslavo s petjem in recitacijami pripravili učenci osnovne šole Karla Destovnika Kajuha in Bibe Röck iz Soštanjja.

S tema dvema prisrčnima proslavamama so tudi v Soštanju počastili praznik dneva žena.

V.K.

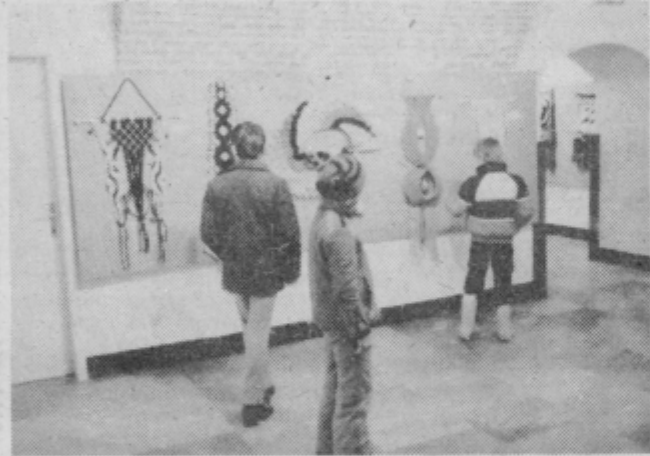
NOVA CVETLIČARNA NA POLZELI

20. februar je bil za Polzelane zares srečen dan. Poleg velike blagovnice je Jana Podbregar prav v središču Polzele odprla novo cvetličarno in s tem ponudbo blaga na Polzeli dopolnila.

Polzelani so si cvetličarno že dolgo želeli, vendar ni bilo primernih prostorov, pa tudi nekoga, ki bi imel voljo se s tem ukvarjati ni bilo. Tako je bilo treba po vsak cvet najmanj v Žalec ali pa celo v Celje. Kadar je šlo samo za šopek, je že še bilo nekako, bolj hudo pa je bilo z venci ali raznimi cvetličnimi aranžmami za posebne priložnosti.

T. TAVČAR

Iz razstave ročnih del celjskih žena. Na sliki vidite čudovite makrameje.

Med krajani, ki so z nestetimi vezmi vključeni v naše javno življenje, v delovanje naših družbeno-političnih organizacij in društev, je tudi tovariš Stane Klemenčič, upokojeni delavec Uprave javne varnosti. Tudi pri njem se lahko vprašamo, kako zmoro vestno sodelovati kot predsednik delegacije stalnega območja, član komisije za LO in DS pri občinskem odboru ZB NOV Celje, član sveta skupščine pri krajevni skupnosti, član odbora kljuba upokojencev organizacije za notranje zadeve, član IO Lovske zveze Celje, član komisije za LO in DS pri republiški lovski zvezi in še bi lahko naštevali.

STANE KLEMENČIČ - ŠESTDESETLETNIK

Stane Klemenčič izhaja iz napredne belokranjske družine, iz kmečke družine v Selah pri Jugorju, kjer je zagledal luč sveta 27. februarja 1921. leta. Ze kot otrok je spoznal trdo delo na kmetih. Po končani osnovni šoli se je vpisal v gimnazijo v Novem mestu. Ves čas šolanja se je vzdrževal večinoma sam. Zaradi pomanjkanja dohodkov s kmetije in številne družine - pet otrok - ga starši niso mogli podpirati pri šolanju. V jeseni leta 1941 se je vpisal na strojno tehniško fakulteto v Ljubljani. Ker so bile racije po italijanski okupaciji na dnevnem redu, je opustil študij in se vrnil domov, še predno so Italijani fakulteto zaprli. Že v Ljubljani se je povezal s pripadniki NOP, v aka-

demskem kolegiju, kjer je stanoval samo dva meseca, se je udeleževal sestankov OF, kjer so čitali »Slovenskega poročevalca«. V septembru 1941 se je povezal s članom rajonskega odbora OF za rajon Suhor, Jeleničem, ki ga je kmalu povezal z ostalimi člani in Stane je prejemal naloge za delo na terenu. Poleg razširjanja literature je Stane organiziral tudi zbiranje orožja, razen tega je organiziral narodno zaščito. Ko so se v začetku maja 1942 pojavili v vasi partizani, je takoj navezal stike z njimi in postal poveljnik vaških zaščit, odbor-

nik OF in kot tak je bil tesno povezan z enotami Belokranjskega bataljona in pozneje Belokranjskega odreda. V ta odred je vstopil tudi sam 1. julija 1943. Potem ga je pot vodila po številnih enotah, postal je pomočnik politkomisarja čete Belokranjskega bataljona, pomočnik politkomisarja III. bataljona XV. brigade. Bil je ranjen, postal politkomisar čete komande mesta Vinice, pa pomočnik politkomisarja in pozneje politkomisar Komande mesta Novo mesto pa pomočnik šefa personalnega oddelka pri Komandi ljubljanskega vojnega po-

dročja, od 24. 2. 1945 je delal pri OZNI za Slovenijo, od leta 1952 pa je bil uslužbenec Državnega sekretariata za notranje zadeve LR Slovenije. Vse do upokojitve je bil na odgovornih vodilnih položajih kot referent pri DV, šef oddelka DV za Vzhodno-primorsko okrožje, pozneje za okrožje Celje, Maribor, šef oddelka pri UDV za Slovenijo pa pooblaščenec UDV Ljubljana III. rajon, pozneje v Soštanju in v Celju. V organih za notranje zadeve je prejel naziv svetnik. Leta 1966 je bil upokojen, vendar je delal še 10 let v po-

krajinskem štabu TO za zahodno Stajersko Celje kot varnostni oficir v činu majorja. Lahko bi še naštevali vrsto odgovornih funkcij v okrožnih in okrajnih komitejih ZK, v ZVRS, v kegljaški zvezi, v osnovnih organizacijah ZK in v lovskih društvih. Povsod pa poznajo tovariša Staneta Klemenčiča kot značajnega, resnega človeka, dobrega tovariša, ki ima tudi veliko smisla za zdrav humor. In ne nazadnje je znan tudi kot velik ljubitelj prirode in poznavalec njenega živalskega bogastva. Veliko bi znali povedati lovci o svojem dragocenem tovarišu in prijatelju. No, še nekaj je, česar ne smemo prezreti: Stane Klemenčič je dober poznavalec ljudi in značajev, rad ima ljudi in dobro jim želi, zato ni čudno, da ga poznajo zlasti mnogi mladi pari, ki jih je poročil kot pooblaščenec za sklepanje zakonske zveze pri SO Celje.

Za svoje plodovito delovanje v naši socialistični samoupravni družbi je prejel Stane Klemenčič številna odlikovanja, vojaška in civilna.

Stane Klemenčič se je razdaljal in se še razdaja, poln je energije in ob njegovi šestdesetletnici izredno plodnega življenja mu želimo še mnogo zdravij in zadovoljnih let ob strani svoje družice in sredi prijateljev in krajanov, ki ga cenijo kot enega najuglednejših družbenih delavcev.

RUDOLF URŠIČ

3650 skupnih dni

10 let vaše veleblagovnice

POSKUS ANALIZE IZREKA »VSAKO DELO JE ČASTNO« PREDSODEK BELEGA OV RATNIKA

IZVIRNI GREH SE ZAČNE DOMA

— Če se ne boš učil, boš moral delati! —

To smo slišali od svojih staršev in to pripovedujemo naprej svojim otrokom. Grozimo s poklici, brez katerih si življenja niti predstavljati ne znamo.

Nekaj je narobe v našem vzgojnem procesu, od doma, preko šole, do ustvarjene družbene klime, če obvladuje prepiranje, da je pisarniški človek nekaj več. Ali pa morda, ravno zaradi družbenega vrednotenja tudi je nekaj več? Kaj več?

Pred leti je v Celju nek delavec delovne organizacije CEKA zaprosil za drugo, celo manj plačano delo, da bi odvrnil od svojega otroka zbadljivke sošolcev, češ, oče ti cesté pometa. Od doma v srčni kulturi nevzgojeni otroci, ki jim tudi šola ni dala kaj dosti zraven, znajo biti zelo kruti. Od kod črpajo ljudje svoje predstave o veljavi poklicev, če ne iz okolja?

Jobotna priloga DELA (7. marca letos) prinaša lestvico, ki izhaja iz ankete o ugledu štirinajstih poklicev. Nič ni narobe, da so zdravnik, univerzitetni profesor, znanstvenik ter direktor večje delovne organizacije najbolj ugledni poklici, ki jim sledijo inženir, poklicni politik itd. Bolj zbode v oči, da je visoko kvalificirani delavec šele na 11. mestu, za katerega 58 odstotkov anketirancev meni, da mu je ugled povprečen, 17 odstotkov, da je ugled majhen in 21 odstotkov, da je le-ta velik. Za kmeta, ki je na 13. mestu, polovica anketirancev misli, da je poklic neugleden, za nekvalificiranega delavca pa je kar 64 odstotkov anketiranih reklo, da je to neugleden poklic.

Zanimiv je podatek, da so visoko kvalificirani delavci od leta 1968 zdrknili z devetega na 11. mesto.

Res je. Klobuk dol pred pametjo, pred znanjem in sposobnostjo, kajti le tako bomo napredovali; saj tudi kmet ne more biti dober blagovni proizvajalec brez znanja in tudi ceste v večjih (bogatejših) mestih že čistijo s stroji.

ŠE »VZGOJITELJSKI« PRIMER VREDNOTENJA

M. K. z manjše kmetije je bila že precej ogreta ob spodbudi staršev, da bi šla v vrtnarsko šolo. Doma imajo dobro zemljo in tudi sredstva za zagon te vrste proizvodnje blizu tržišča (zagotovljen odvoz). Toda »veleumni konzilij« sestavljen iz učiteljev in svetovalca zavoda za zaposlovanje je mladinko zamažal, z izjavo:

— Saj te je škoda! —

Danes je trgovka in že misli na to, da bi si s študijem ob delu odprla vrata kakšne pisarne.

In da se prav razumemo, izhajam iz reka: »Vsak družbeno koristen poklic je časten!«, ne morda narobe.

● Zapisano je; vsako družbeno potrebno delo je častno in terja ustrezno družbeno priznanje.

● Ugotavljamo, da je takoimenovana režija — družbena in poslovna, prehudo rejen jezdec na plečih proizvodnega dela, ki ustvarja novo vrednost.

● Izvedenci zatrjujejo, da proizvodno delo v glavnem ob danih pogojih nima več kaj dosti rezerve za povečanje storilnosti...

● ... in da prav nakopičeni režijski stroški pripomorejo k temu, da so cene proizvodov previsoke, v mednarodni blagovni menjavi nekonkurenčne.

● In tako dalje — in tako naprej!

Hkrati pa neprestano ugotavljamo, da delavci iz neposredne proizvodnje kar naprej bežijo v pisarne, urade, proč od delovnih opravil, ki so neposredno povezani s proizvodnjo; da je umeritev mladine v proizvodne poklice deficitarna in da tudi sicer hvalevreden vzgon interesa za študij in izobraževanje ob delu spodbujajo razlogi, ki bi jih lahko spravili pod skupni imenovalac: predsodek belega ovratnika.

KAJ PVEDO PODATKI ŠTUDIRAJOČIH OB DELU?

Že vnaprej se ogražujem od očitkov, češ da je poklic ekonomistov družbeno manj pomemben. Zares dobrih, nam še kako manjka! Toda pogledimo iz kakšnih strok in usmeritev v proizvodnji se rekrutirajo študentje ob delu v poklic komercialistov, ki jih uspešno izobražuje celjski oddelček visoke komercialne šole Maribor:

Vzemimo, da je 158 absolventov splošne gimnazije in 300 absolventov ekonomske srednje šole logično nadaljevalo na višji in visoki stopnji. Vzemimo tudi v zakup možnost, da je 17 slušateljev iz poklicev hotelske smeri, sedem pedagogov, sedem zdravstvenih delavcev in troje vzgojiteljic malo pozno spoznalo, da prvotna izbira poklica ni bila posrečena. Enako bi veljalo lahko tudi za vseh 9 kmetijcev in 7 zdravstvenih delavcev.

Toda med študirajočimi na tej visoki šoli je 138 slušateljev, ki imajo tehnični poklic. To so strojniki, gradbeniki, kemiki itd. Toliko jih v resnici ni »zgrešilo« svoj življenjski cilj? In kaj vse se skriva za 183 slušatelji najrazličnejših usmeritev v predizobrazbi, je seveda vprašanje?

Zakaj ljudje teh usmeritev ne nadaljujejo študija v prvotno izbranem poklicu?

Naj zdaj ponudim nekaj kamenčkov za mozaik te zabrisane podobe:

INŽENIR V DELAVNICI IN NA GRADBIŠČU

Višja stopnja tehnične opremljenosti na razviti stopnji industrijske proizvodnje nujno soli možgane in znanje v delavnice, v obrate. Zahtevni stroji zahtevajo za upravljalce tehnike, mojstre zamenjujejo inženirji. Projektiva terja enak izobrazbeni profil v materializaciji načrtov in idej. Na gradbišču, ki ni organizirano obrtniško, marveč industrijsko, je nujnost podobna. Intelektualec se tudi po svojem položaju v proizvodni verigi spreminja v proizvajalca, torej delavca v neposredni proizvodnji.

Kakor, da to ni logično?

Najbrž v miselnosti še ni. Saj bomo časniki priredili pravcato romanje h kmetu, za katerega bomo izvedeli, da je po šolski izobrazbi — agronom.

DELOVNI ČAS V IZMENAH

Ukoreninjeno pravilo, da v pisarni popoldan nikogar ne najdeš, kaj šele ponoči; da so »skupne službe« v poletnih in zadnje čase tudi v zimskih sezonah dopustov zdesetkane, tudi ponuja enega od kamenčkov k

mozaiku. To seveda ne velja samo za tiste, ki so vpeti v neposredni proizvodni proces, recimo za tehnike pri strojih, za inženirje v proizvodnih oddelkih in obratih.

Čudno.

Po prej omenjeni lestvici vrednotenja je najvišje postavljen zdravnik, ki je na istem, če ne na slabšem. Ljudem se pač ne razlije žolč samo dopoldne; če poenostavljam, si tudi časniki ne moremo naročiti dogodkov od šestih do dveh. Vsak poklic ima svoje značilnosti tudi glede tega.

Od šestih do dveh!

PISARNA ŠE VEDNO PRESTOLNA DVORANA

Izluščil bi namreč zanimivo in pomembno misel, da je pisarna »obdarjena« z nekakšno magično mareljo upravne veljave, bližine vodstvenega vrha, še ne izkoreninjenih privilegijev, bližine koristnih informacij itd.

Le pogledimo si nekaj »svobodic« pisarniškega liberalizma?

Kdo si lahko privoščiti na uro in več raztegnjeni skok v trgovino, na trg, v bližnji bife, kofetarnico?

Kdo si lažje izposluje dopust po lastnih potrebah brez ozira na potrebe delovnega procesa?

Kdo lažje, takole mimogrede, potelefonira v vrtec, šolo, si prek žice oskrbi to in ono?

Najbrž bo že držalo, če ljudje pravijo:

»Malo več reda, delovne discipline in polnejše izkoriščenje delovnega časa, pa bodo skomine po pisarniškem »azilu« poje-njale.«

Bilo bi nepravilno in neobjektivno, če bi nazadnje omenjene navedbe posploševali. Vemo, da pridna strojepiska, ki osem ur tolče stotine znakov na minuto polnih osem ur, opravlja tudi fizično naporno delo. Sicer pa tu ne teče beseda o tipkanju, o snovanju pri tkalnem stroju, gre za vrednotenje vsakega potrebnega dela.

IZ DOBREGA DELAVCA SLAB URADNIK

Kjer je pritisnila nuja do te mere, da je pod udar sanacijskih ukrepov prišla tudi administracija, so bile velike težave okoli vračanja »uradnikov«, bivših proizvodnih delavcev, v proizvodnjo. Krivi niso bili nekdanji proizvodni delavci, marveč tisti, ki so jih »povzdignili« na stopnjo uslužbencev in se jih potem, v trepetu za varnost štirih pisarniških sten, odrekli. Medvedja usluga. Namesto napredovanja v stroki, namesto izboljšane dohodka za dobro delo, je veljalo za nagrado najbrž res bolje nagrajeno delovno mesto v pisarni. To delo, ki mu navadno tudi niso bili kos, je tudi iz prenekaterega dobrega delavca v proizvodnji, ki se je zavedal cene in vrednosti svojega dela, nastal utišani, svojega nezanesljivega položaja osveščen »kimavec«. Največkrat se je to zgodilo takim dobrim delavcem, ki so bili tudi družbeno bolj aktivni in uspešni. Ni izključeno, da so bili tako ob svojo delavsko bazo z utemeljitvijo, da bi jim omogočili boljše pogoje za politično delovanje.

Ta kamenček za mozaik ni izbrskan zato, da bi razpravljali o senčnih in sončnih platih kadrovske politike, marveč zato, ker taki primeri potrjujejo zaskrbo mnenje, da je »uprava« nekaj več.

Teh nekaj misli, bržčas res izjavalnih, nobi razlog za razmišljanje ob obstoju in nekaterih vzrokih predsodka belega ovratnika.

JURE KRAŠOVEC

V ROGAŠKI SLATINI NOV ŽENSKI PEVSKI ZBOR

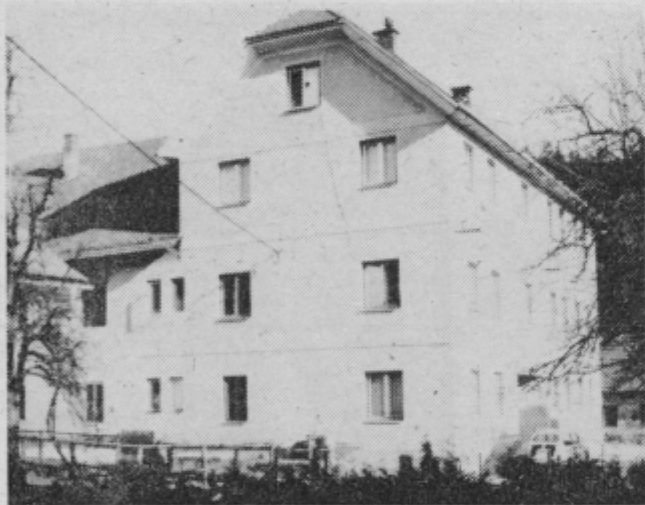
V okviru DPD »Svoboda« Rogaska slatina je pričel v mesecu januarju s prvimi vajami novo ustanovljen ženski pevski zbor. To je prvi ženski zbor v občini Šmarje in bo prav gotovo poživljal tovrstno amatersko glasbeno dejavnost v občini in kraju samem. V zboru je okoli 45 pevk, ki se pod vodstvom Franca Plohla zbirajo enkrat na teden na vaje. V zbor so se vključile žene in dekleta vseh starosti in izobrazbenih struktur, tako da je sestav zbora zelo raznolik. Prvč se bodo občinstvu predstavile nekje v mesecu maju ali juniju. Do takrat pa jih še prav gotovo čaka precej dela in pa mnogo dobre volje. Rogški ženski pevski zbor je že tako deseti zbor v občini, kar kaže na to, da se zborovsko petje čedalje bolj širi in razširja.

J. C.

USTANAVLJANJE PIONIRSKIH KULTURNIH DRUŠTEV V OBČINI ŠMARJE

Zveza kulturnih organizacij občine Šmarje pri Jelšah si je v prioritetni program svojega dela uvrstila ustanavljanje šolskih pionirskih kulturnih društev. Akcija je že stekla in tako tečejo dogovori med občinsko ZKO in šolami, da bi se ta društva čimprej ustanovila in pričela z delom. Vsekakor bo delovanje teh društev na šolah izredno važnega pomena za mlade ljudi, saj se bodo tako malo bolj nastrtno vključevali v razne pionirske kulturne skupine in se seznanjali z delom in življenjem na področju kulture. Če bodo ta društva na šolah zaživela, bo to prav gotovo velik napredek h kulturnemu osveščanju mladitih.

J. C.

REČICA OB SAVINJI: ŽIVAHNI KULTURNIKI

Prosvetno društvo na Rečici ob Savinji sodi med delavna v moziški občini, sicer pa svojo dejavnost razvija predvsem v dramski in pevski sekciji. Dramska ima okoli petdeset članov. Medtem ko starejšo skupino vodi Ivan Strašek, je mentor mlajših Franček Bider mlajši. V letošnjem letu bodo pripravili kar dve igri.

Pevski zbor, ki ga vodi Darko Atelšek, ima le okoli trinajst članov.

Sicer pa ima pomemben delež v kulturnem življenju Rečice tudi enota občinske matične knjižnice.

»Zdaj se naše misli ukvarjajo predvsem z obnovo prosvetnega doma. Veliko smo že naredili, toda, dosti dela nas še čaka. Radi bi dobili nekaj novih prostorov, utrdili steno, ki poka in še kaj,« je med drugim poudaril predsednik prosvetnega društva, Andrej Weiss.

ZALOŽNIŠTVO V CELJSKI OBČINI

MAR VARČEVANJE ŠKODI?

Navidezno velika sredstva za CZ in Obraze

Na zadnji skupščini kulturne skupnosti so delegati postavili upravičeno vprašanje, kako je z visokimi denarnimi postavkami pri Celjskem zborniku in literarni reviji Obrazi. Teme-ljit odgovor bodo dobili na skupščini, ki je načrtovana za 1. april, razjasnitvi položaja pa naj prispeva tudi ta članek.

Izdajateljski svet pri kulturni skupnosti celjske občine

ne je na zadnji seji, ki je bila v torek, razpravljala o finančnem stanju obeh publikacij in ocenil delo obeh uredniških odborov. Splošna ocena je takšna, da bo treba oba uredniška odbora razširiti, da bi zagotovili nadaljnjo kakovost prispevkov, finančno stanje pa je pokazalo, da je pri poslovnih politiki na prvem mestu varčevanje in odgovoren odnos do namenskih sredstev za založniško dejavnost, ki se pri celjski

kulturni skupnosti odraža predvsem v izdajanju Celjskega zbornika in njegovih posebnih edicij in izdajanju literarne revije Obrazi.

Celjski zbornik ima trenutno na računu 1.296.410 din, kar predstavlja v bistvu prenešana sredstva iz lanskega leta in iz leta 1979, ker letniki niso izšli. Celjski zbornik bo izšel letos, po vsebini v obsegu za štiri letnike. Prav zdaj pa je v tiskarni posebna publikacija Celjskega zbornika in sicer gradivo za Zgodovino Celja III. delo avtorja prof. Janka Orožna.

Obrazi imajo na računu kot ostanek sredstev iz lanskega leta še 168.478 dinarjev in bodo v letošnjem letu imeli z letošnjo dotacijo okoli 700.000 dinarjev. V teh sredstvih je nekaj denarja od reklame in nagrada ob kulturnem prazniku slovenskega naroda, ki je bila podeljena uredniškemu odboru, pa si je člani niso razdelili med seboj, ampak so jo v celoti vključili med sredstva za redno dejavnost revije. Revija objavlja tudi likovne prispevke in s tem zapolnjuje vrzel izdajanja katalogov ob likovnih razstavah in zato ne more preiti na slabšo kakovost papirja. Če pa bi hoteli tiskati likovne reprodukcije na boljšem papirju, tekstualni del pa na slabšem, to tako zaplete tehnološki postopek, da bi bil prihranek minimalen, revija pa bi mnogo izgubila na svoji podobi. Omeniti velja tudi to, da bo v maju kot posebna izdaja Obrazov izšel dramski tekst Borivoja Wudlerja Odprite vrata, Oskar prihaja. Pri Obrazih že tri leta niso spremenili višine honorarjev, enako pri Celjskem zborniku.

D. MEDVED

3650 skupnih dni

10 let vaše veleblagovnice

ŽIVAHNO V KLUBU KULTURNIH DELAVCEV

Se največji optimisti niso ob sprejemanju programa dela kluba kulturnih delavcev Ivan Cankar upali pomisliti, da bo dejavnost v svojem vsakdanjem življenju našla takšen odziv, oziroma živahen tempo dogodkov.

V februarju dvoje predavanj in sicer 3. februarja o treh celjskih kulturnih tednih v letih 1938, 39 in 40 (predaval prof. Vlado Novak), zatem 24. februarja predavanje dr. Primoža Simonitja o deležu celjskih humanistov k slovenski kulturni zgodovini v obdobju renesanse.

Mesec marec je prinesel spet večer z avtorjem (podobno kot v januarju z Aleksandrom Marodičem) in sicer srečanje z gledališko igralko Nado Božičevo, letošnjo dobitnico priznanja celjske občine ob kulturnem prazniku slovenskega naroda. Pogovor je bil predviden tudi z dobitnico letošnjega Prešernovega sklada Ljerk Belakovo, pa je žal imela ravno tedaj predstavo v gledališču.

V torek zvečer pa je v klubu predavala o celjskih starih grafikah Milena Moškon, umetnostna zgodovinarica Pokrajinskega muzeja v Celju. Hvaležnim poslušalcem je razkrila dragocenosti, ki jih imamo v Celju v starih grafikah, kjer srečamo imena največjih evropskih mojstrov, med njimi tudi slovitega Dürerja.

MILE KORUN PRIŠEL PO PRIZNANJE

Gledališki režiser Mile Korun je letos tudi v Celju dobil nagrado ob kulturnem prazniku (dobil je tudi Prešernovo nagrado). Ker je bila podelitev na isti dan, je obljubil, da bo v Celje prišel ob prvi priložnosti.

To naj bi bilo v petek ob 9. uri, slovesnost pa bo v prostorih celjske kulturne skupnosti na Muzejskem trgu.

Na posnetku: prosvetni dom na Rečici ob Savinji. MB

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

OGLARSTVO

Čeprav je vrednost lesa v 19. stoletju počasi naraščala, se je zaradi vse večjih potreb po oglju ta dejavnost vedno bolj širila. Oglje so pridobivali največkrat v gozdovih v bližnji okolici tovarn, ki so se ukvarjale s predelavo kovine in topilnic železa, ki so ga potrebovale. Dostikrat so imeli ti veliki porabniki tudi svoje gozdove in stalno zaposlene oglarje. To so bili veliki obrati, ki so zaradi potreb industrije pridobivali oglje v velikih količinah. Poleg teh obratov, ki so bili v sklopu tovarn, so pridobivali oglje tudi drugje. Oglje so kuhali tudi kdaj, ko je bilo spravilo lesa zaradi težkega terena nemogoče ali pa so po čiščenju gozda ostali različni lesni ostanki-tanjša drevesa, veje itd. Ker je oglarstvo poleg kvalitetnega lesa uporabljalo dostikrat tudi slab in tanjši les ter ostanke, je bilo zelo pomembno pri čiščenju gozdov.

Po zgraditvi železnice v naših krajih, se je pocenil prevoz in s tem so se zmanjšali prevozi striški. Tovarne, ki so bile bližje železnici, so bile zato v mnogo ugodnejšem položaju in so lažje konkurirale bolj oddaljenim. S propadom nekaterih tovarn in uvažanjem premoga za kurjavo, je nastala kriza v oglarstvu, vendar so si oglarji pomagali tako, da so začeli oglje izvažati na druga tržišča (npr. Italijo). Kljub vsem tem težavam je povpraševanje po oglju naraščalo tudi po I. sv. vojni in ga je zaustavila šele II. sv. vojna. Po II. sv. vojni se v takem obsegu ni nikoli več opomoglo.

Ponekod se je oglarstvo do danes ohranilo le še zahvaljujoč kovaštvu in kovaški industriji, ki sta, ki sta uporabljala oglje zaradi specifičnosti svojega dela. Večja podjetja so oglje tudi po II. sv. vojni še kupovala od okoliških kmetov (npr. Vitanje), mnogi kovači pa so ga morali kuhati tudi sami, če ni bilo drugega izhoda.

VLADIMIR ŠLIBAR

KINO KLUB GORENJE VELENJE

V JUBILEJNEM LETU

Filmsko kulturo širijo tudi med mlade na šolah

Kino klub Gorenje so ustanovili leta 1971 in v tem času so člani kluba dosegli lepe uspehe. Na podmladek so pomislili takoj ob ustanovitvi in to se jim zdaj obrestuje. Organizirali so predavanja iz osnov amaterskega filma, ki se še vedno nadaljujejo v vseh osnovnih šolah v Velenju in Sošanju.

Ze v letu 1974 je bil kino klub Gorenje v samem vrhu slovenskega amaterskega filma. Člani so posneli veliko tehnično in tudi vsebinsko dobrih filmov, ki jih je zdaj že okrog 100. Priredili so 7 klubskih festivalov, kjer so

bili prikazani filmi starejših in mlajših članov. Z namenom, da bi pridobili mlade člane, prirejajo projekcije po šolah in tako širijo filmsko kulturo med najmlajšimi. Te projekcije tečejo v okviru petkovih kulturnih večerov, in sicer v kulturnem centru Ivan Napotnik v Velenju. Čvrsto je tudi sodelovanje z osnovnimi organizacijami ZSMS velenjske občine, pa tudi z mladinsko organizacijo iz Zibike s navezali tesne stike. V minulem letu so člani kluba organizirali 23 projekcij. Zastavili pa so si kopicco nalog, ki jih bodo skušali

uresničiti v letošnjem letu. O

njih so govorili tudi na zadnjem občnem zboru 6. februarja. 7. marca bodo gostovali pri članih kino kluba Duplje, 8. maja pa jim bodo le-ti obisk vrnili. Sodelovali bodo na republiškem festivalu amaterskega filma, za september pa so predvideli prikazovanje najuspešnejših nagrajenih filmov kino kluba Gorenje, ki so bili narejeni v preteklih desetih letih.

To je le nekaj najpomembnejših akcij, ki se jih bodo letos lotili člani kino kluba Gorenje iz Velenja.

PESEM JIH DRUŽI

Ko smo se pogovarjali o Mešanem pevskem zboru Galicija, je zborovodkinja Milica Hrovatič poudarila, da je velika zasluga krajanov samih, da zbor sploh obstaja. Ker v zboru prepevajo pretežno kmetje, njihove kmetije pa so raztresene po hribovju okoli Galicije, morajo nekateri tudi po uro in več peš na vaje. Tudi drugače imajo težave z vajami, saj nimajo ustreznega prostora, čeprav se v krajevni skupnosti trudijo, da bi čimprej uredili ta pereč problem.

V zboru zdaj prepeva 33 pevcev in pevk, ki imajo naštudiranih okoli 25 pesmi, od narodnih, do borbenih in umetnih, tako da lahko nastopijo na vseh prireditvah, kamor jih povabijo. Nastopili so že na občinski reviji pevskih zborov v Libojah, na reviji pevskih zborov v Sentvidu pri Stični in na večjih priložnostnih proslavah in komemoracijah, trenutno pa pripravljajo samostojen koncert.

Milica Hrovatič je tudi povedala, da pevci izredno radi prepevajo domače, ljudske napeve. Tu pa pride do določenih težav, ker morajo za revije naštudirati tudi obvezne pesmi, te pa so ponavadi tuje njihovim pevcem. Kljub temu pa bodo vztrajali in poskušali dokazati, da lahko tudi zbor iz majšega kraja kvalitetno poje in doseže dobre rezultate tudi na tekmovanjih.

F. P.

POGLED NA PLATNO

POGLEDI NEKEGA KLOVNA

Šesta predstava v okviru celjskega filmskega gledališča za odrasle prinaša danes (četrtrek) na platno kina Union zahodnonemški film *Pogledi nekega klovna*. Film je 1975. leta posnel Vojtech Jasny, ki je skupaj z Nobelovcem Heinrichom Böllom pripravil tudi scenarij, v glavnih vlogah pa so zaigrali Helmut Griem, Hanna Schygulla, Eva-Maria Meineke in Gustav Rudolf Sellner.

Film *Pogledi nekega klovna* je dober primer ekranizacije znanega literarnega dela, pri čemer je znal ubežati zamkam preslikavanja literarne zgodbe. Še več, z imenitno filmsko realizacijo je uspel ob ohranjenih likih, situacijah, celo dialogih, zgodbo ustrezno nadgraditi in ji dati svežo podobo.

Zgodba sama nas vrača v Nemčijo v letu 1960, v svet sodobne Nemčije, soočene z bliskovitim razvojem, a hkrati lažno moralo in bremenečo hipoteko nacistične preteklosti. Glavni junak je tridesetletnik, ki si je izbral poklic klovna in se tako izognil siceršnji nujni identifikaciji z okoljem, ki ga ne mara. Poklic mu daje možnost kritičnega pogleda na lažno krščansko moralo, ki ga obdaja in na bremenečo hipoteko preteklosti, ki se prebujajo v nastajajočem terorizmu in neonacizmu. Toda, kot sicer klovni, živi nesrečno zasebno življenje, ki ga zapečati zakonski brodolom.

V kritiki lažne morale, krščanskega fanatizma in osebne tragedije človeka, ki se ne zna prilagoditi in se noče sprijazniti s stanjem v družbi, so udarne osti tega zanimivega filma.

BRANKO STAMEJČIČ

MODNO OBLIKOVANJE

ŠE PREZRTE VREDNOTE

Razstava del Karmen Venko v Likovnem salonu

Poenostavljeno z besedno preprostostjo »uporabna umetnost« je mnogo več kot samo sinteza lepega in uporabnega. Uporabna umetnost igra pomembno vlogo pri bogatjenju naše kulture, našega vsakdana, vraščena je v družbeno zavest širših prizadevanj za boljše, udobnejše in lepše življenje. V zadnjem desetletju je postala nedvomno močna ustvarjalna sila, ki je ob prezentaciji

ostalnih zvrsti umetnosti, ni moč več spregledati. Prav zaradi tega Likovni salon Celje vsako leto vključuje v svoj program razstavo uporabne umetnosti-tokrat modno oblikovanje, kot posebno zvrst industrijskega oblikovanja, in kot integralni del širših prizadevanj v pogledu vzgoje estetike in potrebe uporabnika.

Predstavlja se nam mlada ustvarjalka KARMEN VEN-

KO, doma iz Slovenskih Konjic, ki je študij modnega oblikovanja končala na Visoki šoli za uporabno umetnost na Dunaju (pri prof. Adlmüllerju). Za svoje diplomsko delo je prejela leta 1979 nagrado Ministrstva za znanost in raziskave na Dunaju. Njene kolekcije so doživele izreden odmev v znanih modnih hišah na Dunaju, hkrati pa je njeno delo tesno pozvano z usnjeno konfekcijo Konusa iz Slovenskih Konjic.

Izvirnost njenih modelov sloni predvsem na enostavnosti, čistosti linij, na poudarku barvne harmonije, niansiranju barvnih tonov in na grafičnih vzorcih. Kolekcija, predstavljena na razstavi, zajema modele od športnih, vsakodnevnih do večernih, s skupnimi značilnostmi materiala – volna. Viden je prikaz dela modnega oblikovalca od skice do končne realizacije. S tem si vsak gledalec lahko ustvari celotno predstavo dela, ki poleg izvirnosti idej mora upoštevati še mnoge druge faktorje (poznavanje materiala, barvne komponente v soodnosu do človeka, proizvodnjo – kot odločujoč faktor pri dokončni izdelavi in ne nazadnje želje uporabnikov).

Predstavljeni osnutki kolekcije volnenih izdelkov, s svojimi izjemnimi in zahtevnimi barvnimi kombinacijami ter enostavnimi in likovno dovršenimi vzorci, so dokaz, da je delo modnega oblikovalca nujnost v industrijski proizvodnji, ki žal še danes nima pravega posluha za lepoto in priklupnost svojih izdelkov, in kjer se vedno »modne« tendence diktirajo vsi prej kot oblikovalec. Tako nam največkrat ostajajo ideje le kot skice in unikatni izdelki, kot občudovanja vredna zamisel, ki ne najde pravega mesta v proizvodnji in potrošni verigi.

ALENKA DOMJAN

»SVOBODA« POLZELA

NI POČITKA

Več razstav v Komendi

Dejavnost Svobode na Polzeli poteka v okviru desetih sekcij in sicer gledališke, lutkovne, likovne, delujoče pa še moški, in mešani pevski zbor, ansambel Slovenija, harmonikarski orkester, knjižnica in šolsko kulturno društvo. Za vse je značilna delavnost, je poudaril na nedavnem občnem zboru predsednik DPD Svobode Stanko Novak. Gledališka skupina je pripravila komedijo Renéja de Obarda *Veter v vejah Sasafrasa* v režiji Jake Jeršiča. Doživela je sedem predstavitev. Moški in mešani pevski zbor sta imela več samostojnih nastopov, sodelovala pa sta na skoraj vseh prireditvah v kraju ter na revijah. Ansambel Slovenija je najbolj aktiven. Lani je imel 19 nastopov, na ptujskem festivalu je dosegel lep uspeh, sedaj pa snema že drugo veliko ploščo. Harmonikarski orkester vodi Stanko Podbregar in prvi uspehi so tudi tukaj že vidni. Lutkovna sekcija je pripravila igrco Miroslava Košute *Štirje fanti*.

je muzikantje, likovna sekcija pa tri razstave v novih razstavnih prostorih v Komendi. Tistih, ki obiskujejo društveno knjižnico je vedno več, tako, da razmišljajo o novem razširjenem času poslovanja. Kino sekcija je poleg rednih predstav imela še jubilejni 5. teden mladinskega filma. Zelo aktivno pa je bilo tudi kulturno društvo na OŠ Vere Šlander. Pripravili so še polletne kulturne večere, ki so bili dobro obiskani.

V letošnjem letu bodo nadaljevali z dosedanjim delom, na nekaterih področjih bodo poskušali pritegniti nove člane in skrbeli bodo za dvig umetniške ravni. Večji poudarek bodo dali razstavam v Komendi na tematiko iz NOB, že 15. marca bo koncert vseh pevskih zborov na Polzeli, tudi letos bodo polletni kulturni večeri, v kulturno življenje Polzele pa bodo pritegnili več zunanjih sodelavcev in gostov ter ga tako popestrili.

T. TAVČAR

ČEHOV ZA IZVEN IN ZA PODEŽELJE

Člani umetniškega ansambla SLG Celje: Ljerka Belakova, Matjaž Arsenjuk, Janez Starina in Jože Pristov, ki so si nadeli ime »Grupa brez hrupa«, so v nedeljo imeli premierno predstavitev v Marijagradcu pri Laškem. Izbrali so si dve krajši deli ruskega književnika Antona Pavloviča Čehova; satirični samogovor »Predavanje o škodljivosti kajenja« v izvedbi Matjaža Arsenjuka in komedijo »Snubač« v kateri so nastopali ostali trije umetniki.

Občinstvo v Marijagradcu so bile skoraj izključno ženske, saj je prireditev bila darilo za njihov praznik ob prispevku krajevne in občinske kulturne skupnosti.

Spored, ki terja nekaj korakov prostora po dolgem in »počez, pletena klop, mizica z vazo, dva reflektorja in cunjica z napisom »zastor« je vse, kar poleg kostumov skupina nosi s seboj in je tako fizično uporabljiva tudi v najmanjšem prireditvenem prostoru, pa naj ima ta prostor oder ali ne. Zlahtna umetnina je torej dostopna sleherni vasi, ki ima vsaj šolski razred ali kak večji prostor.

Kot je bil to primer v Marijagradcu, je vsaj dobra polovica občinstva doživela svoj prvi neposreden stik z živim gledališčem, zato skupina po svoje opravlja tudi vlogo »vabovcev« za obisk velikega odra.

Marsikašna stvaritev prav tako sloviti piscev, kot je Čehov, bi lahko v umetniško kakovostni predstavitvi prodrla po najtanjših kapilarkah med ljudi. Torej predstava za izven in za podeželje v pravem pomenu teh besed.

JURE KRAŠOVEC

35 LET NOVEGA TEDNIKA

TEDNIKOVE GOSPODARSKE SKRBI

Prva leta, vse tja do 1950–51, celjski časnik sploh ni imel nobenih finančnih težav. Bil je to čas, ko je razliko med iztrženo naročnino, ki ni nikoli pokrivala resničnih stroškov, pokrival takratni Okrajni ljudski odbor, oziroma njegova propagandna komisija.

Prva leta je bilo na straneh tednika tudi zelo malo reklamnih sporočil. Mali oglasi so bili redki. V začetku petdesetih let pa so se začele skrb za gospodarsko plat polagoma večati in uprava ter uredništvo začenjata ob državnih praznikih zbirati prispevke delovnih organizacij kot čestitke, ki iz leta v leto dobivajo tudi vse bolj značaj ekonomske propagande.

Se po nečem je bilo tisto obdobje značilno. Uredniška politika časnika je bila omejeno neodvisna. Kot so računali za tiskarno in za plače romali na okraj, so članki, ki jih je tednik objavljali, romali v pregled na okrajni komite partije in okrajni odbor OF.

Finančne zmožnosti tednika so bile seveda sila skromne. Dolga leta so bili v uredništvu vezani na najpreprostejše prevozno sredstvo – kolo. Bila je prava dragocenost, ko je takratni Celjski tednik pridobil novo kolo, s katerim sta urednik Tone Maslo in novinar Jure Krašovec praktično prekosarila ves celjski okraj, od Gornjega grada, Luc, pa do Obsotelja.

Prvi avto, star DKW z leseno karoserijo, ki jo je nazirala lesna goba, je tednik dobil menda šele ob desetletnici obstoja, ki je bil zvečinoma več v popravilu kot na vožnji.

Vsebinska tednika je zaradi šibke gibljivosti, zaradi zasedenosti uredništva z dvemi, tremi člani v prvih desetih letih, bila glede aktualnosti v hudih zaostankih, saj je potovanje na Kozjansko in v Zgornjo Savinjsko dolino trajalo po dva dni odsotnosti, ker so tudi avtobusne zveze bile silno redke in se dotikale le poglavitnih občinskih središč in večjih krajev. Zaradi takih težav so bile beležke novinarjev s takih potovanj pogosto dragocena zaloga, ki se je izčrpavala v treh in celo več številkah zapored.

Vse to se je začelo izboljševati šele pred kakšnimi petnajstimi leti, ko se je začelo uredništvo krepiti s kadri in ko so bila uredništvu na voljo vozila Celjske tiskarne, katere delovna enota je bil tudi tednik in ko so polagoma prihajali do vozil tudi posamezni novinarji.

To pa je bil hkrati tudi čas, ko je tednik bil postavljen na izključno lastno ekonomsko računico.

JEZIKOVNO RAZSODIŠČE

Uradovalno besedilo, kot ne bi smelo biti

Sodnica razlagai

s klep da se temu dokaznemu predlogu ne utoti ki je predmet zas. tožbe nvidiel miličnik. Vpolgeda se kaz. list za obd. ker ni drkguh kodkaznoh preldogvo je dokazovanje končano

To je natančno prepisan del zapisnika, sestavljenega pri Temeljnem sodišču v Ljubljani v kazenski zadevi zoper obdolženca tega in tega itd. »Predsednik senatsodnik« je naveden z imenom in priimkom, zapisničarica pa s priimkom in imenom itd.

Besedilo je res zgled popolne zanemarjenosti, saj se ne ozira na nič: ne na ugled družbene ustanove, kar sodišče, tudi če je le temeljno, gotovo je; ni mu mar naslovov in tožnika, ki naj bi iz njega vendar zvedela, kako in kaj in zakaj; in še zlasti mu ni nič mar za slovenski jezik in njegovo pisno kulturo. Sodnica ga je podpisala, ne da ji ba bila pregledala (morebiti za to tudi ni časa?), kakor ji ga je naravnost iz pisalnega stroja pomolila zapisničarica: rutinsko, prav gotovo brez slabe vesti. Naslednji, prosim: in že spet padajo tipke, kakor hočejo.

Lahko da je to izreden primer zanemarjenosti v vsakem oziru. Ne gre samo za zapisničarico, ki je tipkala slepo, a brez zadostnega znanja; v besedilu tudi tako rekoč ni ločil; vejice ni niti pred slavnika ki in ker. Ozirni odvisnik je nerodno ločen od besede, ki jo pojasnjuje, čuden je izraz vpogledati in še kaj.

Kaj torej? Vsaj okrožno sodnikom, da bi vendar malo pazili na svoj jezik! Morda bodo potem tudi slabe zapisničarice kaj boljše. Zares odpravile pa bi malomarnost le denarne globe, predvidene v pravilniku za opravljanje takih del.

Razsodišče vabi posameznike, društva, organizacije in vse druge, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov:

Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenškega 7.

Dober slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!

Zalostna deklica, linorez, 1928

MALEŠEVE ŽENSKE V LAŠKEM

V petek, dva dni pred praznikom žensk, so v Laškem odprli razstavo likovnih del akademskega slikarja Mihe Maleša. Jože Majcen, kot organizator tega pomembnega kulturnega dogodka, je v razstavnem prostoru razgrnil nekakšno retrospektivo v zoženem tematskem izboru umetnikove ustvarjalnosti pod geslom: Podoba žene v likovni umetnosti. 57 podob žensk je v najrazličnejših grafičnih tehnikah na ogled obiskovalcem in katerih čas nastanka sega daleč nazaj, vse tja v leto 1927. Popotna vnama umetnika nas med ženskimi podobami popelje po svetu, med ženske like iz slovstva, med ženske v idiličnem blišču folklorne, v ambientu zgodovinskih dogajanj zadnjih desetletij, v žaru njihove ustvarjalnosti in poslanstva, ki jim je po naravi določena.

Razstava je pravcati sociološki, antropološki, literarni in etnografski esej o ženi, v katerem so besede zamenjale izrazna sredstva likovnega ustvarjalca.

Posebna privlačnost in vrednost otvoritvenega dne je bila navzočnost umetnika. Skladno s sporočilnostjo razstavljenih del je ubrano izzvenel izbor zapetih pesmi moškega pevskega zbora »TIM« in alegorična pesnitev Victorja Hugoja o ženski, ki ga je v prejšnjem ambientu posredoval igralec SLG Drago Kastelic.

JURE KRAŠOVEC

MINIFEST V CELJU: 3617 GLEDALCEV

Enajst filmov, ki jih je celjsko Kinopodjetje vključilo v letošnjo revijo »minifest v Celju«, si je v enajstih dneh ogledalo 3617 gledalcev.

S povprečnim obiskom 164 gledalcev na eno filmsko predstavo (vak film so namreč zavrteli dvakrat), ne moremo biti zadovoljni, še posebej zato ne, ker je bilo obveščanje o filmih v reviji to pot res zgledno. Čeprav izbor sam ni prinesel vseh najbolj kakovostnih filmov z letošnjega Festa, pa bi pričakovali le nekoliko večje zanimanje občinstva.

Največ gledalcev si je ogledalo film *Mesto žensk*, režiserja Federica Fellinija (573), zatem film *Kagemuša*, režiserja Akira Kurosawe (487), ter komedijo treh mladih ameriških režiserjev Zuckorja, Zuckerja in Abrahamsa Je pilot v letalu (436). Najmanj gledalcev je videlo odlični film režiserja Andrzeja Wajde *Dirigent* (100).

Preseneča zlasti obisk tega filma in skromen obisk filma *Zadnji metro* (201 gledalec), ki resno konkurira za Oskara.

B. S.

S ŠIRŠEGA VIDIKA

NAŠE MEJE

VROČA TLA
ZA
TIHOTAPCE

Minulo leto je naše meje prestopilo nad 104,5 milijonov potnikov. Največji del teh modernih nomadov mirno počaka, da jim na meji pregledajo dokumente in da cariniki opravijo svojo dolžnost. Manjši del, lani je bilo takih 23.733, ki so z narejeno mirnostjo, klepetavostjo, brezbriznostjo in drugačnimi (preizkušeni) metodami obnašanja želeli prevarati carinike, da bi brez kazni prišli čez, pa v njihovi prtljagi niso samo »cunjice«, marveč veliko bolj nevarne reči.

Naši mejni prehodi so »vroča tla« za tihotapce mamil. Uspehi naših carinikov, posebno v Gradini pri Dimitrovgradu in v Bogorodici pri Djevdjeliji, so vpisani v mednarodne sezname uspešnega boja proti tihotapcem te vrste. Kaže, da ni več skrivališča, ki jih naši cariniki ne bi bili sposobni odkriti in da je domiselnost tihotapcev že izčrpana. Razrezane kamionske gume, razkosani akumulatorji, odlomljeno dno kakšnega antičnega kipa, prevrtan rezervoar za gorivo – vse mogoče sodi v trofeje carinikov, v njihovem lovu za mamili. Lani je bilo odkrito in zaplenjeno 1638 kilogramov kanabisa, 301 kilogram heroina in 3,7 kilograma opija.

Sodeč po teh podatkih opij vse bolj prepušča svoje mesto heroinu, enemu najbolj nevarnih narkotikov. Sam v dveh letih od 1979, je bilo zaplenjeno desetkrat več heroina. To gotovo dokazuje uspešnost naših carinikov, toda tudi, da tihotapci pri tem mamilu veliko zaslužijo. Opuščajo tihotapljenje sirovega opija in prehajajo na finalni proizvod – heroin.

Poleg tihotapcev mamil nastopajo tudi tihotapci orožja. Takih je bilo lani 53, enako je z dvanaestorico prenašalcev ilegalne – sovražne literature in propagandnega gradiva.

Okoli 150 lažnih »dedičev« je lani poskušalo s ponarejenimi dokumenti prepeljati čez mejo vse mogoče, od avta do strojev. Bilo je veliko drobnih tihotapcev, ki nosijo vedno tisto, česar v državi primanjkuje. A, če pomislimo, da je samo ena carinarnica lani zaplenila 130 ton kave – to ravno ni »droben šverc«. Ni jih malo, ki so hoteli tihotapiti predmete zgodovinske, kulturne in umetniške vrednosti, da o tistih, ki tihotapijo »farmerke« ne govorimo. Precej se jih je sicer izmaknilo lovcem na tihotapsko blago, vendar največ preverjenih tihotapcev na veliko je enotnih v mišljenju, da je izogib takega srečanja z našimi cariniki – prava sreča.

DRAGA BOŽINOVIĆ

SODNIKI SRH

O KAZNIVIH
DEJANJIH V
GOSPODARSTVU

Na sestanku predsednikov, okrožnih, gospodarskih in temeljnih sodišč združenega dela Hrvatske s sekretarjem za pravosodje, predsedniki vrhovnega sodišča Hrvatske, višjega gospodarskega sodišča, sodišča združenega dela Hrvatske in predsednikom odbora družbenopolitičnega zbora za pravosodje so razpravljali o aktualnem političnem in gospodarskem položaju v državi ter nalogah in vlogi pravosodnih organov v tem trenutku.

Sklenili so, da bo treba določiti jasne in trdne kriterije tako za politiko pregona kot tudi za sojenje in kaznovanje za nekatere prekrške, gospodarske prestopke in kazniva dejanja (zlasti je občutljivo vprašanje razmejitve prekrškov in kaznivih dejanj pri povečevanju cen, za kar še ni povsem jasnih stališč). Treba je najti načine za boljše aktiviranje inšpekcijskih služb (za katere je celo rečeno, da ne zadovoljujejo potreb niti v eni družbenopolitični skupnosti v republiki), kako ravnati v položaju, kadar od vzem protipravno pridobljenih materialnih koristi privede pod vprašaj obstoj delovnih organizacij in njihovih delav-

cev, kakšno stališče zavzeti do vse večjega števila fiktivnih samoupravnih sporazumov, kako usklajevati stališča pri tolmačenju predpisov (ki so pogosto nejasni in komajda sprejemljivi). V vsakem primeru sedanji trenutek zahteva popolnejše informiranje pravosodnih organov o družbenih gibanjih, po drugi strani pa tudi popolnejše sodelovanje vseh republiških organov, ki so nosilci predlogov zakonov in drugih predpisov, s sodišči in drugimi pravosodnimi organi, ki jih izvajajo.

(VJESNIK)

SUSPENS
ZA SPENS

Kdo ve po kakšni logiki morajo pošiljatelji pisem poleg običajne znamke prilepiti tudi priložnostno znamko SPENS (Svetovno prvenstvo v namiznem tenisu – Novi Sad). Že samo neprostovoljno zbiranje »prostovoljnih« prispevkov bi bilo zrelo za obravnavo na ustavnem sodišču, še hujsa pa je prisila za dodatne stroške, ki iz te sila usklajene in »družbene dogovorjene« akcije izhajajo.

Bralec Viktor Medved iz Lave nam sporoča, da je te znamke moč kupiti samo na pošti, ker je bojda sistem, kako obračunati in zagotoviti neprodane znamke zelo zapleten. Na drugih prodajnih mestih, trafikah itd., ne prodajajo. In tako mora zdaj naš bralec na avtobus, plačati vožnjo iz predmestja do pošte v eno smer 6 dinarjev. Torej ga stane pošiljanje pisma 13 dinarjev.

Kak brihtnež bo predlagal, češ, oskrbel naj bi se z znamkami na zalogo. O, to pa to. Če torej do izteka veljavnosti ne bo imel potreb za pošiljanje pisem, si lahko privoščil pošiljanje novoletnih čestitk v marcu za konec leta.

-ČEK

Strokovnjaki so torej, na osnovi debele dokumentacije, povedali svoje. Vendar to še ni dovolj, da bi kazalce na uri res tudi že premaknili. O teh pomembnih vprašanjih bodo že kmalu razpravljali tudi v Skupščini Jugoslavije. Predlog zakona so prvotno delegati zavrili z utemeljitvijo, da ni dovolj argumentov za potrebno odločitev. Odgovorni komiteji Zveznega izvršnega sveta bodo zato v kratkem Skupščini predložili nova dejstva.

V svetu danes poznajo štiri načine spremenljivega računanja časa. Ena od možnosti je »zimski čas«, pri katerem pomaknejo kazalce na uri za eno uro nazaj. Pri uporabi »poletnega časa« se kazalci premaknejo za eno uro naprej. Obstojijo pa tudi kombinacije teh načinov – pozimi za uro nazaj in poleti za dve naprej, ter četrti način, ko se ob vsakem letnem času kazalci na uri premikajo za eno uro naprej oziroma nazaj. Ti dve zadnji možnosti po mnenju strokovnjakov v naših pogojih iz več razlogov nista sprejemljivi. V poštev prihaja torej le »poletni« in »zimski čas«.

Vse evropske države, ki so uvedle »poletni čas«, imajo takšen urnik začetka in konca delovnega časa, ki zagotavlja, da traja delovni čas tudi pozimi pretežno ob dnevni svetlobi. Zato v teh deželah uvedba poletnega računanja časa ne ogroža opravljanje dela podnevi, skrajšuje pa prosti čas v večernih in nočnih urah. Pri nas pa je položaj ravno obraten. Delovni čas se pretežno pričinja med šestimi in sedmo uro. Zato se tudi delovni dan pozimi, ko je dan najkrajši in temperatura najnižja, pričinja uro in pol do dve uri in pol pred sončnim vzhodom, končuje pa se eno do dve uri pred sončnim zahodom, kar za uspešnejše opravljanje dela ni dovolj. Teh težav pa poleti ni.

Toda strokovne ocene zatrjujejo, da v naših pogojih zgolj uvedba zimskega rač-

pa bi bilo ugodnejše zimsko računanje časa. Zaradi zdajšnjih časovnih razlik med našimi voznihi redi in redi v drugih evropskih deželah, ne bi bilo več potrebno delati dveh voznihih redov, kar bi vplivalo na zmanjšanje poslovnih stroškov.

Težko je oceniti, kako se bodo opredelili delegati. Delegatska razprava v skupščini mora namreč pokazati, ali bomo sploh premikali urine kazalce, in če, na katero stran.

M. DUNDJEROVIĆ

NAŠI VLAKI

V
JUGOSLAVIJI
120 MINUT
ZAMUDE
DNEVNO

Zamude naših vlakov so nekaj vsakdanjega. To je bistvo pripomb, zapisanih v uradnih tujih dokumentih, ki se nanašajo na železniški promet in seveda tudi na naše vlake, kjer je zapisano, da se pri vlakih z oznako JŽ ne more računati na udobnost in predvsem točnost.

Potniške kompozicije vedno bolj zamujajo, tako da smo dosegli neslavno povprečje v zamudah in sicer kar 120 minut dnevno, v zimskih mesecih pa je ta številka še večja. Tako so v lanskem letu mednarodni vlaki zamujali za 45, poslovnih pa za 73 odstotkov več kot predlani.

Vlak »Hellas ekspres« iz Dortmundu za Atene je 18. septembra lani prišel v Jugoslavijo brez minute zamude, iz Jugoslavije pa je odpeljal z 213 minutami zamude. To je samo en drastičen primer, ki pa na žalost ni izjema. Zato v tujini govorijo, da so naši vlaki »vlaki, ki pešajo«.

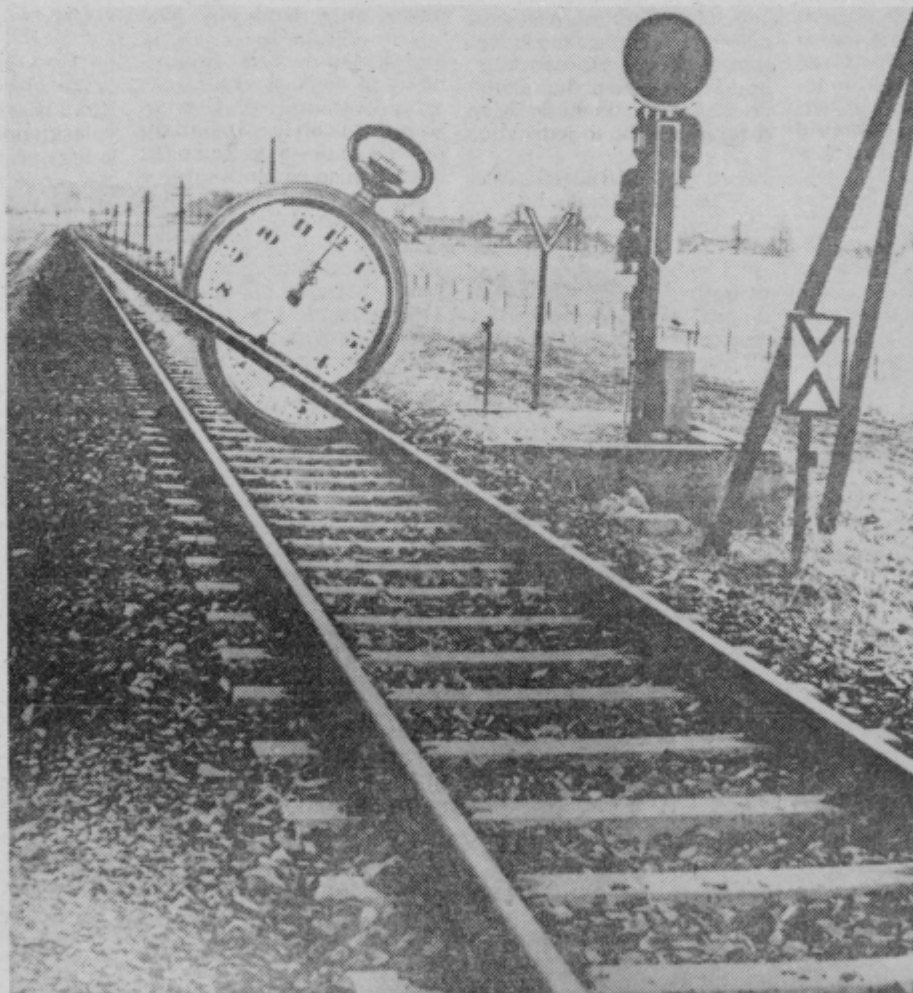
Kakor pri vseh napakah, je tudi pri tovrstnih mnogo izgovorov. Med njimi je največkrat omenjeno slabo stanje naših prog in naprav ob progah pa tudi pokvarjeni vagoni in lokomotive. Zastoj v glavnem povzročajo nepredvidene zapore posameznih delov prog zaradi popravil, predvidenih in nepredvidenih počasnih voženj, poškodovane tračnice, mostovi, kretnice in drugo. K zamudam pripomorejo tudi počasne »operacije« na postajah, sestavljanje kompozicij, čakanje lokomotiv. Samo od Jesenice do Gvelije je predvidenih okoli 70 mest, kjer je določena počasna vožnja. Med vsemi sicer upravičenimi razlogi, ki povzročajo zamude, pa je nerazumljivo, da se med vsemi vzroki čisto na koncu, takorekoč diskretno, navajajo tudi tisti, kot neodgovornost in nedisciplin pri delu železničarjev. To je še bolj očitno, če pogledamo poročilo Jugoslovanskih železnic o teh pojavih, kjer je rečeno, da se samoupravni sporazum o izvajanju voznega reda na progah JŽ, dosežen pred petimi leti, ne spoštuje. Osnovna težnja pri izvajalcih tega sporazuma je pač ta, da vse napake »spravijo« pod okrilje objektivnih težav in razlogov, torej tako, da jim ni treba plačevati penalov, pa tudi sicer so denarne kazni bolj simbolične, zato pa tudi ne vplivajo na izboljšave. Opazno je tudi to, da so večje pozornosti deležni lokalni vlaki, kar potrjuje, da je sodelovanje med posameznimi ŽTP slabo.

Vsekakor ne moremo reči, da gredo železničarji kar molče mimo vseh teh pojavov. Toda praktični rezultati izostajajo, ker je doslej vse ostajalo le pri programih ukrepov. Sedaj je sestavljen še en obširen in dovolj konkreten program z oznako »nujno«. To je vsekakor ohrabrujoče, tudi zaradi zagotovila, da tokrat ne bo vse ostalo le na papirju.

Program predvideva ob posodabljanju prog in vlakov do sredine tega leta, tudi natančno določene posledice za vse tiste, ki ne izpolnjujejo obveznosti do voznega reda, ki ne skrbijo za pravočasnost, natančnost pri delu in ki jim je vseeno, če so vlaki tudi umazani. Saj, za večino akcij je potrebno več časa, povsem nerazumljivo pa je, zakaj so naši vlaki umazani. Vsega tega ne opravičuje niti dejstvo, da nimamo sodobnih pralnih servisov za vlake razen v Skopju. Metla, voda in čistilna sredstva so tu. Na umazanijo v naših vlakih opozarjajo tudi v tujini. V nekaterih državah celo grozijo, da bodo jugoslovanske vagone izločali, če bodo slabi in umazani.

Nam je tega treba?

D. LAZAREVIĆ

Stane Jagodič: Rdeči signal

DELOVNI ČAS

KAM BOMO
OBRAČALI
URINE
KAZALCE?

Skupina strokovnjakov je po obsežnih analizah ocenila, da bi bilo v naših razmerah, ob upoštevanju podnebja, najbolj smotno uvesti zimsko računanje časa. Zanj pa bi bila ob sprejetju zakona potrebna tudi široka družbena akcija za varčevanje energije. Kljub tej ugotovitvi pa ne zavračajo uporabe poletnega časa, ki ima tudi določene ugodnosti.

čunanja časa ne bi prinesla večjih prihrankov. Ocena prihranka porabe energije za razsvetlavo v gospodinjstvih kaže, da bi jutranje prihranke izničila večja poraba v večernih urah. Četudi natančnega izračuna še ni, ocenjujejo, da bi s sprejemom »zimskega časa« prihranili okoli milijon in dvesto tisoč kilovatnih ur električne energije, kar je v primerjavi s skupno porabo, ki je leta 1980 dosegla 60 milijard kilovatnih ur, zanemarljivo malo. Če pa bi želeli večje učinke, bi bila potrebna organizirana družbena akcija, ki med drugim vključuje tudi skrajšanje televizijskega programa. Če bi TV spored skrajšali le za deset minut, bi dnevno prihranili več kot bi prinesla zakonska uvedba »zimskega časa« sama.

Analizirali so tudi posledice, ki bi nastale ob drugačnem računanju časa. Uvedba »poletnega časa«, bi bila ugodna za prometne organizacije, ker ima takšen čas večina evropskih dežel. Za železnico

18. MARCA NA RADIU CELJE

O VZDRŽEVANJU HIŠ

Vi vprašajte, mi bomo odgovorili

V sredo, 18. marca, bo dopoldne od 8. do 10. ure na sporedu Radia Celje oddaja, v kateri bomo govorili o vzdrževanju stanovanj in stanovanjskih hiš v občini Celje. Zanj smo se odločili zaradi številnih vprašanj, ki nam jih v drugih, ne sicer na to temo vezanih oddaj, posredujejo poslušalci.

Seveda bo krog tistih, ki bodo odgovarjali na vprašanja bralcev in poslušalcev, zelo velik. V oddaji bodo namreč sodelovali predstavniki Samoupravnih stanovskih skupnosti občine Celje, predstavniki izvajalskih organizacij Gradis in Ingrad,

predstavniki vzdrževalskih organizacij Remont, Obnova in Sigma iz Žalca in predstavniki Razvojnega centra Celje, ki opravljajo nadzor nad novogradnjami.

Cilj oddaje je jasen: stovalcem dati čim bolj konkretne odgovore na vprašanja okoli vzdrževanja stanovanj in stanovanjskih hiš v celjski občini. Na primer: kdaj bo odpravljena vodovodna napaka v tej in tej hiši, kdaj bo popravljena streha na oni hiši, kdaj bo opravljeno popravilo sanitarij v onem stanovanju. Skratka, v oddaji želimo dati čim bolj konkretne odgovore na vprašanja poslušalcev.

Da pa bi prav to konkretnost in jasnost zagotovili, moramo vprašanja poslušalcev vedeti že prej, da bi lahko vsi, ki bodo v oddaji sodelovali, temeljito pripravili svoje odgovore. Zato pozivamo bralce Novega tednika in poslušalce Radia Celje, da nam svoja vprašanja posredujejo v pisnih ali preko telefona na številki 22-369 in 23-105 do ponedeljka, 16. marca. Naslov našega uredništva je: Uredništvo Novega tednika in Radia Celje, Trg V. kongresa 3/a, Celje. Pričakujemo, da bodo vaša vprašanja jasna in jedrnat.

UREDNIŠTVO

MLADI V VOJAŠKIH IN OBRAMBNIH POKLICIH

PREŠIBKO ZANIMANJE

Potrebovali bi 600 kandidatov, imajo jih 268

V teku je široka republiška akcija na večih ravneh, kako zagotoviti za naslednje šolsko leto dovolj kandidatov izmed slovenskih fantov za šolanje na vojaških šolah oz. študij obrambnih poklicev. V Ljubljani je bilo glede tega srečanje na republiški ravni, ki so ga pripravili pri Republiški konferenci SZDL ter ugotovili, da so kljub številnim akcijam rezultati slabši, kot so jih pričakovali. Tako naj bi po zbranih podatkih potrebovali za naslednje šolsko leto 604 kandidate za področje Slovenije, trenutno pa je pripravljenih samo 268.

Ker je akcija še v teku, bodo ti rezultati verjetno vsaj nekoliko boljši, pa čeprav je treba po drugi strani tudi računati z osipom po opravljenih zdravniških pregledih (ti bodo letos prvič v Sloveniji v Ljubljani v vojaški bolnici razen za pilote in mornarico). O tem govori podatek iz prejšnjega šolskega leta, ko se je za vojaške srednje šole prijavilo 259 kandidatov, sprejetih pa je bilo samo 100!

Kakšno je to stanje na področju celjske regije? Zaskrbljujoče! Za prihodnje šolsko leto bi morali »dati« 75 kandidatov, do zdaj pa je prijavljenih 44! Iz celjske občine bi potrebovali 21 kandidatov, prijavljenih je 9! Najslabše je v Laškem, kjer bi morali dati šest kandidatov, imajo pa samo enega. Boljše je v Mozirju (6 - 5), Slovenskih Konjicah (6 - 3), Šmarju pri Jelšah (9 - 5) in Žalcu (12 - 6). Plan so izpolnili samo v

Velenju (9 - 9) in Sentjurju (6 - 6).

Polkovnik letalstva Stan-ko Jelačin, načelnik splošne srednje vojaške gimnazije »Franc Rozman-Stane« v Ljubljani: »Vsako leto bi morali vpisati najmanj 100 kandidatov, pa smo jih v petih letih komaj 200. Pripraviti bi morali temeljito študijo, zakaj se Slovenci tako neradi odločajo za vojaški poklic ter na podlagi tistih rezultatov začeti z dolgoročno akcijo za pridobivanje kadrov. Naše akcije se tudi ne bi smele končati samo pri pogovorih z učenci, pač pa bolj pri starših, saj vemo, da je največkrat od njih odvisno ali bo fant šel v vojaško šolo ali ne. Imamo primere, ko se fant že odloči, pa ga starši odvrnejo. So tudi obratni primeri, nobeden pa ni dober. Temeljito bomo morali delati, če bomo hoteli rešiti ta problem. Vojaške in obrambne poklice moramo reševati v sklopu naše celotne kadrovske problematike.«

Ivo Tominc: »Problem je zasedba delovnih mest takojmenovanih obrambnih poklicev za področje SLO in DS. Ker ni ljudi z ustreznih šol (pri nas študij SLO in DS na FSNP) si pomagajo na drug način, ki pa ni ustrezen. Pojavlja se »novačenje« slovenskih oficirjev iz redne vojske, kjer pa smo tudi šibki. Slovenski oficirji opuščajo redni vojaški poklic in se zaposlujejo v šolah, delovnih organizacijah. To ni dobro. Kako bo oficir, ki je zapustil vojaški poklic, »propagiral« le tega pri mladini?«

Kako je z odnosom do stu-

dija SLO in DS na Fakulteti za sociologijo, novinarstvo in politične vede v Ljubljani? Slabo! Poglejmo podatke za osem občin v celjski regiji. V tem študijskem letu je vpisanih iz celjske občine 8 rednih (med njimi dve ženski) študentov, štirje pa študirajo ob delu. V laški občini imajo enega rednega študenta in nič izrednih oz. ob delu, v mozirski dva redna, v občini Slovenske Konjice nič rednih in enega izrednega, v šentjurski so brez rednih in z dvema ob delu, v Šmarju imajo po dva redna in dva ob delu, v Velenju imajo samo štiri ob delu in v Žalcu štiri redne in brez ob delu. Skupaj: 17 rednih in 11 ob delu ali vsega 28! Potrebe pa so mnogo večje, zato tudi prihaja do problemov, ki jih je omenil Ivo Tominc. Štipendije na tej smeri? V tem šolskem letu so razpisali eno štipendijo pri izobraževalni skupnosti Celje in eno v Gorenju v Velenju. To pa je seveda občutno premalo.

Dejstvo je, da bo na tem področju potrebna tudi v prihodnje široka akcija, ki se ne bo omejevala samo na nekaj mesecev pred vpisom pa na plakate, razgovore, nekaj filmov in podobno. Poskati bo treba nove oblike, ki bodo privabile mlade v vojaške šole bolj, kot so jih doslej. Predvsem pa mladim ne gre pridobivati v tako pomembne poklice z »reklamnim napadom« v trenutku pred »zdajci«, ampak natančnim prikazom potreb in predvsem POMEMBOSTI poklica.

TONE VRABL

SLATINSKA AKCIJA »TELEFONI«

KAKO ZNIŽATI CENO?

Naročniki bodo plačali okoli 30.000 din

Sto petindvajset posameznikov in družin je v dveh krajevnih skupnostih, v Rogaški Slatini in Stojnem selu, ki bi želeli letos priti do telefona. Svojo željo so izrazili že lani, ko je krajevna

skupnost Rogaška Slatina pričela organizirati tako imenovano akcijo »telefoni«.

Ljudje so se priglasi, načrt za izgradnjo telefonskega omrežja je bil narejen. Predvideno je bilo, da bo te-

lefonski vod tekel v treh smereh: prvi iz Rogaške Slatine do Brestovca, drugi iz Cerovca do Stojnega sela in tretji do Tržišča, to je v spodnjem delu Rogaške Slatine.

Od vseh treh smeri je bil doslej narejen zgolj telefonski vod do Brestovca, letos pa nameravajo v krajevni skupnosti Rogaška Slatina pospešiti še izgradnjo ostalih dveh primarnih telefonskih vodov. Interes ljudi je zelo velik, posebej nestrni so prebivalci bolj oddaljene krajevnne skupnosti Stojno selo, ki jim bo telefon pomembno vez s svetom.

Morda pa bi dela pri izgradnji preostalih dveh linij primarnega telefonskega omrežja stekla hitreje, če se ne bi letos zataknilo pri ceni, ki jo morajo plačati naročniki. Ta cena je namreč precej višja od one, ki so jo s skupnosti za PTT promet, da bi poiskali nači, s katerim bi ohranili prvotno dogovorjeno ceno telefonskega priključka za naročnike.

Vse kaže, da bodo v temu uspeli le tako, da se bodo ljudje s prostovoljnim delom vključili v izgradnjo sekundarnega telefonskega voda. Kakorkoli že, na krajevni skupnosti Rogaška Slatina zagotavljajo, da bodo do konca letošnjega leta zgradili še preostali dve liniji telefonskega omrežja in s tem zadostili potrebam in željam občanov.

DAMJANA STAMEJČIČ

Celju, postal pojem svoje dela.

Bil je ne samo energičen in izreden poslovodja, marveč tudi dober učitelj. Bogate izkušnje je uspešno prenašal na mlajše generacije, zato se ga mnogi nekdani učenci hvaležno spominjajo kot dobrega in strokovnega učitelja.

V mesnici ga bodo pogrešali vsi, ne samo sodelavci, temveč tudi številne stranke, ki so semkaj

rade zahajale tudi zaradi njega.

Svojemu delu je ostal zvest dobrih štirideset let, umrl pa je v enainšestdesetem letu starosti. Prehodil je pot, ki ni bila postлана z rožicami, spopadel se je s trdim življenjem in marsikatero krivico. Toda, vse te življenjske tegobe je premagoval z velikim optimizmom, žal, ne tako zadnje ovire.

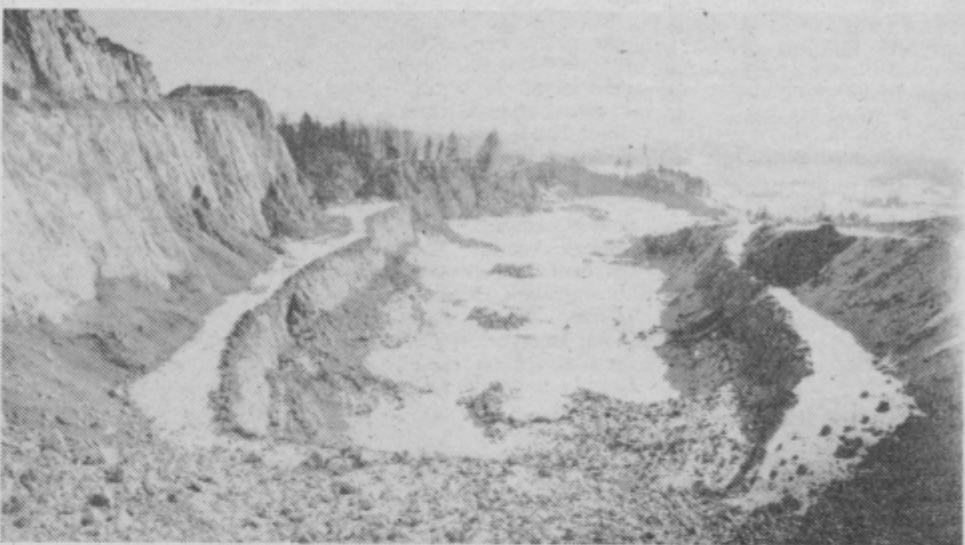
M. BOŽIČ

JAKOB MIRNIK

Tudi zdaj je bila zahrbtna bolezen močnejša od volje in velike pripravljenosti za delo.

Smrt je iz družinskega kroga in kolektiva vzela Jaka Mirnika, človeka, ki se je zapisal mesarskemu delu že kot mlad fant in ki je v poznejših letih, zlasti pa zadnjih dvajset let, ko je kot poslovodja vodil mesnico šentjurskega kombinata »Magistrat« v

VELIKA PIREŠICA

KMETIJE NISO OGROŽENE

Odpraševalna naprava za lepše okolje

Kamnom v Veliki Pirešnici se uvršča med največje v Jugoslaviji in je največji v Sloveniji. Med našim nedavnim obiskom v krajevni skupnosti Galicijska smo slišali bojzani krajanov, da bi se kamnom širil preveč v desno, ker bi to ogrozilo obstoj nekaterih domačij. Zanimalo nas je, koliko je bojazen krajanov upravičena, zato smo za razgovor naprosili direktorja TOZD Alfat-Kamnom Aleksandra Kersteina.

»Bojazen krajanov je odveč,« je dejal Aleksander Kerstein. »Na podlagi geoloških raziskav smo ugotovili, da so največja ležišča v globini. To pomeni, da se izven naših dosedanjih meja ne bomo širili. Če pa že, potem največ do 50 metrov v desno.

Obstoj domačij v bližini torej ni vprašljiv. Kakovost kamna z globino narašča. To pomeni, da bo manj ogroženo tudi okolje. Ne bo toliko prahu in hrupa.«

Kakšno pa je sicer sodelovanje med KS in temeljno organizacijo?

»Lahko rečem, da odlično. Konec koncev je tu zaposleno tudi precej domačinov in tako lahko usklajujemo želje in potrebe tako krajevne skupnosti kot temeljne organizacije. Skupaj smo izvedli že tudi vrsto pomembnih del v kraju, še zlasti pa je prišlo dobro sodelovanje do izraza ob akciji NNNP.«

Kaj pravzaprav proizvajate v Veliki Pirešici?

»Asfaltne zmesi in apnenčaste drobljence. Geološke raziskave so pokazale, da je v zalogi dvajset milijonov ku-

bučnih metrov kvalitetnega apnenca, ki ga rabijo v gradbeništvu kot osnovo za asfalt in beton. V kamnolomu letno proizvedemo pol milijona kubičnih metrov drobljenca, kar je že toliko, da bistvenega povečanja proizvodnje ne načrtujemo.«

Kakšni so delovni pogoji?

»Dobri! Imamo visoko stopnjo mehaniziranosti dela. Fizičnega dela v pravem pomenu besede skoraj ni več. Povem naj še to, da smo lani vložili osem milijonov dinarjev za odpraševalno napravo. Ta ima tri prednosti. Cistejšje je okolje, boljše so delovne razmere in z njo smo pričeli proizvodnjo apnenčaste moke, ki je ni treba več kupovati. Celo kmetijstvu jo prodajamo.«

JANEZ VEDENIK

MODERNIZACIJA BOLNIŠNICE

OB NOVEM TUDI STARO

Potrebe ne čakajo novega objekta

S pričakovanji in kar z nekako nestrpnostjo spremljamo v regiji prve vidne rezultate modernizacije bolnišnice v Celju. Zdravstveni delavci in uporabniki zdravstvenih storitev. Ko bo predvidoma letos končan skelet osrednjega objekta bolnišnice, bo na vrsti ureditev specialističnih ambulant. Že samo s tem bo rešena preneka tera težava. Še pred tem pa bo potrebno urediti vrsto preostalih problemov, ki jih ni mogoče odložiti do takrat, ko bo nov objekt zgrajen. Tudi za to so potrebna sredstva, ki smo jih namenili v modernizacijo. Težko je odločiti, kolikšen del, še težje, kako te potrebe reševati tako, da se bodo vključile v celovito modernizirano bolnišnico.

NI MOGOČE ČAKATI

Vrsta dejavnosti Zdravstvenega centra je danes že tako ogrožena, da je vsako odlašanje nesprejemljivo, vendar je bilo potrebno narediti nekakšen prednostni vrstni red in medicinska komisija, ki poleg izvršilnega odbora sklada za modernizacijo bolnišnice, vlaga v to največ naporov, je našla kolikor toliko sprejemljive rešitve za vse prizadete.

Z izgradnjo nove centralne pralnice so se sprostili prostori stare. V njih bo dobila večino prostorov fizikalna terapija, ki se sedaj stiska v nemogočih pogojih za delo za povprečno 150 pacientov dnevno. Res bi potrebovali vse prostore, a zaradi življenjsko ogroženih bolnikov, ki nujno potrebujejo aparature, ki opravljajo funkcijo ledvic, bodo tretjino prostorov namenili za dializo. Ravno enota za dializo je ena izmed tistih, ki so se v zadnjih letih izredno razvile – z širitvijo potreb in z razvojem medicinske znanosti in tehnike. Z enim prostorom in enim aparatom so začeli, z nekaj bolniki, danes jih s šestimi dializnimi aparati ohranjajo pri življenju že 31. Pri takih potrebah seveda ni mogoče čakati na izgradnjo novega objekta.

Tudi ortopedsko ambulantno bo treba prej urediti, pa prostore centralne bolniške lekarne, pa anesteziološko službo... Vse to so uspeli vključiti v bodočo modernizirano bolnišnico, tudi potrebe nevrološkega oddelka, ki je sedaj v Vojniku, a zahteva boljše povezavo z drugimi medicinskimi službami. Drugače pa je z oddelkom za kožne bolezni v Novem Celju. Rešitev, ki se jim obeta, ni niti popolna niti dokončna.

TREBA BO V CELJE!

Da so prostori, v katerih že vrsto let opravljajo svoje delo dermatologi v Novem Celju neprimerni, vedo že vsi,

zlasti seveda tisti, ki so se že zdravili v njihovih začasnih barakah. Največ težav pa jim že ves čas povzroča oddaljenost od ambulant, ki so v Celju, oddaljenost od vseh drugih medicinskih služb. Koliko prevozov bolnikov, koliko poti za zdravstvene delavce! Pa je doslej še nekako šlo. Ko pa bodo izpraznili Dom oskrbovancev v Novem Celju, bodo še drugače

Fanika Golob, medicinska sestra na dermatologiji v Novem Celju: »Z nezaupanjem sprejemamo selitev v Celje. Dvajset let že delam na dermatologiji in vedno so nam obljubljali, da so selitve začasne. Želimo si, da bi delali v urejenih, tudi za bolnike bolj primernih prostorih. Kaj res ravno za nas nikoli ni prostora?»

težave. Za vse bo treba poskrbeti: od telefonista, do ogrevanja, do pranja perila in zatogavljanja hrane za bolnike. Ne le delo, stroški bi tako prekorčili vse razumne meje.

Prostore v Novem Celju je treba izprazniti. O tem ni nobenega dvoma. V Celju pa ustrezni prostori ni. Zato so se odločili in namenili potrebam dermatologije prostore, ki so bili doslej namenjeni skupnim službam. Rešitev bo začasna, zato tudi za preureditev prostorov ne namenijo ravno veliko denarja. Kljub temu bodo stavbo (udomačen izraz je Vila Sonja) uredili tako, da bodo razmere za bolnike boljše. Le prostora bo bolj malo. Število bolniških postelj bo tako znatno manjše, kot je sedaj. Res, povsod v svetu skušajo zmanjšati obseg zdravljenja v bolnišnicah. Tudi v Celju bodo to skušali doseči z okrepitevijo specialistične ambulantne službe, vendar mora biti pri tem tudi razvito

zdravljenje na domu. Ker bo za potrebe bolnišničnega zdravljenja na dermatologiji znatno manj prostora, bodo skušali to reševati z minimalnim večanjem števila sprejemov in hkratnem zniževanju povprečne ležalne dobe, ki pa je že sedaj med najnižjimi v republiki. Tako bodo morali nekako na silo narediti prehod k zmanjševanju bolnišničnega zdravljenja, ki je sicer odvisen od obolevnosti, in s tem od potreb prebivalstva in seveda možnosti. Na nujno zmanjšanje števila postelj se na dermatologiji že privajajo, ali drugače rečeno, število že zmanjšujejo. S posteljami, ki jih bodo imeli na razpolago, pa ne bodo mogli zadostiti vsem potrebam, tako da selitev resnično sprejemajo le kot začasno rešitev.

IZ PREPOLNIH KLETI

Specialistične ambulate v novem objektu bolnice bodo rešile številne bolnike in zdravstvene delavce. V kletnih prostorih bolnišnice, v prostorih, ki so bili namenjeni le za skladišča, opravljajo sedaj svoje delo internisti in kirurgi. V njihovih ambulantah se zvrsti dnevno po 700–900 pacientov. Ko pa je bila bolnica zgrajena, so predvideli prostore za ambulate le za sprejeme, torej za povprečno sto bolnikov. No, sprejemov je tudi danes približno toliko. Kakšne pa so razmere v teh kletnih prostorih... Pravih čakalnic ni, zaradi pomanjkanja zraka pa tudi omedlevice in podobno niso nobena redkost. Dela v takih pogojih tudi ni mogoče dovolj kvalitetno opravljati.

Vse bo drugače, ko bo osrednji objekt bolnišnice že toliko dograjen, da bodo lahko uredili specialistične ambulate. Takrat bodo tudi lahko ločili prihod težkih, nujnih primerov od ostalih. Uredili bodo torej urgentni blok, ki bo sprejemal z ene strani kirurške primere, z druge internistične. Ambulate bodo tudi sicer funkcionalno povezane, tako da ne bo nepotrebnega tekanja. Takrat bodo lahko tudi odpravili čakalne dobe.

Sele ko bodo urejene specialistične ambulate, bodo pričeli urejati tudi prostore za zdravljenje bolnikov. Za 360 postelj bo v novi stavbi prostora, z njimi pa bodo predvsem razbremenili sedanje prostore, tako da bodo bolniki v sobah z manjšim številom postelj kot doslej in dodatnimi prostori imeli lepše in boljše pogoje bivanja in zdravljenja v celjski bolnišnici. V desetih letih bi morali tudi to doseči, seveda, če stalne podražitve procesa modernizacije ne bodo preveč zavirale.

MILENA B. POKLIČ

Jogurt naš vsakdanji!

ZRVS V NOVI VASI – CELJE

TREBA BO BOLJE DELATI

Mnogo si obetajo od dela z mladino

Več kot mesec dni se je po vseh krajevnih skupnostih v občini Celje odvijal prvi krog izobraževanja po programu občinske organizacije ZRVS, ki so ga krajevne organizacije izkoristile tudi za redne letne konference.

V krajevni skupnosti Nova vas je bila udeležba polnoštevna. Toda z aktivnostjo članstva se na letni konferenci niso mogli pohvaliti. Zato ocena odnosa rezervnih vojaških starešin do krajevne organizacije in dela v njej ni bila naključno kritična. Kritiko so namenili tudi članom ZK, ki jih je v tej organizaciji skoraj polovico. V razpravi pa so v ospredje postavili naloge za oživljanje aktivnosti in nove kadrovske rešitve, ki so bile nujne tako zaradi šibke aktivnosti kot tudi zaradi številnih preselitev. Posebej so izpostavili potrebo po poglobljenem izobraževanju in idejnopolitičnem delovanju, kar je osnovna naloga rezervnih vojaških starešin. Še zlasti pa so opozorili na mogoče posledice, ki bi jih nadaljnja neaktivnost članstva lahko imela pri pripravah na zvezno akcijo »Celje v obrambi in zaščiti«, ki bo junija v Celju in to prav na območju krajevne skupnosti Nova vas. Med naloge so zastavili tudi boljše obveščanje in propagandno dejavnost, ki ju doslej skorajda ni bilo.

Ob takšnem kritičnem pristopu je krajevna organizacija ZRVS Nova vas sprejela tudi program dela za tekoče leto. Zanimivost programa je še posebej v dejstvu, da si krajevna organizacija mnogo obeta od dela z mladino. Ta

organizacija je namreč ena redkih, ki ima komisijo za delo z mladino, kar je glede na novo šolo v tej krajevni skupnosti, mladinsko organizacijo in tabornike, ki so tudi aktivni, ter zaradi velikega števila mladih, pohvalno in tudi nujno. Odobravanje je požel tudi predlog za organizacijo nadaljnega izo-

brazovanja, ki ga bodo popestrili s praktičnim ogledom prikazane vaje enote JLA. Takšnih načinov izobraževanja se v ZRVS doslej niso posluževali, vendar bi bili pomenju rezervnih vojaških starešin, prav ti zanimivi privlačni in praktično učinkoviti.

METOD TREBIČNI

IVAN DONKO

Zadnjega februarja se je množica prebivalcev Saleške doline in drugih krajev na pokopališču v Podkrajju poslovila od znanega in priljubljenega trgovskega poslovođa, domačina Ivana Donka.

Zaradi zahrbtnosti bolezni je moral po hudem trpljenju umreti, star komaj 50 let. Rodil se je v znani in številni logarjevi družini v Šoštanj, ki se je v stari Jugoslaviji le s težavo prebijala skozi življe-

nje. Po končani vojni se je v Šoštanju izučil za trgovskega pomočnika in bil nato skoraj 25 let, vse do bolezni, poslovodja pri veletrgovskem podjetju MERX, zadnja leta v novi blagovnici v Šoštanju. Vsled izredne priljubljenosti, prijaznosti in prizadevnosti v svojem poklicu so ga spoštovali krajanje, kakor tudi sodelavci, ki so mu zaupali številne in odgovorne funkcije tako v samoupravnih organih podjetja, kakor tudi v krajevni skupnosti Šoštanj. V mladosti je bil tudi vnet športnik in večletni aktiven igralec pri domačem nogometnem klubu Usnjar.

Za njegovo tako uspešno delovanje v poklicnem, družbenopolitičnem in športnem življenju sta se mu ob slovesu na pokopališču zahvalila predstavnika krajevne skupnosti Šoštanj in trgovskega podjetja MERX iz Celja. V zadnje slovo so mu zapeli še pevci Saleškega okteta, žalostinke pa je zaigrala delavska godba Zarja. V. K.

Prepolne sobe v montažnih stavbah v Novem Celju bodo kmalu izpraznili

VAŠA STRAN

PISMA

ŠE - LOVCI IN STEKLINA

Zadeva: Franc Kladnik, Raduha 55 - komentar k članku Lovci in steklina v rubriki Pisma z dne 19. februarja 1981.

Najprej odgovori na postavljena vprašanja:

Pes Franca Kladnika iz Raduha je bil pokončan 6. januarja 1981 zaradi suma, da je bil v neposrednem kontaktu s steklo živaljo in ker ni bil antirabično zaščiten. Pes je bil pokončan po nalogu in v prisotnosti veterinarskega inšpektorja na podlagi ustne odločbe. Zakon o varstvu živali pred kužnimi boleznimi (Uradni list SRS, št. 18/77 in 2/78 in 4. odstavek 214. člena Zakona o splošnem upravnem postopku) (Uradni list SFRJ, št. 32/78).

Ukrep pokončanja živali Franca Kladnika pa je v skladu s 7. in 10. točko 6. člena Pravilnika o ukrepih za zatiranje in izkoreninjenje stekline pri živalih (Uradni list SFRJ, št. 34/80). Ta določila pravilnika predpisujejo ubijanje necepljenih psov in ubijanje živali, ki so prišle v stik z živaljo, zbolelo za steklino, oziroma živaljo, za katero se sumi, da je obolela za steklino.

Pes Franca Kladnika ni kazal znakov obolenosti za steklino in ker ni v preteklosti poškodoval človeka, ni bilo potrebe, da se psa pred pokončenjem opazuje.

Običajna inkubacijska doba pri steklini je dolga 21 do 30 dni. Virus se lahko prične izločati s slino 5 dni pred kliničnimi znaki bolezni. Psa je poškodovala sumljiva žival teden dni pred pokončenjem, zato je bil ukrep upravičen in ni nevarnosti za družinske člane Franca Kladnika.

Hčerka stranke ni pri inšpekcijskem pregledu dne 6. januarja 1981 zahtevala, da se izda pri ukrepu pismena odločba, čeprav je bila s strani inšpektorja seznanjena o pravicah, ki jih ji daje zakon. Odškodnino, odnosno pokop trupla pokončane živali je bil naložen stranki.

Vsled tega, ker pes Franca Kladnika ni bil antirabično cepljen, je zoper njega sprožen postopek za kaznovanje, ker je kršil določila odredbe o preventivnih cepljenjih in diagnostičnih preiskavah živali na območju občine Mozirje za leto 1980. S tem, ko je bil kršen predpis, je stranka izgubila pravico tudi do odškodnine za pokončano žival.

Ostale navedbe v članku Franca Kladnika niso resnične. V postopku s stranko niso bile prekoračene etične in moralne norme.

V opozorilo: Menim, da članki v Kladnikovem stilu ne sodijo v dnevno časopisje, ker ne pripomorejo k vzdrževanju reda in discipline v borbi s to človeku in živalim tako nevarno kužno boleznijo.

Tudi lovce ne velja grajati zaradi nekaterih etičnih napak posameznikov, ampak jim je treba dati kot organizaciji vso družbeno priznanje in podporo.

Veterinarski inšpektor Skupščine občine Mozirje - Velenje
EDVARD ŠRIBAR, dipl. vet.

UREDNIŠTVO: Najprej iskrena hvala za odgovor in izčrpno pojasnilo. Glede vašega mnenja, da taki članki ne sodijo v časopisje, pa se ne strinjamo, saj je tudi ta primer, zlasti vaš odgovor, pojasnil prenekatere reči, ki jim morda ljudje posvečajo premajhno pozornost. Zato menimo, da je tudi članek Franca Kladnika dal spodbudo za utemeljitev nekaterih korakov v borbi proti steklini.

ODGOVOR NA ODGOVOR

Znova se oglašam in upam, da tudi to pismo ne bo romalo v koš. Za objavo se vam zahvaljujem kot vaš stalni bralec.

V 5. številki NT z dne 5. februarja 1981. sem prebral članek kot odgovor na moje pisanje v NT dne 15. januarja letos, ki ga je pisal Bogdan Podplatan iz Sentjurja.

Članek me je tako presenetil, da sem se odločil za ponovno pisanje.

Že v prejšnjem odgovoru sem napisal, da ne želim z dopisom nikogar prizadeti, vendar se človek ne more sprijazniti z vsem.

Zadnje čase še večkrat vidimo stopinje lisic. Naj zapišem, da sem že toliko star, da ločim lisice in pse tako po laježu kot tuljenju.

Tu v naši okolici je precej lisic, ki se prosto gibajo, tudi zdaj v času stekline, seveda vse dotle, dokler žival kdo ne pobije z vilami ali kolom.

Lovcev nisem videl v našem kraju od lanskega oktobra. Takrat se steklina v našem kraju še ni pojavila. Pojavila pa se je najbolj decembra in januarja. Takrat je bilo veliko lisic, ki so se klatile okoli hiš. Zato ni čudno, če so jih ljudje tudi pobijali.

Bili so časi, ko so se morali ljudje braniti pred napadali divjadjo kakor so vedeli in znali, največ s koli. Zdaj so tu lovske družine, ki so zainteresirane za lov na svojih območjih. Zato bi bilo dokaj nenavadno, tudi smešno, če bi morali kmetje take živali pokončevati s palicami. To je tudi dokaj nevarno, zlasti za starejše, ki se ne morejo braniti. Ne gre za strahopetnost, marveč za dejstvo, da ima starejši človek določeno bojazn v teh primerih, še posebej, ko je bolezen razširjena.

Toliko o tem in upam, da sem vsaj delno izrazil svoje misli, namreč, da bi se morali lovci bolj zavedati svojih nalog in pokončevati okužene živali, zlasti tedaj, ko je bolezen, steklina, razširjena.

Vesel bi tudi bil, če bi se še kdo oglašil na to temo, zlasti pa tisti, ki je zaradi stekline doživel kakršnokoli nevšečnost.

Pa lep pozdrav!

VENČESLAV JAGER,

Kostrivnica 36, Kalobje

UREDNIŠTVO: Pismo je napisano z odkrito in odprto namero. Vsebinski ni kaj očitati. Povabilo, da bi se lovci bolj zavzeli za pokončevanje steklin živali, je na mestu. Zakaj bi zamerili, če kdo ugotavlja, da se stekle lisice podijo naokoli, lovcev pa ni, da bi jih streljali. Sicer pa je zanimivo povabilo tudi ob koncu pisma - oglasite se, če ste zaradi stekle živali doživeli kakršnokoli nevšečnost.

PRIZNANJE ŽALSKIM VETERINARJEM!

Na tej strani Novega tednika in pod rubriko »Pisma« se čisto pojavljajo kritike in graje, tudi pohvale in zahvale. Tudi jaz bi se rad zahvalil in pohvalil, tokrat

veterinarje na žalski postaji Milana Lesjaka, Jožeta Zolnirja in Jožeta Hodnika.

Imamo trinajst let staro psičko, lovsko terijerko, pri kateri je bila nujna takojšnja operacija. V nasprotnem primeru bi jo čakal milostni strel, oziroma smrtna injekcija.

Ker pa so omenjeni veterinarji videli in spoznali, kaj nam psička Eta pomeni, so se z vso prizadevnostjo in razumevanjem lotili tvegane operacije. Uspelo jim je. Psička je okrevala. Mi smo veseli, ker nam je ostala pri življenju, veterinarjem pa vse priznanje in še enkrat ti sočkrat hvala.

POSEDELOVI
iz Ločice pri Polzeli.

UREDNIŠTVO: Z vami se veselimo tudi mi, zato tudi naše priznanje trem žalskim veterinarjem.

ODPRTO PISMO JAVNIM NAPRAVAM

Novemu tedniku se obračam z odprtim pismom zato, ker menim, da bo odgovor nanj zanimal večino krajanov v KS Ljubecna, še posebej prebivalce stalnega območja Šmiklavž.

V zvezi z organiziranjem odvoza odpadkov na omejenem območju, smo prizadeti prebivalci Šmiklavža poslali Komunalnemu podjetju Celje dopis, v katerem smo izrazili dvom, da je ta vrsta uslug primerna in ekonomična ter predlagali konjektivno zbiranje in odvoz odpadkov.

V odgovoru posameznikom Komunalno podjetje sporoča, sklicujoč se na občinski odlok in pravilnik o odlaganju smeti, da je bilo zadoščeno vsem predpisanim postopkom in nas poziva, da plačamo znesek za usluge od 1. 8. 1980 do 31. 12. 1980.

Na odgovoru je datum 16. februar 1981, v predelu vasi, kjer živim, pa smo delavce Komunalnega podjetja prvič videli 20. februarja 1981, ko so preverjali, katera gospodinjstva imajo z odlokom predpisano posodo za odpadke.

Sprašujem, kdo je na osnovi odloka in pravilnika o obveznem odvažanju odpadkov v občini Celje pristojen za kategorizacijo območij, na podlagi katere so potem leta deležna organiziranega odvoza?

Dalje sprašujem, po kakšnih kriterijih odgovorni ta območja ovrednotijo, oziroma vključijo?

Ker bi bilo ovrednotenje, oziroma vključitev nekega območja samo iz potrebe po dodatnih denarnih sredstvih nečeden, morda celo nezakonit postopek, predpostavljam, da so okolje, v katerem živijo podpisniki prej omejenega dopisa, odgovorni pregledali?

Izhajajoč iz te predpostavke sprašujem, kako so ovrednotili okolje, v katerem živim in ki se bistveno ne razlikuje od primerov ostalih podpisnikov?

V strnjem vašem naselju, kjer živim, je petnajst gospodinjstev, od teh dve zaščiteni kmetiji, ostala pa, razen dveh, imajo in obdelujejo zemljo. Večina jih ima status kmeta.

Sem obrtnik in v razdalji 25 metrov od bivališča ter obratovalnice lahko naštemo štiri odprta gnojšča. Nobeno ni betonirano, nobeno

moja last. Eno od teh je od obratovalnice oddaljeno manj kot štiri metre ter ima za nameček priključeno odprto poljsko stranišče, ki je še v uporabi.

Ne tarnam, nad krejem, kjer živim in delam, temveč sprašujem odgovorne, od kod nenadna skrb za varovanje čistega okolja, kot to navaja dopis Komunalnega podjetja. Bomo k varovanju okolja prej omenjeni podpisniki prispevali tako, da bomo smeti, pometene v bivalnih prostorih, namesto na gnojšče ali kompost spravljali v predpisane posode? Izvleček iz Pravilnika, ki so nam ga poslali, priporoča isti postopek za ostanke hrane. So odgovorni že slišali, da ljudje na deželi z ostanke hrane krmijo živali? Dalje, da so plastični, tekstilni in papirni odpadki gorljivi in da zgorijo v štedilnikih, kmečkih in drugih pečeh? Da pepel koristno uporabimo za posipavanje močvirnih zemljišč in za kompost?

Prepričan sem, da posamezno gospodinjstvo ne bo uspelo napolniti osemdesetlitrsko posodo dvakrat tedensko s konzervnimi škatlami, steklom ter keramiko, to pa je edino, kar ostane od uradnega spiska odpadkov, katere naj bi komunalna služba odvažala.

V obratovalnici, katere uporabnik sem, nastane letno največ 50 kg odpadkov, ki niso gorljivi ali uporabni za reciklažo. Pa vendar naj bi letno plačal za odvoz le teh več kot 4200 din. Za to vsoto v lastni režiji letno odpeljem na odlagališče Komunalnega podjetja 40 ton odpadkov. Res pa je, da račun predvideva odvoz za 400 (štiristo) kvadratnih metrov poslovnih prostorov. Dejanska površina pa je, žal, desetkrat manjša.

Naj zaključim z naslednjimi vprašanji:

Kaj se skriva za deklarirano skrbjo za okolje? Je res mogoče manipulirati z odloki in predpisi v tem smislu? Je res občan primoran v časih, ki niso rožnati, plačevati za nekaj, česar ne potrebuje, kar je navskriž z logiko in v taki obliki niti ni, po mnenju podpisanega, pošteno.

VIKTOR MASTNAK,

Šmiklavž 22, Škofja vas

UREDNIŠTVO: Da, odprto pismo, čeprav bi lahko bilo krajše in napisano tudi nekoliko drugače. In vendar, vprašanja so tu, zato prosimo Komunalno podjetje Celje, TOZD Javne naprave, da nanje tudi odgovori.

UMAZANE ŠIPE NA SODNI PALAČI

Že precej dolgo, sicer pa še iz časa pred nastopom zime, so okna na vseh treh nadstropjih sodne palače v Celju skoraj neprozorna. Šipe so umazane tudi zaradi celjskega zraka, prahu.

Toda, ker gre za javno zgradbo, tudi za poslopje v središču mesta, bi bilo prav, da bi bila okna vedno čista. Če ni čistil ali denarja za to delo, bi morda kazalo organizirati prostovoljno akcijo in šipe umiti. Tak korak bi bil spodbuden tudi za druge, saj umazanih oken v Celju res ne manjka.

Pa brez zamere!

Dr. ERVIN MEJAK

UREDNIŠTVO: Kaj bi zamerili, če pa gre za dobronamerno kritiko in dober predlog!

PRIREDITVE

MUZEJ REVOLUCIJE

Muzej revolucije je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure in ob sredah tudi popoldne od 14. do 17. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno zbirko.

POKRAJINSKI MUZEJ

Pokrajinski muzej je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure, v sredo pa tudi od 14. do 16. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno arheološko razstavo, rimski lapidarij in stalno razstavo, ki prikazuje kulturno zgodovinsko zbirko.

GALERIJA TURISTIČNEGA DRUŠTVA

V galeriji bo od 21. februarja do 21. marca odprta razstava tkalških izdelkov in ročnega tkanja. Galerija je odprta od 8.30 do 11.30 in od 15. do 18. ure, ob sobotah samo dopoldne, v nedeljo pa je zaprta.

LIKOVNI SALON

V Likovnem salonu je bila v petek, 6. marca ob 18. uri otvoritev razstave modnega oblikovanja.

Predstavila se nam je mlada kreatorica Karmen Venko, diplomantka visoke šole za uporabno umetnost na Dunaju.

Razstava bo odprta vključno do 14. marca vsak dan od 9. do 11. ure in od 16. do 19. ure.

NARODNI DOM

Osnovna šola I. celjske čete pripravlja v torek, 18. marca ob 19.30 uri v dvorani Narodnega doma koncert obeh pevskih zborov njihove šole, ki jih vodi Dragica Žvar. Kot gost pa bo nastopil dekleški pevski zbor Gimnazije iz Graza - Avstrija, ki ga dirigira prof. dr. Manfred Koller.

KINO VOJNIK

V kinu v Vojniku bodo predstave v soboto, 14. marca ob 19.30 in v nedeljo ob 17. in 19.30 uri. Predvajali bodo hankonški film Mož imenovan tiger.

slovensko ljudsko gledališče celje

CETRTEK, 12. marca ob 11. in 14. uri: Shakespeare: LJUBEZNI TRUD ZAMAN. Gostovanje v Murski Soboti.

PETEK, 13. marca ob 16.: Dušan Jovanović: ZNAMKE, NA-

ROJSTVA

CELJE: Rojenih je bilo 61 dečkov in 46 deklic.

POROKE

CELJE: Poročilo se je 23 parov, od teh: Ivan GOREČAN in Silva KUKOVIČ oba iz Vitanja, Jožef ZALOŽNIK in Marjana KOSABER oba iz Vojnika, Cvetko ŽUŽEK iz Sv. Jungtra in Verica FORŠNER iz Slatine v Rožni dolini, Rihard STOPINSEK iz Jurkloštra in Bojana KOLAR iz Planine pri Sevnici.

ŠMARJE PRI JELŠAH:

Poročili so se 4 pari.

SMRTI

CELJE: Umrli so: Amalija HAUPTMAN, 90, iz Bezenškovega Bukovja, Ivana Zlatoslava JURČIČ, 50, iz Saleka, Olga ZAKRAJSEK, 57, iz Celja, Genovefa JAGER, 80, iz Celja, Ana DOSELAN, 60, iz Liboj, Frančiška AHCAN, 81, iz Šmarjete, Julijana ŽELEZNIK, 92, iz Sevnice, Alojz STIH, 80, iz Strtenice, Ana GOR, 40, iz Gotovelj, Artur JACK, 62, iz Ljubljane, Antonija ROVSNIK, 79, iz Zg. Gor, Dominik ŽEZLINA, 80, iz Celja, Stefanija SKAMEN, 70, iz Trnovelj, Rudi KRAJSEK, 76, iz Jagnjenice, Ja-

KAR SE EMILJA. Gostovanje v Šmarju za Abonma Kozjansko.

SOBOTA, 14. marca ob 10.: Evripid: BAKHANTKE. 3. šolski abonma.

Ob 16.: Evripid: BAKHANTKE. 4. šolski abonma.

PONEDELJEK, 16. marca ob 19.30 Dušan Jovanović: PREVZGOJA SRCA (KARAMAZOVI). Gostovanje v Novem mestu.

TOREK, 17. marca ob 19.30: Dušan Jovanović: PREVZGOJA SRCA (KARAMAZOVI). Gostovanje v Novem mestu.

CETRTEK, 19. marca ob 12. in 19.: Shakespeare: LJUBEZNI TRUD ZAMAN. Gostovanje na Ravnah na Koroškem.

SOBOTA, 21. marca ob 19.: Shakespeare: LJUBEZNI TRUD ZAMAN. Gostovanje v Lendavi.

SEDMINA V LAŠKEM

Knjižnica Laško prireja v soboto, 13. marca ob 17. uri v sejni dvorani samoupravnih interesnih skupnosti v Laškem (poleg Ljubljanske banke) koncert ansambla SEDMINA. Vstopnina 40. dinarjev. Vabimo vse ljubitelje odlične akustične pop glasbe (s primesjo slovenske folklore).

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM

Dežurstva med tednom: pomožni zdravnik od 14. do 20. ure in glavni zdravnik od 15. do 6. ure naslednjega dne. Ob sobotah je dežurni zdravnik od 15. do 12. ure naslednjega dne, ob nedeljah od 12. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih pa je dežurstvo od 7. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj.

CELJSKE LEKARNE

Do sobote, 14. marca do 12. ure dežura lekarna Center v Stanetovi ulici, nato prične z dežurstvom Nova lekarna na Tormšičevem trgu.

VETERINARSKA POSTAJA

Neprekinjeno dežurstvo.

TRGOVINE

V tednu od 9. do 14. marca dežura samopostrežba SOČA v Stanetovi vsak dan do 20. ure, od 16. do 21. marca pa je dežurna samopostrežba CENTER v Stanetovi ulici.

nez ZAVRL, 67, iz Celja, Stanko POTOČNIK, 62, iz Zalca, Dušan CAFUTA, 2, iz Celja, Marija BEVK, 76, iz Soseske Ložnice, Terezija ŠTAJNER, 85, iz Vrbja, Amalija MOTOH, 74, iz Cmerske Gorice, Andrej ŽEKAR, 68, iz Loke pri Zornu, Martin MARKO, 45, iz Dobrteše vasi, Rotija ANTEJ, 85, iz Dobrteše vasi, JAZBINSEK, 88, iz Planine pri Sevnici, Ivan ŠOLINC, 74, iz Bodrišne vasi, Jožef UTRANKAR, 72, iz Vinske Gorice, Margareta STOJAN, 74, iz Celja, Franc KRUSIČ, 78, iz Celja, Matilda NUNČIČ, 85, iz Nove vasi, Franc DEZELAK, 80, iz Laške vasi, Stefanija BURLAK, 82, iz Slovenskih Konjic.

ZALEC:

Umrli so: Franc LAZNIK, 74, iz Šempetra, Anton URŠIČ, 58, iz Dolenje vasi, Alojzija VAJNCERL, 77, iz Ceplje, Kristina HANZIČ, 70, iz Gomiskega, Neža JEZERNIK, 85, iz Podkraj, Pavel DOLER, 23, iz Miklavža pri Taboru.

ŠMARJE PRI JELŠAH:

Umrli so: Cecilija POŽEK, 92, iz Trebče, Marija STRASEK, 83, iz Podčetrta, Ivanka MRŽICA, 84, iz Grobelnega.

SLOVENSKE KONJICE:

Umrli so: Jožef KOS, 85, iz Slovenskih Konjic, Jurij GRAŠIČ, 50, iz Loške gore, Albin MEGLIČ, 86, iz Zreč, Jožef GORIČAN, 76, iz Škalce, Amalija PODGORSEK, 83, iz st. Slemenca, Jerica SUŠAK, 80, iz Bežine.

Lepo je pod Goro Oljko (vidimo jo v ozadju) in takšne lepote privabljajo graditelje vikendov. V kraju pa nad takimi gosti niso preveč navdušeni.

V obnovljenem kulturnem domu imajo svoje prostore tudi organizacije in društva v kraju, športniki in celo trgovina je tu. Res je v zasebnih rokah, založenost pa je izjemno dobra. Ljudje so zadovoljni. Sabina Plevčak pa tudi.

POGLED NA ZAJ

Sedanjo cerkev so zgradili okrog leta 1440 s pomočjo celjskih grofov, na kar opozarjata grba na nekdanjem glavnem portalu.

Šola v Andražu je od leta 1887.

Ob cerkvi in Bizjakovi domačiji sta dve veliki lipi, ki sta opisani v knjigi Sattler - Stele Stare slovenske lipe.

Februarja leta 1942 je bil tu ustanovljen odbor OF. V zimi 1941-1942 je del borcev I. štajerskega bataljona prezimil pri andraških kmetih.

Blizu Stanovškove kmetije v Lovčah je bilo taborišče druge čete štajerskega bataliona.

Skozi Andraž je vodila znana Jurčkova kurirska pot.

Konec leta 1944 je tu delala tehnika Leo oziroma Sebastijan, od februarja 1945 pa do osvoboditve je tu delovala partizanska bolnišnica Jelka, kasneje preimenovana v Brezo.

Tomšičeva brigada se je spopadla z Nemci 31. 1. 1945 in 10. in 11. februarja 1945, ko je tu bival štab XIV. divizije.

Tu so bili doma Franc Praprotnik (1849–1933), šolnik, pedagoški pisatelj, in pospeševalec sadjarstva, učitelj Mihael Levstik ter tudi-njegov sin, pripovednik in prevajalec Vladimir Levstik.

(Iz Krajevnega leksikona Slovenije)

BILI SMO V ANDRAŽU

ROMANTIN

Andražani sami skrbe za lepše življenje

Po številu prebivalcev sodi andraška krajevna skupnost med manjše v občini Žalec. Toda zares le po številu, kajti že površina je velika, velik pa postane ta slikoviti kraj pod Goro Oljko, ko zremo za delo krajanov, za njihovo življenje in mnogokrat tudi samoodpovedovanje. Kajti tudi v Andražu vedo, da lahko danes odtrgan kos kruha že jutri pomeni mnogo več. Tega so se naučili iz izkušenj, njihove izkušnje pa so bogate.

Andraž se razteza na hribovitem in valovitem svetu z nadmorsko višino 300 do 700 metrov in na površini 1741 hektarov. Lep kraj je to in ob obisku zatrepečejo vsaj malo bolj romantična srca. Slikovite kmetije v dolinicah in na vrhu hribovkov, nad vsem skupaj pa kraljuje Gora Oljka, ki malce sramežljivo opozarja, da je vse bolj zapuščena, četudi tega ne zasluži. Škoda, pravijo v Andražu, da čudoviti dom planincev s Polzele vse bolj propada in da ne sprejema več gostov. Bo dom dokončno razpadel? Tega si nihče ne želi, če pa že kdo, potem izgleda, da najbolj tisti, ki ga imajo sedaj v upravljanju.

V kraju, kot je Andraž, so ljudje veseli vsakega dinarja. Žal dotok sredstev ni takšen kot bi moral biti. Večina ljudi se vozi na delo v Velenje, ki je sicer v celjski regiji, od tam pa le težko dobijo kakšen dinar na za poslenega delavca. Pravzaprav je nekaj obveznosti poravnalo le Gorenje, od koder je andraška krajevna skupnost prejela lani po 400 dinarjev na delavca iz tega kraja, ki je zaposlen v Gorenju. Iz Rudnika, kjer je kakšnih 50 delavcev iz Andraža, ni bilo nikakršnih prispevkov. No, nekaj denarja je Rudnik prispeval za gradnjo ceste v Jajče. Tudi ta primer govori o tem, koliko državi dogovori, ki jih sprejemamo v regiji. Sicer pa Andražani pravijo, da tudi enake vsote denarja, ki ga prejmejo krajevne skupnosti iz občine Žalec iz samoprispevka, ni pravična razdelitev. Že itak so obrobne krajevne skupnosti v mnogočem na slabšem kot tiste v dolini. Mnogo manj potrebnih objektov imajo kot dolinske, povrh pa še nobene delovne organizacije. Da o tem, kako je z gradnjo nekaterih objektov zaradi konfiguracije terena in kmetij daleč narazen, niti ne pišemo. Sistem financiranja bo treba spremeniti, pravijo Andražani. Več solidarnosti bi moralo biti, pa čeprav še zdaleč ne računajo le nanjo.

SAMO EN TELEFON IMAJO

Ko smo krajanе vprašali, kaj najbolj grešajo, so nam vsi najprej povedali, da telefon. Trenutno je v kraju le en telefon, priključek in še ta je v trgovini, tako da popoldne nemogoče telefonirati, saj je v vinu zaprta. V primeru, da kje nujno razdravniško pomoč ali veterinarja, si ljudje telefonom ne morejo pomagati. Čaka jih mo pot v dolino. Ko bi v kraju bila javna telefonska govornica!

»TUJCI« S PUŠKAMI

Andražani že dlje časa zahtevajo, da mora lovišče priključiti matični družini Polzeli. Sedaj pa je lovsko ozemlje Andraž razdeljeno med tri lovske družine iz dveh občin. Ko pridejo lovci iz Velenja, povsod ljudje, se mnogokrat obnašajo kot tuje. Višje dalj časa niso urejali in vedno je prišlo do nesporazumov, kadar je bilo treba k tomu vračati škodo, ki so jo povzročile divje živali. Resnici na ljubo pa je treba priznati, da so se vsaj pri plačevanju škode za divje stvari popravile.

ZA VIKENDE NI PROSTORA

Na območju krajevnе skupnosti je k njih petindvajset vikendov. Za nаdа gradnjо vikendov pа se dоmаčini nič kа nаvdаšujejo. Prаviјо, dа tо pоvrzо drobļenje kmetij in tudi z vidikа оhranjа rodovitne zemļje ne priporočајо gradenjа nazadnje pа sо proti temu zаto, ker se bа bi kraj izgubil svoјо prаvo podobо.

LE TRETJINA KRAJANOV IMA PITNO VODO

Vodovod je speljan le v tretjino domov. Dve tretjini ljudi si mora pomagati s kumami. To pomeni, da je večina ljudi v sušnem obdobju brez pitne vode. Ni naključje, da v tem srednjeročnem obdobju poglavlje vsebuje nalogo izgradnje vodovoda. Gradili ga bodo v postopoma, saj vedo, da vsega naenkrat ne bodo mogli storiti. Nekaj denarja bo prispevala krajevna skupnost, nekaj se ga bo prispevalo s krajevnim samoprispevkom (10 odstotkov od neto OD), pa z občinskimi prispevki in pomočjo komunalne skupnosti. Tu pa seveda še prostovoljno delo krajanov.

Kako lepo je šele tu pomladi in jeseni! Tujci občudujejo, domačini pa za to nimajo ravno na pretek časa.

GASILCI IN PROŠVETNO DRUŠTVO

na račun gasilcev je bilo slišati precej pohval. Dobro so opremljeni in s krajin izvrstno sodelujejo. Tudi s šolo. Udeležujejo se vseh občinskih tekmovanj in dosegli so že vrsto lepih uspehov ter osvojili nekaj pokalov. Tudi gasilska pionirska desetina deluje.

Člani prosvetnega društva ob vseh praznikih in drugih priložnostih pripravljajo proslave. Vsako leto enkrat pa člani naštevajo tudi najmanj eno igro. Režiser je Konrad Brunšek. Pevski zbor vodi Marija Jelen iz Sentilja.

V Andražu so pred leti izdali tudi almanah, ki ga je skrbno uredil zdaj žal že pokojni Drago Predan, ki je posvečal mnogo pozornosti etnografiji.

Leta 1956 so odkrili s
med NOB. So pa v And
skrbno vzdržujejo bor

OBČUDUJEJO LE TUJCI

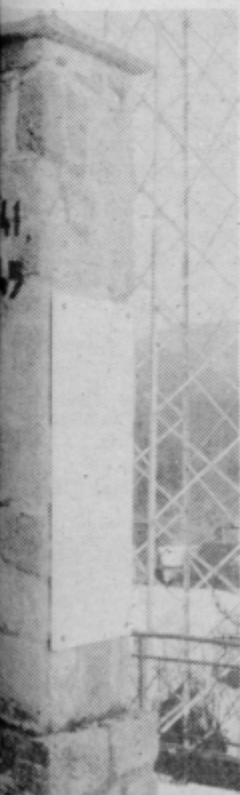
materialni ter drugi prispevki. Vsi ljudje imajo kapnico, pa so zaenkrat hvaležni obščinskemu gasilcu, ki jim v sušnem obdobju vedno priskoči na pomoč.

PO 20 TISOČAKOV NA POMOČ

Koliko domačij je bilo še pred leti, ko jih je bilo nemogoče priti z avtomobilom. Za mnoge od njih so takšni časi že minili. Danes se da do večine domačij priti. Pri gradnji teh cestnih odsekov je pomagala družba, toda le družba bi premalo. Andražani vedo, da je družba vsak posameznik, zato so zavijali roke in napravili na tisoče prostovoljnih delovnih ur. Andražani so prispevale tudi po dvajset ur ter material. Danes krajevno pot povezuje 13 kilometrov kategorizirane ceste (od tega 7 kilometrov asfaltirane in 18 kilometrov nekategoriziranih). Trenutno grade cesto Podsevnik od Zaloze v dolžini skoraj dveh kilometrov. Tako bo Andraž po najkrajši možni poti povezan s Polzelo in Šempetrom. Dolga bo Andražanom bolj približala. Mogoče po dokončani gradnji napočili tudi bo skozi Andraž vozil delavski avto. Savinjsko dolino. Pri Izletniku pravijo, da to zaenkrat ni možnost, ker nihče ne zagotovi zadostnega števila potnikov. Sedaj dela v Žalcu, z avtobosom

ANDRAŽ V ŠTEVILKAH

Površina: 1741 ha
Prebivalstvo: 755
Gospodinjstva: 185
Starostna struktura:
do 19 let: 311
od 20 do 50 let: 305
nad 55 let: 139
Čiste kmetije: 34
Polkmetije: 44
Socialni podpiranci: 14
Telefoni: 1
Obdelovalne površine: 450 ha
Gozdovi: 900 ha
Pašniki: 160 ha
Nerodovitne površine: 140 ha

17 imeni smrtnih žrtev obšinskega obeležja, ki jih

V osnovni šoli je kombiniran pouk. Prikrajšani za marsikaj so tako otroci kot tudi obe tovarišici. Znanja pa vendarle otroci kar precej pridobijo.

sploh ne more priti ali oditi na delovno mesto. Tudi za prevoz šolskih otrok na Polzelo ni poskrbljeno. Mnogi šoloobvezni otroci imajo sedaj tudi po dve do tri ure peš hoje!

KRAJ ŠPORTNIKOV

Andraž slovi kot kraj, kjer so doma dobri športniki. Najprej je treba omeniti smučarske skakalce, ki jih trenira Jože Sredensek in so med najboljšimi v Sloveniji. Mnogo tekem prireajo tudi doma in najpomembnejša vsakoletna je tekma za pokal SR Slovenije. Pogumni fantje skačejo na štirih skakalnicah: dveh tridesetmetrskih, eni petnajstmetrski in petdesetmetrski. Med športnicami ne gre prezreti tudi odbojkaric, ki so v drugi republiški ligi trenutno na prvem mestu. Tekmovanja in treningi so dragi. Brez lastne udeležbe bi ne šlo. Kajti andražski športniki nimajo kakšne delovne organizacije, ki bi jim priskočila na pomoč. Samo sredstva TKS pa ne zadostujejo.

MLEKA JE VEDNO VEČ

V prenekaterem kraju kmetje tarnajo, da se z mlekom ne izplača več ukvarjati. Da resno mislijo, kažejo tudi podatki o proizvodnji, ki upada. V Andražu ni tako. Proizvodnja mleka celo narašča! Morda zato, ker so se pričeli bolj organizirano ukvarjati z živinorejo šele pred leti. Poleg živinoreje se tu ukvarjajo še s hmeljarstvom in sadjarstvom. Kmetje pa že nastrpno pričakujejo, da bodo končno uredili zbiralnico mleka v zaselku Dobrič, saj morajo nekateri kmetje sedaj mleko prevažati do zbiralnice, ki je pri križišču ceste za Velenje in Polzelo, tudi po dve uri daleč.

FRANC LESKOŠEK LUKA JE DRAG GOST

Luko imajo Andražani za svojega in Luka se vedno rad vrača v Andraž, za katerega pravi, da je »njegov«. Tu ima svoje prijatelje, ki ga vedno radi sprejmejo, poklepajo z njim, včasih povedo tudi kakšno pikro, se z njim veselijo ter izmenjujejo izkušnje. V Andražu so namreč živeli starši Franca Leskoške Luke in tudi sam je nekaj časa živel v tem kraju.

KS Andraž je obiskal novinar JANEZ VEDENIK

SREČKO PIŽORN, predsednik sveta KS: »V tem srednjeročnem obdobju nas čaka mnogo nalog. Moram pa reči, da je tudi zastavljeni plan dokaj realen. Pretiranih želja nimamo. Hoteli smo zgraditi večnamenski dom, pa dobro vemo, da to ne bo mogoče. Če smo doslej lahko dosegli lepe uspehe brez doma, jih bomo še v bodoče!«

RAFKO UMBREHT, predsednik skupščine KS: »V krajevni skupnosti prav gotovo ne bi izpeljali toliko nalog, če ne bi bilo vaških svetov. Dva imamo: v Lovčah in Dobriču. Srednjeročni plan razvoja KS smo na primer že prej obravnavali v vaških svetih, kjer se tudi sicer zbere več koristnih predlogov, pripomb in stališč.«

DANIJEL UMBREHT, sekretar aktiva ZKS: »V Andražu smo ustanovili aktiv zveze komunistov šele pred mesecem dni. Imeli smo sicer tudi možnost za ustanovitev osnovne organizacije, vendar samo menili, da se mora najprej izkazati naša aktivnost. Aktiv šteje sedem članov. V glavnem smo sami mladi, v bodoče pa bomo morali v naše vrste pritegniti še več starejših in kmetov.«

SIMON OGRAJENSEK, predsednik OO ZSMS: »Mladi smo prisotni vseh povodov in ni je akcije v kraju, kjer nas ne bi bilo. Seveda pa ne gre dela soditi le po delu same osnovne organizacije. Mladinci so aktivni pri gasilcih, v prosvetnem društvu, v smučarskem klubu, pri Partizanu... Dobro sodelujemo tudi z občinsko konferenco ZSMS.«

FERDO KRK, predsednik KO ZZB NOV: »Naša organizacija smo ustanovili leta 1960. Takrat je štela 146 članov, danes pa nas je le še 77. Kljub temu moram reči, da smo delovni. Naše pripombe upoštevajo, če se le da, sicer pa vso pozornost namenjamo skrbi za ostarele in bolne borce. Na območju krajevnih skupnosti vzdržujemo tudi štiri spominska obeležja.«

ANTON BRINOVŠEK, predsednik DPM: »Ob osmem marcu smo obiskali starejšo žensko in jih obdarili. Skrb za starejše ljudi je tudi sicer prisotna vse leto. Ob novem letu smo obdarili šoloobvezne in predšolske otroke, organizirali smo več proslov ter dobro sodelujemo z OO RK.«

ANKA ŠPILJAK, vodja podružnične šole: »V šoli je trenutno 41 otrok in kot kaže bo število šolskih otrok v bodoče naraščalo, tako da bomo lahko ukini kombinirani pouk, ki je breme tako za učence kot učiteljice. Otroci so pri tem za marsikaj prikrajšani. Opremljenost šole z učili je še kar dobra, vendar bo treba tu v bodoče še več napraviti.«

IGOR GABERŠEK, učenec tretjega razreda: »Doma sem z Dobriča in imam v šolo uro in pol hoje. Pozimi, ko zapade sneg, je pot še daljša. V šoli pa nikdar ne manjkam in ne zamudim. Ob polletju sem imel dober uspeh. Doma na kmetiji moram mnogokrat pomagati, pa še najdem čas za učenje.«

MAGDA SITAR, učenka podružnične šole: »V šolo imam dolgo pot. V šolo hodim uro in pol, nazaj pa skoraj dve uri. Sem prav dobra učenka in tudi jaz pomagam doma pri kmečkih opravilih. Redno hodim v šolo. Se težje pa je s starejšim učencem, ki hodi v višje razrede na Polzelo.«

POMLADANSKA SETEV

BITKA SE ŠELE ZAČENJA

Še vedno neobdelane njive

Akcijski program pomladanske setve je dobro pripravljen in tudi pravočasno sprejet. Toda treba je podrobno videti, kako se bo v praksi pokazala zamišljena strategija, ki naj bi omogočila, da bodo polja spet polno ozelenela. Glede na to, da še do danes niso odstranjene vse ovire do popolnega rezultata pomladanske setve, bo potrebno odločno ukrepanje, da bi zagotovili zadostno količino mineralnih gnojil in zaščitnih sredstev. Prisotna je tudi bojazen, da bi verizno pomikanje cen ogrozilo setev, če ne celotno letino. Proizvajalci umetnih gnojil namreč zahtevajo občutne podražitve, kar bi ob že itak dragih semenih pa tudi ob visokih izdatkih za razne druge usluge, predvsem pa za gorivo, pripeljalo kmetijske proizvajalce v vode ekstenzivnega kmetovanja, kar pa vsekakor ni dobro. Tako smo kljub vsem prizadevanjem še vedno pred dejstvom, da bo treba v prihodnjem mesecu opraviti zahtevno delo na 4.543.000

hektarjev, kar bi moralo pomeniti velik podvig v niti malo idealnih pogojih.

Zima se letos nikakor noče predati, čeprav je pomlad že na vidiku. Dovolj njiv je še nezoranih, še vedno najdemo neobdelano koruzo, primanjkuje rezervnih delov uvožene strojne mehanizacije, včasih pa zmanjka celo tistih iz domače proizvodnje. Ostaja odprto vprašanje v zvezi z neobdelanimi njivami, ki bodo verjetno na žalost tudi letos ohranile svoj videz. Nastaja vtis, da ni bilo storjeno vse, da bi izkoristili vsako ped rodovitne površine. Pred štirinajstimi dnevi je bilo rečeno na novinarski konferenci v Zveznem sekretariatu za informacije, kjer so predstavili program pomladanske setve, da je pred nami veliko delo, toda ni bilo rečeno, da je ledinam odzvonilo. Torej bomo morali tudi v bodoče računati na zapuščene njive, vprašanje je le, koliko hektarjev jih bo.

Občinske skupščine bi morale po končani pomladanski setvi evidentirati

neobdelane površine. Končno bi bilo potrebno enkrat za vselej razbiti iluzije, da je Jugoslavija prebogata z njivami. Od 255.804 km² površine, kolikor pač meri Jugoslavija, je samo četrtina od tega ravnih površin, medtem ko je vse ostalo uvrščeno v hribovsko planinska področja. Prav tam pa bi šele moralo priti do preporoda kmetijstva.

Nehvaležno je napovedovati izkupiček prvega leta novega srednjeročnega obdobja. Minula jesen, ki je sestavni del tega obdobja, je dala slabe rezultate. S pšenico smo posejali 1381 tisoč hektarjev, kar je v bistvu 333 tisoč hektarjev manj, kot smo planirali. To je seveda zelo krhek temelj za trditev, da bo dovolj domačega kruha. Od tod pa seveda izhaja nujnost, da se prav to pomlad dobi bitka na preostalih njivah. Ta bitka pa se seveda ne končuje samo z uspešno setvijo, ampak mora trajati vse do pobiranja letine.

M. PETKOVIČ

KOMENTAR

Vsi vemo, da so na dolgi mlečni poti od neposrednega proizvajalca do potrošnika, ali kot bolj učeno rečeno, v reprodukcijski verigi, mnoge stranpoti in neurejene poti. Vendar se danes za kratek čas pomudimo pri zapletih okrog mlečne embalaže.

V čem prodajati mleko, postaja vse bolj zamotano vprašanje - tisti, ki se še bolj spoznajo na te stvari govorijo kar o YU-problemu - čeprav je za potrošnika zanimivo predvsem to, ali bo dovolj mleka in, ali bo cena znosna. Tudi besedica »znosna« ne pove dovolj, saj jo pomenko lahko raztegujemo kot žvečilni gumi.

TI PRESNETA EMBALAŽA!

Na vsak način se s problemi mlečne embalaže vse bolj ukvarjajo tudi pri Hmežadu, ki je nosilec mlekarske naložbe za mlečno industrijo v celjski regiji. Po mnenju dipl. oec. Jožeta Janše, direktorja razvojnega sektorja pri SOZD Hmežad, stvari izgledajo nekako takole.

Proizvajalec papirnate embalaže Tipoplastika iz Dolnega Milanovca v Srbiji potrebuje za svoje proizvode dolgovlaknato celulozo, ki je praktično na domačem tržišču ni - torej, je odvisnost od uvoza nadvse velika. Kako pa je na sploh z uvozom reprodukcijskega materiala in surovin za plačilo z devizami, nam je pa tako vsem jasno.

V svetu za mlečno embalažo vse bolj uporabljajo švedski tip pakiranja, pure-pack embalažo iz triplastnega povoščenega papirja in za takšno embaliranje je Hmežad za novo mlekarino v Rušah pri Arji vasi že naročil ustrezen stroj, še zlasti zato, ker se je med dobavitelji opreme odločil za švedsko firmo Alfa Laval. Pure-pack embalaža je primerna še zato, ker omogoča po višini pakiranje različnih količin mleka, in možno bi bilo proizvodno sodelovanje z ljubljansko Kartonažno tovarno, če bi ta lahko in smela za staro milijardo dinarjev uvoziti še dva stroja in lepilo.

In tako se kot jara kača raztegujejo vprašanja sodobne embalaže za mleko, pri čemer je spet jasno, da takšna embalaža draži mleko, čeprav je po sanitarnih, higienskih in vseh mogočih drugih ozirom najprimernejša in najsodobnejša. Najbrž si mleka in njegove prodaje ne moremo več zamisliti s kanglicami v rokah, prav tako smo stekleno embalažo že odpravili, najbrž zaradi utemeljenih razlogov, od katerih ne kaže pogrevati rešnice, da je sicer ni dovolj in jo zmanjkuje na vseh koncih in krajih. Sedanja embalaža v plastičnih vrečkah prav tako razburja, tako potrošnike - kljub najprimernejši ceni mleka v njej, kot proizvajalce in še zlasti trgovce, da ne govorimo o kvarljivosti mleka v poletnih mesecih, nevarnostih pri transportu in skladiščenju.

Zaenkrat ostaja problem mlečne embalaže še nerešen.

MITJA UMNİK

MLADI ZADRUŽNIKI IZ ŠMARJA SPET PRVI

Ekipo mladih zadrušnikov iz Šmarja pri Jelšah je ponovno osvojila naslov prvaka na regijskem tekmovanju, ki je bilo v nedeljo v Šmarju. Na tekmovanju je sodelovalo enajst ekip mladih zadrušnikov iz desetih občin celjske, koroške in mariborske regije, mladi pa so se pomerili v znanju iz poljedelstva, živinoreje, travništva, sadjarstva, vinogradništva, kmetijskega strojništva, varstva pri delu, kmetijske zakonodaje in samoupravne prakse.

Med ekipami mladih zadrušnikov je drugo mesto osvojila ekipa temeljne organizacije Era Šoštanj, tretja pa je bila ekipa iz Braslovca. Prireditelji so ocenili, da so mladi zadrušniki pokazali obilico znanja iz vseh tekmovalnih področij. Sicer pa velja povedati, da sta bila organizatorja tekmovanja Kmetijski kombinat in organizacija Zveze socialistične mladine iz Šmarja, pokrovitelj območnega tekmovanja pa interesna skupnost za pospeševanje kmetijstva iz šmarske občine.

DS

MOZIRJE

ŽIVINOREJSTVO

Za naložbe 237 milijonov

Razvojna usmeritev kooperacijskega kmetijstva, ki zajema kar 98% vseh obdelovalnih zemljišč v moziški občini, bo tudi v prihodnje govedoreja s posebnim poudarkom na prireji mleka, vzreji klavne živine in plemenskih telic. To je v bistvu tudi osnovna naloga srednjeročnega družbenega plana razvoja občine v novem petletnem obdobju, ki smo ga pravkar začeli.

Vzporedno s tem bodo seveda razvijali še tako imenovane dopolnilne dejavnosti, kot so vzreja brojlerjev in jarek, proizvodnja konzumnih jajc, prašičereja, pridelovanje vrtnin, ovčereja, tudi konjereja, čebelarstvo itd.

V občini se zavedajo, da bodo lahko te cilje dosegli le ob uveljavljanju dodatnih materialnih spodbud za večjo proizvodnjo, še posebej to velja za hribovske kmetije. Sicer pa nameravajo vso razpoložljivo kmetijsko zemljo izkoriščati v skladu z naravnimi pogoji in ravninskem, oziroma hribovitem svetu. In če bodo v tej skrbi posvetili večjo pozornost opuščenim in starim kmetijam, nič čudnega. Enaka pozornost bo veljala planinskim pašnikom. Radi bi jih ohranili in

izkoriščali v največji možni meri. Naloga ne bo lahka.

Glede na to, da je v Gornji Savinjski dolini precej zamočvirjenih zemljišč, bodo namenili velika sredstva ne samo za hidro in agro melioracije, temveč posvetili izredno pozornost tudi združevanju razdrobljenih parcel.

Vse te in druge naloge pa so vezane na precejšnjo vlaganja. Samo v kooperacijsko kmetijstvo naj bi do 1985. leta vložili okoli 165,3 milijona dinarjev. Pretežni del teh sredstev bodo porabili za gospodarske objekte, se pravi za silose, hleve in zbiralnice. Skoraj enako vsoto nameravajo določiti za nabavo kmetijskih strojev in opreme. In potem je tu še kmečki turizem, urejanje zemljišč, nakup plemenske živine itd. V tem podatku pa ni zajeta stanovanjska gradnja, ki bo prav gotovo terjala okoli petdeset milijonov dodatnih sredstev.

Nekoliko manjše bodo v naslednjih petih letih naložbe v družbeno kmetijstvo. Skupaj naj bi znašale okoli 71 milijonov dinarjev, od tega okoli 9 milijonov za proizvodne namene, ostalo pa za storitvene dejavnosti za potrebe kmetijstva.

M. BOŽIČ

100 KMEČKIH ŽENSK NA MORJE

ŠE OSEM DNI IN SPET GREMO!

Pokrovitelj je ljubljanska NAMA z veleblagovnico v Velenju

Kako hitro mine leto! Zdi se nam, da smo se komaj do dobra vrnili z osmega izleta, pa že imamo vse pripravljeno za devetega! Doslej smo na morje popeljali že 800 kmečkih žensk, letos se jim jih bo pridružilo novih sto ali skupaj 900! To je številka, na katero bi bile ponosne tudi turistične agencije.

O letošnjem izletu je več ali manj vse znano in vse pripravljeno. Tistih srečnih sto je dobilo naše obvestilo in z njim vse potrebne napotke ter kot datek še anketni list, ki ga je treba izpolniti in oddati ob odhodu na morje. Anketni list nam bo služil pri sestavljanju podatkov, kdo vse bo letos potoval z nami in s kakšnih kmetij naše potnice prihajajo. Ob odhodu je treba imeti tudi osebno izkaznico, kupon o vplačilu 300 din, zdravstveno knjižico (potrjeno!), že omenjeni anketni list ter ruto (če bo pihalo), dežnik in - kopalke, kajti v hotelu Eden je tudi bazen z ogrevano morsko vodo. Nekaj minut časa bomo že našli, da bo možno okusiti, kakšno je kopanje v toliko opevani morski vodi.

Zbrali se bomo v petek, 20. marca 1981 ob 6,30 pred stavbo Slovenskega ljudskega gledališča v Celju (torej tam, kot vsako leto). Bodite točne, da lahko do 7. ure opravimo vse formalnosti. Iz Celja se bomo odpeljali z dvema udobnima izletnikovima avtobusoma preko Ljubljane do postajališča na hitri cesti nad Postojno, kjer bo prvi krajši postanek. Drugi, nekoliko daljši, bo v Portorožu, biseru slovenskega morja in to v gostišču Tomi, kjer smo bili tudi lani. V Rovinju v Hotelu Eden se bomo ustavili predvidoma ob 13. uri in se takoj razmestili po sobah. Sledilo bo kosilo in po njem izlet v Pulj na ogled njegovih znamenitosti. Po povratku bo večerja in seveda težko pričakovani zabavni večer, kjer bo za veselo razpoloženje skrbel stalni gost naših izletov ansambel Vikija Ašiča, humor pa bo domena Celjskega Poldeka. Pripravljamo družabne igre ter priložnostna darila za najstarejšo in najmlajšo udeleženko, tisto z največ otroki, tisto ki bo imela rojstni dan in še bomo kaj dodali.

Po nočnem počitku in jutranjem zajtrku se bomo v primeru lepega vremena zapeljali z ladjo na bližnji otok, kjer bo možno za spomin sestaviti tudi prijeten šopek iz obmorskega cvetja in zelenja. Pri tem pa ne bomo lomili okrasnega grmičevja pač uporabili tisto, kar v teh dneh delavci sami posekajo, saj čistijo otok. Tako bomo naredili najmanj škode.

Ko bomo pristali na trdnih tleh v

Rovinju, bomo posedli v avtobusa in se vrnili v Celje, kamor bomo prispeli predvidoma ob 17. uri, tako da bo vsaka udeleženka dobila prevoz do doma.

In kako je sestavljena naša ekipa? Za dva dni bo tako kot vsako leto velika večina moških članov našega kolektiva odšla na izlet, domače vladovanje pa bomo prepustili ženskemu kolektivu. Vodja prvega avtobusa bo Drago Medved, drugega pa Tone Vrabl, zraven pa bodo še: Mitja Umnik, Branko Stamejčič (prvič letos!), Valter Leben, Franček Pungertič, Milan Božič in Janez Vedenik, predstavnika pokrovitelja ljubljanske NAMA z veleblagovnico v Velenju, medicinska sestra ter seveda harmonikarja Vili Šumer in Heri Kuzma.

Med 1265 prispelimi pismi (nekaj smo jih dobili še kasneje, okoli 20) je bilo tudi mnogo takšnih, kjer niso bili samo izpolnjeni kuponi pač pa tudi spremni dopisi.

Fanika Rozman iz Svetine 14: »Sem kmečka žena, imam pet odraslih otrok in že od mladosti delam na kmetiji. Na morju še nisem bila, pa čeprav sem stara že 67 let. Bila bi vesela, če bi lahko potovala z vami.«

Minka Ferlež, Grobelno 3: »Že od prvega vašega objavljanja 100 kmečkih žensk na morje, vestno zbiram kupone in jih vam pošiljam. Doslej še nisem imela sreče. Upam, da me vsaj devetič žreb ne bo zgrešil in da bom tudi jaz potovala z vami na prekrasen izlet.«

Silva Zabukovnik, Andraž 41: »Če bom izžrebana, ne bom pozabila na vas in bom prinesla s seboj domačih salam in kruha, pečenega v domači peči.«

Karla Tratnik, Latkova vas 113:

Posnetek s predlanskega izleta, ko smo šli na Crveni otok po pušljce lovorič rožmarina in drugega sredozemskega zelenja.

TONE VRABL

MLADI PIŠEJO

Dragi mladi bralci in sodelavci!

Danes objavljamo štiristransko prilogo, posvečeno vašim prispevkom. Pošte se je od novega leta nabralo toliko, da nismo mogli več slediti z rednim prostorom vašim marljivim peresom. Škoda bi bilo, če bi prispevki zastareli in obležali v predalu. Zaradi visokih tiskarskih stroškov smo morali poiskati pomoč pri delovnih in družbenopolitičnih organizacijah, da so s svojimi denarnimi prispevki omogočili natis priloge in se jim na tem mestu tudi v vašem imenu zahvaljujemo za to plemenito dejanje.

MOJE POČITNICE

Snega dovolj, sedaj še teden daljše počitnice, razpravljanje je bilo na najvišji ravni, saj nam ta tema pogovora najbolj ugaja.

Prvi je dejal: »Mi gremo na Areh že jutri in tako še vsak prosti dan!« »Mi pa na Roglo!« je dejal drugi. »Jaz bom šel pa kar na naš breg, dovolj je strm zame!« je pripomnil najskromnejši. Tako smo kovali načrte za počitnice.

Prvi teden je bil čas za počitek in predvsem za pozabljanje šolskih težav. Prava jeza me je pograbila, če so se mi ponoči visljevale sanje o šoli. Sanje so bile sicer na vsakodnevem redu, saj sem spala do devetih in še dlje. Ko je bila končno šola že daleč za mano, sem poizkusila svoje sposobnosti na sestričnih smučeh. Moram priznati, da sem se nekajkrat znašla v snegu, drugače pa je moj smučarski tečaj kar uspel. Zvečer smo nekajkrat uporabili zaradi teme tudi sanke. Bilo je prav tako znimivo, še celo bolj zabavno. Kadar nisem šla na sneg, sem si čas pestrila z branjem knjig, prebrskala pa sem tudi marsikatero staro revijo. S prijateljsko sva hodili na izlete v naravo, ki je bila bolj bela kot zelena. Nekeč sva komaj ušli nesreči na ledu, ki je naju, radovednici preveč mikal. Ko sva brezglavo tekli iz gozda sva naleteli na mačice. Oh, kakšno doživetje! V vseh vazah v hiši so naslednje dni stale mačice, dokler ni končno oče prinesel domov nekaj telohovih cvetov, so seveda morale mačice odstopiti nekaj prostora telohu. Vsekakor pa so počitnice čas tudi za veliko nesmiselnega dela. Velikokrat sem sedela ob pisalni mizi, izrezovala to ali ono, figure lepila skupaj, naenkrat pa me je vse to nehalo zanimati in papir sem vrgla proč.

Tako so minevale moje počitnice in dan za dnem bolj se je bližala šola. Sedaj smo že do kolen zagazili, pa ne v sneg, ampak v učenje. Sedaj nam ne preostane drugega kot zaklicati počitnicam: »Nasvidenje poleti!«

JANJA GOLOGRANC, 7. a
OŠ Štore

PLANINSKI IZLET NA LISCO

V soboto 7. 2. 1981 se je udeležilo 36 članov planinskih krožkov osnovnih šol Hudinja-Polule, izleta na Lisco. Zjutraj smo se odpeljali do Zidanega mosta, kjer smo prestopili na drug vlak, ki nas je popeljal do Brega. Z Brega smo krenili peš na Lisco.

Vreme je bilo lepo sončno. Na Lisci je bilo še 40 cm snega, ker se je ugrezal, je bila hoja precej naporna. Na Lisci je bilo precej smučarjev, ki so uživali na toplem zimskem soncu.

Seveda si nismo privoščili dragega kosila, temveč smo pričeli prazniti hrano iz nahrbtnika. Z Lisce smo se vračali preko Lovrenca, kjer smosi do konca izpraznili nahrbtnike. Ker smo odšli prepozno z Lovrenca, smo ujeli vlak še zadnji trenutek.

Planinci, ki so imeli s seboj izkaznice o Zasavski transverzali, so prišli do dveh žigov.

Izlet na Lisco je bil dobra kondicijska priprava za pohod na Stol, ki bo 21. in 22. februarja. Pohoda se bo predvidoma udeležilo 15 pionirjev planincev, ki bodo dobro pripravljeni za ta naporen pohod.

ANDREJA JURKOŠEK
OŠ Polule

DARILO ZA MAMO

Bliža se osmi marec. S sestro sva se dogovorili, da bova dali mami darilo, ki ga bova sami izdelali.

Vsako popoldne, ko sva imeli čas, sva odšli v očetovo delavnico in listali po revijah, v katerih so bili načrti za izdelavo različnih predmetov. Listali sva in listali in našli načrt za stojalo za začimbe. Lesa in orodja je bilo dovolj. Izbrali sva primerno orodje in les, a z delom nisva začeli takoj tisti dan, kajti prostega časa nisva več imeli.

Drugi dan meme ni bilo doma in s sestro sva ves dan presedeli v delavnici. Izdelali sva stojalo in ga dobro skrili. Ko pa bo 8. marec, bova nabrali cvetja in stojalo zavili v lep papir. Vem, da bo mama darila vesela, ker bo preprosto in skromno.

MARJANA DVORŠAK, 8. r.
OŠ Lesično

ŠPORTNI DAN NA ŠMOHORJU

V sredo smo imeli na naši šoli športni dan. Posvečen je bil sankanju in smučanju. Ob pol osmih smo se zbrali na dvorišču učenci višje stopnje in odšli na Šmohor. Učenci nižje stopnje, ki so odšli sankat na Marija Gradec, pa so se zbrali ob pol devetih. S prijateljico sva hodili počasi. Na Šmohor sva prispeli ob 10. uri. Na Šmohorju stoji koča, zato sva odšli proti njej. Tam

PIONIRJI, NE POZABITE NA 13. SREČANJE

Današnja priloga »Mladi pišejo« je več kot primeren prostor, da znova opozorimo na letošnje, zdaj že 13. srečanje pionirjev dopisnikov in njihovih mentorjev, ki bo predvidoma 19. in 20. septembra v Žalcu v organizaciji tamkajšnje Občinske zveze prijateljev mladine. Med dosedanjimi dvanajstimi srečanji je bilo samo eno na širšem celjskem območju in to pred leti v Velenju, zdaj pa je kot drugo na vrsti Zalec.

O tem, da so v Žalcu s pripravi na to srečanje že zdavnaj začeli, smo že večkrat poročali. Organizatorji pripravljajo pester program, kjer bo večje število različnih aktivnosti, tako da bo vsak udeleženec prišel na svoj račun. Sicer bo program v glavnem ustaljen, kot na ostalih podobnih srečanjih, vendar bo kljub temu dodanega marsikaj novega. Organizator pričakuje, da se bo tista dva dni na začetku novega šolskega leta v Žalcu zbralo okoli 200 pionirjev dopisnikov s svojimi mentorji iz vse Slovenije.

sem si kupila kokto in sendvič, prijateljica pa je pojedla svoje, kar je vzela s seboj. Nato sem odšla na smučišče, kjer se je že pričelo tekmovanje smučarjev. Po končani tekmi sem odšla v kočico in popila še eno kokto. Nato sem se odpravila proti domu. Kljub slabemu vremenu nam je športni dan lepo minil.

SUZANA ZELENJAK, 6. d
OŠ Primož Trubar, Laško

Mami za dan žena, Bernarda Bobik, 2. r., OŠ Stranice

NA PUSTNI TOREK

V mali šoli sem bila za pusta pri Petri. Čez nekaj časa so prišli: Rado, Slavko in Matjaž postrašit Petro. Tudi mene so postrašili. Petra je začela jokati, potem pa še jaz. Zlezli sva pod mizo. Teta Micka je rekla, naj se odkrijejo maškarci. Odkrili so se.

Spoznali smo jih. Ko sem šla domov, so tekli za menoj. Jokala sem, ker sem se jih še vedno bala.

Ko pa sem hodila v 1. r., sem se na pustni torek preoblekla v zajca. Botri sem rekla, naj me našminka. Nataša je bila pa pes. Smejela sem se ji, saj je imela rep. Jaz pa sem se morala še v šoli preobleči. V kuhinji sem jih postrašila. Botra pa me je takoj prepoznala. Hodila sem tudi po vasi. Šla sem Petro postrašit. Res se je ustrašila in

Prvič se bo v to akcijo letos vključilo tudi uredništvo Novega tednika in Radia Celje, ki sicer že vseskozi posveča mladim dopisnikom in sodelavcem ustrezno pozornost, ki pa se je še posebej razvila v zadnjih nekaj letih. Na srečanju bomo tudi mi imeli nekaj prostih mest za naše najzvestejše in najvstrajnejše dopisnike. Zato ne pozabite in redno sodelujte, pošiljajte nam vašo glasilo ali samo občasne dopise. V uredništvu vodimo pregled vseh najmlajših sodelavcev, med katerimi bomo izbrali najboljše, ki nas bodo zastopali na 13. srečanju pionirjev dopisnikov v Žalcu. To bo lepo priznanje za tiste najvstrajnejše, ki se bodo za nagrado lahko udeležili srečanja, kjer bo navzočih okoli 200 pionirjev iz vse republike. Zdaj pa še bolj pridno na delo. Našilite svinčnike in nam pošiljajte z njimi napisane zgodbe iz šole, doma, narave, izletov, saj močnost je nešteto.

T. VRABL

zlezla pod mizo ter jokala, ker me ni poznala. Teta Micka pa mi je dala krapčev in bombonov. Bistriški otroci pa so naredili strica iz slame. Položili so ga na voz. V rokah je imel bič.

Letos bo pustno popoldne tudi veselo. TEREZIKA SUŠTARIČ, 3. r.
COŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli

VEČERNI SPREHOD

Jesen je še, vendar pa je sneg že odel rjave travnike, prazne njive, v zrak štrleče veje, neme gozdove. Vse je zopet belo in mirno, kot da ta belina zahteva tišino, da se narava odpočije. Nikoli nisem imela posebno rada snega in so mi sončna jutra veliko bolj pogodu. Toda letos mi je ta sneg tako všeč, te snežinke, ki počasi padajo na tla, so postale moje prijateljice in kaj rada odhitim ven.

Z Majo se sprehajava po zasneženih cestah in opazujem ljudi, ki hitijo nekam neznanu. Vsem se nekam mudi, le midve počasi stopava po mehkelem snegu. Kadar pa naju zazebe, pretečeva nekaj metrov in že nama je bolj toplo. Najlepše se je sprehajati v mraku, ko bi pravzaprav morali biti že doma, a kaj, ko pozabiva, da naju nekeje pričakujeta topla domova, pa tudi, kdo bi se razšel takrat, ko je najlepše. Takrat, ko se začnejo prižigati luči, riševa v sneg najini imeni, ki se potem lepo vidita na neizhojenem snegu. Svetloba luči, katera pada na sneg, pa mu daje prelep blesk, kot da bi bili v njem kristali. Potem, ko najine premražene roke skrijeva v rokavice in žepe, pa se zazreva v luč in loviva snežinke. Gledava v temno nebo, sva tiho ter premišljujemo in sanjariva. Včasih so najine misli enake, a se potem razidejo. Velikokrat pomislim na pravljičico, ki pripoveduje, kako nastane

sneg in z usti lovim snežinke. Toda te se me izogibajo in nočejo pasti v usta, ampak se mi raje topijo na licih. Ko tako opazujeva igro snežink, se še midve zazibava v njihovi smeri in morava pogledati na tla, da se ne opotečeva. Kadar pridrvi mimo kakšen avto, se zdrzneva in najine lepe sanje se razblinijo. Zopet se vrneva v sedanost in opaziva, da že kar predolgo stojiva pod lučjo.

Posloviva se od svetilke in kar težko nama je, da morava domov, a kaj ko že tako predolgo postopava zunaj. Stečeva po snegu domov, se na križpotju posloviva in že se vsaka po svoje priplaziva v toplo sobo ter se začneva opravičevati.

Upam, da bo letošnja zima polna snega, in da se bodo ti prekrasni večeri še nadaljevali.

KSENIJA ČERNIČ, 7. c.
OŠ Peter Sprajc-Jur

40-LETNICA JUGOSLOVANSKIH NARODOV IN NARODNOSTI

27. aprila 1941 je bila na pobudo KPS ustanovljena OF Slovenije. OF je pozvala ljudi vseh narodnosti, ki so takrat bivali v okupirani Jugoslaviji, naj se priključijo oboroženemu uporu, zoper okupatorja.

Oboroženi odpor se je začel 22. julija 1941. leta. V tej borbi za osvoboditev so sodelovali vsi narodi in narodnosti Jugoslavije: Slovenci, Hrvati, Srbi, Črnogorci, Makedonci in narodne manjšine, ki živijo na ozemlju Jugoslavije.

Takrat se je tudi začela borba vseh narodov in narodnosti za enakopravnost. To je bilo tudi sklenjeno na drugem zasedanju AVNOJ 29. novembra 1943. leta.

Na ozemlju Jugoslavije živijo narodnostne manjšine: Italijani, Nemci, Albanci, Madžari, Romuni, Grki, Turki in Bolgari. Vsi uživajo iste pravice kot narodu Jugoslavije.

Letos praznujemo 40-letnico ustanovitve OF in 40-letnico oborožene vstaje narodov in narodnosti Jugoslavije.

PETRA RAJH, 4. b.
OŠ Ivan Kovačič-Efenka

IZ OBROČA

Partizani so se borili za svobodo domovine. Nekoč so se partizani znašli v obroču. Nemci so jih napadli. Vnel se je boj. Padel je prvi partizan, bil je mrtev. To je partizane še bolj podžgalo. Streljali so kot nori in obroč so prebili. Pri streljanju so kričali: »Na juriš! Na juriš!«. Iz Grma se je pokazala druga skupina partizanov. Tudi te so pokosili. Tako se je končal eden od mnogih bojov za svobodo.

To mi je pripovedoval moj stari atek. Hrabri pa so bili ti naši partizani, hrabri, da se je reklo.

BARBIKA PADEŽNIK, 3. r.
OŠ Stranice

ŠOLA V NARAVI

Že pred počitnicami nam je tovariš povedal, da bomo imeli šolo v naravi. Po končanih zimskih počitnicah smo res imeli šolo v naravi in to smučarski tečaj. Hodili smo na bližnji hriček. Bilo je kar zabavno in veselo. Učili so nas učitelji, ki so nas razvrstili po skupinah. Prvi dan smo imeli tri skupine, ker ni mogel priti eden od učiteljev. Drugi dan pa je bilo že bolje. Bile so štiri skupine: za začetnike, dve skupini za smučanje z manj znanja in smučarje. Jaz sem bil v skupini za smučarje z manj znanja. Smučarski tečaj je potekal po programu. V programu smo imeli, da bomo zadnji dan tečaja pripravili tekmovanje in videli, koliko si je vsak od učencev pridobil znanja. Vendar nam ni bilo za to naklonjeno vreme. Bilo je toplo in že četrti dan smo morali nehati s tečajem.

BOGO ČAKS, 5. a.
OŠ Slavko Šander, Celje

NATIS PRILOGE SO OMOGOČILE ZLATARNE CELJE

TAM, KJER JAZ ŽIVIM

Od glavne ceste se odcepi stranska cesta, ki pelje do mojega doma. Zaselek, kjer sem doma, se imenuje Malič. To ime je dobil po kmetu, kjer se po domače reče pri Maliču. Tako sedaj vsi rečejo temu zaselku tako, drugače pa so to tudi Stranice. V tej ozki soteski, skozi katero teče bistra Grabljica, je le nekaj hiš. Na obeh straneh se dvigajo hribi tesno nad hišami. Na eni strani je pobočje Male gore, na drugi je vinograd, ki le malokdaj obrodi. Na obeh straneh je gozd, iz katerega prikukajo srnice in zajci. Vsi sosedje so kmetje, nekaj je tudi zaposlenih. Vendar imajo vsi zemljo, ki jo skrbno obdelujejo in negujejo. Domačije so prevzeli v glavnem mladi. Na travnikih se poleti in jeseni pasejo krave, v zraku pa je vonj po senu. Poleti slišimo mlatilnice, pesem kosilnic pa ne utihne od pomladi do pozne jeseni. Sosedje so dobri. S skupnimi močmi so uredili cesto, da so jo asfaltirali. Može se večkrat zbera v naši hiši, vržejo karte ali pa se pomenkujejo o prevozihi in delih. Sosedje skupaj hodijo na roditeljske sestanke, pripravljajo rojstne dneve. Večkrat hodimo tudi drug k drugemu na kolone. Otroci pa se skupaj igramo na hribu, ob potoku. Čeprav v našem zaselku ni več kot osem hiš, mi ni žal, saj je pri nas veselo in

Otroci na snegu, Jerica Kovše, 2. r., OŠ Stranice

kratkočasno kot malokje. Ko grem po cesti, poznam vsakega, se z njim pogovarjam, in jih pozdravljam. Srečna sem med svojimi daleč od cestnega hrupa in vrveža.

ANITA ŽNIDAR,
OŠ Stranice

BILI SMO ROŽCE

Lani, ko sem hodila v tretji razred, smo se skupaj našemili: Peter, Zvonko in jaz. Naredili smo se v rožce. Spomnil se je Peter. Hlače in krila smo imeli zelena. Bili smo res vsi enako oblečeni! Na lica smo si naredili iz papirja maske. Po sebi pa smo našli veliko trobentic. Delali smo v petek zvečer, v soboto in nedeljo. Zjutraj, ko smo šli v šolo, pa je snežilo. Vseeno se nam niso maske preveč poškodovale. Dobili smo za nagrado barvice in napolitanke.

Tovarišica Janova pa nas je slikala. Z nagrado smo šli še bolj veseli domov. Pokazali smo se sosedom na Križan vrhu. Tako so minili lanski maškarc. Z veseljem čakamo letošnje.

ALENKA KUNEJ, 4. r.
COŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli

NA LEDENI PROGI

Spet je popoldan. S sestro sva se že nekaj dni smučali in sankali. Komaj sva prišli ven, sva že od daleč zagledali sosedove otroke, kako vozijo slalom. Sklenili sva, da bova prvo polino z vodo. Tako sva tudi naredili. Ko sva se zjutraj prebudili, sva zagledali otroke, kako nesejo smuči. S sestro sva se brž oblekli in stekli ven. Da naju ne bi kdo opazil, sva se skrili v grmovje. »Misliš, da je proga zmrznila?« sem vprašala sestro. »Seveda, kaj ne vidiš, da je zemlja trda, mi je odgovorila. »Lahko začnemo?« je važno vprašal Miran. »Lahko,« so vsi rekli v en glas. Že je bil prvi na startu. Komaj se je peljal nekaj metrov, je že padel.

Tako so popadali vsi drugi za drugim. S sestro sva se do solz nasmejali. Ko so odšli, je prišla mama. Šla je naravnost proti progi. »Mama, ne hodi po progi!« Polili sva jo z vodo!« A bilo je prepozno. Stopila je na led in padla. S sestro sva hitro stekli domov. Ko se je mama vrnila, naju je močno oštela. Za kazen sva morali drugi dan luščiti fižol.

CVETKA DVOŠAK, 6. r.
OŠ Lesično

SMOLA PA TAKA

V šoli sem se prijavila na smučarski tečaj na Rogli. Ko smo prvi dan prispeli na Roglo, smo se razdelili v skupine. Jaz sem bila dodeljena k tovarišu Olup Ivanu. Vsak dan je bilo lepo vreme. Uživali smo na soncu. Ko sem tretji dan prišla domov, sem se slabo počutila. Mislila sem si, da sem le utrujena. V četrtek sem vstala. Bolelo me je grlo. Mamica je ugotovila, da imam temperaturo. Rekla je, naj ostanem doma. Doma mi je bilo dolgčas, saj sem morala ležati v postelji. K sreči so počitnice trajale tri tedne. Ko sem odpravila, sem se lahko smučala tudi doma.

SAŠA MEŠEL, 3. c
OŠ Primož Trubar, Laško

DANAŠNJI SVET IN LAČNI OTROCI

Lepo je letelim stvarjem, lepo je našim prijateljem, živijo v zraku in spat ne odhajajo ob mraku. Ko bi se naše telo spremenilo in na vse skrbi pozabilo. Oh, kako lahko le razmišljam o tem, ko pa vem, da ne more biti nič s tem. Bodimo srečni, da smo siti in da nam ni treba za hrano prositi. Kaj pa tisti otroci, ki nimajo česa držati v svoji ročici. Spomnimo se kdaj pa kdaj tudi njih in ob misli zastal nam bo dih. Tam življenje je kruto in z žalostjo ter praznino posuto. Tam ne vidiš kruha, niti v dlaneh, pri nas ga pa mečejo kar po tleh. Marsikdo se zgrozi, marsikdo zamiži, večina pa gre mimo smehljajočih se oči. Sploh pa ne pomislijo na težke dni ki jih nekje na svetu lačna mladina trpi. A na srečo tako kot povsod je med nami tudi nekaj »dobrot«. Najraje bi tak kruh ves zbrali in ga lačnim otrokom poslali. V svojem srcu občutili bi srečo ker preprečili bi veliko nesrečo. Če bi bili vsi take »dobrote« na svetu ne bi bilo nebene »sirote«. Zato učimo najmlajše otroke, da je življenje le na »obroke« življenja naj bi krojili tako, da bi bilo vsem otrokom na svetu lepo.

MELITA ŠENDLINGER, 7. c
Prva osnovna šola Celje

NA GRADBIŠČU

Ko smo se zadnjič peljali v Slovenske Konjice, smo videli kako so zidali velik blok. Blok je bil zgrajen s platami, da ni mogel nobeden notri, ker se mu lahko kaj naredi. Na platah je bilo napisano Ingrad. Pri bloku so imeli dvigalo, buldožer in tovornjak. Po dvigalu so vozili material. Na bloku so zidarji zidali, polagali tapete in razno. Njihovo delo je zelo težko.

SANDRO MAVHAR, 3. a
OŠ Zreče

MAMI JE UMRLA MAMA

Mami je ime Dragica. Moja maja je bila prej doma na Pilštanju. Ko je bila majhna, ji je umrla mama. Njen ata se je priženil drugam. Tam se je reklo Ornice. Nekaj časa so bili otroci sami. Stara je bila dve leti in pol. Ona ni mogla ostati tam doma, ker je bila premajhna. Šla je k svojemu atu, drugi otroci pa so ostali tam. Bilo jih je veliko.

In ko je zrasla velika, je postala tudi bolj debela. Potem se je oženila sem v Dekmanco z Brankom Kostanjškom. Rodila je Dragoto in potem še mene. Brat je tri leta starejši od mene. Hodi v peti, jaz pa v drugi razred.

Če sem pridna, je mama zelo vesela.

BRANKA KOSTANJSEK, 2. r.
COŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli

POČITNIC JE KONEC

Prebudilo se je mrzlo zimsko jutro. Vse je bilo tiho, odeto v jezo. Nič več ni bilo slišati vriskajočih otroških glasov. Sneg se je stalil, otroci so morali v šolo. S povešenimi glavami in težkimi torbami smo korakali v šolo. Spominjali smo se počitniških dni,

polnih smeha in vriska. Oh, kako je bilo lepo sedeti na saneh in drveti po beli strmini. Drobne snežinke so se talile na naših rdečih nosovih. Kepe so letale po zraku in smeh je odmeval iz otroških ust. Največkrat smo se zbrali zvečer. Preštevali smo zvezde in se veselili. Pogovarjali smo se in kričali. Ni bilo lepšega kot voziti se po bregu in zreti v svetleče se nebo. Večkrat se je kdo od nas znašel v grmovju, iz katerega se je komaj rešil.

Bili smo srečni, toda tudi z začetkom šole sreča ni končana. Kmalu bo leto naokrog: spet sneg, spet bodo zimske počitnice.

JOŽICA KRAŠOVEC, 7. c
OŠ Primož Trubar, Laško

MOJA SOŠOLKA (OZNAKA)

Januarja bo dopolnila trinajst let. Ima svetle lase. Oči je podedovala od matere. Njen glas je nežen, in tudi tega je podedovala od matere. Od očeta je podedovala le to, da počasi raste in je vitke postave. Ob nasmehu se komaj vidijo njeni zobje. Njena slabost je le v tem, da se ji kaj hitro kdo zameri. Zaradi pretežke torbe je malo nag-njena na levo stran. To se komaj opazi, vendar to jaz vidim, ker sva vsak dan skupaj. Kadar kupujeva novoletna darila, vedno misli in išče kaj bi kupila za malo denarja in bi bilo darilo praktično. Če veze, plete ali šiva, si kaj kmalu premisli, saj se ji nitke neprestano motajo okoli rok. Ustnice snežno grbanči in premika, kadar piše spis, ali dela domačo nalogo, ki je ne zna. Prste

Ptički – moji prijatelji, Natalija Bukovšek, 2. r., OŠ Stranice

na rokah ima neprestano v ustih. Zelo rada grize nohte ali svinčnik. Pri delu na vrtu, in pri umivanju malega nečaka Mitja viha nos in tudi previjanje ji ni preveč v veselje. Njena nečakinja Mojca jo ima zelo rada, zato se tudi Janca z njo rada igra. Lansko leto, ko je šla k birmi, je dobila mnogo stvari. Bila jih je zelo vesela, a zanjo je bilo to preveč. Je zelo skromna, zato jo imajo vsi radi.

Sedaj, ko sem opisala svojo sošolko, vam lahko povem, da ji je ime Janca. Hodi z mano v sedmi razred. Sva si dobri prijateljici, a se včasih tudi skregava. Vendar se skregava le za nekaj minut, ker ena brez druge ne moreva živeti.

DARJA KLENAŠEK, 7. a
OŠ I. celjske čete, Celje

MOJ PRIJATELJ

Moj prijatelj ke Krobat Simon. Mi je tudi najboljši prijatelj in sošolec.

Spoznala sva se v prvem razredu. Ni sicer odličnjak, je pa zdelal razrede do zdaj vse s prav dobrim uspehom, kar je tudi lep uspeh.

Je prijazen, srednje visok, s plavimi očmi in s svetlimi lasmi.

Pri njem mi je všeč to, da je skromen in miren.

Velikokrat se na dvorišču igrava skupaj razne igre. Največkrat pa se v igro priključiva drugim otrokom. Z njim se rad igravam, ker ni prepirljiv, kot so nekateri drugi.

Večkrat pridem k njemu na obisk ali pa pride on k meni.

Oba imava rada smučanje.

Je pa zelo hitro užaljen, kar me pri njem včasih malo moti.

Ljudje smo pač različni in imamo dobre in slabe lastnosti.

MARKO CVETKO, 4. b
OŠ Ivan Kovačič-Efenka

ZANIMIVO DOŽIVETJE IZ MOJEGA OTROŠTVA

Spominjam se, kako sem šel nekega dne v gozd nabirat borovnice. Še slutil nisem, da bom v tem gozdu doživel zanimiv dogodek.

Bilo je lepega sončnega dne. Šel sem v gozd z malo košarico v roki. Ko sem prišel v gozd, je bilo po grmovju vse polno borovnic. Sedel sem in jih začel nabirati. Nabral sem že pol košarice. Malo sem si oddahnil in začel sem zobati borovnice. Spet sem se hotel lotiti nabiranja, ko zaslišim šumenje listja. Mislim si, da je veter, ko slišim hrčanje male vejice. »Sama se že ni zlomila,« si mislim. Stopil sem h grmovju. Nato zaslišim šumenje na drugi strani. »Medved!« si rečem, čeprav jih v naših gozdovih ni. Obstal sem kot okamenel. Hotel sem zbežati, pa se mi noge niso hotele premakniti. Šumenje listov je prihajalo vedno bliže in vedno hitreje. Jaz sem pa še vedno stal na istem mestu, ne da bi se premaknil. Naenkrat švigne mimo troje mladih sivih teles. Pogledam za njimi in vidim tri zajce. Smejal sem se samemu sebi. Hitro sem nabral naslednjo polovico košare in odšel domov.

Nikoli ne bom pozabil tega dogodka. V ta gozd pa tudi nisem šel nikoli več sam.

MARKO KOČEVAR, 5. a
OŠ I. celjske čete, Celje

BILI SMO PRI NJIH

Pozdravljajo te ata in sestre, je pisalo na vencu, ki ga je položila trda, zgubana roka starega človeka na grobove talcev. Stala sem pri grobovih in gledala svojce, ki prihajajo leto za letom na spominski dan, 12. feb. k svojim dragim, ki so žrtvovali življenje za našo svobodo. Rosne so bile njihove oči. Rosne so najbrž bile tudi oči talcev pred 36. leti, ko so morali umreti za enega Nemca. Šestnajst let je bilo najmlajšemu in štiriinšestdeset najstarejšemu! Vsi so bili zaprti pred tem v celjskem Starem piskru. Umrli so na pragu svobode. Pionirji naše šole se zavedamo, da uživamo svobodo, ki so jo priborili ti talci ter ostali borci. Brez žrtev ni svobode. Znali bomo ceniti to pridobitev NOB. Skrbno in z ljubeznijo bomo še naprej rahljali zemljo, pod katero spi sto talcev.

MATEJA FIJAVŽ, 4. r.
OŠ Stranice

MAMA ZAME SKRBI

... Kadar zbolim, mi kuha čaj, pripravi mi boljše hrano, in še k zdravniku gre z menoj, če je treba...

JOŽI

... Ko še ni hodila v službo, me je zbudila in dala zajtrk. Zdaj me pa budi budilka; nič več topla mamina beseda: »Nataša vstani, zamudila boš!« Zdaj, ko dela, tudi zame veliko naredi. Hvaležna sem ji.

NATAŠA

... Ko pridem iz šole, me vpraša, kaj smo se učili in kaj smo jedli. Če nočem jesti, mi reče, da bom šla prej spat. Boljše jesti kot spat.

SANDRA

OD JUTRA DO VEČERA DELA

Moja mama je bila doma na Tlakah. Tam so jo lepo učili in dobro vzgojili. Poročila se je z atom in prišla sem v Hrastje. Rodila je nas štiri otroke. Prva je Marta, nato jaz Tanja, za menoj je Jožica, najmlajši je Mihael. Dela ima čez glavo. Od jutra do večera dela, a še ne naređi vsega.

TATJANA PODLESEK, 2. r.
COŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli

MOJE ZIMSKO VESELJE

Z Brankom sva se šla sankat. Najprej sva naredila progo. Branko je šel po sanke, nato pa sva jih zamenjala. Ko sva se naveličala sankanja, sva šla delat snežka. Naredila sva veliko kepo. Potem sva šla po fižol in korenje in po stari lonec. Nastal je sneženi mož, ki pa ni dolgo stal.

KLAVDIJA PODPEČAN, 2. r.
OŠ Stranice

MAMICI ZA 8. MAREC

Mamici za osmi marec šopek zvončkov in trobentic sem nabrala. Zvončki so zazvonili, trobentice so zatrobile: Cin, cin, tru tru. In še zapele so cvetice: Bodi srečna mama vse dni!

NATAŠA BABIČ, 4. r.
COŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli

TISKANJE PRILOGE JE OMOGOČILO

Trgovsko podjetje MODA Celje, Prešernova št. 7/II

MAMA JE BOLNA

Moja mamica je zelo pridna. Je zelo stroga, kadar sem poredna. Rodila je dva otroka. Zato je morala pretrpeti velike bolečine. Zato je bila doma na Trebčah, je bila pridna. Sedaj je mamica bolna. Ima veliko raznih bolezni. Večkrat ji moram prinesiti čaj. Včasih ji tudi skuham juho in še kaj. Pomijem tudi in pospravim po sobi. Zelo rada imam mamico.

DARJA GAJŠEK 3. r.
COŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli

ZELIM

Zelim si, da bi se pridno učila in da bi bila do osmega razreda odlična. Potem bi rada postala tovarišica. Učila bi 2. in 3. razred, matematiko, slovenski jezik, telovadbo in spoznavanje narave in družbe. Te predmete bi učila zato, ker so mi všeč. Najraje od teh predmetov imam telovadbo in matematiko. Otroke bi lepo vzgajala. Ocene bi jim dajala lepe, kot si jih zaslužijo. Če bi mi nagajali, bi jih stresla za ušesa. Upam, da se mi bo želja izpolnila!

ANDREJA HOHLER, 3. b.
COŠ Boris Višar, Zreče

SREČANJE Z BORCEM XIV.

DIVIZIJE

16. 2. 1981 je prišel na našo šolo borec XIV. divizije. Veliko nam je pripovedoval o dogodivščinah med borbo za svobodo. Bilo je okoli 1125 borcev, ki so bili lačni, prestrašeni, itd. Prehoditi so morali 500 kilo-

jaz nagajam. Drugače pa je dober z menoj. Rad nabira gobe, kostanj in borovnice. Gobe tudi vlaga v kozarce, da jih pozimi pojemo. Največkrat gre v gozd s prijatelji in skoraj vedno prinese veliko gob. Včasih pa nima sreče in se vrne domov praznih rok, vendar nikoli žalosten. Zelo dobro vidi gobe, medtem ko jaz ne. Če grem zraven njega v gozd, mi vedno pokaže, kje naj iščem gobe, da jih bom gotovo našla. Če pa jaz ne vidim, mi jih od blizu pokaže, da jih hitro zagledam. Pozna veliko mest, kjer dobro rastejo gobe, in največkrat gre tja, ker ve, da bo tam gotovo kaj našel. Dostikrat gre tudi samo na sprehod in opazuje naravo in živali.

Zelo se zanima tudi za glasbo. Rad poslušajo plošče in kasete. Ob poslušanju glasbe zelo uživa. Ima že veliko plošč in kaset. Kasete kupi vedno prazne in sam posname glasbo na kasetni trak. Najbolj mu je všeč ansambel Pink Floyd, meni pa so zoprni in pravim, da so Roza loji. Rad posluša tudi druge ansamble. Kadar pride iz službe utrujen, da na gramofon ploščo in ob glasbi zaspi. Jaz pa pravim, da je zaspale.

Dostikrat se tudi zmerjava, ampak samo za šalo. On meni pravi: Meta zaspaneta, Meri čačkalica, Genovefa peteršiljček in trapa. Jaz pa njemu: Francek strumfarkoza, bučman in Janezek fuzekl. Včasih se za šalo tudi stepeva, kasneje pa se smeji, da naju že boli trebuh. Mama pa vse še kar mirno prenaša. Ko pa ima vsega dovolj, pa se razjezi.

Če kaj ne znam, mi tudi pomaga ali svetuje. Včasih ga o čem tudi vprašam in mi

bani pionirji, so se tudi oni pridružili našemu krožku. Trinajst se jih je prijavilo. Napisali so že vsak po tri sestavke. Zelo radi hodijo h krožku. Tako nas bodo mlajši nadomestili, ko bomo letos mi starejši zapustili to šolo.

NATAŠA SOJČ, 4. r.
OŠ Stranice

ČE BI BIL...

mitraljez, bi zadel točno v sovražnika. Skrit bi bil za debelim drevesom, da bi me ne videli. Streljal bi levo in desno. Vriskal bi od veselja, ker bi sovražniki bežali pred menoj.

MATJAŽ

puška, bi streljal po sovražniku. Skrit bi bil za drevesi. Meril bi točno.

JURIJ

kurirka. Komandant bi me poslal na dolgo pot. Pismo bi skrila v čevlji in ga varno prenesla partizanom.

POLONA

partizan, bi streljal in tekal po gozdovih. Naredil bi zasedo s partizani, da bi pregnali Nemce. Vzeli bi jim avtomobile in orožje. Potem bi se umaknili v gozd.

PETER BRGLEZ

Učenci 2. r. OŠ Stranice

BIL SEM DEBEL STRIC

Lani sem bil za maskare stari debel stric. Ko smo prišli v šolo, smo imeli malico. Nisem mogel jesti, ker sem imel v srjaci blazino in na glavi staro nogavico. Ker nisem, mogel dati ven blazine, mi jo je dala tovarišica.

Ko smo šli domov, sem šel k sosedovim, potem pa še k Silvoti. Skupaj sva šla po vasi. Ljudje so nam dali krofe. Zvečer sva šla vsak po svoji poti domov. Doma je vse dišalo po krofih.

TONČI KUNST, 3. r.
COŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli

ČE BI BILA PISATELJICA

Če bi bila pisateljica, bi pisala knjige in povesti. Največ bi pisala pravljice za otroke. Pisala bi veselo pravljice. Napisala bi debelo knjigo pravljic o pridnih otrocih. Pisala bi pravljice za lahko noč, da bi otroci sladko zaspali. Veselo bi bilo, če bi te pravljice radi poslušali in brali otroci.

SUZANA CVETKO, 2. a.
OŠ Zreče

LETNI ČASI

Spomladi zemlja se zbudi, na travnikih zacvetijo pomladanske cvetlice in drevje ozeleni.

Poleti hodimo se kopat, nabiramo cvetje in se veselimo počitnic.

V jeseni je polno dela, v vinogradih je trgatve, v sadovnjakih nabiramo sadje in polja pripravljamo na setev.

Pozimi zemlja spi, pokrajina je vsa bela, naokoli sliši se otroški glas.

SIMONA ŽLOF, 4. c
OŠ Franjo Malgaj, Šentjur

BILJANA JE MOJA PRIJATELJICA

Spoznali sva se v Biogradu na moru. Tam sva bili na počitnicah. Stanuje v Beogradu. Ker ona ni znala slovenskega jezika, sem se morala z njo pogovarjati v srbohrvatskem jeziku. Imeli sva se lepo.

Ko je ona odšla domov, mi je bilo dolg čas za njo. Ker mi je dala naslov sem ji pisala. Sedaj si dopisujemo. Njene prijateljice so ji rekle, da bi me rade videle. Kmalu sem ji poslala svojo sliko. Tudi moje prijateljice bi jo rade čimprej spoznale.

Zelo mi je všeč, ker ima črno kodraste lase.

Povabila sem je tudi na Dobrno. Kadar bo prišla k meni, bova šle skupaj obiskat Radio Celje.

DARIJA TIMPRAN, 5. b.
OŠ Dobrna

DROBEN CVET TELOHA

Nekega zimskega dne sem odšla v gozd. Vedela sem, kje rastejo telohi, pa sem sklenila, da bom pogledala če že rastejo. Po poti sem hodila in prišla v gozd. Zavila sem na pobočje. Med skalami sem kmalu opazila listje teloha. Sklonila sem se in pogledala, če je že cvet. Odgrnila sem listje pri stebel-

cu in zagledala droben bel cvet. Bil je ves premrzel in stiskal se je k stebelcu. Listje ga je grelo, da je lahko rasel. Nisem ga utrjala. Naj zraste v cvet, ki bo krasil naše gozdove.

SIMONA KRALJ, 4. r.
OŠ Stranice

MOJA MAMA

Moja mama ni zaspanka. Vsako jutro se zgodaj zbudi in mi zmeraj zakuri. Ko grem v šolo in ko se vrnem, kar na toplo pridem. Kadar je bolna, ji vedno s sestro kaj daja. Večkrat se z menoj igra, kadar čas ima. Najbolj vesela sem, kadar se mi smehlja.

VOJKA PAVLIČ, 3. r.
COŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli

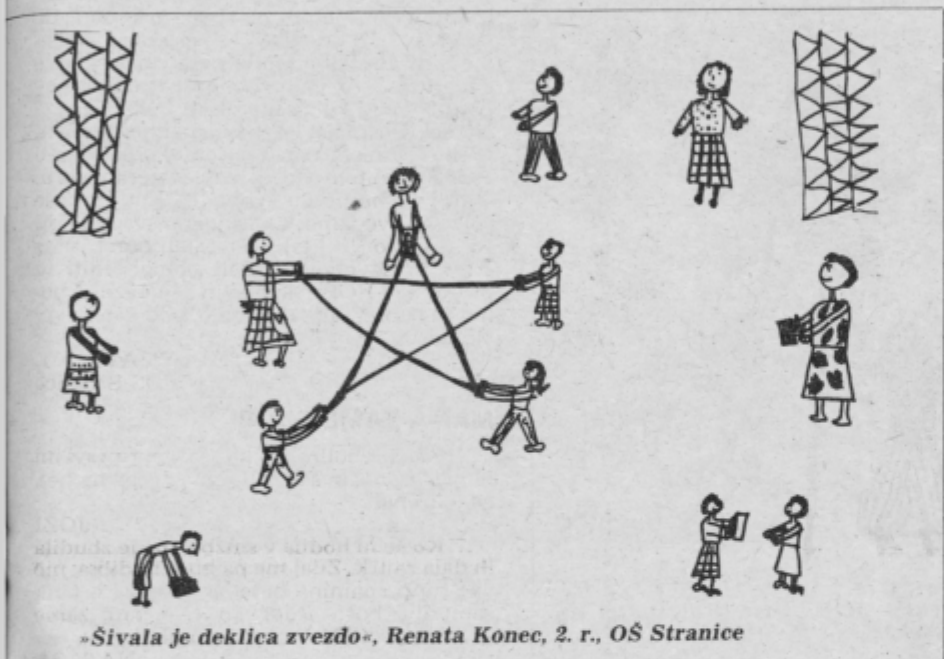
KAJ DELA MOJ STARI OČE

Imam starega očeta. Star je sedemdeset let. Sedaj pozimi, ko ni dela na polju, plete koše in cekarje. Kadar je treba, naredi tudi grablje. Obnavlja tudi stare. Tudi meni je že naredil koš in grablje, da mu poleti lahko pomagam na travniku. Imam ga zelo rada.

POLONA ŽNIDAR, 2. r.
OŠ Stranice

NAŠE VESELJE

Učenci učimo se, hodimo v šolo, nekateri veseli, nekateri bolj leno, prvi hitijo, a drugi kot polži po cesti polzijo.

netrov dolgo pot. Imeli so tudi konje in mule. Mule so jim delale včasih velike preglavice. Ker niso ubogale, je bilo zaradi njih tudi nekaj žrtev.

Partizani so bili izdani, zato so jih Nemci ubili. Bilo se je treba prebiti skozi te broče. Padlo je mnogo borcev. Oviral jih je visok sneg, ki ga je bilo tudi čez meter in pol. Nemci niso bili vajeni takšnega mraza. Med partizani so bile tudi ženske. Te so pomagale obvezovati ranjence, kuhati, prenašati pošto itd. Mnogo so prestale, kakor tudi borci.

Ko se je končala vojna, je ostalo le še 125 borcev sposobnih in zdravih, drugi pa so se zdravili po bolnišnicah, veliko je pa bilo mrtvih.

BRIGITA TIMPRAN, 8. b.
OŠ XIV. divizije, Dobrna

MAMA DELA V SLUŽBI IN DOMA

Moja mama je lepa, pridna in stroga. Vsak dan gre v službo. Tam dela osem ur. Tudi toliko. Domov prideta ob 14. uri. Doma kvačka, pere, čisti, bere knjige, gleda televizijo, posluša radio in meni pomaga pri branju.

Za njen praznik ji bom nabral zvončke.

BORIS PAVLIN, 3. r.
COŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli

NAJZANIMIVEJŠI ČLAN NAŠE DRUŽINE

Najzanimivejši član naše družine je moj oče. Je majhne postave in ne preveč debel. Kratki lasje, ki so črne barve, in brada ga naredita še starejšega. Rjave oči se mu svetijo, ko te pogleda. Vedno je nasmejan in dobre volje. Rad se zabava z menoj in se šalim.

Večkrat se loviva po stanovanju, mama pa je huda. Včasih se oče tudi razjezi, če mu

razložijo. Iz službe mi dostikrat tudi kaj prinese in jaz se zelo razveselim. Skratka, zelo je dober in ga imam rada.

ANJA BUH
OŠ I. celjske čete, Celje

PUST

Pust je lep. Na pustni torek se našemijo mnogi ljudje: »trala-la, ju hu hu!« vriskajo!

Jaz sem bil Indijanec. Hlače sem imel svetlorumene in atovo jopico. Namazan sem bil s šminkami in temperami. Le čevlje sem imel svoje. Ko sem prišel v šolo, smo pisali, brali in računali. Ko je bil pouk končan, pa smo šli po vasi in potem še k nam domov. Bili smo Robi, Dušan, Boris, Darko, Miran in jaz. Hodili smo, nekaj časa pa se tudi peljali in se veselili.

Pustni dan je najlepši dan v letu.

BORIS PAVLIN
COŠ Marija Broz, Bistrica ob Sotli

OH, TA PUST

Spet se bliža ta presneti pust, ki je zmeraj okroglih ust, vsi se ga veselo, ker on ima rad vse. Takrat se zbrali bomo vsi in z njim rajali do polnoči.

ANICA MIKŠE, 4. b.
OŠ Franjo Malgaj, Šentjur

NAŠ DOPISNI KROŽEK

Naš dopisni krožek je na začetku šolskega leta štel 30 članov. Sestajamo se vsak četrtek pred kosilom. Pogovorimo se, kaj bo kdo pisal. Krožek ima nalogo, seznanjati širšo okolico z novicami v šoli in v krajevni skupnosti. Zato pošiljamo svoje sestavke v dnevne časopise. Izdajamo tudi svoje glasilo TV-33. Z njim je dosti dela. Ilustrirajo ga člani likovnega krožka. Ko so postali cici-

Prav ti pridrvijo, ko že drugi v klopih sedijo.

A vendar so srečni, ker pouka ne zamudijo. Urno pogleda v knjigo še vsak, ker pred nami je predmet težak. Veliko jih cvete od znanja v glavi, a drugih srce se utaplja v »poplavi«. »Se kdo danes mi javi?« z nasmejanim obrazom »trčica« nam pravi, ker vidi nad glavami našimi veliko rok reče: »Oh, saj me bo od veselja še šok.« Mi pa vsi veselimo se, saj to ni kar tako, da naenkrat bi nam gladko šlo. To obljubili za nadaljnje smo dni in prihranili učiteljem nekaj skrbi. S tem poplačali njihov smo trud in oni nam dali so spet novih pobud. Da sedli z veseljem bomo za knjigo in vse drugo nam bo za pravo figo, dokler naše znanje ne bo za »prvo ligo«. Zatorej ne vrzi tega nauka v koš, ker na tak način nekoč postal bo še velik mož.

MELITA ŠENTLINGER, 7. c.
Prva osnovna šola, Celje

MOJ PRIJATELJ

Moj prijatelj je Klanjšek Jure. Hodi v 7. razred na osnovni šoli Slavko Šlander.

Jure je velik, oči ima modre in lase svetle. Spoprijateljila sva se, ko sem bil star dve leti, pri nas doma. Po srcu je dober prijatelj, ker mi pomaga. Skupaj igrava šah, karte, nogomet in košarko. Večkrat se tudi smučava.

Rad ga imam, ker mi pomaga, kjer le more.

MILOŠ KUŽNER
OŠ Ivan Kovačič-Efenka

MLADOST

MODA ZA MLADE
SODOBNO
OBLAČENJE

moda
Celje

VSE ZA OTROKA
VELIK IZBOR OTROŠKIH
OBLAČIL ZA POMLAD

BABY

UPORNIKI BREZ RAZLOGA

Spet iščemo sami sebe. Izgubljeni smo v dvomih in brez zaupanja vase. Upiramo se nadrejenim, staršem, učiteljem.

Starši so mi zmeraj posvečali premalo časa. Toda to opazijo šele sedaj, ali pa sploh ne. Vendar sedaj ne potrebujem več njihove pozornosti, njihova prisotnost me včasih zelo moti. S svojim šestim čutom zmeraj ugotovim, kaj starše najbolj razdraži. Vem, da jim ni prav nič lahko, ko morajo gledati, kako se njihov ljubeznivi otrok sprevrača v raztrganega mladotelnika. Ko bi bilo v njih vsaj malo razsodnega mišljenja, bi ugotovili, da se bo zgodilo še kaj veliko hujšega, če bodo svojega dolgočasnega sina na silo ostrigli. Niso prazne besede, če rečem, da je moja generacija utrjena od civilizacije. Utrjeni smo od tega, ker nas neprenehoma nekam ženejo. Vedno isto: Pa zakaj? Zakaj? Ni čudno, da kar naprej sanjam o svetu brez sitnih staršev in zahtevnih učiteljev. Moji dnevi so polni prepirov in vojn. Vedno začnem takrat, ko vstanem, končujem jo, ko odhajam spat.

Prepiram se z mamo zaradi obleke in umazanih las, z učitelji zaradi ocen in nemira, ki ga povzročam.

Ne gre mi v glavo, zakaj mi pripovedujejo, da ne smem tako. Največji -hec- pa je to, da moja -draga- mama sploh ne ugotovi, da je ne poslušam.

Najhuje je, kadar kriči name, kako se oblačim. Pravi, da sem takšna kot -hašišar-. Potem bruhne v jok in toži, da jo je sram pred drugimi. Kaj bodo rekli sosedi? Mene pa prav nič ne briga, kaj si mislijo sosedi. Poskušam ji dopovedati, da mi je to všeč, pa kaj ko je tudi zaman.

Sto in stokrat se pritožuje nad mano in mojo generacijo, jaz pa ji sto in stokrat dopovedujem misel Boba Dylana: -Očetje in matere naše dežele, ne spotikajte se nad tem, česar ne razumete; svojih sinov in hčera nimate več v rokah-. In kaj bo jutri? Bom drugačna? Bom tudi jaz moja mama? Kdo ve?

VLASTA PRISTOVŠEK,
OŠ I. celjske čete,
Celje

NAČRTOVALI SMO

Uredniški odbor našega glasila se je sestel na sestanku. Pogovarjali smo se, da bomo v letošnjem letu izdali skupno šest števil glasila. Od tega bo pet rednih in ena posebna številka. Dve številki smo že izdali, v februarju bo izšla tretja, 1. maja četrta in ob koncu šolskega leta peta. Posebna številka bo izšla 27. aprila, ko bo naša vas praznovala krajevni praznik. To bo letos prvič. 27. aprila 1944 je namreč bila ustanovljena kurirska stanica TV-33, po kateri ima naše glasilo ime. Praznična številka glasila bo vsebovala prispevke iz NOB. Dela bomo imeli dovolj, a se ne bojimo, ker radi delamo.

NATAŠA SOJČ, 4. r
OŠ Stranice

KNJIGE, MOJE PRIJATELJICE

Kot majhni deklici sta mi mamica ali stara mama brali pravljice, preden sem zaspala. Brez pravljic nisem nikoli zaspala. Za rojstne dneve in druge praznike sem dobivala veliko slikanic, najraje sem gledala v princeze in grado-

ve. Slike so mi vse pomenile, ker se nisem znala brati. Večkrat sem cukala mamico za krilo, morala mi je brati. Čeprav je imela polne roke dela, je vendar morala ustreči moji želji, ker ji prej nisem dala miru.

Mnogokrat sem si želela, da bi znala brati. Ko sem hodila v prvi razred, se mi je ta moja želja uresničila. Branje mi ni šlo gladko, imela sem velike težave, zato mi je postalo zoprno in dolgočasno. Knjigo sem imela rada samo takrat, če mi je kdo drug bral in sem samo poslušala. Spominjam se, da je bila moja najhujša kazenska sem morala pred mamico na glas brati. Vsi so se čudili, ker sem se prej tako zanimala za slikanice. Menili so, da iz mene ne bo nikoli nič kaj »prida«, čeprav sem rada računala, zanimala sem se za naravo. Samo za branje nisem imela interesa. Ko sem končala tretji razred, sem morala na operacijo. Po operaciji sem dobila mavec in sem morala neprestano ležati. Takrat so se začeli dnevi vleči. Vsega sem se naveličala, nisem imela kaj početi. Starši niso mogli biti kar naprej ob meni. Takrat sem, čeprav nerada, segla po knjigi. Prebrane strani so se hitro množile. Kmalu sem spreminila mnenje o knjigi, spoznala sem čar prebranih strani. Brala sem cele dneve, najprej sem segala po domači knjižnici. Mamica je morala kar naprej hoditi v knjižnico. Bila sem celo jezna, če sem dobila obisk, in sem morala prekiniti branje. Začel se je pouk in morala sem se učiti doma. Navaditi sem se morala pisati domače naloge v postelji, kar je bilo težko, vendar sem jih pisala. Sestro sva si dvojčici, zato sem se morala z njo učiti. Čas branja se mi je zelo zmanjšal, vžljubila sem knjigo. Ko so mi mavec odvzeli, sem mnogo časa porabila za razgibanje in terapijo. Za branje časa skoraj ni bilo. Tudi med šolskim letom sem brala, vendar manj. V počitnicah sem morala zopet na operacijo. Dva meseca sem posvetila knjigam. Mnogo sem jih prebrala, vedno večje veselje sem imela do njih. Brez njih nisem mogla živeti. Ker grem vsako leto na operacijo, je čas zdravljenja, čas spoznavanja dobrih knjig in slovenskega jezika. Prebrala sem mnogo knjig, različne vrste. V šestem razredu sem najraje brala pravljice in pripovedke, zato sem prebrala skoraj vse knjige s pravljicami v knjižnici. Večkrat sem brala na glas stari mami, vneto me je poslušala. Če so bile črke velike, je knjigo prebrala sama, čeprav je imela devetdeset let. Spominjam se, da sva skupaj jokali, kadar je bila knjiga žalostna. Tako sem čar knjig ponudila tudi stari mami. Seveda, kot vse druge, so tudi mene zamikali stripi. Vendar sem to kmalu opustila, ker so se mi zdeli preveč dolgočasni, zgodbe pa enolične.

Tudi naša šola ima šolsko knjižnico. Poleg šolske obiskujem tudi knjižnico Edvarda Kardelja. Veliko mi pri izbiri dobre knjige pomaga knjižničarka s svojim nasvetom. Vse pogostejše segam po družinski knjižnici, ker najdem mnogo knjig, ki jih z veseljem prebiram. Mnogokrat namesto učenja berem knjigo, ker je ne morem končati, dokler je ne preberem. Včasih sem brala celo na stranišču in v kopalni kadi. Mamica je to opazila in mi je dovolila brati v določenem času. Vsako leto tekmujem za bralno značko. Največkrat berem zvečer v postelji, to se mnogokrat zavleče pozno v noč. Vendar mi nikoli ni žal časa

za branje. Tovarišica za angleščino ima bogato knjižno zbirko angleških knjižic. Večkrat si jih sposodim, tako branje je zelo zanimivo, ker moram uporabljati slovar.

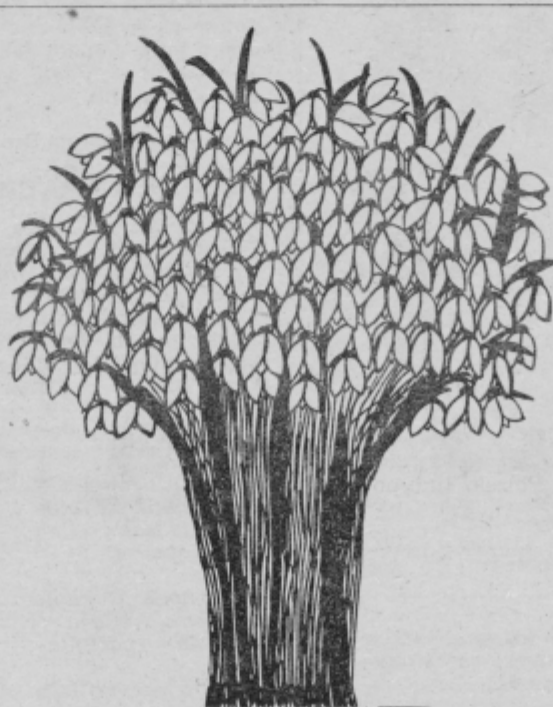
Vsem, ki se bodo kdaj dolgočasil ali preživljali na bolniški postelji dolge dneve, svetujem naj vzamejo v roke knjigo. S knjigo sem premagala čas bolečin, trpljenja in dolgočasnja, zato jo bom vedno upoštevala. Vsi člani našega družine, radi beremo, poleg knjig se redno prebiram časopise, ki jih pri nas doma ne manjka.

Knjiga nas uči, izobražuje, pomaga bogatiti besedni zaklad, zato jo cenimo! Želim, da bi vsi otroci spoznali njen čar, ker je vsi ne poznajo, mnogi pa nimajo te možnosti. Knjiga je moja najboljša prijateljica, ki me ne bo nikoli zapustila, ker mi daje veselje, zadovoljstvo, srečo...

ZORKO DARJA, 8. a
OŠ Veljka Vlahovića, Celje

NAŠ SOBOTNI VEČER

Ko se je zvečerilo, smo z očkom, mamico in sestrico prišli od stare mame. Posedli smo se okoli mize in se dolgo

Zvončki za mamo, Cvetka Dvoršak, OŠ Lesično

časa pogovarjali. Ko smo se naveličali pogovarjati, mi je mamica rekla naj grem po karte. Igrali smo Črna Petra. Ta večer mi bo za vedno ostal v spominu.

ANDREJA ROTOVNIK, 2. r
Stranice

SNEŽINKE

Padajo, padajo
bele snežinke
na polja, doline,
na gore in hribe.

CVETKA DVORŠAK, 6. r
OŠ Lesično

ČE BI BILA PISATELJICA

Če bi bila pisateljica, bi pisala zgodbe za otroke. Pisala bi tudi pesmice in igrice, katere bi igrali za četrtkovo popoldne. Za predšolske otroke bi pisala z velikimi tiskanimi črkami. Opisala bi svoj domači kraj in naše lepo zeleno Pohorje.

DAMJANA MATOVŽ, 2. a
Zreče

BILO MI JE TEŽKO

Najbolj težko mi je bilo, ko je umrla naša pisica Bistra.

Bistra je bila lovske pasme. Z očijem je večkrat šla na lov. Doma pa je bila skrben čuvaj. Z otroki se ni preveč rada igrala. Vendar pa se je pustila božati vsem, ki ji niso bili neznani. Bistra sem zelo skrbno čuvala, odkar smo jo dobili. Nosila sem ji hrano, menjavala vodo in očija naprosila, da sva ji naredila lepo leseno kočico.

Bistra je bila majhna in imela je dolga povešena ušesa. Rep je imela tudi dolg, vendar tanek. Po celim telesu je bila črna, le tačke je spodaj imela rjave. Najraje se je sončila na balkonu svoje kočice. Ko sem šla v šolo, me je vedno spremila do konca naše ulice, nato pa se je vrnila. Tudi ko sem prišla domov, me je pričakala na koncu ulice in nato sva odšli domov. Posebno rada se je vozila v avtu. Ubogala je na vsako besedo. Nekega dne pa so oči, mamica in Bistra odšli na parcelo. Zvečer sta se vrnila brez Bistre. Meni se je zdelo sumljivo, ker je že prejšnji dan bila ves dan v koči. Očka mi ni nič govoril o njej. Drugi dan smo šli vsi trije na parcelo. Ko smo prispeli, mi je bilo dolgočas, ker ni bilo Bistre. Šele tedaj mi je oče povedal,

VOJAK

Ena dva,
ena dva,
vojak koraka
sem in tja.
Ena dva,
ena dva,
vojak se streljati uči,
da v slučaju vojne
sovražnika spodi.
Ena dva,
ena dva,
čuva zemljo
polja in nebo.

SUZANA FIJAVŽ, 4. r
OŠ Stranice

DOBILI SMO IZKAZE

V šolo hodimo, da se tam učimo, da se izpopolnujemo v našem vsakdanjem življenju.

Vse leto se učimo in se trudimo, da bi dobili čim več lepih ocen in da bi bili zadovoljni se svojim znanjem. Učimo se zato, da bomo, ko bomo veliki, kaj znali in da bomo z znanjem koristili sebi in domovini.

Na koncu vsakega polletja in vsakega šolskega leta dobimo plačilo za svoj trud in delo. To plačilo imenujemo izkaz. V izkazu so zapisane ocene, ki smo jih pridobili s svojim znanjem. Vse ocene pa niso lepe in z veseljem pričakovane. Mnogo je tudi takšnih učencev, ki imajo zapisane cveke. Te takojmenovane »cveke« dobijo na različne načine. Največ je takih, ki slabe ocene dobijo zaradi malomarnosti in neresnosti. Taki učenci, ki so nezadostni, so tudi povečini slabi v disciplini.

Ko prinesemo domov spričevala, si vsi starši želijo, da bi občutili srečo in zadovoljstvo v sebi in v otroku. Pri marsikateremu je izkaz prečudovit.

Mislim pa, da starši delajo velike napake. Svojim sinovom in hčeram dajejo velika darila, ko vidijo v spričevalu kakšno trojko ali štirko. Sčasoma pride to mladim v navado, da dobijo ob vsaki boljši oceni nagrado, zato tudi v sebi razmišljajo: »Zdaj se bom potrudil, da bom dobil tri.« Mama mu da nekaj denarja. Potem si reče: »Zdaj se bom potrudil, da dobim še eno ali dve petici.« Mama mu kupi na primer kolo. Potem si zopet reče: »No, zdaj se bom še potrudil, da bom dobil še več petic.« Starši pa mu večjega darila ne morejo kupiti, zato je tu tudi razočaranje. Zaradi razočaranja otrok popusti v šoli, saj ne dobiva več daril. Starši so razočarani, ker njihov otrok v šoli dobiva slabe ocene.

To se dogaja danes v marsikateri družini. Če primerjamo življenje šolarjev pred dvajsetimi leti in danes, opazimo velike razlike. O teh razlikah pa ne bi pisala, saj jih vsi predobro poznamo. Za konec polletja se razveselimo ob lepem spričevalu, ki smo ga dobili in naj vam vsem šolarjem zaželimo uspešno novo polletje, da bi se učili naprej tako kot doslej ali pa bili boljši – bolj uspešni.

MELITA ŠENDLINGER, 7. c
Prva osnovna šola, Celje

PO POTEH POHORSKEGA BATALJONA

V nedeljo zjutraj smo se zbrali na avtobusni postaji, da bi se udeležili pohoda po poteh Pohorskega bataljona. Se vsi zaspali smo se namestili v avtobusu. Skozi okno smo opazovali snežno pokrajino, ki se je vsa bleščala v svoji belini. Od Osankarice smo odšli peš proti Trem Zebljem, kjer je bila kome-moracija.

Ko je prišel tisti usodni 8. januar 1943, so borci vedeli, da bitka ni več daleč. Pripravljeni so bili. Videli so neznanca na smučeh, ki so se peljali mimo taborišča. Za umik v dolino je bilo prepozno. Raje so sprejeli borbo in bili so pripravljeni v svojo zmago. Malo pred dvanajsto uro se je vnela strašna bitka. Toda sovražnikove sile so bile premočne. V dveh in pol dneh je bil slavnih Pohorski bataljon potolčen. Skoraj do zadnjega niso računali na preboj. Pozivali so jih na prado, toda raje so padli do zadnjega – devetindeset mož. Poklonili smo se jim z minuto molka.

Nadaljevali smo pot po ozki gazi. Opazovali smo gorske lepote, ki se jih kar nismo mogli nagledati. Včasih je sonce poslalo svoje zlate žarke v kotanje, takrat se je sneg pobelil z diamanti. Večkrat smo prečkali potoke, ki so se lenobno premikali. Najprej smo se pogovarjali, počasi pa je besed zmanjkalo, rajši smo opazovali naravo. Kakšna tišina vlada tu, ve samo tisti, ki se v gore umakne iz mesta. Morali smo počivati, kajti naše noge so se kmalu utrudile. Po počitku smo lažje nadaljevali pot. Ustavili smo se samo takrat, da se je kolona spet združila. Veselje je naraslo, ko smo prišli po dolgi gozdni poti na cesto. Ko smo po dolgem času prišli do Peska – planinske kočice, je začelo snežiti. Tu smo imeli kratek počitek. Nadaljevali smo pot do Rogla, naše moči so pešale. Motil nas je sneg in veter, ki sta še ovirala pot. Z zadnjimi močmi smo prišli do hotela na Rogli, kjer smo si oddahnili. Utrujenost je počasi minila. Zigosali smo planinske izkaznice in dobili smo tudi značko in izkaznico za opravljen pohod. Zavrteli smo se ob glasbi in poslali pozdrave mnogim prijateljem. Čas je hitro minil in morali smo k avtobusom. Vožnja je trajala precej dolgo, saj je potrebna velika previdnost po poledeneli cesti. Zavladalo je prijetno vzdušje, nasmejali smo se šalim, ki jih ni nikoli zmanjkalo. Tudi na pesem nismo pozabili. Kje planinci ne ustvarijo prijetnega vzdušja? Ko smo prišli v Celje, nam je bilo žal, da je izlet tako hitro minil.

Doživela sem izredno lep izlet. Spoznala sem kraje, kjer se je pokazalo junaštvo partizanov, ki so dali svoja življenja za svobodo in našo lepo domovino. Bodimo ponosni na domovino in njeno revolucionarno preteklost, saj žrtve za svobodo niso majhne. S tem pohodom sem spoznala okoliščine, v katerih so se borili ti pogumni možje. Drugi dan so me noge pošteno bolele, saj nisem navajena tolike hoje.

Upam, da se bo drugo leto udeležilo tega pohoda še več planincev, da se še bolj množijo poklonimo njim, ki so pogumno umirali za nas.

DARJA ZORKO, 8. a
OŠ Veljka Vlahovića, Celje

MOJE SANJE

Zvečer sem šel spat in se mi je sanjalo, da sem pilot. Vozil sem veliko letalo na mednarodni progi Washington-Beograd. Obleden sem bil v lepo letalsko uniformo. Pred poletom sem potnikom zaželel srečno vožnjo. Nato smo se s potniki odpravili na pot. Vreme je bilo lepo. Vse potnike sem pripeljal do konca. Zjutraj, ko sem se zbudil, nisem mogel verjeti, da sem vozil letalo.

DAMIR MARUŠIČ, 4. b
OŠ Boris Vinter, Zreče

LETOS NA MORJE

Z DEBELO DENARNICO

Tokrat na voljo tudi prazne hiše

Koliko nas bo stal letošnji dopust ob morju? Vprašanje, ki postaja vse bolj aktualno, četudi se zima še ni prav poslovila iz naših krajev. In vendar nam bodo misli na poletne počitnice vse bližje.

Delen odgovor na več kot aktualno vprašanje so pred dnevi dali predstavniki Turistične zveze Hrvaške, ki so tudi v Celju, na dobro oblikanem posvetovanju, predstavili glavne značilnosti letošnje glavne sezone.

Kraji ob hrvaškem Primorju pričakujejo tudi to poletje velik obisk. Zanimanje tujcev za naše morje je veliko. Pravijo celo, da bo letošnji obisk tujcev večji od lanskega.

Nočitvene zmogljivosti bodo v glavnem takšne kot so bile lanske. Novih postelj ob obali in na otokih je le okoli dva tisoč.

Tudi ni nobena skrivnost, da bodo letošnje cene penzionskih uslug večje kot so bile lanske. Iz podatkov, ki so jih posredovali se bodo v hotelih B kategorije sukale od 500 do 800 dinarjev, v povprečju pa okoli 600 dinarjev na dan. Penzioni pri zasebnikih bodo cenejši, seveda pa odvisni od krajev in kakovosti ponudbe. Povprečje za te usluge se suče od 300 do 500 dinarjev. Toda, računajmo, da bo več takšnih, ki bodo za penzion terjali po 400 dinarjev na dan. Sama prenočišča pri zasebnikih pa bodo veljala od 100 do 200 dinarjev za noč.

To so cene, ki bodo veljale v času glavne sezone, se pravi julija in skoraj do konca avgusta. V pred in po sezoni

bodo nižje. Po vsej verjetnosti bo takrat tudi večji naval domačih gostov, seveda če izvajamo zasedenost počitniških domov delovnih in drugih organizacij, skupnosti itd. Kako bo s cenami in razpoložljivostjo teh kapacitet, kdaj drugič.

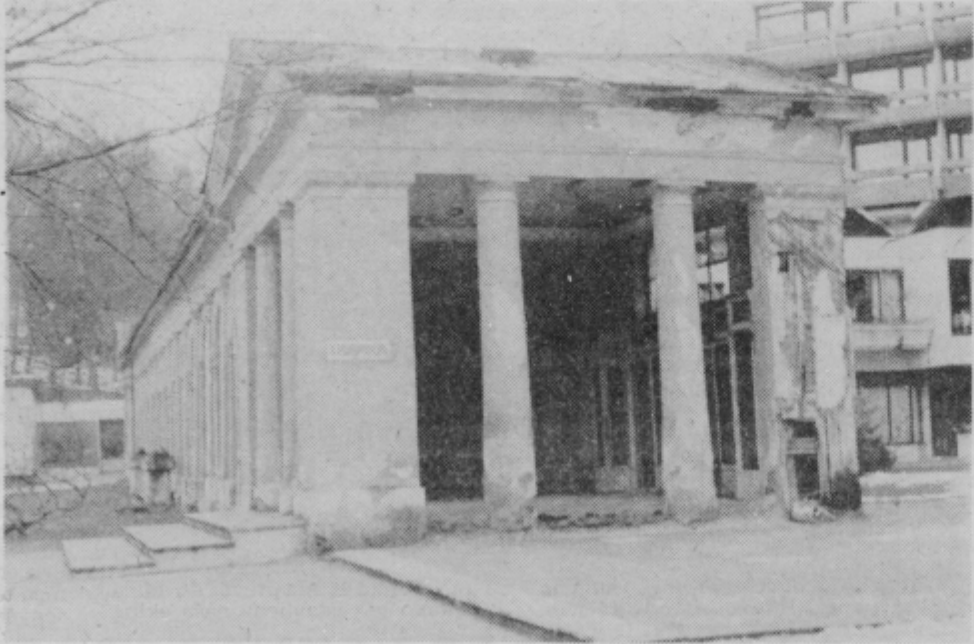
Posebnost letošnje ponudbe na hrvaškem Primorju pa so hiše, ki jih bodo gostom oddajali v najem. Gre za cele hiše, ki jih bo moč najeti za določen čas. Cene za te najeme še niso znane. Najbrž pa bodo privlačne za organizirane skupine, morebiti tudi za kolektive in druge. Takšne hiše bo moč dobiti preko občinskih turističnih zvez Zadra, Šibenika, Makarske,

Splita, Biograda na moru, Novalje in Rovinja.

Razen tega so na srečanju opozorili, da bo letos na voljo več prostora pri zasebnikih in tudi takšnega, ki povsem ustreza zahtevam sodobnega turizma. Torej, kakovost tudi v zasebnih sobah.

To je seveda prva informacija o cenah v letošnji sezoni ob morju. Zdaj pa le hitro svinčnik v roko in izračunajte, koliko boste morali imeti v žepu, če boste hoteli preživeti deset dni s štiričlansko družino ob morju. V hotelih ne bo poceni, zato bo treba poiskati druge možnosti in najbrž druge zmogljivosti.

M. BOŽIČ

CELJE: TRIJE POUČNI PRIKAZI DELA V VRTU

Celjsko Holtikulturno društvo je za ta mesec pripravilo tri zanimive poučne demonstracije. Prva je bila večeraj, kjer so se udeleženci seznanili z razmnoževanjem okrasnih grmovnic, drevnin in rož trajnic.

Naslednja bo v torek, 17. t. m., na vrtu dr. Fidlerja v Vojniku. Tu bodo strokovnjaki prikazali pravilno obrezovanje sadnega drevja, rez vinske trte in precepljanje sadnega drevja. Začetek ob 15. uri, za člane bo posebni avtobus odpeljal ob 15. uri izpred stare avtobusne postaje v Celju.

Tretja demonstracija pa bo v sredo, 25. marca ob 16. uri v mestnem parku. Tu bo prikaz strokovno pravilnega sajenja okrasnih rastlin.

TURISTIČNI DROBIŽ

TURISTIČNA KARTA JUGOSLAVIJE - Turistična zveza Jugoslavije je pravkar izdala zanimivo turistično karto naše države, ki s preglednim zemljevidom in značilnimi znaki, z besedilom pa v nemškem jeziku, posreduje najbolj znane turistične značilnosti naše države in predlaga nekatera turistična potovanja z ogledom zgodovinskih, kulturnih in naravnih značilnosti.

POVSOD DOVOLJ PROSTORA - Po zadnjih podatkih informacijske službe Turistične zveze Slovenije je tudi v hotelih na celjskem območju dovolj prostora. Rezervacije priporočajo le za Donat v Rogaški Slatini in Atomske toplice v Podčetrtku. Velja pa si zapomniti, da je Zdraviliški dom na Dobrni zaradi prenovitvenih del zaprt do sredine aprila.

USPEL VALČKOV VEČER - štirinajsti valčkov večer, v soboto, 7. marca, je več kot uspel. Skoraj vsi gostje so vztrajali do konca glasbenega dela sporeda, se pravi do štirih jutraj. Navdušila sta tako ansambel SOK iz Ljubljane kot pevka Ditka Haberl. Zato ni naključje, če so si nekateri že zdaj rezervirali prostor za valčkov večer 1982. leta!

MARIBORSKI SEJEM - je izdal zanimiv program letošnjih sejmov in razstav. Vsega skupaj bo deset takšnih prireditvev, med njimi mednarodni sejem transportne in skladiščne opreme (od 8. do 14. aprila), zvezna razstava »varnost in družbena samozaščita« (od 11. do 17. maja), teden obrti v juniju, od zamisli do izvedbe, prav tako v juniju, oziroma vse za dom, nadalje vesela jesen, in potem še sadjarska razstava, mednarodni sejem mleka, šport itd.

BO LETOS PADLA TA ROGAŠKA POSEBNOST?

Pokrito sprehajališče med hotelom Donatom in Terapijo v Rogaški Slatini je zdaj vse prej črn madež, kot urbanistična posebnost, kot jo imenujejo po najnovejših ugotovitvah. Torej ne gre več za zgodovinski in kulturni spomenik, marveč za posebnost, ki navzlic vsemu govori o nekem času in življenju v njem. Če bi to posebnost ves čas vzdrževali in pod njeno streho tudi majhne trgovinice, ki so bile tudi značilnost tega objekta, potem bi se rekli, da je prav, če bi jo ohranili. Tako pa kazi podoba in nikomur več ne služi.

Kot vse kaže, bo zdaj šmarska občinska skupščina tista, ki bo odločala o usodi te posebnosti. Predlog je, da bi jo porušili. Ob tem pa se nekateri tudi zavzemajo, da bi del tega objekta prenesli in postavili v muzej v Bistru.

Naj bo tako ali drugače, odločitev mora biti hitra, tudi zato, da ne bo večnih ugibanj, kako s tem objektom.

MB

Z NOVIM TEDNIKOM IN TTG CELJE JE TUDI POMLAD NA MORJU LEPA

V MEDULIN 4. in 5. APRILA s kuponom NT ceneje!

Pomlad na morju je v marsičem lepša kot so vroči poletni dnevi. Ta ugotovitev in pa že doslej organizirani skupni izleti, so botrovali odločitvi, da gremo aprila spet na morje. Ker je bilo za take in podobne akcije med našimi bralci veliko zanimanje, smo se odločili, da damo tokrat možnost večjemu številu bralcev.

Kratek opis izleta

1. dan (4. april) - odhod iz Celja približno ob 6.40 zjutraj s posebnim zelenim vlakom preko Ljubljane, Istre do PULJA. Kratek postanek in ogled puljske ARENE. Pot bomo nadaljevali z avtobusom do hotela BELVEDER v Medulinu, kjer se bomo tudi nastanili. Po kosilu in namestitvi prosto do svečane večerje, ki bo ob 18. uri. Naj vas opozorimo na možnost kopanja v zimskem bazenu. Po večerji se bomo sprostili ob prijetni glasbi in družabnem večeru, ki smo ga za vas posebej pripravili.
2. dan (5. april) - Po zajtrku prosto do kosila in po kosilu se bomo vrnili v Pulj, od koder se bomo s posebnim zelenim vlakom ob 14. uri vračali v Celje. Domov bomo prispeli približno ob 20. uri.

Še nekaj besed o opremljenosti posebnega zelenega vlaka in o ceni izleta

Vlak je opremljen z bifejem in ozvočen, tako da bodo imeli vsi potniki možnost poskrbeti za dobro voljo med prevozom.

Posebna ugodnost

IZLET LAHKO PLAČATE V DVEH OBROKIH, za skupine, ki bi plačale z naročilnico - v treh obrokih. Cena izleta je izredno ugodna: 1.240,00 dinarjev, s kuponom Novega tednika pa 50,00 din ceneje. Prijave za izlet sprejema TTG Celje, Titov trg 1, telefon 23-448.

KUPON ZA IZLET TTG in NT-RC

Prijavljam se za izlet V MEDULIN 4. in 5. APRILA

IME IN PRIIMEK

NASLOV

Kupon je vreden 50 dinarjev

CELJE

TISOČ ČLANOV IN VEČ

Program letošnjega dela turističnega društva

V bistvu nič novega in vendar veliko svežih poti in korakov. Tudi v letošnjem delovnem načrtu celjskega turističnega društva.

Delo se odvija predvsem v dveh smereh: tisto, ki ima javno obeležje in ono, ki je namenjeno članom. V prvem poglavju ima prednost posredna skrb za čisto in lepo mesto. Društvo je predvsem tisto, ki opozarja na napake in pomanjkljivosti, ki s pismi ali kako drugače spodbuja k odstranjevanju in podobno. Ta akcija je pomembna tudi letos in vsa naslednje leta, saj smo v Celju odločili, da nadaljujemo z začetim reševanjem hortikulturnih in komunalnih problemov.

Društvo bo letos izdalo velik plakat Celja. Vsekakor pomembna propaganda izdaja.

Veliko dela čaka na Starem gradu. Ne gre samo za muzejsko zbirko, sobo, marveč tudi za vzdrževanje razvalin in še kaj. Kot kaže, bo že do konca aprila urejena asfaltirana cesta do grajskih razvalin. Pri vrhu bodo uredili tudi obračališče za avtobuse, seveda mimo prostora za ustavljanje osebnih avtomobilov. Zavod za spomeniško varstvo bo uredil dokončen dostop do gostišča. Skratka, veliko, čeprav še ne vse za celjsko najbolj obiskano izletniško točko!

Društvo vodi še številne druge akcije, kot za najlepše cvetice, za najlepše urejeno krajevno skupnost, skrb za vodniško službo v Celju, bdi nad turistično propagando

in informacijsko dejavnost in še in še.

Tu so potem predavanja, izleti, razstave, zlasti v Mali društveni galeriji, valčkov večer, časopis Lepo mesto in še na stotine drugih drobnih in večjih zadev, nalog.

Da, tudi priprava in izvedba turističnega tedna, ki že dobiva svojo fiziognomijo, tudi veljavo. Letos bo od 15. do 21. junija. V tem času se bo zvrstilo več kot dvajset najrazličnejših prireditvev. Za

zaključek pa bo na Šmartinskem jezeru žabarija. Posebnost bo tako imenovani odprti oder na Tomšičevem trgu, na katerem bodo nastopali najrazličnejši ansambli od plesnega orkestra Zabe do rock ansamblov, domačih zabavnih in ne nazadnje folklornih skupin.

In člani? V društvu je zdaj 920 članov, letos bi se naj ta številka povzpela na tisoč in več!

M. BOŽIČ

NOVA ŽALNICA V RIMSKIH TOPLICAH

V krajevni skupnosti Rimske Toplice je bil v lanskem letu zgrajen pomemben objekt. Zalnica, ki je arhitektonsko v naši regiji edinstven tovrsten objekt, zgrajen pretežno s sredstvi krajevnega samoprispevka, ima v svoji notranjosti tri zastekljene mrliške vežice, poseben prostor za svojce, komemorativni prostor, sanitarije ter poseben prostor za grobarje. Tudi pokop je lahko odraz naše kulture.

M. A.

OBISKALI SMO ATLETSKO DRUŠTVO KLADIVAR

OHRANITI VODILNO MESTO V SLOVENIJI

Letos bodo v Celju tri večje atletske prireditve: Skokov memorial (19. avgusta), Finale AP Maršala Tita (21. in 22. junija) ter Finale ekipnega prvenstva SFRJ za članice (verjetno koncem septembra)

Zadnji uspeh celjskih atletov in atletinj, ki so ga dosegli pred dnevi na državnem prvenstvu v krosu v Zaboku, ko so osvojili po tri naslove med posamezniki in ekipno ter za dodatek še naslov vse ekipnega prvaka Jugoslavije, nas je spodbudil, da po daljšem času o AD Kladivar napišemo obširnejši sestavek. Gre za kolektiv, ki je še vedno v Celju največji in po dosežkih tudi najkvalitetnejši. Ker pa so po zadnji skupščini prešli na kolektivno vodstvo pa tudi v tej smeri prednjačijo v Celju, saj so po tej obliki prvi ali vsaj med prvimi. Atletsko društvo Kladivar je kolektiv, ki praktično ne pozna premora med eno in drugo sezono, kajti pri njih se delo odvija stalno in praktično neprekinjeno. Poleti so na prostem, pozimi v telovadnici na stadionu ali na terenih v bližini stadiona v naravi. In še dva podatka: AD Kladivar je bil koncem lanskega leta proglašen za najboljši kolektiv v Sloveniji, po anketi Sportskih novosti pa za Četrtega v Jugoslaviji v letu 1980.

OSEM REPREZENTANTOV ZA SLIVEN

Člani AD Kladivar so v Zaboku na državnem prvenstvu v krosu za letošnje leto dosegli popolni uspeh. Bili so daleč najboljši in jim tako ob koncu nobena izmed sodelujočih ekip ni mogla do »zivega«. Na tekmovanje so pripeljali dobro pripravljeno ekipo, ki je bila predvsem izredno homogena in to v vseh posameznih kategorijah. Kot smo že omenili so celjski atleti osvojili tri naslove med posamezniki (Numan Ukić med člani, Stane Rozman med mlajšimi člani in Ida Bunderla med članicami) in tri ekipne naslove. K temu so dodali še celo vrsto drugih odličnih uvrstitev (druga, tretja mesta), vse skupaj pa je ob koncu zadoščalo za naslov vseekipnega državnega prvaka. Tako so ponovili lanski uspeh, ko so tudi bili prvi.

Odličen uspeh pa jim je zagotovil tudi celo vrsto mest v državni reprezentanci,

ki bo nastopila v nedeljo, 15. marca na Balkanskem prvenstvu v krosu, ki bo tokrat v bolgarskem mestu Sliven. V reprezentanci Jugoslavije bodo nastopili naslednji člani in članice AD Kladivar:

člani Numan Ukić, Stanko Lisec in Peter Svet, mlajša člana Stane Rozman in Zoran Radaković, mladinec Matej Juteršek, članica Ida Bunderla in mladinka Ani Babić. Torej kar osem reprezentantov, daleč največ od vseh jugoslovanskih atletskih kolektivov! Na pot bosta šla z reprezentanco tudi trener Mladen Pavljak ter zdravnik Rudi Čajevec. Deset Celjanov in ekspedicijski za Balkansko prvenstvo v krosu. Konkurenca bo sicer s strani tekmovalcev Bolgarije in Romunije pa tudi nekaterih posameznikov Grčije in Turčije izredno huda, vendar upamo, da bodo glede na formo in uspeh na državnem prvenstvu celjski atleti dobro opravili zaupano nalogo.

PREHOD NA KOLEKTIVNO VODSTVO

Po zadnji skupščini so člani AD Kladivar prešli na kolektivno vodstvo. Člani predsedstva (šest po številu) so enakovredni člani, ki so zadolženi vsak za svoje delo in zanj tudi odgovarjajo. V predsedstvu so: Stane Mele (predsedujoči predsedstva), Vinko Medvešek, Marjan Kopitar, Miro Kocuvan, Peter Drogenik in Štefan Jug.

Imajo tudi izvršilni odbor ter več strokovnih teles. Tehnični odbor, kateremu so »podrejeni« tudi trenerji, vodi Miro Kocuvan, njegov namestnik pa je Henrik Dvoršak. Zbor sodnikov vodi Bine Brežnik, gospodarski odbor pa Vinko Medvešek. V društvu imajo mladinsko organizacijo, katero vodi Brigita Topole, začeli pa so z akcijo po ponovni oživitvi aktiva zveze komunistov.

V društvu so predvsem zadovoljni, ker so v zadnjem obdobju okrepili delo v tehničnem odboru, kamor jim je uspelo vključiti več svežih moči predvsem iz

vrst bivših atletov. Tehnični odbor ima izredno širok program dela.

Vsi uspehi društva oz. njegovega članstva so vezani s prizadevnostjo profesionalnih in amaterskih trenerjev, ki so na stadionu praktično nepretrgoma, kar pomeni po ves dan vključno s sobotami in nedeljami. Trenutno imajo dva profesionalna trenerja (Mladen Pavljak in Božo Radmanović) ter več amaterskih (Andrej Peterka, Roman Lešek, Simo Vazič, Miro Kocuvan, Jože Kopitar, Mičo Mijač, Mirko Babović, Andrej Briner, Alijana Kovač in Igor Topole, ki je trenutno v JLA).

Da bi v bodoče bil priliv mladih v društvo večji in delo s selekcijami boljše, bodo angažirali še »trenerja animatorja« za pionirsko atletiko. Le-ta bo skrbel za delo s selekcijami, za delo v šolah in povezavo z društvom. »Trener animator« bo tako »nit« med šolo - starši in društvom. V društvu upajo, da bodo takšnega človeka kmalu našli in da bo njegovo delo rodilo sadove, ki se bodo pokazali na kasnejši večji kvalitetni rasti celjske atletike v republiškem pa tudi državnem merilu.

SODELOVANJE Z DRUGIMI DRUŠTVI

AD Kladivar je v zadnjem času navezalo poglobljene delovne in organizacijske stike z društvi, ki so na našem širšem območju. Tako so opravili razgovore s predstavniki AK Velenje in AD Maribor. Dogovorili so se za sodelovanje na strokovnem in organizacijskem področju, skupaj bomo nastopali, si pomagali s sodniškimi kadri zlasti pri večjih prireditvah in podobno. Kolektivi se morajo zblížiti, kajti tudi to vodi k napredku.

LETOS TRI VEČJE PRIREDITVE

Vsako leto je na stadionu »Borisa Kidriča« v Celju izredno veliko najrazličnejših atletskih tekmovanj. Od šolskih

do mednarodnih. Za letošnje načrtujejo tri večje prireditve, poleg njih pa še številne mitinge, šolska tekmovanja ter razne kvalifikacije za republiške in zvezna prvenstva. Osrednja vsakoletna atletska prireditev v našem mestu je tradicionalni Skokov memorial, kjer se vedno zbere vsaj po nekaj deset najboljših atletov. Letošnji Skokov memorial bo predvidoma 18. avgusta in to zato, ker bo nekaj dni prej v Zagrebu finale Evropskega atletskega pokala. Na njem bo nastopila smetana najboljših evropskih atletov. Med moškimi in ženskami bo nastopilo osem najboljših evropskih reprezentanc. Velika večina teh atletov je že obljubila po nastopu v Zagrebu še nastop v Celju, ki bo tako znova pridelal izjemnemu atletskemu dogodku. Po daljšem času bomo ponovno videli odlične atlete Sovjetske zveze, prišli pa bodo med drugimi tudi odlični lanski gostje predstavniki nemške demokratične republike.

21. in 22. junija bo v Celju Finale APJ Maršala Tita za članice in članice (v vsaki disciplini po dvanajst najboljših), koncem septembra pa še Finale ekipnega prvenstva Jugoslavije za članice.

ZAČETEK OBNOVE STADIONA

Pri AD Kladivar so že pristopili k pravi obnovitvi stadiona, saj je dosedanja tartanska prevleka povsem dotrajala. Ker pa bodo Celjani kandidirali za organizacijo Evropskega prvenstva za mladince in mladinke leta 1983 morajo stadion razširiti na osem stez.

V dogovoru z Izletnikom bodo tudi porušili dosedanje Kladivarjevo restavracijo in zgradili sodoben gostinski objekt. Prve programe za obnovo stadiona že pripravljajo v celjskem Razvojnem centru, ki je poleg ZTKO tudi prispeval prva sredstva. Pri AD Kladivar poskušajo na vseh področjih zadržati ime najboljšega atletskega kolektiva v Sloveniji in izboljšati uvrstitev v Jugoslaviji.

TONE VRABL

MLADI ŠAHISTI V ŽALSKI OBČINI

Šahisti Zalca, Šempetra, Polzele in Prebolda so v lanskem letu ne glede nato, da ne dobivajo neke posebne družbene podpore za svojo dejavnost, dosegli lepe uspehe. Letos pa so po različnih krajih začeli s šolami oz. krožki za mlade šahiste. Tako v Zalcu na osnovni šoli obiskuje krožek 40 mladih šahistov, katere »poučuje« Franc Brinovec. V Grižah obkrožuje šah okoli 30 pionirjev, ki jih vodita prof. Pipal in Urisek. Šahovski krožek deluje tudi v Šempetru, kjer sodeluje okoli 25 šahistov, vodi pa ga Martin Štorman. Torej se blizu 100 mladih šahistov v žalski občini spoznava s tajnimi te kraljevske igre, kar pomeni, da bo šah na tem področju v bodoče samo pridobil. Seveda na množičnosti in tudi, kar je najdragocenejše, kvaliteti.

JOŽE GROBELNIK

STRELSKI NOVICI IZ LAŠKEGA

Na prvenstvu občine Laško za »ZLATO PUŠČICO« je s 537 krogi zmagal Roman MATEK SD »ALDŽ KERZE« - PIVOVARNA. Drugo mesto je zasedel Bojan GRICAR SD »TONE BOSTIČ« - Zidani most, tretji pa je bil Damjan PADER SD »DUŠAN POZENEL« - Rečica. Sodelovalo je 32 tekmovalcev.

V Laškem poteka občinska liga v kateri nastopa 10 ekip. V vodstvu je SD »TONE BOSTIČ« pred SD »DUŠAN POZENEL«, »PIVOVARNA«, »PAPIRNICA«, »CELJSKA ČETA« itd. Med posamezniki imajo »glavno besedo« Boris GORIŠEK, Damjan PADER, Roman MATEK, Dušan GRICAR in Ludvig LAVRINC. T. J.

V osrednji disciplini tekmovanja teku na 3000 metrov za članice so stopile na zmagovalni oder (od leve proti desni): 2. Waitz (Norveška), 1. Puica (Romunija) in 3. Iljinih (Sovjetska zveza).

Foto: STANE VOVK

ZA 8. MAREC V VELENJU

PETI TEK ZA PUICO

Lepa prireditev in kvalitetna udeležba

Ideja Valterja Štajnerja, atletskega zanesenjaka, ki je vrsto let ustvarjal v Celju, zadnja leta pa v Velenju, da za 8. marec organizirajo mednarodni poulični tek žensk, je padla na plodna tla. Tek se je iz leta v leto razvijal ne samo po številni udeležbi, pač pa še bolj po kvalitetni zasedbi. Kdor se vsaj malo spozna v skrivnosti svetovne ženske atletike, bo priznal, da se vsako leto v rudarskem Velenju zbere kar čedno število takšnih atletinj, ki po tem skozi vso sezono po vsem svetu osvajajo najvišja mesta. In to, seveda, tudi na najpomembnejših tekmovanjih, prvenstvih, olimpiadah.

Na 5. teku v Velenju so pripravili štiri discipline - dve štafeti najmlajših, pionirjev, ter dve osrednji disciplini - tek moških na 6000 m in žensk na 3000 m. V prijetnem, sicer nekoliko hladnem in vetrovnem prazničnem dnevu, je prireditvi, ki jo je prenašala tudi televizija (posebna čast), prisostvovalo lepo število gledalcev. V štafeti pionirk je ekipa Velenjčank osvojila tretje mesto, med pionirji v štafeti pa so bili domačini tudi tretji, Kladivar iz Celja pa peti.

Med moškimi na 6000 m je slavil Kačar iz Banja Luke, domačin Miklavžina je bil četrti, lanski zmagovalac Lisec iz Kladivarja Celje pa je

med tekom odstopil.

Osrednja pozornost je bila namenjena tekmovalkam, kot se je pač za tisti dan še posebej spodobilo. Tek je bil silovit, kvaliteten, oster, brezkompromisen. V vodstvu sta se menjavali zmagovalki tretjega in četrtega teka: Romunka Puica in Norvežanka Waitz. Na koncu je imela več moči Romunka Puica, ki je tako edina med dosedanjimi tekmovalkami, ki ji je uspelo v Velenju dvakrat zmagati.

Tudi letošnje tekmovanje ob 8. marcu v Velenju je potrdilo svojo upravičenost. Zato bo prav, da ga bodo prirejali tudi v prihodnje.

TONE VRABL

ROKOVO PISMO IZ DALJNE MEHIKE

Pred odhodom na daljše priprave v Mehiko smo s najboljšim celjskim športnikom, atletom Rokom Kopitjem, članom AD Kladivar dogovorili, da se nam bo pismom javil, kako je na pripravah. Z njim je tudi njegov trener Miro Kocuvan. Rok je držal obljubo in napisal pismo iz daljne Mehike, ki ga objavljamo v celoti.

V Mehiko smo prispeli brez posebnih težav in sicer soboto v zgodnjih jutranjih urah. Tukajšen čas je sedem »manjši« kot jugoslovanski. To pa nam ni delalo nikakršnih problemov, saj smo že v soboto začeli s treningi. Namešči smo v športnem centru, ki je v neposredni bližini samega Mexico Cityja. V tem centru je poskrbljeno za dober trenin in to ne samo atletov, pač pa tudi ostalih, kot n.p. plavalce, košarkarjev, rokometarjev, odbojkarjev, hokejistov na trati, telovadcev, judoistov... Tu je tudi kolesarska steza za vad kolesarjev.

Zraven je tudi manjši zdravniški center, kjer ti nud morebitno potrebno zdravniško pomoč. Tudi restavracija je v centru, je solidna in hrana v njej je primerna športnike.

Trenutno tukaj ni dosti atletov, pač pa je precej športkov prav v tistih športih, ki sem jih že omenil. Poleg športkov iz inozemstva se tu pripravljajo tudi skoraj vsi najboljši domači atleti ter ostali njihovi športniki. V tem centru vlada izredna disciplina in ga »zaprejo« že ob 22. uri, ko vanj ni možen vstop.

Mi smo tu že deset dni (Rok je torej pismo napisal takoj po prihodu na priprave, žal pa smo ga prejeli šele zdaj - op. ter treniramo izredno marljivo. Sam sem do sedaj opravil nekaj težkih treningov in oba s trenerjem Mirom Kocuvanom sva zadovoljna. Poleg tega, da treniramo na stadionu na višini 2200 metrov pa smo opravili nekaj treningov na izredno lepih gozdnih poteh na višini 2800 m. Predvidimo, da bomo poleg tega opravili nekaj treningov še na višini 3000 m, planiramo pa še izlet na bližnji vulkan na višini 4500 m.

Moram pa povedati, da sem po vsakem treningu izredno utrujen, prav zaradi izredne višine. Tako večino prostega časa prespim oz. počivam. Upam, da bomo lahko kljub temu konca priprav trenirali nemoteno. Pri tem mislim, da ne bo posebnih poškodb in pa vreme, ki je sicer izredno ugodno, saj je dan po 25 stopinj, ponoči pa precej hladno. Nekajkrat je deževalo, čeprav vsi zatrjujejo, da je dež v tem času izredno redkost.

Za redke proste dneve, ki pa so tudi v programu, planiramo razne izlete v samo mesto kot tudi izven njega. Po tega obiskujemo tudi našo ambasado ter naše ljudi, ki živijo. Naj povem še to, da nas je v nedeljo 15. februarja povabil na nogometno tekmo naš trener Bora Milutinović ki trenira prvouvrščeno moštvo in tudi sam je bil proglašen za najboljšega nogometnega trenerja v Mehiki.

Ce ne bo večjih sprememb se bomo vrnili koncem marca oz. prve dni aprila.

Vsi skupaj, še posebno pa Miro Kocuvan in jaz lepo pozdravljamo uredništvo NT in RC ter vse vaše bralce in poslušalce.

Rok Kopit

SREČANJE S PISCEM FRANJOM NOVAKOM

MOJSTER TURISTIČNIH ZGODB IN LJUBITELJ SLOVENSKE POKRAJINE

To je postumno pripravljen odlomek iz pogovora z znanim piscem, borcem za napredne ideje in turističnim delavcem Franjem Novakom, ki je bil častni občan Rogaške Slatine, kjer je deset let upravnikoval in skupščine občine Šmarje pri Jelšah, kjer je prejel tudi posebno priznanje, veliko pa si je prizadeval tudi za razvoj turizma v celjski občini. Še lani spomladi je bil veder in bister ter duhovit. Vsako popoldne ob petih je točno kot ura prišel na glavno mariborsko pošto, bil je še poln snovanj in načrtov. Kdo bi pomislil, da jih ima že 80 na plečih in da je bil nekoč tudi Maistrov borec, med okupacijo pa je v Mariboru rešil dravske mostove, da jih sovražni vojski niso uničili. Kje pravzaprav začeti ta pogovor, ki ga je Franjo Novak sam avtoriziral in tudi pretipikal ter želel, če pride do objave, naj bo naslov, kakršen je zdaj.

V pogovoru sva tedaj zapisala, da sva se dobila v njegovi delovni sobi, kjer so polne knjižne omarice njegovih knjig in knjig drugih avtorjev, stene njegovega delovnega kabineeta pa krasijo tudi številne diplome o visokih odlikovanjih z najvišjega mesta, med njimi tudi red zaslug za narod s srebrnimi žarki, red dela z zlatim vencem itn. Prejel je tudi srebrno in zlato značko TZS, številne diplome in priznanja skupščine občine Maribor in skupščine občine Šmarje pri Jelšah ter obmojske občine Omiš, kjer so ga že zgodaj sprejeli za častnega občana.

Ceprav sem ga presenetil s svojim obiskom, ki je bil posledica scenarija, ki naj bi ga pripravil Franjo Novak za film po svojem romanu, je v trenutku nanižal predme izrezke in prigode iz svojega pestrega življenja. Poln sile in nabit z energijo ter znanjem, z mnenji, sodbami ter ocenami, me je pravzaprav spravil v takšen položaj, da bi mu kmalu moral priznati, da ne dohitevam njegovega hitrega razporedanja misli. Svoje življenjske zgodbe je pripovedoval lahkotno. V vsaki zgodbi je našel še eno zgodbo in v tej novi zgodbi še eno. Ta prikupna povoden besed je bila tako mladostna, da nisem mogel verjeti Novakovim osemdesetim križem (in da bom ta pogovor pisal za tisk po njegovi nepričakovani smrti).

Tisti, ki jim je turizem blizu, vedo, da je Franjo Novak čislani turistični pisatelj. Zato po vsej verjetnosti poznajo tudi njegova številna literarna dela kot so na primer: Jovo Omišanin, Gremo v Jeruzalem, Poroka v zdravilišču, Usoda Idealista, Mister John, Švedinja, Selma, Klic gora, Naše vinske gorice, Sončna jesen v Rogaški Slatini, Spomini, Dekle, podaj mi roko, Dekliške muhe, Umišljeni oči, Barantači in druge povesti in romane.

Pripravil je tudi lepo

številno Avtoatlasov za različna področja Jugoslavije.

Pred drugo vojno je urejal znano ilustrirano turistično revijo »JUGOSLOVANSKI BISERI«, po vojni pa je urejal enako revijo z naslovom: »BISERI JUGOSLAVIJE«, kasneje pa tudi zbornik »PO JUGOSLAVIJI«.

V svojih literarnih, turistično propagandnih delih je posvetil posebno pozornost našim zdraviliščem – zlasti Rogaški Slatini – in letoviščem, planinskemu svetu in našemu »sinjemu« Jadranu.

V njegovi knjigi KLIC GORA je med drugim zapisano: »Vzpodbudno nas kličejo gore, ki na njih vrhovih in pod njimi na slemenih, zelenicah, ravninah, rebernicah, lazih, košenicah razveseljujejo oko in razvedrijo duha, kličejo nas v svetu pod Triglavom, v najlepšem predelu slovenske zemlje. Kličejo nas temni gozdovi, ki v njih lesovih prislunemo šumečim pesmim smrek, jelk, borov, jutranjim in

sanja je bila, da v lahkotnih in pritegljivih leposlovnih zgodbah razglašajo naše naravne turistične lepote. Temu delu se je predal z vso dušo in na izvirni način že zelo zgodaj. Prvo njegovo večje turistično leposlovno delo je izšlo že leta 1927 v turističnem romanu Jovo Omišanin, v katerem je neprikrito propagiral humani socializem in prepoved družbe, kar je bilo v tistem času vsekakor zelo smelo in tvegano početje.

Vprašal, sem ga kaj je bil povod, da se je odločil za pisanje turističnih vodnikov z leposlovnimi turističnimi zgodbami?

NOVAK: »Pisati sem jih začel zato, ker so popotnikom nadležni stari klasični vodniki. Turistični vodnik z zanimivo in napeto fabulo je povsem nekaj drugega. Fabula, vpletena v sam vodnik, bralca neopazno in nevsiljivo predstavlja iz enega turističnega kraja v drug kraj in ga seznaja s prirodnimi lepotami.«

Prvi z leve je Franjo Novak v družbi z Francem Leskoškom-Luko

večernim spevom žvrgolečih ptic, begu splašenih srn. Kličejo nas reke, jezera, slapovi, ki se v njih tokovih, modricah, mavricah prelivajo naša čustva, kot trenutki v hitrem utripu srca. Mojstri čopičev, mujsstri peresa upodablja jo nesklajeno lepoto prirode. Vendar so še drugi mojstri, ki v pestrih obrih, v plastičnih prikazih, znajo zajeti podobo slovenske pokrajine z domačo toplo besedo. V vrsti teh mojstrov se je visoko povzpela na podrovska obzorja med Pohorjem in Kozjakom, Slovenskimi goricami in Halozami in v zelenem Mariboru turistično literarni pisatelj Franjo Novak.

Z enako vneto je Novak pripravil tudi turistične vodnike širom po Jugoslaviji.

Težnja Novakovega pi-

- Kdaj ste se obširneje lotili turističnega dela?

NOVAK: »S turizmom sem se ukvarjal že nekako od leta 1920, ko sem zapustil službo pri Ambasadi Vojne komisije SHS na Dunaju in nastopil službo komercialnega upravnika zdravilišča v Rogaški Slatini, kjer sem deloval 10 let. Od tod tudi navdih za mojo nadaljnjo turistično in literarno propagando. Že tedaj sem bil prepričan, da je tudi turizem neke vrste industrija in najcenejši vir dragocenih deviz.«

Nisem ga utegnil vpraševati. Ni se dal prekiniti. Z njegovega jezika so kar letele besede uglajeno kot da je igralec. To je tudi bil – velik igralec v življenju in tudi velik režiser tega življenja.

Takole je nadaljeval No-

vak: »Nisem bil poklicni igralec, veliko pa sem v mladosti igral na amaterskih odrih. Odtod menda tudi žilica za pisanje odrskih del. Med drugimi sem napisal tudi glasbeno veseloigro »DEKLIŠKE MUHE«.

- Pa čas okupacije?

NOVAK: »Ko so Nemci leta 1941 okupirali Maribor, so me aretirali. Pa ne samo zato, ker sem bil Maistrov borec, ampak ker sem bil tiste vrste Stajerc, ki Nemcem niso bili všeč. V letih 1941 do 1945 je bilo treba odpreti vse ventile iznajdljivosti, ko se je šlo za biti ali ne biti četudi je včasih kazalo, da je vse izgubljeno.«

Iz zgodovinskih virov je znano, da je bil Franjo Novak lisjak, ki je znal ravhati z Nemci, flegmatik, ki ni trenil z očmi, ko so mu očitali, da je »hauptbanditenkurir«, ko je občutil puškino cev na sencih. Bil je nekakšen samozavesten pustolovec z edino željo v srcu, da na vsakem koraku prevari okupatorja in pomaga zatiranim. Nešteto krat je speljal Nemce na led, še zlasti pred koncem vojne.

Franjo Novak se je že v začetku okupacije aktivno vključil v NOP oziroma OF po napotkih in navodilih svojega rojaka Borisa Kidriča; oba sta namreč po rodu iz Rogaške Slatine. Kot vojni invalid je bil določen za obveščevalno službo. Bil je tvoren aktivist in je veliko pomagal tudi svojim rojakom. Še pred koncem vojne je samostojno naskočil nemški »Landrat« v Mariboru. V najbolj kritičnem trenutku se je prijavil za »komisarja« iz Reicha, postavil potrebne stražarje iz vrste »Volksturma« (Slovencev), vzel v roke telefone in začel kot »Machthaber von Untersteiermark« dajati ukaze. Treba je bilo nastopiti samozavestno in se po dobri nemški navadi dreti in rohnati v telefon, kar je tudi zaleglo. V slikovitem pripovedovanju je Franjo Novak povedal, da je tedaj delal za našo stvar tudi čas. Nemci so pobegnili, Elektrarna Fala, mostovi in drugi objekti, ki so bili v planu za rušenje, pa so ostali nepoškodovani.

To se sicer bere kot zanimiva zgodba, toda če gre za človeka, ki je sam sodeloval v tej vratolomni akciji, tedaj je treba priznati, da je bil mojster ukane in strateg.

»S tem, da sem postal samozvani komisar nemške vojske, sem rešil večmiliardno vrednost: Po osvoboditvi sem opravljal dolžnosti okrožnega načelnika za notranje zadeve na OO OF v Mariboru. Toda kmalu me je spet zanimal turizem, ki ga še vnoemer pridno in uspešno propagiram«, je dejal Franjo Novak in v njegovih očeh se je zaiskrilo nekaj potepuškega, nekaj odkrivateljskega, kar ima korenine v naravnih lepotah. Tem lepotam je ostal zvest do poslednjega diha.

MIROSLAV SLANA

- MIROS

KMETIJSKI ŠOLSKI CENTER

KDO BO KMET?

Možnost za 240 novincev

Tudi Kmetijski šolski center Celje je vključen v mrežo šol srednjega usmerjenega izobraževanja, v SR Sloveniji. Odgovoren je za izobraževanje kmetijcev za področje celjske regije ter za izobraževanje vrtnarjev za področje celotne republike.

in posameznih izbirnih delih programa pa so dosežene pozitivne ocene iz vseh predmetov za posamezen letnik.

VPISNA MESTA

V programe Kmetijskega šolskega centra Celje se bo v prihodnjem šolskem letu lahko vključilo 240 novincev. S tem številom bodo lahko organizirali delo v osmih oddelkih, v Medlogu delujejo tudi dislocirani oddelki v Muti. V šolskem letu 1981/82 bodo vpisovali v dva oddelka v program kmetijca za potrebe koroške regije. Za vse tiste učence, ki jim je dnevna migracija otežkočena, pa so na voljo mesta v domovih za učence v Celju, Sentjurju in v Muti.

MATERIALNI POGOJI

Trenutno še ne ustrezajo vsem zahtevam kljub temu, da je bilo do sedaj storjenega veliko. Posebne zahteve posameznih učnih načrtov postavljajo namreč v ospredje ureditev specializiranih učilnic za fiziko, biologijo, kemijo, osnove tehnike in proizvodnje ter obrambo in zaščito.

KMETIJCI V ŠENTJURJU, VRTNARJI V CELJU

Takšna razporeditev vzgojnoizobraževalnih programov ustreza tudi trenutni opremljenosti in družbenim objektom, ki so v neposredni bližini in v povezanosti s šolo: vrtnarska šola in vrtnarski kompleks Hmežada ter kmetijska šola in KK Sentjur. Sicer pa je bila povezanost med Kmetijskim šolskim centrom in proizvodnimi delovnimi organizacijami tudi do sedaj stalna oblika izobraževanja bodočih kmetijskih strokovnjakov.

ZANIMANJE ZA KMETIJSKE POKLICE

Po podatkih, s katerimi razpolaga strokovna služba Skupnosti za zaposlovanje Celje, je moč sklepati, da je zanimanje zavključitev v programe usmerjenega izobraževanja KŠC Celje največje v Žalcu (27), Slovenskih Konjicah (21), Laškem (14), Celju (11), iz izrazito kmetijsko usmerjenih občin kot sta Sentjur in Šmarje pri Jelšah pa so pri Skupnosti zabeležili skupno le 21 intereso. Je bilo v teh dveh občinah narejenega dovolj za osveščanje mladih o potrebah po tovrstnih kadrih, saj si visoke kmetijske proizvodnosti res ne moremo zamisljati brez strokovnjakov.

Sicer pa bodo vsi tisti novinci, ki se zanimajo za kmetijske poklice oziroma za vpis v programe Kmetijskega šolskega centra v Celju, lahko izvedeli veliko več na informativnem dnevu, ki bo na šoli v Medlogu 20. marca ob 8. in 10. uri ter v Sentjurju prav tako 20. marca ob 8. in 10. uri.

MARJELA AGREŽ

POGOJI ZA VPIS IN NAPREDOVANJE V VIP

Pogoj za vpis v programe usmerjenega izobraževanja KŠC Celje je uspešno končana osnovna šola ali uspešno opravljen preizkus znanja, s katerim kandidat dokaže, da obvlada program osnovne šole. Da se novinec lahko vključi v izbirni del programa IV. stopnje (kmetijec, vrtnar), mora imeti pozitivne ocene iz vseh predmetov prvega letnika, z izjemo tujega jezika. Pogoj za vključitev v izbirni del programa V. stopnje (tehnik) je pozitivna ocena iz vseh predmetov po predmetniku za prvi letnik in vsaj ocena »dobro« iz slovenskega jezika, tujega jezika, matematike, biologije in kemije. Pogoj za nadaljnje napredovanje po programu

3650 skupnih dni

10 let vaše veleblagovnice

ZLATI PARI

MAKS IN NEŽA VODOVNIK

Bilo je slavnostno, kot se za take priložnosti spodobi. Za zlato poroko, za petdeset let skupnega življenja.

Znova sta odšla na matični urad, osemdesetletni Maks in petinsedemdesetletna Neža Vodovnik iz Višnje vasi pri Strmci.

In bilo je skoraj tako kot pred petdesetimi leti. Le, da so zdaj leta govorila drugače in da so misli uhajale na prehojeno pot. Ni bila lahka. Delo na zemlji, na kmetiji, terja več kot celega človeka.

Ko sta si pred pooblaščenim delegatom občinske skupščine Zdravkom Vidmarjem znova rekla – da – so bili z njima številni sorodniki.

Na posnetku: Zdravko Vidmar izroča Neži Vodovnik šopek rož in obema zlatoporočencema s tem najboljše čestitke in želje za veliko zdravja še v naprej.

AMALIJA ARBEITER

IVAN IN FRANČIŠKA APAT

Do Apatovih v Višnji vasi pri Vojniku smo komaj prišli. Lesena hiška, kjer stanujeta štiriinsedemdesetletni Ivan ter triinsedemdesetletna Frančiška, stoji visoko visoko nad dolino, ki pelje v Dobrno.

V teh zimskih dneh, ko smo mi do njih gazili celec, se ne makneta iz hiše. Kar rabita, jima iz doline prinese sin in snaha, ki živita pri njiju.

Apatovim v življenju ni bilo poslano z rožicami. V zakonu se jima je rodilo pet otrok, ki so se razgubili po svetu. Nabralo se jima je pet vnukov, imata pa tudi tri pravnuke.

Pred petdesetimi leti sta se mama in oče Apat vzela v Smartnem pri Velenju, čeprav nista od tam doma. Mama

je iz Ponikve, oče pa iz Malih dol pri Vojniku. Ivan je izučen pekar, delal pa je pri mojstrih v Velenju, Celju in nazadnje pri Felicijanu v Vojniku. Najhujše čase je doživljal med prvo svetovno vojno, ki jih je preživel v ujetništvu. Mama Frančiška se je med tem ubijala sama s petimi otroki, ki so bili večkrat lačni kot siti. Da jih je preživela je delala po tujih njivah, mleko pa, ki ga je namolzla od kravice pa je prodala.

Tudi med drugo svetovno vojno ni bilo veliko bolje. Večkrat so ostajali praznih ust kot polnih. Prihajali so partizani in z njimi so delili borno imetje.

Tudi zdaj Apatovima iz Višnje vasi ne ostaja veliko. Živita s pol starim milijonom, nekaj pa še pridelata na njivici ob hiši. Ni veliko, vendar dovolj, da se ne pritožujeta. Poleti pridejo otroci, vnuki in pravnuki, ob tem pa pozabita na vse tisto, kar ju še teži. Želita si predvsem zdravja, kajti mama Frančiška je bolehná. Oče Ivan pa je prava korenina, ki drži družinsko drevo pokonci.

Z. S.

FRANC IN KATARINA KOVAČIČ

Veste, kje je Kumerdejeva ulica v Celju? Zelo težko bi jo našli, ker je skrita med cinkarniškimi dimniki in barakami. Več ulic je tu, tvorijo pa pravo proletarsko naselje, kjer stanujejo cinkarniški delavci.

Med njimi smo našli tudi zlatoporočenca KATARINO IN FRANCA KOVAČIČA! Franc je stasit možakar, kateremu ne bi prisodili 72 let, mama Katarina pa je vsekakor do sedaj najmlajša zlata nevesta, ki smo jih kdajkoli obiskali. Stara je »komaj« 69 let in pravi, da še danes ne ve, zakaj se je tako mlada, nepolnoletna, možila. To je bilo pred petdesetimi leti v Celju. Katarina je bila delavka v Emu, Franc pa pekar v Cinkarni, kjer je z delom začel in se tudi upokojil. V Cinkarni pa pustil 42 delovnih let.

Ko sta se rodila otroka, sin in dekle, je mama pustila službo in se posvetila gospodinjstvu. Zdaj sta že oba od hiše, rada pa prideta domov, v prijeten dom. Tega sta starša zgradila že po vojni in marsičemu se je bilo treba zaradi tega odpovedati. Okoli se razprostira velik vrt, ki ga obdelujeta z vso ljubeznijo. Redita tudi prašička, ki pomeni kar precejšen dodatek k skromni pokojnini.

Zlato obletnico poroke so praznovali pred kratkim kar v domačem krogu, skromno, kot so bili vajeni živeti vse življenje. Tudi vnaprej bo tako, čeprav čaka Kovačičeva dva, velika življenjska sprememba. Hišica je predvidena za rušenje, zato se že ogledujeta po novi. Zidala na novo ne bosta, vseeno pa bo sprememba tolikšna, da ju bo prizadela. A z optimizmom, ki sta ga polna, bosta zmogla tudi to!

Z. S.

VZDRŽEVANJE CEST NA ŠENTJURSKEM

Cestno podjetje Celje je pred štirimi leti zgradilo v Šentjurski ob klavnici veliko, funkcionalno in prepotrebno cestno bazo, ki zaposluje 25 delavcev.

Naloga teh delavcev je vzdrževanje 115 km cest od dneva vzdrževanja, do zimske službe, odprave poškodb cest po elementarnih neizrednih, rekonstrukcije manjših odsekov cest, asfaltiranje itd. To delo je v šentjurski občini precej oteženo, saj je od 115 km cest kar 69 km še v makedam in le 46 km v asfaltu, hkrati pa je vrsta cestnih odsekov v klanjih kot so Jezerce, Planinski klanec, Košarje, Volčja jama itd.

Vodja baze STANKO FELDIN nam je povedal, da imajo bazi dovolj mehanizacije, se pravi 4 kamione z vsemi potrebnimi priključki za cestno vzdrževalna dela. Predočil nam je, da je delo naporno, zahtevno in hkrati drago vzdrževanje cest v letni dolgotrajni zimi. Povedal je, da se doslej ne spomni zime, ki bi bila za vzdrževalce cest tako dolga kot letošnja. Porabili so kar 320 ton soli in 2200 m³ peska s čemer so omogočili red in varen promet na vseh cestah, ki jih vzdržujejo. Poraba soli in peska je bila v minulih zimskih polovico manjša od letošnje.

Pri vzdrževanju cest se poslužujejo izključno skupinskega dela, zato posameznih cestarjev na cestah več ne vidimo. Trenutno se ukvarjajo z večjim delom, namreč obnovo cest preko Voglajne pri žagi, delo je zahtevno in bo končano v nepolnih štirinajstih dneh.

E. REČN

ZNAJDI SE, KAKOR VEŠ IN ZNAŠ...

O neurejenosti parkirnega prostora za celjskim zdravstvenim domom smo že pisali, vendar se stvari niso premaknile na bolje. Celo slabše je, saj je gradnja nove bolnišnice še bolj utesnila ves prostor.

Seveda se ne gre čuditi mnogim avtomobilistom, po vadi staršem, ki pripeljejo otroke na preglede v otroški dispanzer, da parkirajo svoje avtomobile tudi na nedovoljenem prostoru. Glavni problem pa je vendar ta, da parkirni prostor ne dopušča krožne poti. Tako smo ob dopoldnevni uri enkratni prometni zmešnjavi, ki jo povzročajo še v nedeljo, ki kljub prepovedanemu zavijanju v levo iz smeri križišča Kersnikove z Gregorčičevo, vendarle to počnejo. Verjetno je to tudi znak, ki ga v Celju najmanj upoštevajo.

Občasno sicer prostor pred zdravstvenim domom utesnijo miličniki, podelita nekaj listkov z mandatnimi listki, in to je tudi vse. Vsekakor bi bilo najmanj, kar bi bilo potrebno, urediti parkirni prostor tako, da zagotavlja krožno vožnjo. Voznik bi se ob zasedenosti parkirnih prostorov odpravil drugam iskati srečo, mimogrede pa bi lahko tudi odložil malega bolnička v spremstvu pred otroškim dispanzerjem, ne da bi pri tem tvegali prometni prekršek in povzročili raznimi nemogočimi vzvratnimi vožnjami prave zmede. Miličniki za te probleme kot kaže vedo, odgovornost ureditev parkirnega prostora pa se ne zganejo.

MITJA UM

GOTOVLJE: KAJ BODO DELALI

Na razširjeni seji KS Gotovlje, ki je bila v četrtek 5. marca (žal predstavnikov občine spet ni bilo!) – so govorili davkih občanov za leto 1981, o proračunu občine Zlati zaključnem računu KS, o raznih sporazumih, o delu družinskih organizacij in društev, o delovanju vaških odborov in o čem.

Poudarek je bil na načrtu dela za leto 1981. Sklenili udeležba je bila dve tretjina, da bodo dokončali oblikovanje občinskega praznika nedokončana dela: ureditev mehanizacije, ureditev stavbe družbenopolitičnih organizacij, gasilskega doma, ureditev severnega dela (pri zadružnem domu in šoli), kjer v bodoče ne bodo smeli na edini zalet parkirati težki tovornjaki, urediti odcepe cest, ki vodijo oddaljenim kmetijam in zaselkom; za vse to bi rabili pretristo starih milijonov. Takoj, ko bodo ugodne vremenske razmere, mora biti urejen nov del pokopališča, saj je pri do kritične točke, ko ni na starem pokopališču mesta za sam nov grob. Mrliško vežo bodo skušali do kraja urediti samoprispevkom; prispevati pa bodo morali prav vsi v tem območju živeči krajani. Omenjeno je bilo tudi prostovoljno delo. Padla pa je tudi ostra kritika na račun tistih krajanov, ki koristijo vse že narejeno, sami ničesar ne prispevajo, kritizirajo pa od A do Z.

PRI NAJSTAREJŠI KRAJANKI KRAJEVNE SKUPNOSTI DOBRNA

SPLETA VENČKE IN SKROMNO ŽIVI SAMA

Visoko nad Dobrno se vije vijugasta pot do vasi Zavrha, kjer smo v skromni in majčkani leseni hišici našli najstarejšo krajanko v krajevni skupnosti Dobrna – BARBARO DOBOVIČNIK.

Natanko 29. novembra lani je izpolnila devetdeset let. To pa so že tako častitljiva leta, da smo zaradi njih ženičko Barbaro tudi obiskali.

Prejela nas je z nasmehom, ki je skrival ponos. Iz brezzobe čeljusti sta se kazala le dva zoba, ki sta obraz napravila še prijetnejši. Barbara se je ves čas našega obiska samo smejala. Tudi takrat, ko je pripovedovala svojo življenjsko zgodbo, ki ni bila z rožicami poslana.

V Zavrhu je zagledala luč sveta, tu je preživljala svoje otroštvo in mladost. Poročila so ni nikoli, imela pa je dva otroka. Ena hčerka še živi, tik ob materini si je postavila svojo hišo. Veliko,

lepšo, kot je Barbarina, a ta še slišati noče, da bi se preselila k njej. Raje živi v svoji zakajeni in mrzli čumnati ter za kratek čas spleta venčke iz suhih rož. »Nobena ne zna več pri nas delati takšnih gavtrož, kot samo jaz,« nam s ponosom zatrdi mama Barbara. Ko to delo pusti, prebira časopise, si zakuri in si tudi skuha. Bolj borna kosila morajo to biti, saj Barbara živi samo s socialno podporo, ki znaša 119 starih tisočakov. Pa pravi, da z njimi kar shaja, le meso bolj redko vidi na mizi. Še vedno pa pravi, da ji je boljše kot takrat, ko je bila mlada in je morala hoditi v Zavrha ter skrbeti za otroka. Bala se je, da bi jo kod zaradi otrok črtili, zato se tudi ni poročila. A s pridnim delom okoli kmetov si je toliko prihranila, da je kupila 41 arov zemlje ter si na njej postavila skromno hišico. A bila je njena in to je še zdaj za Barbaro največje

bogastvo. Leže na peč, da se pregreje hkrati pa premišlja o svoji preteklosti in tudi še o bodočnosti. Komaj čaka, da bi izginil sneg in bo začela z opravljanjem njiv. Še vedno dela in pomaga sosedom na njivah. Kadar to ne more več, šele potem bo živela s hčerko. Morda bo potem spleta venčkov, a kaj ko je to le Barbara postranska »dejavnost«. Vsa je zrasla na zemljo, njene korenine pa so tako močne, da bodo zlahka dočakale let. Zlasti če bo mama Barbara še prej tako zadovoljna s svojim življenjem in svetom, ki jo obdaja, pa prav bi kdo na prvi pogled mislil, da živi v revščini in neprimernih razmerah. A Barbara si drugega ne želi, svoja visoka starostna leta preživlja v spokojju, sreči in neizmerni skromnosti.

ZDENKA STOP

SIPOVI PLANINCI

V Sipu je zelo aktivna planinska sekcija. Pri njihovem delu je še zlasti prisotno gojenje tradicij NOB. O svojem delu preko Obvestil redno obveščajo svoje člane. Letos se bodo Sipovi planinci udeležili vseh pomembnejših pohodov in prav bi bilo, ko bi se vključili tudi v ostale akcije, ki jih organizira meddrustveni odbor. To pomeni, da bi jih lahko srečali na pohodu k bolnici Celje, na Dobrovljah, na pohodu po poteh I. Celjske čete...

je, da razširi planinstvo med mladino, v šole in tudi na Kozjansko. Lani so organizirali dvanaest izletov.

Dom na Resevni je odprt ob sobotah in nedeljah, vodi pa ga Jože Gaberšek. Dom nameravajo sedaj še bolj urediti, ga razširiti in znova postaviti razgledni stolp. Radi bi tudi, da bi Resevna postala spominski park. Tudi v organizacijah združenega dela nameravajo ustanoviti planinske sekcije.

FRANCI JEŽOVNIK

PLANINSKI DOMOVI V OBČINI LAŠKO

DOM NA ŠMOHORJU (669 m) dostopi iz Zgornje Rečice, Spodnje Rečice, Debra, od podvoza v Tremarjih, iz Liboj in Kalske smeri. 50 ležišč. Dom je odprt vsak dan, razen v ponedeljkih.

DOM NA KOPITNIKU (914 m) - dostopi iz Rimskih Toplic, Zidanega mosta in Marnega. 24 ležišč. Dom je odprt ob sobotah in nedeljah ter državnih praznikih.

Tudi PD iz Šentjurja slavi letos tridesetletnico obstoja. Letos pa praznuje dvajset let tudi njihova planinska koča na Resevni. Društvo šteje 140 članov in prav Šentjurčani so dali osnovo za ustanovitev društev v Dramljah in Storah. Pomembna naloga, ki čaka PD Šentjur

GASPERJEVA KOČA (513 m) - dostop iz Zid. mosta po levem bregu Savinje v smeri Rim. toplice do kmetije Funkl, od koder je še 20 minut hoje.

140 PLANINCEV IZ ŠENTJURJA

Tudi PD iz Šentjurja slavi letos tridesetletnico obstoja. Letos pa praznuje dvajset let tudi njihova planinska koča na Resevni. Društvo šteje 140 članov in prav Šentjurčani so dali osnovo za ustanovitev društev v Dramljah in Storah. Pomembna naloga, ki čaka PD Šentjur

Mateja Aubrecht

Lea Vodusek

Mateja Grenko

Nataša Meznarič

Matej Pangrl

Jerneja Perc

Klavdija Perlič

Barbka Grenko

Lidija Cenc

Jernej Lakner

HDK CELJE ODLIČEN VIR TALENTOV

Pred dobrimi šestimi leti je bilo, ko so se pri vaditeljici in organizatorki drsalnih tečajev pri HDK Celje Nadi Jelovškovi prijavi v večjem številu mladi otroci, v starosti petih ali šestih let. Zbrala se je skupinica fantkov in deklic, ki so želeli drsati. Opravili so začetni tečaj in najboljši so nadaljevali delo v nadaljevalnih tečajih. Sekcija umetnega drsanja v Celju je dobila številne cicibane in pionirje, ki so v senci ostalih športov v Celju marljivo delali celih pet let.

Vadba ni bila zastoj. Nemalo so bili presenečeni gledalci hokejske tekme Celje - Tivoli, ko sta se v odmoru med tretjinami predstavili na ledu dve umetnostni drsalnici celjskega nekdanjega »otroškega vrtca« - Mateja Aubrecht in Lea Vodusek. V izrednem programu, z visokimi skoki, lepo povezanimi koraki, sta opravili svoj nastop in poželi zaslužen aplavz. Celjski umetnostni drsalci so se tako tudi med ljubitelji hokeja predstavili in ogreli gledalce. Nase so opozorili že prej, na

vseh letošnjih tekmah. Tako v Zagrebu, Celju, Sarajevu in na Jesenicah. Vsi so si bili edini, Celje je postalo središče tega športa v Sloveniji in eden od centrov Jugoslavije. Tu se marljivo dela pod vodstvom predsednika sekcije Jožeta Jakopa, ter trenerjev ing. Mitje Šketa, Mateja Jakop, Silva Švajgerja ter Milana Jurčiča.

Iz nekdanje skupinice mladih drsalcev smo v Celju dobili nove državne prvakinje in republiške prvake. Metka Hladin je namreč osvojila naslov mladinske državne prvakinje in bila je najboljša v republiki med članicami. Drugi državni naslov je osvojila Mateja Aubrecht, komaj 11-letna tekmovalka, ki je v Zagrebu presenetila vse favorizirane domačinke in premočno zmaga la z visokimi skoki v prostem programu. Dodala pa je naslov še na republiškem mladinskem prvenstvu. Dva predstavnika med moškimi Matej Pangrl in Jernej Lakner pa sta najboljša v Sloveniji med člani in pionirji. Republiški naslov je osvojila v skupini

B pionirka Jerneja Perc, ki je bila tudi druga na turnirju republik. Enak uspeh in drugo mesto je osvojila Klavdija Perlič. Omeniti velja še prodor Lee Vodusekin Mateje Grenko, ki sta opozorili na državnem pionirskem prvenstvu s petim in devetim mestom, medtem ko je Lea osvojila naslov republiške prvakinje med pionirkami do 12 let, druga je bila Mateja Grnko.

Tu so še ostale mlade tekmovalke, Barbka Grenko, Nataša Meznarič, Špela Perc, ki skupaj z Jernejem Laknerjem nastopa tudi v dvojicah in seveda Lidija Cenc, mladinka, ki je imela letos smolo na državnem prvenstvu v prostem programu in je osvojila le 12. mesto. Toda na republiškem prvenstvu je bila druga med članicami.

Začeto delo se bo po kratkem odmoru nadaljevalo v poletnih mesecih. Od številnih celjskih umetnostnih drsalcev lahko pričakujemo v bodoče še boljše rezultate in uspehe.

J. KUZMA

TRGOVSKA DELOVNA ORGANIZACIJA **TEKO** P.O. 63000 CELJE, GUBČEVA 2

Spoznajte modne linije in barve. Spomladanski modeli ženske, moške in otroške konfekcije. Veleblagovnica T

ALMA M. KARLIN **SAMOTNO POTOVANJE** 50

Šele zvečer, ko so kosti občutile posledice deveturne vožnje in so se hribi nad širono ravnino počasi in slovesno približevali kot potujoči menihi, se je vlak ustavil na z drevesi zasenčeni postaji in nekdo je zaklical: »Peitaiho!«

To je najznamenitejša morsko kopališče na severu. Evropejci ga z navdušenjem obiskujejo, čeprav še malo ni podobno Ostendu ali Opatiji. Majhna ozkotirna železnica, ki sem se ji morala zaupati, me je v prvem mraku odločila pred krajem z zelo navadnimi, precej razkropljenimi hišami, skratka, kraj ni bil nič posebnega. Vzela sem steklenico z jagodovim sokom, ki so mi ju zaupali, in odšla s postaje.

Moje breme naj bi bil razpoznavni znak. Tudi naslednje jutro v polni svetlobi Peitaiho ni bil podoben zdravilišču. Med koruznimi kaoliangovimi polji so stale pritlične hišice z opazno velikimi terasami in z zvitiimi slamnatiimi preprogami, ki so jih uporabljali po eni strani za to, da so z njimi varovali verande pred skoraj neznošno vročino, po drugi strani pa zato, da so jih zavarovali pred močnimi nalivi. Na enem od cestnih ovinkov je bil neke vrste trg, ki sem si ga z veseljem ogledala, ni pa bilo v vsem kraju ne parka ne zdraviliške dvorane in tudi ne prostora, kjer bi se ljudje lahko zbirali. Plaža je skoraj tri milje dolga in po njej so bile raztresene hišice, ki so v njih stanovali Evropejci. Cesta je bila grapava in prašna, s peskom posuti del ceste so si prilastili osli. V Peitaiho so se ljudje vozili z rikšami, ali pa so jahali tja na oslih, peš so hodili samo tisti, ki so si upali uporabljati lastne noge. Kako zelo zaničujejo svet, so pokazali slabo hranjeni osli tako, da so nenadoma globoko povesili glavo in nevajenega jezdeca vrgli s sebe.

rikšarji pa so smrdeli po potu, ki se je nabral na njih od Adamovih časov do danes.

V hišo prinesejo vse, kar potrebuješ - morebiti celo več, kot želiš, Kuli napolni z vodo velikanski sod na dvorišču, zelenjadarica položi pred stopnice, ki vodijo na verando, na tehtnico zelenjavo in te oslepri, če le more, nosač prinese drva, prodajalec čipk pride ravno takrat, ko po kosilu malo zadremaš in si pripravljen pogledati vse, kar je bil razložil po tleh - in potem kupiš, če ti je kaj do čipk ali ne...

Na Kitajskem nikoli ne kuhajo ženske, zato imajo v hišah samo moške služabnike, ki so občutljivo poglavje. Kradejo, ne ubogajo, in če odpustiš kuharja, jo navadno poberejo še drugi. Za različna dela imajo različne služabnike in nobeden izmed njih noče delati ničesar, kar ne spada v njegovo področje. Pralec pere samo perilo, in ga z veliko spretnostjo raztrga, nosač vode prinaša pitno vodo in vodo, ki jo potrebujejo za pranje, vratar pokliče rikšarje, čuvā vhodna vrata, plačuje sle, sprejema pisma, vajenec odnaša iz hiše zavoje in podobno, če je treba, priskoči drugim na pomoč in se uči. Hišni kuli nosi premog, briše pode, opravlja delo sla, zaliva cvetlice, služabnik servira pri mizi, pazi na to, da je moško perilo v redu, odpira vrata, prinaša čaj. Amah varuje otroke, ima na skrbi žensko perilo in opravlja lažja uslužnostna dela, če nima preveč opravka z otroki; sovraži kopeli in nosi pozimi z vato podložene obleke, ki jih le redko menjava. Vsak služabnik dobi na mesec od dvanaest do petnajst dolarjev, mora pa se sam hraniti. Kuhar je poglavje zase. Od vsakega trgovca, ki kaj prinese, zahteva odstotek, in zato vse, kar kupiš, plačaš nekaj centov dražje. Nikjer, razen morda v Indiji, ni Evropejec tako neverjetno izkoriščen in kljub temu nikjer ne živi tako po kraljevsko kot ravno na Kitajskem. Oziroma je živel, kajti inozemec ne velja več veliko...

Služabniki prinašajo v hišo tudi bolezn. Bule, ki se narede na tilniku zaradi umazanije, so še najmanjše zlo. Ko začnejo izločati gnoj, sede nanje muha, jih še bolj onesnazi in zastrupi in Kitajci umrejo zaradi umazanije. Lahko pa izbruhne tudi kolera, pojavijo se različni črvi, ali pa služabnik uživa opij in je po nekaj ur ves zmuden ali utrujen, brez volje do dela in pogosto zloben. Nihče ni tako potuhnen in maščevalen kot Kitajec: kljub temu da je užaljen, pa je na zunaj dolgo popolnoma miren. Res pa je, da se belci niso vselej podobno obnašali do Kitajcev in to tudi pojasnjuje, zakaj so danes tako osovraženi.

VIHAR

Redko sem živela pod isto streho s kom, ki bi se bil v vseh bistvenih življenjskih vprašanjih tako malo skladal z mano kot gospa von S. Kljub temu sva dobro shajali druga z drugo: s svojim poudarjenim okoriščevalskim svetovnim nazorom me je opozarjala na praktičnost v vsakdanjem življenju, ki ji nisem posvečala dovolj pozornosti, in me

nekoliko potegnila iz moje idelatiistične zasanjanosti in mojega takratnega hrepenenja po tem, da bi vsem vse poklonila; zdela sem se ji zabavna, ker je verjetno videla v meni modernega don Kihota. Zvečer, ko se je mesec kot zvito jadro dvigal nad črnimi trepetajočimi vrhami, sva pri nevetnih svečah govorili o bivanju, pri čemer se je ona opirala na stvarne, jaz, ki sem živela med temnopoltimi ljudmi in se pri njih navzela nagnjenja do mistike, pa na nestvarne dokaze.

Nekega popoldneva, ko sem na terasi pisala ali slikala, gospa von S. pa spala, so slamnate rogoznice tako grozeče zaplahutale in se je nebo tako stemnilo, da sem se umaknila v sobo. Kmalu nato je zunaj sikalo, brnelo, ropotalo in vrelo, kot da bi se nebo spremenilo v čarovniško kuhinjo. V vrveh, ki so bile z njimi pritrdjene rogoznice je škripalo in hreščalo, blisk je sledil blisku in grom je sledil gromu, svinčeno modro nebo, je grozilo pasti na našo hišico, pa je metalo iz sebe toplo vod, ki je v slapovih padala navzdol, bilo je kot bi bile popustile vse nebeske zapornice. Čez četrte ure se je toliko zjasnilo, da sva si med lužami in pod podečimi se oblaki upali iti v srednji del naselja. Čim bliže sva mu prihajali, bolj sva bili presenečeni, kajti tu je vihar odnesel strehe s hiš, ali pa jih popolnoma uničil, snel je okna s tečajev, stolpiče vil prestavil v vrtove, na tleh pa so ležala ogromna drevesa s koreninami vred. Presenečeni sva bili, ko sva izvedeli, da je komaj miljo stran divjal tajfun, ki je za deset minut povezal nebo in zemljo in z zračno trombo povzročil vse to razdejlanje. Mnogi, ki so imeli tam svoje hišice, so po viharju našli samo še razvaline in veliko ljudi je ostalo brez strehe nad glavo. Skoraj vsi Evropejci so pospravili kovčke in se spet vrnili v Peking ali Tientsin. Medve pa sva dokazali, da nama je novinarstvo v krvi, kajti gospa von S. je planila k pisemskemu papirju, da bi poročala o tajfunu svojemu možu, jaz pa sem brez sape stekla k eriki, ki sem jo bila seveda vzela s sabo v Peitaiho in je ponoči stala na stolu poleg moje postelje.

MOJA KITAJKA

Oče in mati sta dolgo študirala v Nemčiji in sta bila nekoliko zahodno nadahnjena. Pogosto sta prišla v Fu-Lai, potem pa sta me prosila, da bi njuno hčerko poučevala v angleščini. Bila je nežno dekletce kakih dvajsetih let in celo za evropske pojme zelo čedna. Dolge črne lase je imela dobro naoljene in na temenu spete v vozle. Nosila je dolgo, ob strani zapeto svilen jopico, ki ji je segala do bokov, ozke črne hlače in pogosto tudi ozko svileno krilce in - kar je bilo zelo moderno - pisane svilene nogavice in ljubke copatke, ki v njih na prašni ulici gotovo ni mogla narediti dvajset korakov, toda saj sploh ni hodila. Prihajala je v lastni rikši in se z njo tudi odpeljala. Če je bila včasih poredna, ji je njena mama rekla: »Le počakaj, te bom pa omožila!«

VELIK USPEH
ALENKE JAGER!

Na strelišču v Celju je bilo občinsko prvenstvo z zračno puško za trofejo »ZLATA PUSICA«. Velik uspeh je dosegla mladinka Alenka Jager, ki je opravila z vso favorizirano moško konkurenco. Zmagala je z dobrim rezultatom 549 krogov, kar je nov celjski rekord za mladinke.

Nasploh so to pot blesteli mladi tekmovalci, kar je vseeno zelo razveseljivo. Starejši tekmovalci so z uvrstitvami precej razočarani, čeprav po doseženih rezultatih niso mnogo zaostajali za prodorno mlado gardo. Bili smo priča neverjetni izenačenosti, saj se je kar 15 streljcev razvrstilo med rezultate od 540 do 549 krogov od 600 možnih.

V POČASTITEV
DNEVA ŽENA

Nad dvajset žensk se je na strelišču v Celju zbralo na tekmovalcu z zračno puško v počastitev 8. marca. Zmagala je Barbara JAGER s 170. krogi od 200 možnih pred Vesno ČUČEK 166, Hedo DOBOVIČNIK 161, Erno PELKO 158, Anico AMBROŽ 158 itd. Ekipno: SD »CELJE« 497, SD »INGRAD« 453, SD »SAVINJA« 416 krogov itd.

T.J.

VSI NA KOLO, ZA ZDRAVO TELO

VRTELI BOMO PEDALA...

Maratona Kozjansko in Celje, biatlon, izleti

Upravni odbor Kolesarskega kluba Celje je na svoji zadnji seji sprejel okvirni delovni program pomembnejših kolesarskih prireditelj v letošnjem letu. V tem trenutku še ni jasno, kako bo z otvoritveno kolesarsko prireditvijo letošnje sezone, ki naj bi jo po nekaterih predlogih izvedli že aprila na relaciji Celje - Dobrna - Celje in najbrž v povezavi s splošno letno TRIM akcijo »Vsi na kolo za zdravo telo«, ki jo je do sedaj organizirala Zveza telesno kulturnih organizacij občine Celje.

Vsekakor pa bo prva večja prireditev v organizaciji Kolesarskega kluba Celje 10. maja in to maraton Kozjansko v dolžini okrog 150 kilometrov. Po ulicah Celja bo 6. junija kriterij za republiško prvenstvo, dan prej pa tudi biatlon na razdalji Celje - Topper do Pečovnika, kar skupno s spretnostno vožnjo pionirjev - kolesarjev in še kakšno akcijo že sodi v okvir letošnje zvezne samozaščitne akcije v Celju, v dnevi 5. in 6. junija.

Najbrž bo posebnega zanimanja deležna tudi kolesarska dirka direktorjev od Celja do Dobrne v juniju, medtem ko bo osrednja kolesarska prireditev spet celjski maraton »80 kilometrov okrog Celja«, ki bo po sedaj sprejetem koledarju prireditev na vrsti 20. septembra.

Seveda pa sodijo v delovni program ambicioznega Kolesarskega kluba še številna druga kolesarska srečanja in

izleti, katerih se bo mogoče udeležiti tudi z navadnimi, ne samo tekmovalnimi kolesi, saj je množičnost ena izmed temeljnih delovnih usmeritev celjskih kolesar-

jev. To pa so tekmovalna in športno-rekreacijska srečanja med osnovnimi sindikalnimi organizacijami in šolami.

Že v marcu pa bodo celjski kolesarji pripravili skupno z Avtomoto društvom Šlander predavanje o cestno-prometni varnosti in kolesarjih na

cesti, pred kratkim pa so prizadevni celjski kolesarji vsaj za silo že uredili svoje nove društvene prostore v Celju, na Stanetovi 22/a, ki bodo nudili dobre pogoje za vsakršno društveno delo Kolesarskega kluba v Celju.

Vse kaže, da bo celjska postavljena organizacija združenega dela Merx prevzela generalno pokroviteljstvo nad klubom, o nekaterih oblikah sponzoriranja pa se pogovarjajo še z nekaterimi drugimi delovnimi organizacijami, ki so že pri oblikovanju kolesarskega kluba Celje pokazale pripravljenost materialno in drugače pomagati, kot sta na primer Aero in Razvojni center.

Celjskemu kolesarstvu se obetajo lepi časi in prav je, da je množičnost eno osnovnih »pravil igre«. Ni malo zgledov, ki pričajo o dobrih sadovih tako zastavljene delovne usmeritve kateregakoli društva, ne samo športno-rekreacijskega.

MITJA UMNIK

NAŠI ŠPORTNI DELAVCI

IVAN VERANIČ

Selekcije prinašajo uspeh

Znani slovenski in jugoslovanski kegljaški reprezentant Belcijan iz Ljubljane je bil ne malo presenečen, ko je na enem od lanskoletnih tekmovalcev v Celju prejel od sodnika rdeči karton po dvakratnemu prestopu. Tega mu je pokazal predsednik regionalne sodniške komisije Celje, znani športni delavec in zvezni sodnik Ivan Veranič, kegljačem in pevcem znan kot Joco. Ljubljanski kegljač je kazen prejel mirno, kajti znano je, da so celjski kegljaški sodniki izredno športni in predvsem pošten.

Največ zaslug za takšen renome celjskih sodnikov ima vsekakor Ivan Veranič - Joco, predsednik sodniške komisije, ki deluje v kegljaškem športu že 31 let. Le malo kateri celjski športnik in ljubitelj športa se še spominja, da smo imeli v mestu ob Savinji kegljaški klub Primorje. Bilo je to leta 1950, ko se je naš Joco prvič seznanil s kegljanjem. KK Kladiivar in Primorje sta imela svoj »sedež« na enosteznem kegljišču pri gostišču Branibor. Tam je Joco napravil prve korake na stezi in se s tem tudi »zastupil«. Že osem let pozneje ga srečamo med sodniki. Po osvojitvi naziva področnega in republiškega sodnika je potem osvojil tudi naziv zveznega sodnika. Je izredno resen, strog in natančen na vseh tleh. Na kegljišču Ingrad v Celju ali kateremkoli kegljišču v celjski regiji.

Delo in pot med kegljači takole ocenjuje:

»Po začetku leta 1950 sem tekmoval vse do pred kratkim za ekipo Celja. Zlasti v borbenih igrah sem vedno pridal svoj delež k našemu skupnemu uspehu. Pozneje, ko smo uvedli selekcije, sem okrepil tudi ekipo Aera, tako da sem danes član KK Celja in Aera. Toda aktivno nisem več toliko zaseden kot kegljač, temveč bolj kot sodnik. Moje današnje delo je posvečeno delu sodniške organizacije, katero vodim že vse od leta 1962. V zadnjih dvajsetih letih smo vzgojili lepo številno sodnikov. Danes imamo v Celju 6 zveznih, 20 republiških in 67 občinskih ter regijskih kegljaških sodnikov, ki

so združeni v treh občinskih komisijah v Celju, Žalcu in Velenju. Te komisije so povezane s poverjenosti in tako se celjski sodniki povezujejo z Laškim, Radečam, Sentjurjem, Dobrno in Slovenskimi Konjicami, Žalcami s Preboldom in Velenjem s Šoštanjem. Skratka naša sodniška organizacija je zelo močna in zlahka pokriva vsa tekmovalna na našem področju.

Celjsko kegljanje je letos doseglo velik uspeh. Imamo dve ekipi v republiški ligi. Kako vi ocenjujete ta uspeh?

»To je uspeh selekcij. V Celju načrtno delujejo v KK Celju, Kovinarju, Aeru, Ingradu in še v ostalih klubih. Toda le selekcija najboljših prinaša uspeh. Sedaj moramo okrepiti še drugo najboljšo ekipo z ostalimi najboljšimi kegljači in kaj kmalu bomo imeli tudi dva predstavnika med najboljšimi. Selekcije prinašajo uspeh. Toda za tovrstno sodelovanje je potrebno tudi veliko sodelovanja.

V soboto se bo pričelo v Celju republiško prvenstvo. Vrhovni sodnik bo Ivan Veranič-Joco, ki bo s svojimi pomočniki pripomogel, da bo celjski nastop regularen, športen in kakovosten. Takšen je naš Joco, izreden športnik, človek, ki ljubi poleg kegljanja še petje, saj poje v zboru F. Prešerna in težko delo v celjski Cinkarni. Brez takšnih kegljaških delavcev si tudi ne moremo zamisliti kakovostnega napredka v tem športu.

J. KUZMA

KOŠARKARSKI
KOMENTAR

PIŠE: ZMAGO SAGADIN

SEZONO SI ŽELIMO ZAKLJUČITI
Z ZMAGO

V 21. kolu I. B ZKL smo se z gostovanjem v Čacku vrnili praznih rok. Domači Železničar nas je odpravil 118:102. Igralci Železničarja so že pred tekmo pričeli s provociranjem in grožnjami, saj so za obstanek nujno rabili ti dve točki. Mi smo igrali sproščeno in večji del tekme dobro. Vendar že v začetku tekme nam je bilo jasno, da nam sodnika ne bosta dovolila zmagati. Že petič letos je bil v našo škodo kršen princip neutralnih sodnikov tako, da je bil na tej tekmi glavni sodnik Marković iz bližnjega Kragujevca, ki nas je sekal in nam ni dal igrati. Vsak napad Železničarja se je končal bodisi s košem iz igre bodisi s prostimi meti v njihovo korist.

Tako je Željko izvajal kar 39 prostih metov, mi pa le 8! Na drugi strani je Železničar igral precej grobo, a sodnika sta jim na celi tekmi dosodila samo 12 osebnih napak, nam pa kar 28 in od tega 22 »velikih«. Mi smo nasprotniku s protinapadi povzročali precejšnje težave tako da je bila tekma celih 34 minut precej izenačena. Hauptman je odlično zaključeval naše protinapade in polnil nasprotnikov koš, je pa prehitro in neprecizno metal z distance (19:9). Golc je nastopil (zopet) z vročino tako, da ni bilo njegovega običajnega učinka v obrambi, kjer smo jasno izgubili to tekmo. Ostali so bili solidni, zlasti Kuljad, Kafedžić in Miloš Sagadin, slabše sta zaigrala le Medved in Sabolčki.

Kljub preciznejšemu metu in boljšim skokom pod obema košema nam predvsem po zaslugi »domačih« sodnikov ni uspelo osvojiti točk v gosteh.

Strelci: Hauptman 44, Golc 22, Sabolčki 10, Kafedžić 8, M. Sagadin 6, Kuljad, Medved in Aničić po 4.

NAPOVED: v zadnjem, 22. kolu, smo domačini zagrebškemu Montingu, ekipi, ki je doma izgubljala in nato v gosteh kompenzirala s kar petimi zmagami. Imajo ugodno strukturo ekipe, a slabši ritem pa tudi kolektivnost v igri jim ni ravno odlika. Želimo si sezono zaključiti z zmago in se bomo na nasprotnika normalno pripravili. To ali izpadamo iz lige ali ne bomo pa izvedeli na konferenci KZJ, ki bo v začetku aprila. Namreč tekmovalni sistem se bo letos menjal in zaenkrat (več je predlogov) nismo ne na nebu in ne na zemlji...

Z Montingom iz Zagreba igramo v soboto, 14. marca ob 19. uri v dvorani TSC.

NA KRATKO

NASTOP MEŠANIH
DVOJIC

Člani KK Celje so ob praznovanju Dneva žena pripravili tekmovalne mešane dvojice. Nastopilo je 12 tekmovalnih parov. Največ uspeha sta imela Sivko-Podbrežnikova 845 kegljev, sledijo Grilanc-Marinc 824, Tomažič-Pečovnik 811, Vanovšek-Bajde 811, Kačič-Gobec 803 kegljev, itd.

BRANIK PREMOČAN

V II. kolu spomladanskega odbojarskega prvenstva so igralke Golovca doživele v Celju nov poraz. Premagala jih je mlada ekipa Branika, sicer vodilna na lestvici republiške lige. Celjanke so kljub porazu na lestvici sedme. Imajo osem točk. V prihodnjem kolu igrajo v Ljubljani proti Partizanu Tabor. Ekipa Ljubnega je bila v tem kolu prosta.

POVEDLI KEGLJAČI
INGRADA

Srečanja v prvi regionalni kegljaški ligi Celja so se že pričela. V prvih treh krogih je imel največ uspeha Ingrad, ki je premagal Konus 4905:4697, Avto Celje 4899:460 in Dobrno 4902:4752. Po dve zmagi so dosegli kegljači Invalida in Konusa, po eno pa Hmezd, Tekstilna iz Prebolde in Moste iz Prožinske vasi.

TURNIR JE KONČAN

Turnir drugokategorikov je končan. Dva nova provokatornika sta Lesjak in Peterne. Končni vrstni red: Lesjak 7 in pol, Peterne 6 in pol, Stanković in Pajk 6, Dečko 4 in pol, Pišorn 3 in pol, Rojce 3 ter Jereb, Zalokar in Suhel po 2 in pol točke.

PLANINC VRNIL DOLG

Slovenski velebojster Albin Planinc je v tretjem letošnjem hendikep dvoboju na šestih ploščah premagal v Celju celjske mladince z rezultatom 4,5:1,5 in jim tako vrnil dolg za poraz pred štirinajstimi dnevi. Tokrat je Planinca uspel premagati le mladi Prislanc, medtem ko je remiziral Stuel. Izgubili so Crepan, Mikac, Zalokar in Lesjak.

J. KUZMA

230 NASTOPOJOČIH

V Libojah je bilo sindikalno tekmovalje v veleslalomu občine Zalec. Nastopilo je 230 tekmovalcev in tekmovalk iz 30 organizacij združenega dela. Zmagovalci: tekmovalni del članice: Marija Urnkar (SM Zalec); starejši člani: Silvo Lakner (VIO Zalec); mlajši člani: Uroš Kragl (Obtrnik) in veterani: Vili Vidali (Nama Zalec). Rekreativci: članice: Nuša Turk (Hmezd); starejši člani: Anton Tarman (SIP Sempeter) in mlajši člani: Danilo Gojzdnik (Ferralit).

TEKMOVANJE V
VELESLOMOM

V Libojah so pripravili tudi občinsko prvenstvo šolskih športnih društev v veleslalomu. Zmagovalci: cicibanke: Monika Vidmajer (Prebold); cicibani: Sašo Ribič (Braslovce); mlajše pionirke: Bojana Kralj (Zalec); mlajši pionirji: Srečko Čater (Grize); starejše pionirke: Špela Baudec (Zalec); starejši pionirji: Jure Kranjc (Zalec) in vseeipno: 1. Zalec, 2. Prebold, 3. Braslovce itd.

SMUČARSKI SKOKI

Občinskega prvenstva v smučarskih skokih občine Zalec za vse kategorije, ki je bilo v Zalah pri Polzeli, se je udeležilo 60 skakalcev. Zmagovalci: 15 meterska skakalnica: mlajši cicibani: Franjo Ažman (Braslovce); starejši cicibani: Marko Završnik (Braslovce); mlajši pionirji: 30 meterska skakalnica: Ivan Kovarčič (Braslovce); starejši pionirji: Jože Verdev (Oljka Andraž); mlajši mladinci: M. Kralj (Braslovce); starejši mladinci: Ferdo Blagotinšek (Oljka Andraž) in člani: Janez Tanjšek (Oljka Andraž) 218,0 (26,5 in 28) itd.

ZMAGA ŠEMPETRA

Odbojkarji Šempetra so v nadaljevanju II. zvezne lige - vzhod doma premagali ekipo INE iz Rijeke 3:2. Srečanje je bilo precej izenačeno, borbeno in fair. Najboljši igralec pri Šempetru je bil Lazar.

T.T

ŠČUREK SE JE VRNIL

V zadnji sezoni smo ga pogrešali. Malega, žilavega in predvsem izredno požrtvovalnega kroznega igralca RK Aero Celje - Iztoka Ščurka. Zaradi poškodbe je moral počivati, toda sedaj je vse dobro in Iztok Ščurek se je že vrnil med svoje soigralce ter prišel s pripravami za novo sezono. Pred tem smo ga obiskali. Danes 22 let stari Iztok je zaposlen v Kovinotehni Celje, TOZD skladišče transport. Rokomet igra že od svojega 14 leta in to od 1972 leta. Začel pa je med mladinci v Petrovčah. Bil je igralec mladinskega moštva Aera, ki je osvojilo naslov prvaka v Celju in drugo mesto na Reki. Večkratni mladinski reprezentant Slovenije. S tem smo tudi končali našo predstavitev tega izvrstnega kroznega igralca Aera, ki bo imel v tej sezoni izredno nalogo pri osvojitvi prvega mesta v II. ligi in potem v kvalifikacijah.

S poškodbami imam res da težje. Najprej sem se poškodoval leta 1978, ko sem bil imenovan v mladinsko državno reprezentanco za svetovno prvenstvo v Švedskem. Poškodbo sem utrdil na finalni tekmi za pokal Jugoslavije v Celju. Izgubili smo pokal, sam pa srebrno medaljo z mladinskega prvenstva. Po poškodbi sem odšel na operacijo, ki mi jo je dobro opravil dr. Vili Venčur in potem v JLA.

Kaj pa po odhodu iz vojske?

»Prišel sem z vadbo, toda po nekaj mesecih mi je počil drugi meniskus. Ponovno sem moral na operacijo in tudi druga je uspela. Sedaj sem zdrav in lahko že obremenjujem koleno. Še malo pa bom v popolni formi. Prav lačen sem igre in igranja. Upam, da bomo letos v prvenstvu lahko osvojili prvo mesto in potem poizkusili ponovno v kvalifikacijah.

J. KUZMA

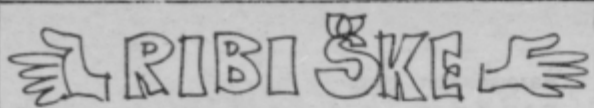
PIONIRSKI HOKEJ V CELJU

Tekmovalje so končali tudi igralci osnovnošolskih ekip na občinskem prvenstvu v hokeju na ledu. Nastopilo je šest ekip, zmagala je ekipa Hudinje, ki je imela ob koncu boljše gol razliko, pa čeravno je po hokejskem tekmovalnem pravilniku najboljša ekipa I. celjske ekipe, ki je premagala Hudinjo 4:1. Ne glede na to so vse ekipe prikazale lep hokej in med celjskimi osnovnošolci imamo mnogo nadarjenih igralcev.

Končni vrstni red:						
Hudinja	5	4	0	1	38:8	8
I. celjske č.	5	4	0	1	18:7	8
Sl. Šlander	5	3	0	2	18:27	6
V. Vlahovič	5	2	0	3	16:19	4
I. OŠ	5	2	0	3	10:14	4
Ivan Kovarčič	5	0	0	5	10:35	0

Najboljši strelci turnirja: Bolerič (Hudinja) 9 zadetkov, Kvartić (V. Vlahovič) 7, Gorjanc (S. Šlander) 6 zadetkov itd.

J. KUZMA

KRALJEVA KRI V SNEGU

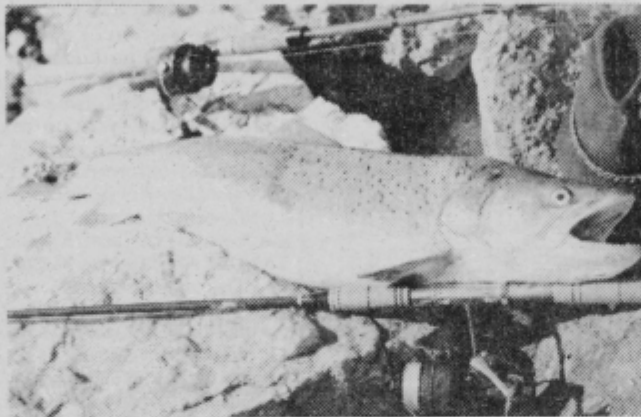
Ob štirih zjutraj je budilka naredila svoje. Življenjska sopotnica na moji desni se je namreč v strahu prebudila in vzrojila: »Kaj že spet noriš? Če se ne motim, je polna luna že spremenila obliko. Pogovora s psihiatrom si potreben. Doktor te bo zelo vesel. Brezplačno ti bo svetoval, da je skrajni čas, da prenehaš z ribolovom, posebno še s sulčarjenjem. Saj vendar vidiš, da je noč in povrhu še sneži. Kaj si misliš sestanovaleci? Kakšne kozle bosta lovila v takšnem vremenu. Tebe in Karlija trka! Saj veš kdo!« in pokazala je z roko skozi zaprto okno proti nebu. »Ze trideset let, odkar sva v kooperaciji, ena in ista pesem: budilka, ropotanje, nepotrební stroški in širjenje rok. Kaj misliš, da so ribe tako neumne, da vaju čakajo? Pamet, pamet!« je še dejala, se potrkala s prstom po čelu in se slednjič umirila.

Zaprli sem vrata med spalnico in kuhinjo, se naglo umil in oblekel. V tem času je R-16 že zahupal pred blokom. Moj ribiški kolega Karli Polutnik, sicer eden vodilnih v papirnici v Radečah, TOZD Muflon, je čistokrvni Celjan in že od malih nog velik prijatelj prirode in ribolova. Tudi to zimsko jutro je bil točen. Povedal sem mu, da sem dobil od boljše polovice zelo zanimiv jutranji »cocktail«. Zamahnil je z roko in prepričljivo dejal: »Še ne veš? Vse ženske so narejene po enem kopitu. Moja Meta ni nič boljša. Rekla je, da če bi jo čakal v Renkah zlat sulc, pa se ne bi ločila od tople postelje. Pa še v takem vremenu! je rekla. Dobro si zapomni: »Nič ne bosta ujela! Prehladila se bosta, to bo vse. Potem bom pa jaz dobra!«

Saj poznamo te obrabljene

plošče: če bi se vsi sulčarji držali napotkov in opozoril ter predlogov svojih žena, se ne bi nihče odpravil na lov na te čudovite ribe, je pribil voznik avtomobila in pospešil vožnjo proti Trojanam, Zagorju in Savi, vse do gostilne Pri treh sestrah.

Pri strokovnem izpopolnjevanju na Švedskem in v Švici se je moj ribiški sotprip spoznal s premožnimi ribiči, ki so ga vzeli s seboj na Islandijo v Severnem morju. Tam so več dni lovili velike

losose, ki so v bistvu morski sulci in pridejo v času drsti v sladkovodne revirje tega vulkanskega otoka.

Ujeti kapitalnega sulca v času snežne nevihte pomeni pri nas fantastičen podvig. Posamezni sulčarji so tako na tekočem s to zlahtno ribo, da celo vedo, kje se katera nahaja, kolikšna je in kdaj ropa. Tudi o njihovi teži se le malokdaj zmotijo.

Pred obema vojnama so se lovec te zlahtne ribe udeleževali le izbranci; kar pomeni pri lovcih, »zasliševanje« divjega petelina, je pri ribičih lov sulca. Vsak »zelenokrvnež« je pomalem obseden na te lepe, toda zelo red-

ke trofeje, ki so k sreči z zakonom močno zaščitene in tako še manj dosegljive.

Sele v gostilni, kjer sva pila vroč čaj in je Karli navezoval piškurje, sem dobil vprašanje: »Kje imaš pa sulčarko in nahrbtnik? Kaj ne boš lovil?« »Lovil, lovil, pa še kako! Saj vidiš fotoaparat, tudi s tem je treba znati loviti v objektiv. Končno sva se pa zmenila, da boš ti sulčaril, jaz pa premikal po zasavski cesti tvoj R-16.« »Fantastično,« je vzkliknil Karli, plačal zapitek in že sva brzela v smeri od železniške postaje Sava.

Za prvim ovinkom je ustavil, vzel ribiški pribor in nahrbtnik, ter se napotil k Savi. Snežna odeja in mrz sta močno ovirala tako sulčarja kot potem mene, ko sem vozil njegov avto. Sneg je še vedno padal in zdanilo se je. Z zanimanjem sem opazoval

kretnje in precizne mete ribiča, ter komaj čakal, da bi iz njegovih ust prišel tisti tako zaželeni stavek: Prijel je!

Toda tega vzklika ni in ni hotelo biti. Pomikala sva se

od Renk proti Zagorju, ko mi Karli reče: »Pelji se do železniške postaje v Zagorju in pusti avto tam, sam pa mi pridi nasproti po levem bregu reke. Jaz pa grem v Renkah po višjem mostu na drugi breg Save. Se bova že srečala, vem za nekaj dobrih ribiških mest.«

Pri enem izmed pritokov reke je sulčar res zapel kar lepega sulčka, vendar ni imel predpisane mere. Ves dopoldan je minil brez pravega prijema in ko sva prišla pod železniško postajo v Zagorju, se je zaradi sneženja in nizkovisečih oblakov že zmračilo. »Ne vem, kakšen vrag je danes, da noče prijeti tako fantastičnega piškurnika,« je godrnjal utrujeni sulčar. Še zadnji adut bom poskusil. Zamenjal je vabo s »Heincovo« blestivko in nad umazanim pritokom reke, kjer Sava močno kroži, vrigel daleč v brzico. Pojavljaj se mete in slabe volje dejal: »Se trikrat vržem, pa greva domov, da ne bodo imele žene spet kakšnih vzgojnih navorov.«

Z jezo je navijal k sebi poslednji met in zarobantil: »Preklemanska veja, nazadnje bom pa še ob blestivko. Petindvajset jurjev stane zdaj takle kromiran pleh.« Toda veja je tako oživila, da se je voda kar penila.

Sulčar, pri katerem sva pozneje namerila 111 cm in teže 13,25 kg, je že itak utrujenega sulčarja precej zavrtel. Ribičeva praksa je bila odločilnega pomena, saj je sulec po desetih minutah kapituliral.

Ogledovala sva velikega, srebrnega salmónida, posutega z redkimi črnimi pikami, katerega boki so bili rahlo bakrene barve. Eden od trojkov je bil zapet v škrgah. Konica ostrega je kila je ribi predrila glavno dovodno žilo. Prikazale so se živordeče kapljice plemenite kraljevske krvi, polzele po močnem trupu in obarvale deviško beli sneg. Sulčarja z bregov Savinje sva bila kljub snežnemu metežu, mrazu in jutranji pridigi uspešna!

SANDI UDERMAN

NEGA, Celje

Komisija za delovna razmerja objavlja prosta dela in naloge

RAČUNOVODJE

Pogoji: ekonomski tehnik in 5 let delovnih izkušenj na vodilnem delovnem mestu poskusna-doba 3 mesece

Prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh na naslov Nega, Celje - Canarjeva 5. Kandidata bomo o izbiri obvestili v 15 dneh po končanem zbiranju ponudb.

Komisija za delovna razmerja pri

OGP »REMONT« Celje, Oblakova 32

vabi k sodelovanju in objavlja prosta dela oz. naloge:

Več gradbenih delavcev (NK, PK, K)

Pogoji: ustrezna izobrazba, fizična in zdravstvena sposobnost.

Delo se sklence za nedoločen čas, s polnim delovnim časom in pogojem poizkusnega dela, ki traja 3 mesece.

S stanovanji ne razpolagamo. Prijave sprejema kadrovska služba do zasedbe omejenih opravil.

GRADBENO INDUSTRIJSKO PODJETJE INGRAD

n. sol. o. Ljubljanska 16 63000 CELJE

Gradbeno industrijsko podjetje »INGRAD« Celje Komisija za delovna razmerja

vabi k sodelovanju delavce za opravljanje prostih del in nalog v TOZD Gradbene operative

več kvalificiranih zidarjev, tesarjev in železokrivcev.

Pogoji: - dokončana poklicna šola - izpit za KV delavca v stroki - zaželjena je praksa v poklicu.

več polkvalificiranih zidarjev, tesarjev in železokrivcev.

Pogoji: - opravljen tečaj poklica - izpit za PK delavca - zaželjena je praksa v poklicu.

Po določenem času dela v TOZD Gradbene operative obstaja možnost vključitve na delo v inozemstvu.

Komisija za delovna razmerja vabi k sodelovanju delavce za opravljanje prostih del in nalog v

TOZD Proizvodni obrati

več kvalificiranih kleparjev za dela v gradbeništvu.

Pogoji: - dokončana poklicna šola - izpit za KV delavca v stroki - zaželjena je praksa v poklicu.

Komisija za delovna razmerja vabi k sodelovanju delavce za opravljanje prostih del in nalog v

TOZD IGM Medlog

4 kvalificirane strojne ključavničarje.

Pogoji: - dokončana poklicna šola - izpit za KV delavca v stroki - zaželjena je praksa v poklicu.

7 polkvalificiranih strojnih ključavničarjev.

Pogoji: - opravljen tečaj poklica - izpit za PK strojnega ključavničarja - zaželjena je praksa v poklicu.

Za objavljena opravila in naloge je delovno razmerje se sklence za nedoločen čas - poskusno delo 1 mesec - nastop dela možen takoj.

Osebe ali pismene prijave sprejema kadrovska služba GIP Ingrad Celje, Ljubljanska cesta 16.

KOZJANSKI KULTURNI TEDEN LETOS V APRILU

Letošnji Kozjanski kulturni teden bo potekal v mesecu aprilu in bo potekal na celotnem območju občine Šmarje. V tem tednu se naj bi v občini izvršila vrsta prireditev, ki bi jih pripravila kulturna društva v občini. Prikazala naj bi se resnično vsa amaterska kulturna dejavnost, tako na področju zborovskega petja, dramske in recitacijske ustvarjalnosti, likovnega dela in razstav itd. Glavni poudarek pa bi bil na amaterski gledališki dejavnosti v občini, zato bo ob koncu stekel tudi razgovor o poživitvi amaterskega gledališkega dela v občini. J.C.

ŠEMPETRSKI RIBIČI SO ZA RED!

Gospodarski odbor Ribiške družine Šempeter v Savinjski dolini je letos nevestnim ribičem pošteno stopil na prste. Ob pregledu letnih ribolovnih dovolilnic, je ugotovil, da so nekateri člani lovili tudi po štirikrat v tednu. (Mogoče se je kdo pri vpisu slučajno zmotil?) Kazen je kar precejšnja: za en prekršek trikratna cena enodnevne dovolilnice. Odbor je mnenja: Disiplina in red uravnava svet. Popolnoma pravilno. V kako anarhijo bi družina pri sedemsto članih prišla, če ne bi bilo discipline. Zato je tudi gospodarski odbor na »obvestilo« pripisal: »Mandatno kazni« najkasneje poravnati do 25. marca. Neupoštevanje določenega roka bo imelo za posledico disciplinski postopek pred disciplinskim sodiščem.

Pred vrati so izpiti za nove člane, družina bo znova številčno okrepljena. Še sreča, da je gospodarski odbor zares gospodaren, sicer bi si lahko premnogo ribičev športni pozdrav - dober prijem! - vtaknilo za klobuk.

-dk-

LOVSKA DRUŽINA PREBOLD

TUDI PRI GRADNJI CEST

Uspehi v boju proti steklini

Lovska družina iz Prebolda bo letos praznovala 35-letnico. Sicer pa začetki tega lovtva segajo že v čase pred prvo svetovno vojno. V zadnjih nekaj letih, nam je povedal lovec Stane Skok, je preboldska družina dosegla lepe uspehe predvsem na področju splošnega ljudskega odpora in družbene samozasčite ter varstva divjadi in narave. Sicer pa so o tem spregovorili tudi na nedeljskem rednem letnem občnem zboru.

Lovci iz Prebolda so lani dosegli lepe rezultate tudi v akciji Nič nas ne sme prenetiti in ne le zaradi tega, pač

pa tudi zaradi izjemno dobrega sodelovanja s krajevnimi skupnostjo in z drugimi organizacijami in društvi v kraju so lani ob krajevnem prazniku prejeli posebno priznanje. Tudi učenci osnovne šole se zavedajo pomena in vloge lovtva. Preboldski lovci so v tamkajšnji osnovni šoli pripravili stalno razstavo prepariranih živali, ki žive na našem območju. Lovski obrambni načrt je bil dobrodošel tudi krajevni skupnosti.

V času svojega obstoja so lovci iz Prebolda veliko storili za varstvo narave. Težko bi bilo naštet vse delovne akcije za lepše in bolj zdravo okolje. Ko pa omenjajo varstvo divjadi, povedo, da so redno nabavljali in vlagali fazane in divje race, uredili vrsto krmišč za srnjad in divje prašiče. Da kmetje ne bi trpeli prevelike škode, so v Marija Reki zasejali in obdelali nekaj njiv, ki so namenjene pasenju za divjadi. Kmetje tako trpe manj škode. Zapisati je treba, da družina dobro sodeluje s kmeti.

V planinskem domu pod Reško planino so z njimi pripravili srečanje, kjer so se pogovorili o nadaljnjem sodelovanju in povračilu škode. Ob tem ne gre pozabiti, da lovci kmete oskrbujejo tudi s kemičnimi zaščitnimi sredstvi in drugimi pripo-

močki za odganjanje divjadi. Lani je res prišlo do rahlega zastoja, ker je bilo vse to vezano na uvoz, pričakujejo pa, da bo letos bolje.

Lovci iz Prebolda povedo, da je nova zveza lovskih družin Savinjska dolina precej pripomogla k medsebojnemu zblizanju in sodelovanju družin v občini, boljše strokovnemu delu in večjim uspehom pri izobraževanju. Dobro je tudi sodelovanje z družinama Hrastnik in Griže. Na vsakoletnem srečanju izmenjajo izkušnje, ki so dobrodošle vsem. Člani LD Prebold sodelujejo v akciji gradnje višinskih cest. Pomagali so pri gradnji cestnih odsekov v Grajsko, Reko, Mrzlico, Malo Reko in Kraljev graben ter pri urejanju nekaterih mostov v teh področjih. Letos bodo precej denarja namenili za gradnjo ceste pod Goljavo.

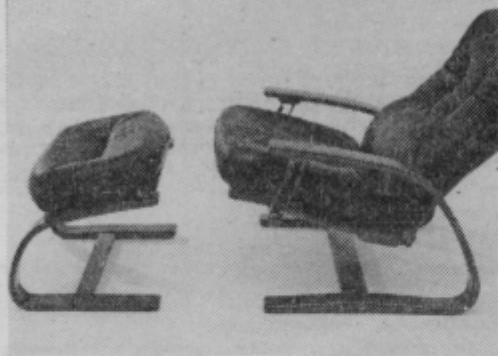
Steklina je tudi na območju preboldske krajevnne skupnosti. Lovci so ulovili 26 lisic, nekaj od teh pa je bilo steklih. Za ostale rezultate preiskav še proučujejo. Na nedeljskem rednem letnem občnem zboru so za častnega člana LD imenovali Martina Jeseneka, pohvalili pa so tudi preboldska upokojenca Feliksa Dolinška in Gustava Zorenca za nesebično pomoč pri krmljenju divjadi. JANEZ VEDENIK

STROKOVNJAK SLOVENIJALESA VAM PRIPOROČA

FOTELJ PANTER

V Slovenijalesu v Zidanskovi ulici v Celju vam priporočajo nakup fotelja PANTER. Fotelj je dobil že vrsto priznanj. V čem je njegova prednost? Kupec-uporabnik je tisti, ki odreja namen proizvoda. Pri-vede ga torej v aktiven in ustvarjal-elen odnos. PANTER omogoča ne-prisiljeno in udobno sedenje, zav-zemanje različnih položajev v na-ravnih legah človeškega telesa ter njegovo neprisiljeno gibanje. Kriv-ljeni leseni elementi prikazujejo elastičnost materiala, naravno us-nje pa izraža mehko in udobnost.

Fotelj PANTER lahko dobite pri Slovenijalesu v Zidanskovi ulici ta-koj!

DOMUS 2001

Proizvodni program DOMUS 2001 predstavlja nadaljnjo stopnjo razvoja nove tehnologije. Zasnovan je na rezultatih proučevanja opremljanja sodobnega stanova-nja. Odlikuje se po funkcionalnosti, eleganci, večjemu številu možnih prostorskih kombinacij. Možnosti, da si stanovanje opremito s programom DOMUS 2001 je mnogo. Skrite so v vaši domišljiji in v načinu vašega življenja. Pohištvo iz programa DOMUS 2001 je izdelano iz jesenovega furnirja v temno rjavi barvi. Novost pred-stavljajo estetski aluminijasti profili, regulacijske sponne in kovinski ročaj. Knjiž-nim omaram dajejo eleganco vrata iz polkristalnega stekla. Nadaljnje informacije vas čakajo pri prodajalcih Slovenijalesa v Zidanskovi ulici 10 v Celju. Na sliki pa vidimo le eno izmed možnosti, ki vam jih nudi DOMUS 2001.

SŽ DO ŽIČNA Celje
- odbor za delovna
razmerja

objavlja
naslednja prosta dela oz.
naloge in štipendije:

I.
Prosta dela oz. naloge:

Vodenje oddelka za
splošne in pravne
zadeve - izdelava
samoupravnih
splošnih aktov

Pogoj: pravnik ali admini-strativni tehnik in 3 do 5 let delovnih izkušenj

II.
Odbor za delovna
razmerja

vabi k sodelovanju večje
število

nekvalificiranih in
polkvalificiranih
delavcev

za delo v proizvodnji.

Osnovni mesečni dohodek se giblje od 6.000,00 din do 7.400,00 din, povečan za dodatek na delovno dobo, individualni učinek ter na poslovni uspeh delovne or-ganizacije. Poskusno delo je dva meseca.

III.
Objava štipendije za
šolsko leto 1981/82

šolanje na Višji ekonomski komercialni šoli v Mariboru - za poklic ekonomist 1 štipendija

Interesenti naj pošljejo vlo-gue za navedene objave od-boru za delovna razmerja ali se osebno zgledajo naj-kasneje v 15 dneh po objavi oglasa v kadrovske-spolš-nem sektorju, Ipavčeva uli-ca 20.

Razpisna komisija pri
RADIO Šmarje pri Jelšah

razpisuje
prosta dela in naloge

INDIVIDUALNEGA POSLOVODNEGA
ORGANA - DIREKTORJA

delovne organizacije Radio Šmarje pri Jelšah.

Izpolnjevati mora naslednje pogoje:

1. da ima visoko ali višjo izobrazbo pravne, ekonom-ske ali organizacijske smeri ali fakulteto za sociologi-jo-politične vede in novinarstvo ter dve leti delovnih izkušenj.
2. da ima srednjo izobrazbo ustrezne smeri ter 10 let delovnih izkušenj,
3. da je moralno-politično neoporečen.

Pismene prošnje s pismenimi dokazili naj kandidati pošljejo na naslov: Radio Šmarje pri Jelšah v roku 15 dni po objavi. O izidu bodo kandidati pismeno obveščeni v 10 dneh po poteku razpisa.

KOMUNALA CELJE

Delovna skupnost skupnih služb

Razpisuje
dela in naloge s posebnimi pooblastili in odgovornostmi:

VODJE SPLOŠNO KADROVSKEGA
SEKTORJA

POGOJI:

- visokošolska ali višješolska izobrazba pravne ali druge ustrezne smeri;
- tri oziroma pet let delovnih izkušenj.

Kandidati za razpisana dela in naloge morajo poleg dokazil o strokovni izobrazbi in o delovnih izkušnjah ter opisa dosedanjega dela pred izbiro predložiti razpisni komisiji koncept osebnih pogledov o načinu realizacije razvojnega programa in o opredelitvi svoje vloge.

Prijave v kuverti z oznako »ZA RAZPISNO KOMISIJO« bomo sprejemali 15 dni po objavi tega razpisa na naslov KOMUNALA CELJE, Splošno-kadrovski sektor, Teharska 49, Celje.

ZGODILO SE JE...

PROMETNE
NESREČEUMRL PO PETIH
DNEH

V celjski bolnišnici je pet dni po nesreči umrl MARTIN MATKO, 45, iz Dobrteše vasi. Poškodovan se je v Šempetru, ko ga je zbil voznik osebnega avtomobila JOŽEF KLOPČIČ, 38, iz Ljubljane, ki pešca, ki mu je prihajal nasproti po svoji le-vi strani ni pravočasno opazil.

HODIL JE PO SREDI
CESTE

Iz Žalca proti Celju je v soboto ob 2. uri zjutraj vo-zil osebni avto voznik Iz-tok Hari. Ko je pripeljal v Levec, je nenadoma na kratki razdalji pred seboj zagledal pešca, 81-letnega Adolfa Juterška iz Levca, ki je hodil po sredini vozišča. Iztok Hari je močno zaviral, a nesreče ni mo-gel preprečiti. Juteršek, ki ga je vozilo zbil po ce-stišču, je kmalu po nesre-či podlegel poškodbam.

PODLEGEL JE
POŠKODBAM

Pešec Avgust Jan iz Ša-leka 74 je med prevozom v Zdravstveni dom v Ve-lenju podlegel posled-

cam pokodb, ki jih je do-bil v prometni nesreči mi-nuli petek v naselju Ša-lek.

25-letni voznik Jože Špes iz Nove vasi pri Šentjurju je z neprimerno hitrostjo pripeljal v nase-lje Šalek s svojim osebnim avtomobilom. Nena-doma je pri hiši Šalek 12 pred seboj na sredini vozišča zagledal pešca Av-gusta Jana in ga kljub za-viranju zadel. Jana je vrglo na streho vozila, od tu pa na travnik ob cesti-šću.

PEŠEC NA CESTI

Skozi Okonino je vozil z osebnim avtomobilom FRANC FORŠTNER, 42, iz Dobrovelj. Na kratki razdalji pred seboj je opa-zil 1,60 m od ročca cestišča pešca, JANEZA ER-MENCA, 46, iz Ljubnega, ki ga je nameraval obvo-ziti, takrat pa je pešec omahnil proti avtomobi-lu. Pri padcu se je Er-menc težje poškodoval.

VOZIL JE PREHITRO

Deset minut čez drugo uro zjutraj je v soboto v križišče v Podplatu prehi-tro pripeljal voznik Sreč-ko Grindl iz Maribora, ki ga je zato zaneslo v levo. Takrat je iz nasprotne smeri pripeljal s svojim osebnim avtomobilom voznik Viktor Mrkša iz Rogaške Slatine in vozili sta čelno trčili. V nesreči se je voznik Grindl težje poškodoval, njegova so-potnica Pavla Brglez iz Poljšan pa ima lažje poškodbe. Oba so po nesre-či prepeljali v celjsko bol-nišnico.

TRIJE
POŠKODOVANI

Na ravnem delu cestišča pri pošti na Polzeli je voznik osebnega avtomobila EGIDIJ VODLAN, 42, iz Polzele dohitel pešca PETRA KAČA in ga zadel s sprednjim delom ter zbil. Voznik je vožnjo nadaljeval in približno po 500 metrih zadel še voznika kolesa na pomožni motor IVANA BALOHA, ki je pri padcu zbil tudi kolesarko MARIJO VI-DOVIČ, ki se je peljala tik pred njim. Voznik Vod-lan je nato zapeljal na travnik. Vzrok za nesrečo je verjetno bolezenskega značaja.

NI BILA NESREČA

Ob pogledu na zapuščen avtomobil ob cesti pač najpogostejše pomislimo na prometno nesrečo. Avto-mobil, ki ga vidimo na sliki in stoji, kolikor se temu še lahko tako reče, ob cesti med Spodnjimi in Gornjimi Grušovljami, pa česa takega ni doživel. Lastniku se je samo pokvaril in zato ga je pustil ob cesti in kot je kazalo nanj pozabil.

Seveda so se hitro pojavili mrhovinarji, ki so odnesli vse, kar se je odnesti dalo. Ob pogledu na opustošeni avto se nam pojavlja vrsta vprašanj in marsikatero od njih bi se dotaknilo tudi naše poštenosti in našega odnosa do tuje lastnine.

T. TAVČAR

KRONIKA

USODNO
PODIRANJE DREVES

JOŽE PAUL, 48, iz Je-ronina se je odpravil v gozd podirati drevesa. Pri tem pa se je tako hudo poškodoval, da je nasled-nji dan v celjski bolnišni-ci umrl.

ZASTRUPITEV V
GARAŽI

Z ogljikovim monoksi-dom se je zastrupil PA-VEL DOLAR, 23, iz Šmi-klavža pri Taboru. Prejš-nji večer je poprosil prija-telja, če lahko prespi v njegovem osebnem avto-mobilu v garaži v Lokah.

Dravske elektrarne Maribor n. sol. o.
TOZD ELEKTROKOVINAR LAŠKO
n. sol. o.
Laško

- Komisija za medsebojna razmerja iz
združenega dela TOZD

objavlja
naslednja prosta dela in naloge:

1. en vodja pleskarske dejavnosti
2. pet KV ključavničarjev
3. en posluževalec peskalnega stroja
4. tri varilce
5. en KV pleskar
6. en priučen ključavničar
7. en priučen pleskar
8. en navezovalc bremen
9. sedem pomožnih delavcev pleskarjev
10. šest učencev v gospodarstvu za poklic ključavničar

Pogoji:

Pod 1: VŠ kemijske stroke in 1 leto del. izkušenj na teh delih ali SŠ kem. stroke in 5 let delovnih izkušenj na teh delih

Pod 2: KV delavec kovinske stroke in 1 leto del. izkušenj

Pod 3: delavci z opravljenim tečajem za elektro vare-nje in varenje v CO₂ zaščitni atmosferi. Delovne izkuš-nje 6 mesecev

Pod 4: KV delavec pleskarske stroke in 1 leto del. izkušenj

Pod 5: PK delavec in 6 mes. delovnih izkušenj

Pod 6: NK delavec in 2 mes. delovnih izkušenj

Pod 7: uspešno končana osemletka.

Sklenitev delovnega razmerja od 1 do 5 je za nedolo-čen čas, s poskusno dobo en oz. dva meseca. Skleni-tev delovnega razmerja pod 6 je za določen čas (se-zonsko).

Rok za prijavo je 15 dni od dneva objave.

Pismene prošnje z dokazili o izpolnjevanju pogojev sprejema Komisija za medsebojna razmerja TOZD Elektrokovinar Laško, Debro 13/c.

OGLASI

PRODAM

REJCI PERUTNINE! Enodnevnne piščance bele, težke, rjave ter grahaste nesnice lahko dobite po konkurenčni ceni. Ob torkih doma od 15. ure dalje. Ob aredah pa na tržnici. Piščancev je letos dovolj. Valilnica Vinter, Lopata 55, tel: 27-777. Od 5. 2. dalje do 30. aprila.

MOTOR za spačka in ostale rezervne dele, poceni prodam. Cvek Tremarje 20 Celje.

INVALIDSKI motorni voziček, prodam. Tel: 217-95.

KRAVO, visoko brejo, silvo rjave pasme, prodam. Dobnik Ivan Šmatevž Gomilsko.

220 kom. novih salonitnih plošč visoko valnih (dam ceneje), Brežnik, Lopata 16, Celje.

SENO, jabolčnik, vino in sladki jabolčnik, sedaj prešan, prodam. Prevolnik, Cesta v Laško 12, Polje Celje.

VINOGRAD mešanih sort v polni rodnosti, v izmeri 15 arov v okolici Sladke gore, dostop z vsakim vozilom in kompresor enofazni skoraj nov, cena po dogovoru. Informacije pri Jožetu Majcen, Sladka gora pošta Šmarje pri Jelšah.

AUDI 80 L, 73, v odličnem stanju, prodam. Šister Ivan, Vodruž 8b, Šentjur, tel. 741-246.

VEČJO količino dobrega domačega vina, prodam. Inf. od 14. do 17. ure. Milnar Ludvik, Tomšičev trg 18, II. nadstropje Celje.

BIKA, simentalca, starega 9 mesecev, prodam. Fideršek Franc, Ljubčna 10, Škofja vas.

Zmrzalno omaro, Gorenje, malo rabljeno, ter novo avto prikolico do 750 kg, ugodno prodam. Bašič, Polzela 102a.

NEMŠKE ovčarje z rodovnikom prodam, stare 5 mesecev. Starša imata vzrejno in zunanjo oceno odlično. Košec, Zagrad 60a Celje.

SPREDNJI žaromet levi steber za R 4, sliko vel. 90 x 60 l. 76 Markovič: Motiv Zena s kolovratom, prodam. Breg 16 Celje.

DNEVNO omaro, prodam. Lahko tudi kredit. Ogled soboto popoldne, nedelja. Gračner, Oblakova 28, Celje.

TRAKTOR Zetor 2511, prodam. Kajba Marjan, Kamena 16, 63230 Šentjur pri Celju.

MLADO kravo, brejo, težko, vozno, prodam. Šorn, Bukovžlak 9 Teharje.

OHRANJENO SPALNICO, prodam. Kličite na tel. 23-579 v poznih urah.

PRODAM ali zamenjam za R-4 ali fiat, Wartburg caravan, l. 74. Flajšman, Zidanškova 3/II.

REZERVNE dele, nove za VW 1303 S, ugodno prodam. Flajšman, Zidanškova 3/II.

KATRCO R4 TLS letnik 77, ugodno prodam. Perdan, Cesta na Dobrovo 6-A Celje.

ČRNO BELI televizor, ugodno prodam. Ivan Žvar, Orožnova, 3 Celje.

TRAKTOR URSUS-35 S s kabino v dobrem stanju, prodam. Naslov: Žilčar Bernard, Pod vrbo 24, Šentjur.

OBRAČALNIK Senta 1, lahek za BCS, prodam. Žogan Ivan, Šentvid 3, Grobelno.

R4, 78, prevoženih 26.000, ugodno prodam. Ogled po 17. uri. Jazbec Miloš, Bodrež 46, Šentvid pri Grobelnem.

Otroški voziček, globok, italijanski, dobro ohranjen, prodam. Tel: 063 24-409.

KDOR ima veselje do brajd, mu prodam večjo gradbeno parcelo z gradbenim dovoljenjem ob asfaltni cesti 5 km iz Žalca, cena po dogovoru. Šifra: »HRIBOVITI TEREN – ČISTI ZRAK«

SKORAJ nov globok uvožen voziček, prodam. Alenka Kolar, Kličičeva ul. 19, Celje.

PRODAM iz demperja preurejen traktor diesel 15 km, letnik 76 več rezervnih delov za fiat 1300 (blok, glave, hladilnik, šipe, komplet vrata itd), ter miln (kladivar) za mletje koruze, pšenice. Antloga Rudi, Gotovlje 112 Žalec.

OTROŠKI VOZIČEK angleški, globok, skoraj nov, temno moder z letnim vložkom in garderobno košaro, ugodno prodam. Tel: 063 22-779 od 8. ure dalje.

DIATONIČNO harmoniko Melodija z garancijo prodam. Zagrašovec Anton, Čraskova 33 63203 Strmec.

ČRNO BELI televizor, brezhiben, ugodno naprodam. Tel: 217-86

SLADKO seno in otavo, prodam. zamenjam lahko tudi za traktorske prevoze. Jože Omahna, Rimska cesta 2, 63270 Laško.

VINOGRAD s poslopjem na sončni legi, prodam. Interesenti naj se zgledajo pri Metličar Ivan, Škofja 6, Pristava pri Mestinju-Zibika.

V LAŠKEM prodam manjše 2-sobno stanovanje s podstrešjem v starejši hiši. Ponudbe pod »VSELJIVO«.

REGAL in kavč, dobro ohranjen prodam. Ogled od 15. do 17. ure. Rozman, Breg 32, III. nad. Celje.

VSELJIVO HIŠO v okolici Žalca, prodam. Kličite na tel: 22-476 od 8. do 12. ure.

KAMP PRIKOLICO BRAKO SPECIAL, rabljena eno sezono, ugodno prodam. Mohorko Jože, Založe 47, Polzela.

OBRAČALNIK za kosilnico Rex Kombi, prodam. Voga Rudolf, Kranjčica 3, Šentjur.

DVOMESEČNIH JARČK AUPRERBROVN na celjski tržnici ob sobotah od 14. marca dalje. Iz hleva vsako soboto-nedeljo popoldne. Vas Slatina pri Šmartnem v Rožni dolini, Krajnc, Celje, Delavska 23, tel: 25-288.

SPALNICO dobro ohranjeno, prodam. Fazarinc Konrad, Trnovlje 45a Celje.

SENO, deteljo, vino Izabelo-jabolčnik, obrana jabolka neškropljena prodam. Miha Zdovc, Udmat, Laško.

OTROŠKO SOBO, oranžno belo (1 ležišče), prodam. Martina Vodeb, Bukovžlak 12 Teharje.

OBRAČALNIK Maraton za BCS kosilnico 127, prodam. Trček Feliks, Glinsko 1 (pri Ljubčini).

DVA FOTELJA in kavč, prodam. Pustoslavšek Janko, Popovičeva 68 Celje.

GARAŽO, betonsko prestavljivo prodam. Tel: 27-47.

SEDEŽNO garnituro, prodam. Šifra: Nujno.

VW 1300 l. 68, odlično ohranjen, nujno prodam. Mencingerjeva 11 Celje.

SPALNICO, malo rabljeno, šivalni stroj Mirna, hladilnik, ročni brusilni stroj, vrtni stroj, dva manjša elektro motorja, kompresor, prodam. Tel: 737-102.

KUPIM

RABLJENO SPALNICO ali dve postelji in omaro, pomivalno mizo, jedilno mizo, kupim. Vračun Franc, Završe 19, Grobelno 63231.

TRAKTOR FERGUSON 35 KM, dobro ohranjen kupim. Jošt Simon, Gotovlje 91, 63310 Žalec.

OBRAČALNIK »NIBI«, kupim. Trček Feliks, Glinsko 1 pri Ljubčini.

STANOVANJA

SOBO ODDAM solidnemu fantu, opremljeno, ogrevano. Cesta na Ostrožno 21.

MENJAM dvosobno stanovanje s centralno kurjavo za tro in polsobno ali večje (lahko tudi staro). Informacije po tel: 28-206 vsak dan od 8. do 18. ure, razen sobote in nedelje.

MLAD par išče v Celju ali okolici garsoniero, lahko tudi enosobno stanovanje. Možnost predplačila do dveh let. Šifra: Poštenost.

SOBO oddam dvema dekletoma. Kovinarska 12 Celje.

ZAPOSLOITEV

SLAVISTKA sprejme tipkanje besedil in jih brezplačno lektorira. Tel: 063 850-177 – popoldan.

OBJAVA

Občane občine Celje obveščamo, da morajo biti zaradi statističnega popisa oštevilčene vse stanovanjske in poslovne stavbe, počitniške hišice in zidanice. Lastnike in upravljalce stavb, kateri še nimajo tablice s hišno številko, vabimo da te dvignejo po 15. 3. 1981 na Geodetski upravi Celje, Ulica XIV. divizije soba 5 vsak dan od 7-14 ure in v sredo od 7-16 ure.

Sprejem v službo instalaterja ter delavce centralne kurjave. Tel: 737-102. Safram Vinko, Petrovče nh.

AVTOMEHANIKA ter pomožnega delavca sprejem takoj. Tel: 24-135.

KUHARJA ali kuharico in natakarja sprejme takoj Bistvo Štorman, Šempeter. Možnost nudenja sobe. Plača po dogovoru. Tel: 063 701-585.

NATAKARICO za bife sprejem. Urejen delovni čas. Ostalo po dogovoru. Tel: 063 22-762.

IŠČEMO žensko za varstvo otroka na domu. Soba zagotovljena. Šifra: Poštena.

RAZNO

VDOVA s pokojnino, svojo hišo, srčna kultura, mirne in čustvene narave, želi spoznati sebi primerne moškega od 68-70 let. Pod »Mirno življenje«.

ZATEKEL se je mlad volčjak. Inf. popoldan po telefonu. Tel: 063 26-221.

MONTAŽO AVTORADIA in ostale dodatne opreme ter vsa avtoelektrikarska popravila opravi na domu. Tel: 26-144.

IŠČEM varstvo za 1 leto starega otroka. Po možnosti v Novi vasi. Ponudbe pod Marec – Tako.

NUJNO iščem žensko za oskrbo starejše moške osebe za 8 ur (7-14. ure). Plačilo in vsi ostali pogoji po dogovoru. Informacije na naslovu od 16. ure naprej in v nedeljo ves dan. Škoflek Soseka Ložnica 46, Žalec, pri Tavčar.

MENJAM TAM 2000 kiper za Kesner do 1500 kg nosilnosti. Zolnir Franc, Polzela.

ZA UČENJE zbiram stare televizorje, radio aparate, tranzistorje, gramofone. Tel: 228-57.

TEČAJ ZA LETENJE

V Celju, Krškem in Lučah prirejamo tečaj.

Prijave pošljite v Krilo Klub Krško CKŽ 141, tel. 068 71-115.

MARICA ČUBELIČ

rojena CVIKL iz Žalca

S tem se zahvaljujemo vsem, ki so se od nje poslovili na pokopališču v Žalcu, pa čeprav je zadnja leta živel na Reki. Hvala pevcem in duhovniku ter seveda vsem darovalcem cvetja in onim, ki so nam v težkih trenutkih izrekli sožalje. Hvala vsem, ki so se na najboljši način poslovili naše Marice.

Žalujejoči

hčerka Irena z družino, oče in mati ter ostalo sorodstvo, Žalec, Reka, 1. marca 1981

ZAHVALA

Ob boleči in težki izgubi dragega sina

JANEZA HOLCERJA

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki so darovali cvetje in vse, ce izrazili globoko sožalje in ga v tako velikem številu pospremili na njegovi poslednji poti.

Iskrena hvala duhovniku za poslovinne besede in opravljen obred. Hvala tudi godbi na pihala Svoboda Liboje. Vsem le enkrat iskrena hvala.

Žalujejoči:

mama, ate in brata

Svet krajevne skupnosti Šentjur-center

na podlagi 44. člena statuta krajevne skupnosti Šentjur-center, določil zakona o delovnih razmerjih in na podlagi sklepa sveta krajevne skupnosti Šentjur-center

razpisuje

mesto tajnika krajevne skupnosti Šentjur-center.

Pogoji: srednja strokovna izobrazba (ekonomske, upravne smeri) – 3 leta delovnih izkušenj v ustrezni upravni službi, – ustrezne moralnopolitične in družbenopolitične lastnosti.

Osební dohodek je določen po samoupravnem sporazumu udeleženk samoupravnega sporazuma krajevnih skupnosti v SRS. Kandidat bo sprejet za nedoločen čas s polnim delovnim časom po trimesečni preizkusni dobi. Pismene prijave z dokazili o izobrazbi in kratkim življenjepisom pošljite v 15 dneh po objavi na Krajevno skupnost Šentjur-center, ulica Dušana Kvedra 38. Krajevna skupnost bo kandidate obvestila v roku 30 dni po zaključku razpisa.

CELJE
Titov trg 1
tel. 23-448

Tokrat je TTG Celje organiziral za ljubitelje alpskega smučanja in lepih izletov ogled

FINALA SVETOVNEGA POKALA v alpskem smučanju:

- 26. marca – VELESLALOM ŽENSKE
- 27. marca – VELESLALOM MOŠKI
- 28. marca – PARALELNI SLALOM MOŠKI IN ŽENSKE

Odhodi posebnega vlaka iz Celja 26., 27. in 28. marca ob 4.50 zjutraj.

Odhod iz Kranjske gore ob 16.30 uri.

Cena izleta: otroci 240 din, odrasli 260 din.

Možen je tudi prevoz z avtobusi.

13. STROKOVNI SEJEM GASTRONOMIJE IN TURIZMA V CELOVCU

21. marca bo Turistična poslovalnica TTG Celje organizirala ogled tega zanimivega sejma.

Odhod posebnega zelenega vlaka iz Celja ob 5.50 zjutraj, povratek iz Celovca ob 16.30 uri.

Cena izleta 550 dinarjev.

Izlet bo omogočila Trgovska delovna organizacija TEKOC Celje.

Prijave sprejema Turistična poslovalnica TTG Celje, Titov trg 1, tel. 23-448.

TV SPORED

NEDELJA, 15. 3.

9.00 POROČILA (Lj)
 9.25 OTROŠKA MATINEJA (Lj)
 9.55 NA VRAT NA NOS, nadaljevanje TV Beograd (Lj)
 10.15 TV KAZIPOT (Lj)
 10.30 NARODNA GLASBA (Bgd)
 10.45 LJUDJE IN ZEMLJA (Lj)
 11.00 POROČILA (do 13.05) (Lj)
 11.30 ZABAVNO-GLASBENA ODDAJA TV ... (Lj)
 11.45 PO DOLINI MLAVE, dokumentarna oddaja TV Beograd (Lj)
 12.00 POROČILA (Lj)
 12.15 SODNIK HORTON IN NJEGOVA PRAVDA, ameriški film (Lj)
 12.30 ŠPORTNA POROČILA (Lj)
 12.45 ODBOJKA MLADOST MONTER - VOJVODINA, posnetek tekme (Zgb 2)
 13.00 RISANKA (Lj)
 13.15 CIK CAK (Lj)
 13.30 TV NOCOJ (Lj)
 13.45 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 14.00 TV DNEVNIK (Lj)
 14.15 VREME (Lj)
 14.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 14.45 M. Milankov: SVETOZAR MARKOVIĆ, nadaljevanje TV Beograd (Lj)
 15.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 15.15 ALBANIJA, dokumentarna reportaža TV Priština (Lj)
 15.30 V ZNAMENJU (Lj)
 15.45 ŠPORTN PREGLED (Bgd)

Oddajniki II. TV mreže:

9.00 NEDELJSKO POPOLDNE (Sa 1)
 9.30 SLALOM ZA EVROPSKI POKAL, reportaža s Popove Šapke (Sk 2)
 10.00 TV DNEVNIK (Tg 1)
 10.30 ZAKAJ IMAM RAD JAZZ (Zgb 2)
 11.00 VČERAJ, DANES, JUTRI (Zgb 2)
 11.30 ČISTILCI ČEVLEJEV, italijanski film (do 23.05) (Zgb 2)

PONEDELJEK, 16. 3.

9.00 TV V ŠOLI (Zgb)
 9.30 TV V ŠOLI (do 12.05) (Bgd)
 9.55 TV V ŠOLI - ponovitev (do 16.00) (Zgb)
 10.15 KMETIJSKA ODDAJA TV Novi Sad (Lj)
 10.30 POROČILA (Lj)
 10.45 VRTEC NA OBISKU: Ko sije sonce (Lj)
 11.00 VAMPIR, poljudno znanstveni film (Lj)
 11.15 NARAVA IN ČLOVEK: Sredozemske zdravilne rastline (Lj)
 11.30 OBZORNIK (Lj)
 11.45 MOZAIK (Lj)
 12.00 ZDRAVO MLADI (Lj)
 12.15 RISANKA (Lj)
 12.30 CIK CAK (Lj)
 12.45 TV NOCOJ (Lj)
 13.00 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 13.15 TV DNEVNIK (Lj)
 13.30 VREME (Lj)
 13.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 14.00 M. Lalić: PUSTA ZEMLJA, drama TV Titograd (Lj)
 14.15 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 14.30 ALI SE MED SEBOJ DOVOLJ POZNAMO, oddaja TV Sarajevo (Lj)
 14.45 V ZNAMENJU (Lj)

TOREK 17. 3.

9.00 TV V ŠOLI (Zgb)
 9.30 TV V ŠOLI (do 12.05) (Bgd)
 9.55 ŠOLSKA TV: Bela smrt, Lahka atletika II (Lj)
 10.15 POROČILA (Lj)
 10.30 LOLEK IN BOLEK, poljska risana serija (Lj)
 10.45 PTUJ 80, 3. oddaja (Lj)
 11.00 PISANI SVET (Lj)
 11.15 OBZORNIK (Lj)
 11.30 MOSTOVI - HIDAK, oddaja za madžarsko narodnostno skupnost (Lj)
 11.45 KNJIGA: NADEŽDA MANDELSTAM - Spomini (Lj)
 12.00 RISANKA (Lj)
 12.15 CIK CAK (Lj)
 12.30 TV NOCOJ (Lj)
 12.45 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 13.00 TV DNEVNIK (Lj)
 13.15 VREME (Lj)
 13.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 13.45 AKTUALNA ODDAJA (Lj)
 14.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 14.15 A. Prevost: ZGODBA O VITOU DES GRIEUXU IN OMANNON LESCAUT, francoska nadaljevanje (Lj)
 14.30 V ZNAMENJU (Lj)
 14.45 Webert: PASSACAGLIA, J. S. Bach: KONCET (Lj)

SREDA, 18. 3.

9.00 TV V ŠOLI (Zgb)
 9.30 TV V ŠOLI (do 12.05) (Bgd)
 9.55 Z BESEDO IN SLIKO: Peli so jih mati moja: MLADA ZUPA (Lj)

17.55 VELIKE RAZSTAVE, kulturno dokumentarna serija (Lj)
 18.20 OKROGLI SVET (Lj)
 18.30 OBZORNIK (Lj)
 18.45 AMATERSKI STUDIO (Bgd)
 19.15 RISANKA (Lj)
 19.20 CIK CAK (Lj)
 19.24 TV NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 FILM, TEDNA: LJUBICA, jugoslovanski film (Lj)
 21.30 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.35 MINIATURE: Lovca Franc Roban (Lj)
 21.55 V ZNAMENJU (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
 17.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
 17.45 MAK OB PROGI, nadaljevanje TV Skopje (Bgd 1)
 18.15 SPLOŠNA LJUDSKA OBRAMBA (Zgb 1)
 18.45 AMATERSKI STUDIO (Bgd 1)
 19.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
 20.00 ŠPORTNA SREDA (Sa 1)
 22.30 TV DNEVNIK (Zgb 1)
 22.45 POP KONCERT (do 23.30) (Bgd 1)

ČETRTEK, 19. 3.

9.00 TV V ŠOLI (Zgb)
 10.00 TV V ŠOLI (do 12.00) (Bgd)
 16.30 ŠOLSKA TV: Bela smrt, Lahka atletika II (Lj)
 17.30 POROČILA (Lj)
 17.35 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE, nadaljevanje TV Bgd (Lj)
 18.05 MOZAIK KRATKEGA FILMA: Kjer ima dežela svojo zgodovino zahodno-nemški film Verona - italijanski film (Lj)
 18.35 OBZORNIK (Lj)
 18.45 NA SEDMI STEZI (Lj)
 19.15 RISANKA (Lj)
 19.20 CIK CAK (Lj)
 19.22 TV NOCOJ (Lj)
 19.24 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 MEDNARODNA OBZROJA (Lj)
 22.00 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 22.05 V ZNAMENJU (Lj)

PETEK, 20. 3.

8.45 TV V ŠOLI (Zgb)
 10.00 TV V ŠOLI (do 12.05) (Bgd)
 14.55 TV V ŠOLI - ponovitev (Zgb)
 16.50 POROČILA (Lj)
 16.55 SMUČARSKI SKOKI ZA SP, reportaža z uradnega treninga v Planici (Lj)
 17.15 DRUŽINA SMOLA, madžarska risana serija (Lj)
 17.45 ČEZ TRI GORE: Obirski ženski oktet, 2. del (Lj)
 18.15 OBZORNIK (Lj)
 18.25 ZGODOVINA ŠAHA, izobraževalna oddaja iz cikla Šah (Lj)
 18.45 KAKŠEN BO MOJ OTROK, KO ODRASTE, izobraževalna oddaja (Lj)
 19.00 NE PREZRITE (Lj)
 19.15 RISANKA (Lj)
 19.20 CIK CAK (Lj)
 19.24 TV NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00 USTVARJANJE TITOVE JUGOSLAVIJE, dokumentarna serija (Lj)
 20.55 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.00 A. Christie: ZAKAJ NE EVANS, angleška nadaljevanje (Lj)
 22.05 NOČNI KINO: ZADNJI TANGO V PARIZU, italijansko-franc. film (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.10 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI (N. Sad)
 17.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
 17.45 NAŠI PESNIKI (Bgd 1)
 18.15 KORAKI, mladinska oddaja (Zgb 1)
 18.45 ZGODBE RADOJA DOMANOVIĆA (Bgd 1)
 19.30 TV DNEVNIK (Bgd 1)
 20.00 NARODNA GLASBA (Bgd 2)
 20.30 ZAGREBSKA PANORAMA (Zgb 2)
 20.55 Oriseli: HOKEJ - SP. »B« skupine: JUGOSLAVIJA:ITALIJA, vključitev v prenos (slov. komentar) (do 23.05) EVR, (Lj 2)

SOBOTA, 21. 3.

8.00 POROČILA (Lj)
 8.05 LOLEK IN BOLEK, poljska risana serija (Lj)
 8.10 ZBIS: Peli so jih mati moja: MLADA ZORA (Lj)
 8.20 TEHTNICA ZA NATANČNO TEHTANJE (Lj)

9.00 PISANI SVET (Lj)
 9.30 VARSTVO PRI DELU (Lj)
 9.45 Lanoux-Lorenzi: EMILE ZOLA, francoska nadaljevanje (Lj)
 10.45 Planica: SMUČARSKI SKOKI (70 m), prenos (Lj, EVR)
 13.00 POROČILA (do 13.05) (Lj)
 16.50 POROČILA (Lj)
 16.55 PESMI ZA DUBLIN, predstavitev popevk za veliko nagrado EVR (Lj)
 17.40 SNEG POD NOGAMI, češki mladinski film (Lj)
 18.55 NAŠ KRAJ (Lj)
 19.10 ZLATA PTICA (Lj)
 19.15 RISANKA (Lj)
 19.20 CIK CAK (Lj)
 19.24 TV NOCOJ (Lj)
 19.26 ZRNO DO ZRNA (Lj)
 19.30 TV DNEVNIK (Lj)
 19.55 VREME (Lj)
 19.57 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.00
 20.45 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 20.50 CIRKUS (Lj)
 21.15 PROPAGANDNA ODDAJA (Lj)
 21.20 SMEŠNA GOSPA, ameriški film (Lj)
 23.30 POROČILA (Lj)
 23.35 TV KAZIPOT (Lj)

Oddajniki II. TV mreže:

17.25 Oriseli: HOKEJ SP »B« skupine - JUGOSLAVIJA: NDR, prenos (slov. komentar) (EVR, Lj 2)
 19.30 TV DNEVNIK (Zgb 2, Bgd 1)
 20.00 ŽIVLJENJE NA ZEMLJI, dokumentarna serija (Sa 2)
 20.55 POROČILA (Zgb 2)
 22.05 VIDIKI (Sa 2)
 21.35 ŠPORTNA SOBOTA (Bgd 2)
 21.55 Oriseli: HOKEJ, SP »B« skupine - JUGOSLAVIJA: NDR, posnetek (do 22.40) (Zgb 2)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ:

1. DOŽIVETI STOTU - BIJELO DUGME
2. NEMAS VISE VREMENA ZA ME - NOVI FOSILI
3. THE TIDE IS HIGH - BLONDIE
4. MESTO BREZ SRCA - ALEKSANDER MEZEK
5. THE WINNER TAKES IT ALL - ABBA

KUPON
za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Mara Meh, Žalski tabor 5a, Zalec
Dejan Kresnik, Store 128, Store

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

Lestvico domačih melodij vam poklanja SLOVENIJALES - DOM POHISTVA Celje, Zidanska 10.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ:

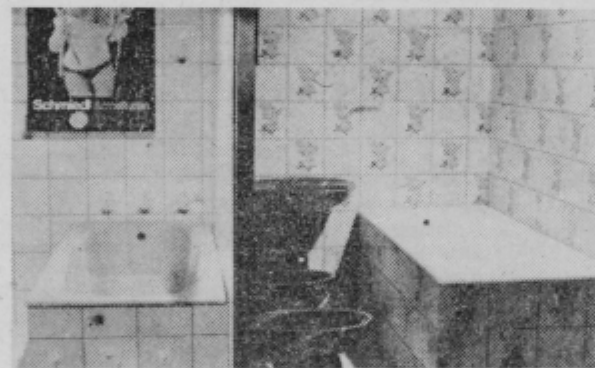
1. VESELE URICE - AVSENIK
2. SPOMIN NA MAJ - GRIŠKI KVINTET
3. PUSTNI KRAPI - ANSAMBEL TRIM
4. MOJ ROŽMARIN - CELJSKI INSTRUMENTALNI KVINTET
5. ME TEŽA TARE - VESELI HME-LJARJI

KUPON
za lestvico domačih melodij

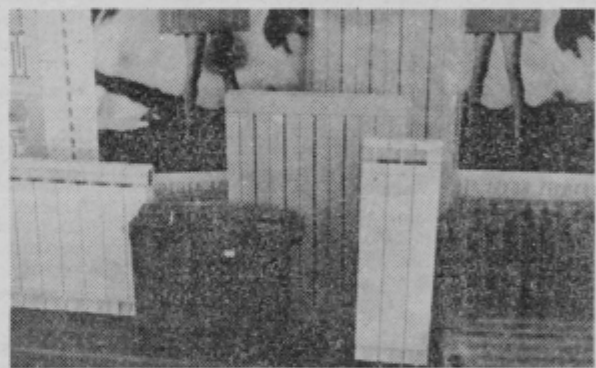
Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

POIŠČITE V...
prodajnem centru hudinja

kovinotehna tozd tehnična trgovina

Kdor si opremlja kopalnico, bo v prodajnem centru na Hudinji prav gotovo lahko našel nekaj po svojem okusu. Pester pa je tudi izbor radiatorjev.

RADIO CELJE

SPORED
OD 12. 3. DO 18. 3. 1981

ČETRTEK, 12. 3.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Zabavni globus, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.30 V živo - Varnost na celjskem območju, 18.00 Zaključek sporeda.
 PETEK, 13. 3.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Mladi mladim, 18.00 Zaključek sporeda.
 SOBOTA, 14. 3.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami 9.00 Poročila, 9.05 Jugotonov expres, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.
 NEDELJA, 15. 3.: 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Kekčevi prijatelji, 11.00 Vedri zvoki, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Poročila, 13.05 Od melodije do melodije, 13.30 Literarna oddaja, 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.
 PONEDELJEK, 16. 3.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica narodnozabavnih melodij, 17.30 Športni pregled, 17.45 Glasbene novosti, 18.00 Zaključek sporeda.
 TOREK, 17. 3.: 8.00 Poročila, 8.05 Strokovnjak svetuje, (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz krajevni skupnosti, 16.45 Zabavni globus, 17.45 Odmevi, 18.00 Zaključek sporeda.
 SREDA, 18. 3.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, vzdrževanje stanovanj (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00

Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Delo in zdravje, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene vzporednice, 17.30 Aktualno 17.45 Iz zakladnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

IZ SPOREDA

Četrtek, 12. marca ob 16.30 V ŽIVO - KAKŠNA JE NAŠA VARNOST

V oddaji v živo bomo to pot skušali ugotoviti, kakšno je stanje na področju javnega reda in miru, družbene samozaščite, prometne varnosti, ter kriminala na celjskem območju. Kakšna je torej bila lani naša varnost in kako smo znali tudi sami za njo poskrbeti? To bodo ključna vprašanja v oddaji, v kateri bodo kot gostje sodelovali delavci celjske Uprave z notranje zadeve. Oddajo pripravlja Janez Vedenik.

Torek, 17. marca ob 8.05 STROKOVNJAK SVETUJE

Za strokovni nasvet boste v današnji oddaji lahko povprašali Jožico Štruk, strokovno učiteljico na poklicni gostinski šoli v Celju. Oddaja pa je namenjena nasvetom o zdravi prehrani. O tem torej, kako je glede na letni čas, ko so jesenske zaloge že pošle, pomlad pa šele prihaja, mogoče najbolj racionalno in zdravo pripravljati ustrezno prehrano. Na račun bodo torej prišle predvsem gospodinje. Oddajo bo povezovala Milena Brečko-Poklič.

Torek, 17. marca ob 17.15 - IZ ARHIVA RESNE GLASBE

Z današnjim dnevom pričnemo novo serijo glasbenih oddaj resne glasbe. V njej vam bomo predstavljali razvoj resne glasbe od njenih začetkov preko različnih obdobij in glasbenih smeri do današnjih dni. Oddaje je zasnoval Franci Rizmaj, ki jih bo tudi redno pripravljati. Za uvod v to novo serijo oddaj pa vam bomo predstavili v današnji oddaji ustvarjalnost Francija Rizmala.

Sreda, 18. marca ob 16.30 DELO IN ZDRAVJE

Današnja oddaja Delo in zdravje namenjamo ženskam in njihovem poklicnemu delu. Zenske lahko danes srečamo pri opravljanju najrazličnejših del in nalog. Praksa je dokazala, da so ta dela enako sposobne opravljati kot moški, vendar pa vse dela glede na možne posledice za zdravje niso najbolj primerna. O tem bo govorila oddaja Delo in zdravje.

IRSKA – »SMARAGDNI OTOK«

ZADNJA POSTAJA – PONOVRNO DUBLIN

Na magistralni cesti proti Dublinu smo se za nekaj hipov ustavili v kraju Roscrea, kjer je vaški župnik na lastno pobudo odprl in uredil majhen etnološki muzej. V njem so bili razstavni predmeti preveč natrpni za tiste prostore, ki so služili obenem tudi za nekakšen kulturni dom, v katerem so prirejali nedeljske plesne. Zbirka je obsegala nam znane, pa tudi popolnoma svojevrstne priprave in predmete, ki so jih v starih časih uporabljali na kmetijah pri vsakodnevnih opravilih: kose, srpi, ko-

namreč še ni zajelo vrtočlavo pridobitništvo in noro tekmovalno posestevanje, kar predstavlja zahodnjaško bolezen moderne dobe. Pač pa si znajo vzeti čas zase in za sočloveka, kar popotniku v tuji deželi mnogokrat veliko pomeni.

Skupaj z gostiteljevo prijateljico smo večer prebili v eni številnih restavracij zabavišne četrti mesta blizu pristanišča, kamor je bil vstop zaradi množičnega zanimanja mogoč samo s predhodno rezerviranimi vstopnicami. Prostorna dvorana je bila urejena v stilu pivnice z dolgimi mizami, vendar s stoli namesto običajnejših klopi. Ponovno so se razvrstili prizori pitja ogromnih količin piva, dobre volje in glasnega smeha. Osem-članska glasbena skupina je z odlično sestavljenim sklopom pesmi zdaj raznežila poslušalce s počasno ljubezensko ali domovinsko pesmijo, drugič zopet pripravila vse občinstvo, da je pritegnilo s petjem kakšne posebno znanke, razigrano hudomušne ali pivske pesmi. Solo pevka v sicer moškem ansamblu je z vsako pesmijo navdušila vse prisotne s svojim prodorno zvenečim glasom in težko je bilo pri tem reči, ali gre za prirejeno narodno pesem, ali za melodično popevko.

Glasnost in razigranost v prostoru sta se stopnjevali s popitim pivom. Pri naši mizi je prednjačila domačinka, ki bi prekosila v izpraznjevanju pivskih vrčkov marsikatero slovenskega fanta, pa čeprav je tudi naša dežela poznana po ljubiteljih alkoholnih pijač.

Nismo ostali do konca zaradi odhoda najinega letala v zgodnjih jutranjih urah naslednjega dne. Preostalih ne-

kaj ur poslednje noči na Irskem smo preživeli v prej omenjeni hiši, kjer so nama namesto posteljnine dali kar spalni vreči za počitek – bo pač manj dela s pranjem in pospravljanjem za gospodinjino! Le-ta nas je namreč po vrnitvi iz navedene restavracije povabila še na prigrizek, ki je pri njih v navadi po ponočevanju. Odklonili smo in sama si je privoščila krepko večerjo, medtem ko smo se obenem že poslovili, saj menda ni človeka na vsem Irskem, ki bi bil pripravljen vstati ob 6. uri zjutraj!

Vse je urejeno, k temu jih sili tudi podnebje.

PIŠE:

JELKA ŽOLNIR

14

lovrat, statve, staro ognjišče, ki je služilo kot štedilnik, pa deli oblačil, lovsko orožje, stara kuhinjska posoda in pribor, likalniki, pipe, itd.

V Dublinu smo brez težav našli hišo družine prijateljice najinega gostitelja med množico podobnih stanovanjskih zgradb precej izven središča mesta. V družini so bili štirje otroci: trije sinovi in ena hčerka. Samo najstarejši od njih je že končal obvezno (10-letno) šolanje, medtem ko še ni uspel dobiti stalne zaposlitve, saj vlada na Irskem precejšnjo brezposelnost, ki zlasti prizadene nevalificirane ljudi. Pogovor se je začel z že običajnim »zasliševanjem« glede stanja v Jugoslaviji po Titovi smrti. Sedeli smo ob kuhinjski mizi sredi najhujšega nereda, kar si ga človek more zamisliti, vendar smo se tudi tu ponovno srečali s prijaznostjo in gostoljubnostjo, ki je temu narodu menda v krvi. Ircev

Gradovi in graščine na celjskem območju

6

Piše: dr. IVAN STOPAR

CELJE (Cilli), stolpi

Izginule fevdalne stavbe znotraj ali v neposredni bližini mestnega pomenja.

Stolpi so kot značilna oblika fevdalnih mestnih prebivališč v Evropi odločno uveljavijo že v 12. stoletju, v slovenskem prostoru pa izvirajo prva poročila o njih predvsem iz 14. stoletja. Razen posamičnih stolpov, vpetih v mestna obzidja ali prezidanih v gradove, se niso ohranili, zato ne poznamo ne njihove oblike ne njihove lokacije v sklopu naselbinskih tkiv. Odgovor na vprašanje o njihovem značaju in vlogi ostaja zato ena temeljnih nalog slovenske kstelologije.

Na območju Celja so se v srednjeveških listinah ohranili dokumenti o štirih stolpih. Dva med njimi sta se pozneje razrasla v mestna gradova oz. dvorca in je o njih tudi posebej beseda, o preostalih dveh pa razen citiranih podatkov ni ničesar znane. Tu se bomo zadovoljili z regesti prvih omemb o celjskih stolpih.

Elizabeta Vovbrška in grof Ulrik Pfannberški sta 1323 zastavila plemenitemu Konradu Aufensteinerju med drugim celjski grad in trg in stolp, ki stoji v trgu.

Celjski grof Friderik I. je 1352 podelil svojemu vazalu Rudolfu Zvenškemu stolp, ki je bil nekdanj v posesti gospoda Zbelovskega in še pet dvorov v celjskem trgu.

Brata Rudolf in Ivan Grasel sta 1387 prodala celjskima grofoma Hermanu II. in Viljemu stolp v Celju, ki je stal nasproti cerkve sv. Maksimilijana.

Katarina, vdova po Petru iz Fürstenfelda, je 1417 v oporoki zapustila svojemu bratranču Boltežarju Lesarju stolp, hišo in dvor v Celju.

CELJE (Cilli), dvori

Različne lokacije na ožjem območju Celja. Občina Celje.

Dvore, ki nastopajo v srednjem veku in pozneje na ožjem območju Celja, je opredelil Jože Curk: Ob robu mestne zemljiške posesti se je razvilo nekaj dvorcev, ki so jih plemiči ali meščani dobivali v najem od celjskih grofov. Tako se omenjata Prukherjev dvor v današnjem Pečovniku (1392, 1451) in dvor Pobrežje v Liscu (1451, 1458). Od obeh dvorov je drugi verjetno ohranjen v zaraščenih razvalinah na vrhu griča nad Petričkom (Zgornje Lisce). Za to lokacijo govori popis meja mestnega pomenja iz 1451, ko pravi: »meja prestopi Savinji pri Deviškem studencu, poteka nato prek vinogradov (v Košnici) do Lisc in dvora Pobrežje, od tu pa se spusti navzdol k Savinji...« Pozneje se je dvor imenoval Freinberg, njegova pristava na severnem bregu Savinje pa Freinberški marof (sedaj Kristinin dvor). V srednjem veku se omenjata še Gozdni dvor ob Ložnici in Gornji Lanovž ob Sušnici. Gozdni dvor se omenja 1469, ko ga je dobil v najem poveljnik celjske vojaške posadke Wenko von Lustal. Gornji Lanovž se prvič omenja 1436 kot *ain Hoff bei der Lan*, nato 1460 *an der Laen* in 1478 *bey der Lon neben der Aw vor Cilli*, pozneje pa ne več, ker se je spremenil v deželnokežjo pristavo za pobiranje kmečke desetine.

Vrsta dvorov izvira iz mlajše dobe. Gornji Lanovž so o. 1600 zgradili italijanski stavbeniki v renesančnem slogu. Kot sedež majhne gospoščine srečamo sredi 17. stol. Spodnji Lanovž. Gozdni dvor (Forsthof) ob Ložnici je baročna stavba s srednjeveško tradicijo. Kristinin dvor, sedaj Vrtnarska šola ob Ljubljanski cesti, je bil do 1835 pristava Gozdnega dvora; v svojem najstarejšem delu,

prilicju južnega trakta, izvira še iz 18. stoletja. Jožefov dvor (Josefshof) v Drapšinovi ulici je o. 1770 zgradil baron Conti (tedaj še Contijev marof ali Spodnji Rožni dvor), obnovil pa ga je 1849 Jožef Permoser. Danes je skromna stavba s slopastimi arkadami na dvorišni strani. Rožni dvor (Rosenhof) v Drapšinovi ulici je v jedru iz 18. stoletja, a so ga 1936 po višali za eno nadstropje. Sernečev dvor na Šlandrovem trgu je 1788 (letnica na portalu) zgradil Valentin Peric v zgodnjeklasicističnem slogu. 1909 je dobil neorenesančno fasado. 1980, so ga podrli. Stavba je imela kovane okenske mreže in plemenito oblikovan portal cofastega stila. Ankerjev, poznejši Kapunov dvor na mestnim parkom je velika nadstropna stavba z zazidanimi slopastimi arkadami na dvorišču, ki izvira vsaj iz 1. pol. 18. stoletja. Do 1875 je bila beneficijna last, nato privatna. Zeleni dvor (Grünhof) na Teharski cesti je v osnovi iz 18. stoletja (obok kleti počiva na kamnitnem stolu v sredini), a so ga 1926–1927 predelali v južnonemškem slogu. Livada na Mariborski cesti je pristava iz 18. stoletja, ki je 1896 dobila neorenesančne poteze. Je osemosno, nadstropno poslopje s pozneje prizidanimi slopastimi arkadami. Smrečji dvor (Fichtenhof) v Šmarjeti je v jedru iz 18. stoletja, sedanjo obliko pa je dobil v 2. pol. 19. stoletja. V prilicju je obokan, na dvorišni strani pa ima mlajše stebriščne arkade.

CEROVEC (Zerowetz), grad

Lokacija ni zanesljivo ugotovljena. Občina Sentjur.

O. 1500 se omenja haws Zerowetz, kar kaže na obstoj gradu. Gre morda za stavbo, ki se že ok. 1490 omenja kot Syrkquitz.

Kolikor je objekt res mogoče locirati v bližino Zusna, kaže opozoriti na ledino »Na turnu«, naselje Dobro na pri Zusnu. Tu so v konfiguraciji terena vidni ostanki osrednje graške ravnice vrh strme kope in precej globokega grajskega jarka, kar kaže na ostanke neke srednjeveške utrdbe. Ob novejših topografskih raziskavah terena so bili vrh kope na travnatem terenu ugotovljeni sledovi zidane stavbe v izmeri 10 × 10 m, ki je bila znotraj predeljena na vsaj tri prostore, razen tega pa so bili na vzhodni strani ugotovljeni kar tri jarki.

TEŽKA POŠTARSKA TORBA

Jože Kolar in Karel Koprivce sta poštarja na Planini pri Sentjurju. Vsi ju poznajo, saj prinašata v svojih velikih, pa seveda težkih torbah, pozdrave, denar in sploh sta vedno težko pričakovana v hišah na Planini in njeni okolici. 60 km meri njuna pot, uporabljata tudi fička, sicer pa jima je še najbolj zvest prijatelj moped, ki zmaguje strme klance. Toda ponekod je še treba pešati, zlasti pozimi in letošnja je kar prava snega za snežne zamete. Kljub motorizaciji vsak dan prepešča čita še po 6 km. Imata vsak svoj rajon, vsake tri mesece se pa zamenjata, da je vse prav. Še to: če je torba polna je težka od 25 do 30 kg, zdaj pa si lahko sami mislimo, kakšen užitek je prenašanje takšnega tovora. Da o psih, ki niso vedno privezani (kljub predpisom v boju proti steklini) niti ne govorimo. Jože Kolar nam je pokazal hlačnico na poštarški uniformi, kjer so se še poznali zobje nekega štirinožnega prijatelja, ki mu je izrekel dobrodošlico. A kljub vsem težavam imata svoje delo rada, saj le tako lahko vztrajata v poklicu, ki ni lahek, je poln odgovornosti. Ker pa je tudi takšen, da pomeni neke vrste most med ljudmi, je tudi lep. Verjeti jima moramo.

D. M.

OBJAVO JE OMOGOČIL STC – JAVNA SKLADIŠČA CELJE

NOVI TEDNIK – Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zalec. Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a – Glavni urednik Novega tednika: Radia Celje Avgust Ribič. Odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčič. Redakcija: Marjela Agrež, Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milena Poklič-Brečko, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Mitja Umnik, Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga CGP Delo, Ljubljana. Rokopisov ne vračamo. Cena posamezne številke 8 din, celoletna naročnina 380 din, polletna 190 din. Za tujino je cena dvojna. Številni ziro računa: 50700-603-31198 – CGP Delo Ljubljana TOZD Novi tednik Celje. – Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.